

૧૪૭૭

ધોળ તથા પદ વિગેરેના સંગ્રહ *

પૂણીમાર્ગના વેળાવાને સાથે

છપાવી પ્રસાદ કરનાર

શા. લલુ પીતાંબર

અમદાવાદમાં

કાગદીઓળ નજીક જીમાંમથીદની સામે

શ્રેષ્ઠ રૂસ્તમજી ડોસાભાઈના મકાનમાં

અમદાવાદ વિક્ટોરીઆ પ્રેસમાં

શા. નાથાભાઈ લલુભાઈએ

છાપી.

સંવત ૧૯૩૭—સને ૧૯૮૧

કીંમત ૧-૮-૦

- ૩ એકાદશીનું
 ૪ ચોરાશી વૈશ્ણવનું
 ૫ ચોરાશી વૈશ્ણવનું
 ૬ લક્ષ્મણભટ્ટનાં ભાવે
 લીધાં ભામણાં
 ૭ ખસેં આવતનું
 ૮ દીનતાનું
 ૯ વીનંતીનું
 ૧૦ શ્રી વલ્લભજી કર વિનતીરે
 ૧૧ પ્રાગટનું ધોળ
 ૧૨ ધન્ય આઠો અધારીરાત્રકે
 ૩ આનંદસાગરઉલટયેરેલોલ
 ૧૪ ચાલો સખી શ્રી ગોકુળ
 જગજી
 ૧૫ ગોવરધનવાસી
 ૧૬ શ્રીગોકુળગામઅતીશાભતાં
 ૧૭ રક્ષમાણીજાયાશ્રીવલ્લભપૂત્ર
 ૧૮ ધન્ય શ્રીજીમનાં કૃપા કરી
 ૧૯ શ્રી લક્ષ્મણ સુતનેરે હેલી
 ૨૦ ચાલોરે સખી શ્રી ગોકુળ
 જગજી
 ૨૧ જીરે પેહેલો વધાવો મા-
 હારે આવીએ.
 ૨૨ આવોને પરમ સોહામણી
 ૨૩ આવોજીઅચળ સોહામણી

જનન દત્તર વાહાલા

- ૨૫ નંદ ઘેર આજીવંદ ઉભટયે
 ૨૬ શ્રી લક્ષ્મણ સુતને હું નમુને
 ૨૭ શ્રી લક્ષ્મણભટ્ટને ઘેર
 એક કુળ દીવારે
 ૨૮ આવને આવ ઉતાવળી
 ૨૯ પોસ નામશ્રી વિઠલનાંયજી
 ૩૦ શ્રી વલ્લભ રાજકુમારે ત-
 મે કાંઈ કીધુરે
 ૩૧ આજ સખપરેરે વધામણાં
 ૩૨ આજ માહારે આનંદ
 ઉર ના સમાયજી
 ૩૩ ધન ધન દાહડોરે આજને
 ૩૪ આપણ જગજીરે શ્રી ગો
 કુળ ગામ સહેલોરે
 ૩૫ મેરે શ્રીનાથજી પ્યારે
 ૩૬ ચાલો તો શ્રીજી જગજીરે
 ૩૭ શ્રી નાથજી તે હેલ ખા
 રાજતા જો
 ૩૮ ચાલો સખી નિરખીએ
 નંદકુમારે
 ૩૯ શ્રી કાંકરાણી ગામ રણી-
 આમણુંરે
 ૪૦ તેડી જાઓ તો હમારં
 મન ઠરે
 ૪૧ શ્રી વલ્લભ પ્રાણ આ-
 ધારને નીરખવા ચાલો

૧૧૪૬

૪૩ શ્રી વલભ કુળન ..
 શ્રી નાયજી અલખેલા
 ૪૪ શ્રીજી ધરા એસારસીયા
 ૪૫ પૂરે જોયારે માહારા વજ-
 ના વાહાલા
 ૪૬ વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા
 ૪૭ શ્રી વલભ સુતને નિર્જારે
 ૪૮ શ્રી કુકરાણી ખાટ સો-
 હામણારે
 ૪૯ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે
 ૫૦ ઓ વાહાલાજી ઉભલા
 રહેને ર મ રશીયાજી
 ૫૧ તમને સુપેલા છે પ્રાણરે
 હો જીબીલાજી
 ૫૨ શ્રી દ્વારકાનાયજીને લાગુ
 પાય કે
 ૫૩ વરણુવું શ્રી વંદ્રાવન સુ-
 ખ ધામ કે
 ૫૪ કાંકરોલી ગામનારે વાસી
 ૫૫ અમે આબ્યા તમારે આ
 શરે અલખેલાજી
 ૫૬ વનમાં વાગેરે વાંસંળી
 ૫૭ વાંકે અંબાડે શ્રીનાયજીને
 ૫૮ હું બીહારી તૈલંગ કુળ
 દીપક
 ૫૯ એજન બીજી
 ૬૦ શ્રી વલભ સુત વાહાલા
 લાગો.

સાહેલા
 ૬૩ લીલા લેહેરી તું રંગીલા
 ૬૪ મોહન મલપતા ઘેર આ
 વારે
 ૬૫ ચંગાએદીએત્રધડોમાંડીયે
 ૬૬ હરએઆવલભન'દનેગાઉજી
 ૬૭ સખી આજનોલહાવોલી
 જીએરે કાલ કાણે દીઠીછે
 ૬૮ આજ આનંદ નંદજીને
 દ્વારે
 ૬૯ ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોકુળમા
 મ અતી રળીઆમણું
 ૭૦ હારે વાહાલો એહી સમ
 શ્રી નાયજી
 ૭૧ કાંકરોલી રાજ સાગર તિરકે
 ૭૨ નાહાનાસરખા આનાયજી
 ૭૩ મીઠડા બોલા શ્રી નાયજી
 ૭૪ માહારે મંદીર પધારો શ્રી
 નાયજી
 ૭૫ પ્રથમ સમર શ્રી વલભ
 નો પરીવારે વાહાલાજી
 ૭૬ ધન્ય ધન્ય શ્રી જીમનાંગોકુ
 ળ નકટ ખીરાજીનવલેર'એ
 ૭૭ વરજ જન વલભરે
 ૭૮ સુંદીર ગોકુળ ગામરે
 બીહારી આમ
 ૭૯ શ્રી મદન મોહનલાલ

ઘોળ વિષય
 ૮૦ શ્રી વલ્લભકુળના રશીધા
 વાહાલા
 ૮૧ ચાલો વંદાવનને ચોકકે
 ૮૨ વાહાલો શ્રી વલ્લભ વરેહ
 પ્રમદીયા
 ૮૩ આજસખીઆનંદ હુવોરે
 ૮૪ શ્રી વીઠલનાથ સોહામણારે
 ૮૫ ધન્ય ધન્યરે આજનોદીન
 ૮૬ જીરે ધન્ય ધન્યરે આજ
 નો દીન
 ૮૭ ધન્ય ધન્યરે આજનોદીન
 ૮૮ ઉભાં રહેા તો કહુ એક
 વાતડી
 ૮૯ સરદ પુનમની રાત જોઈ
 વાહાલે રમવા કીધુ મનરે
 ૯૦ તમે કયાં ગયા વનમાળીરે
 ગીરધરે શામળીઆ
 ૯૧ વરજ અતો શોભીયું જ
 નમ તવ કરી
 ૯૨ સરવ ગાહને રહ્યાં
 ૯૩ વાહાલા તાહારાં વચન સાં
 ભળીને હરખ્યાં
 ૯૪ સરખી સહેલી સહુ મ-
 જીને
 ૯૫ દીઠી સરદની રાત ગેના
 મણી જો
 ૯૬ માહારાવાહાલાનાવનમાંહ
 ૯૭ શ્રી વીઠલનાથજી માહા-
 રાજનું ઘોળ

ઘોળ વિષય
 ૯૮ કોઈ મને કશું દેખાડોરે
 શ્રી ગોકુળમાં
 ૯૯ માહારે મંદીરે પધારો
 શ્રી નાથજી
 ૧૦૦ જીરે વધશિક વદી એ-
 કાદશીરે
 ૧૦૧ અથ શી પૂજિ માર્ગનાં
 દસ મર્મનું ઘોળ.
 ૧૦૨ પૂજી મારગ સીદ્ધાંતની
 ૧૦૩ ધન્ય શી વલ્લભ અડલમાં
 પ્રભુ વશીયા જીમનાંતીરે
 ૧૦૪ ઘેર આવોરે ગોપીઆ-
 ના વાહાલા
 ૧૦૫ મુખડાનું માંડણ માતી
 ૧૦૬ ભારેહી બાજી કાહાના
 તારી એથ
 ૧૦૭ સામરો ન જનો મોરી
 પીર
 ૧૦૮ જીરે કારતક માસ વદી
 અષ્ટમી
 ૧૦૯ શ્રી વલ્લભકુળ ભલે પ્ર
 ગદીયા.
 ૧૧૦ સાંભળસુજનીવધામણી
 ૧૧૧ સેન ગોરી અમા શો
 નાથજીને ખમા
 ૧૧૨ નાગરે નંદજીના લાલ
 ૧૧૩ શો ગોકુળ નાથજીના
 લાલર
 ૧૧૪ આ કળીમાં કારણ એક

ધાળ	વિષય	ધાળ	વિષય
૧૧૫	ચાલો જળ જીમનારેના હાવા	૧૩૧	ચીરણજીવી ચીરીએ આઆજી
૧૧૬	હરી તને પ્રસન્ન તે કે મયાશે	૧૩૨	વેહેવાઈ તારોમાંડવડોસં ભાળકે
૧૧૭	વરજ ચોરાશી કોશની વનયાનાની પરીકમા	૧૩૩	શ્રી વિઠ્ઠલવરપરણીને પ ધારચાજી
૧૧૮	વારે વારે સામુ ભાળે મુખ લાગે મીઠું	૧૩૪	શ્રી નટવરલાલને ખારણે રે સુન્દીર શ્રી છોટાલાલ બલાહારીરે લાલ
૧૧૯	શો એકુળીયું મૂકીનેકયાં ધ જાણ્યે નહી	૧૩૫	નાથ કેસે ગજકોમાંધ છોડરે
૧૨૦	વારી વારો શી ગોકુળ નાથજી તમારા લટકાને	૧૩૬	જીરે જીરે પ્રથમ સુરજ પાળ જાણોજી
૧૨૧	પ્રગટચા પૂરેશોતમ લાલરે	૧૩૭	પૂજિ માર્ગના પંચ તત્ત નિત્ય ગાયજી
૧૨૨	લાલ તમારો લટકો જોઈ મનચટકી લાગીપ્રેમતણી	૧૩૮	સખી સરદ પૂનમની રા ત મુજને વાહાલીજી
૧૨૩	ચાલો ચાલો કાઝીંદ્રોને કાંઠડે	૧૩૯	ધન્ય ધન્ય શ્રી દ્વારકાં નાથજી
૧૨૪	અમ શ્રી ગોસાઈજીને વીવાહ ખેત્ર	૧૪૦	શ્રી લક્ષ્મણભટજીનેદ્વા રચાલોનાજોવાજાખ્યેજી
૧૨૫	વિવાહ મળીયો શ્રવણ સુંણીએ	૧૪૧	શ્રી વલ્લભ પ્રગટચા પ્ર ગટચાર
૧૨૬	પનોતીએ દીધી છે આ શિષજી	૧૪૨	શો વલ્લભ શી વિઠ્ઠલ શી જી શી યુમનાં
૧૨૭	બગત મેકલ્યું છે શ્રી વીઠ્ઠલનાથજી	૧૪૩	તમારોં નયણાં છે કા- મણગારાં
૧૨૮	વેહેલાયાઓવરજનાથજી	૧૪૪	સજની સહુકો ચાલોજો વા જઈએ જો
૧૨૯	આવો પનોતીમૃગાનેણી		
૧૩૦	પ્રભૂજીને માટે ત પધરા વોજી		

ઘોળ વિષય
 ૧૪૫ લટકાળા બાળ શ વિ
 ઠલ વરને નરખુ તે ધ
 ન્ય ધન્ય
 ૧૪૬ જીરે ધન્ય ધન્ય શાવણ
 માસ
 ૧૪૭ શ્રી વલભ દુરલભ જી
 ગમાં કહીએ
 ૧૪૮ છાનીલા છાની તાહારી
 નોહરે
 ૧૪૯ એત એત ચિરંજી
 વીતા રહેવુંનથી નો
 ૧૫૦ શ્રી ગોકુળમાં એક ન
 દનું ધામ.
 ૧૫૧ શ્રી વલભ પ્રભૂજી પર-
 જીમુ.
 ૧૫૨ કળીજીગ સખ જીગતે
 અધીકાર્થ
 ૧૫૩ તનક દેરી માધ
 ૧૫૪ શ્રી કૃષ્ણ કમળ મુખ
 નારખવા
 ૧૫૫ ને શ્રી વલભ દેવકી
 ૧૫૬ સાધનસખ સુને ભએ
 ૧૫૭ શ્રી વિઠલનાથ નામ ર
 સ અમરીત
 ૧૫૮ સુંદીર ગોકુળીયું નો-
 વાના મુજન કોડ
 ૧૫૯ શ્રી ગોકુળી મુખ બાસ
 ખીરાને
 ૧૬૦ વિષશીરોમાળ તૈલંગ નાથ

ઘોળ વિષય
 ૧૬૧ શ્રી વલભ વિઠલ જાણ
 રે રમવાને આવો
 ૧૬૨ સરવે સૌર સમાણી મ
 જી આવોરે
 ૧૬૩ શ્રી વલભ દુર્લભ યુગમાં
 કહીએ
 ૧૬૪ ગોકુળની ગોપીઓરે આ-
 લી જળ ભરવા
 ૧૬૫ સામા સંખ ધીરા ગોકુળ
 ક્યારે જઈશુ
 ૧૬૬ ભજી ગોપાળ ભુલ મત
 ભએ
 ૧૬૭ આવો મજોસાદેલડીજી
 ૧૬૮ શ્રી વલભ વિઠલ ના જ
 હ્યા તેણે સરવસ ખોયું
 ૧૬૯ શ્રી વલભ પ્રભૂજીને શર
 જી ન આવો
 ૧૭૦ વળી વેગે દરશન આ-
 પીઆં
 ૧૭૧ શ્રી વલભ કુળ વરજનું
 જીવન
 ૧૭૨ ભલે પ્રગટ્યા શી ગીરી
 વરધારી લાલ
 ૧૭૩ ચત્રભૂજ છે આરે
 ૧૭૪ શ્રી વલભ પ્રભૂને કહ
 પરજામજી
 ૧૭૫ વેણ મધુંડીરે વાય
 ૧૭૬ આજ માહારે ઘેર આ
 વીયારે

ઘોળ	વિષય	ઘોળ	વિષય
૧૭૭	ખાંડી પ્રગટ્યા શ્રી વર જબૂખજીલાલ	૧૯૩	ગોવરધનશી ગુરુનેચરણે નમુ.
૧૭૮	વંદુથીવલભ નાપજીને વંશજી	૧૯૪	જીમનાં જાતારે ધાટે
૧૭૯	હરીખસો હરીખસો મેરે આમે નેનમે હરીખસો	૧૯૫	આલો આલોરે શી મા હારાજ
૧૮૦	વોકે અંખોડે શીનાયજી	૧૯૬	ભલે આવી લાગી મ હાજમ રાત કે
૧૮૧	આવોરે આવોરે સુહાગી	૧૯૭	પાંચ રંગ પ્રભુજીનાગા ધમ્મરે
૧૮૨	હરી ભજન વીના સોનરે જીવે કેસો	૧૯૮	જય શી કમરે ભાવ
૧૮૩	જય ખોલો શી વરજરા યમાલની	૧૯૯	શીગોવિંદરાયજીરેશીયા
૧૮૪	આનંદ સાગર ઉલટયો રસનાયે વેહછે પ્રવાહ	૨૦૦	શી લક્ષ્મણ સુતનેરેગાઉ
૧૮૫	શી મદન મોહનલાલ આગળ વીનતી કોધી	૨૦૧	કમ્પદાસમે ધન મનમા દકરે ધણું
૧૮૬	શીગોકુળ ગામરે અતી રજીઆમાણુંરે	૨૦૨	સંભરવાળા દાસ દામો દરને હરી
૧૮૭	શી ગોકુળનાથ સોહા માણજી	૨૦૩	પદમનાભ તે દાસ વ્યા સ સુખ અતિ ધણું
૧૮૮	જય જય લાલ ગોરધન ધારી	૨૦૪	પૂરશાતમદાસ સદા સુખ અતિ ધણું
૧૮૯	સખીરે શી વીઠલ નંદ ન આવોરેમાહારે ખારણે	૨૦૫	ગદાધરદાસ કપીલ કડા માહે ખરા
૧૯૦	તાહારો દલ કેરી વાત મેં જાણીરે	૨૦૬	શરાવણ શુદ્ધ એકાદશી નું ઘોળ
૧૯૧	કોમળ અંગેરેઓસુજની	૨૦૭	વજ્રશાખ સુદી એકાદશી નું ઘોળ
૧૯૨	શી દામોદરદાસ હરશા નારે હરખે ભર્યા	૨૦૮	શી વીઠલનાયજીના લા લ છે. અતી લટકાળા
		૨૦૯	અય શી કકાનો ભાવ

ધોળ નિધય
 ૨૧૦ મેહેતો તમા ગેહેતો ત
 મા જાણી આર
 ૨૧૧ સજની ચાલો ઉગવ
 આજી
 ૨૧૨ જ્યાકુ બેઠ રટન
 ૨૧૩ ઉતમ કુળ આતાર ક-
 હયા જો
 ૨૧૪ ચાલો સહયરો સુંદીર
 વરને જોખજો
 ૨૧૫ પરમ કૃપાળ શ્રી વજભ
 નંદન
 ૨૧૬ મેહિજીગબેદમચનપાલે
 ૨૧૭ શો વજભ વિઠલ હરી ન
 જાણા
 ૨૧૮ તનારે જોતા સરખુરૂપ
 ૨૧૯ ચાલો સખી આજ વં-
 દ્રાવનમાં જાખમે
 ૨૨૦ શો પૂરશોતમ પ્રમટલુવા
 ૨૨૧ શો વંદ્રાતે વનની વાટરે
 ૨૨૨ રશીઆ રસ ભરયોરે
 ૨૨૩ લાગી મને નેહ જડીરે
 ૨૨૪ ઘેની યમ કરે ઘેલા ગી
 રધાગીની સંગેરે
 ૨૨૫ પ્રિતની વાતડીરે જોને
 લાગો હાય તે જાણેરે
 ૨૨૬ કારણ એ શું કહુંરે
 ૨૨૭ માહારો રૂપાળો રણછોડ
 ૨૨૮ અયમી જગનનાથજીના

ધોળ નિધય
 ૨૨૯ શ્રીજી બાત લટકાળા
 ૨૩૦ આજ આણુંદ માહારે
 ઉર ન સમાયજી
 ૨૩૧ તાને જાની બજે વનવારી
 ૨૩૨ દેખો હરોજીયુંકા એક રત
 ભાવ
 ૨૩૩ શ્રાવજભ જીકો ભારી
 ભરસો
 ૨૩૪ શ્રીગોર્ધનકી રહીએ તલેડી
 ૨૩૫ તમુ શરગાગત આયો
 ૨૩૬ અમતો શ્રીવીઠલનાથ ઉ
 પશો
 ૨૩૭ દ્રઢ ધન ચર્ણન કેરો ભરસો
 ૨૩૮ એક પલક જો રહીએ
 વંદ્રાવન
 ૨૩૯ સોવિઠલનાથ બસતજી-
 આ જાકે
 ૨૪૦ હરીજનકુ હરીનામ બ-
 ડા ધન
 ૨૪૧ સોવીઠલનાથ ધણી અમારે
 ૨૪૨ સોગોવરધન આરડી ખ
 રચલો
 ૨૪૩ ભજીએ શોવજભજીકેચર્ણ
 ૨૪૪ શ્રીગોકુળ રસ આખે
 ૨૪૫ સીવજભ મારારાજ
 ૨૪૬ સવજ સોજ વિચારી
 ૨૪૭ આજ કામ ફલ કામ
 ૨૪૮ નીચદીન લેહેડી જોન
 લીન ગા

ધોળ	વિષય	ધોળ	વિષય
૨૪૯	જો બસુદેવ કીએ પૂ- રન તપ	૨૬૫	રાવલકે કહે ગોપ આજ પ્રજા ધુનીપર
૨૫૦	બીના ગોપાળ ગોપાળ નહી કો અપનો	૨૬૬	નઉતમ લીલા હોતો જુની
૨૫૧	જીવન જેસે ભજન વીના	૨૬૭	કેતે દીન હરી રમરણ વિ ના ઝોએ
૨૫૨	તનમાં અજોરી બસો મે રે તનમાં અજોરી	૨૬૮	કેતી કહી સમજાઈ
૨૫૩	ક્યાં ગરાવત ગઉવાં	૨૬૯	દાઉ તમે એકો નહીં બાપ
૨૫૪	શુભાગત વિચારી કોઠી	૨૭૦	મનપું જયગો અમજની
૨૫૫	હોત ગોપાળ અગામ	૨૭૧	કોહુ કામ નહીં આપો
૨૫૬	કહા કીએ તો જુગમ	૨૭૨	જીવન એસે જો બની આવે
૨૫૭	અખમોરી કોન ગતી અ જનાય	૨૭૩	હકોરજીને જગાડવાનાં પદ
૨૫૮	રાખો તેસે રહુ જેસે	૨૭૪	ભગવાનને એજાનવાનાં પદ
૨૫૯	બેર બેર નહીં આવે	૨૭૫	ભગવતનાં નોજાવરનાં પદ
૨૬૦	સુન્દરભેખખન્યો ગોપાળ	૨૭૬	શ્રી હકોરજીના મહાત્મ નાં પદ
૨૬૧	કોન પત રાખે મેરી		
૨૬૨	કમી મન ઉર સંતનકીશવા		
૨૬૩	શોગોકુળમાં રહીએ		
૨૬૪	જેસે હું તેસો તોહારો		

વર્ધસ્તવને નિત્ય નિયમ રાખવાની શિક્ષા.

અધ્યાય સ્લોક તથા પ્રકરણનું પ્રમાણ સ્કંધ વિશે.

શ્રી દ્વારિકાની પરિક્રમા.

ધોલ તથા પદ વિગેરેનો સંગ્રહ

ધોળ ૧.

અથ શ્રી સર્વોત્ક્રમણું ધોળ.

ભલે પ્રગટયા શ્રી વલ્લભદેવ, પૂરણોત્તમ બ્રૂનળ ફરી-
છ; નહી પ્રાપ્ત ધર્મનો લેશ, અપ્રાપ્ત નિજ વપુ ધરીછ.
૧ કરે નિગમ નિરૂપણ એમ, તે સાકારની રત્નતી કરેછ;
માહાકાળી કાળાદિક હાથ, પંડીતનો દ્રષ્ટ તિમર ભરીછ. ૨
મહીમા નવ જાણે જોહ, તે કહીએ ખરા સુર હરીછ; વાલે
દયા કરી મુખ રૂપ, નિજ બીલા પ્રગટ કરીછ. ૩ જોહ-
રી વાણી અતિ દુર જોધ, થાએ સુખોધ જોણે ફરીછ;
જોનાં અજોતેર સત નામ, તે કહીએ માહા અધ હરીછ.
૪ જોના રૂપેર અગ્નિકુમાર, જકતી છંદ નામે ધરાછ;
શ્રી કૃમ્ન કમળ મુખ દેવ, ગીછ દ્રષ્ટ કરેલા ભરીછ. ૫
કરે ભક્તિમાં અંતરાય, તેહના સતપીએ જાણે સરીછ;
આપે અધરામૃતની સીધ, તે મધ્યે નિશ્ચય કરીછ. ૬

આલ ફરી છે.

વાહાણો આનંદ પરમાનંદ કહેવાય, શ્રીકૃષ્ણ કમલ મુખ
કુપાનિધિ ધાય. ૭ વાહાણોદેવી જોધારન પ્રેતના ઉપાય,
જોહના શ્મશ્ન માવથી આરત જાય. ૮ શ્રી ભાગવત ગુ-
હ્ય પ્રગટાય, તે સાકાર જોહના વાદ રૂપાય. ૯ વેદ
મારગ અહિં જોવન કહેવાય, માયા વાદ નિરાકાર સર્જ
ગાય. ૧૦ સરવે વાદ નિરાશ કરે તે લખાય, ભક્તિ મા

રંગ સરસ કમળ વિકાસ. ૧૧ સ્ત્રી સૌદ્રાધિકા ઝોદા
 ૨ સમરથ, જેના સાધન બળથી ન થાય અરથ. ૧૨ અં
 ગીકાર માત્રથી સરવસ કીએ, કીધાં શ્રી ગેપીજન પતીને
 પ્રીએ. ૧૩ અંગીકાર કરે મર્યાદાનું સાર, માહા કરેણા
 વત સમરથ અપાર. ૧૪ વાહાલો અમેદાન દેવાને બહુ
 ચતુર, માહા ઉદાન ચરિત્ર કરે બહુ પૂર. ૧૫ લીલા દેખા
 ડી પ્રાકૃતતી જોહ, તેને મિથે માહ્યા છે સુર રીપુ તેહ.
 ૧૬ વિમ્બાનર શ્રી વલ્લભ છે નામ. વાહાલો સુદંદર ૩૫
 રૂવજન હિત પ્રમ. ૧૭ વાહાલો ભક્તિ કરે જન શિક્ષા
 ને કાજ, આપે અખિલ દ્રવ્ય શ્રી વલ્લભરાજ. ૧૮ સરવ
 લક્ષણથી સંપન વિવેક, શ્રી કૃષ્ણ સાન દાતા ગુરુ એક.
 ૧૯ પોતાના આનંદ થકી બહુ પૂર, છે કમળપત્રશાં ને
 ત્ર સંતુષ્ટ. ૨૦ કપાદ્રશ્મીની વૃક્ષીયો હરખ્યાં મન, જીરે
 દાસ દાસીજન પીચેછે અનન. ૨૧ રોશદ્રશ્મી કરે ભ-
 કિત શનરૂ પ્રભળ, ભક્તિ સેવીત સુખ શેવા રસાળ. ૨૨
 જીરે ભક્તિ લીના નહી શેવા સાધ્ય, તે કારણથી કહીએ
 દુરાસાધ્ય. ૨૩ જેના ચરણ શરણ દુરલભ દરશાય, તેના
 ઉગ્ર પ્રતાપ ત્રિલોક કહેવાય. ૨૪ વચનાન્ત કશી પૂર્યા શ્રી
 વકના અરથ, શ્રી ભાગવત અમરત મયન જે સમરથ. ૨૫
 એનું સાર કહીએ વૃજ સુદંદીના ભાવ, તેનું પરિપૂર્ણ છે
 દેહ ભરાવ. ૨૬ સાનિધાનથી દાન કરે કષ્ટ પ્રેમ, ભક્તિ
 મુક્તિ દેવાને જેને નેમ. ૨૭ એક રાસ લીલામાં તેનું તા
 ન, પ્રભુ કૃપા કરી કરે કપાનું દાન. ૨૮ વાહાલો વિરહના
 અનુભવને એ કાજ, સરવ ત્યાગ જાણાવો શ્રી વલ્લભરાજ
 ૨૯ ઉપદેશ કર્યો ભક્તિના ચાર, લોક મહિ કર્યો કરમ
 મારગ પ્રચાર. ૩૦ વેદ શાસ્ત્ર કરે જગનાદીક દાન, તેનું

કુળ મર્યાદા ભક્તિનું દાન. ૩૨ પ્રભુ પૂણ્યનંદ છે। પૂર્ણ
 કામ, સરસ્વતાના પતી દેવ હથ અભિરામ. ૩૨ વાહાણે
 સહસ્ર કર્ણાં પુરુષોત્તમ નામ, નિજ જનને આશ્ચર્ય એછે
 ધામ. ૩૩ ભક્તિ મારગની શૂતનો કરવા ઉપદેશ, બહુ
 ગ્રંથે કરી ટાણ્યો સંસયનો લેશ. ૩૪ જેને પામવાને જાંડ્યા
 પ્રાણથી પ્રિય, એવા ભક્તિ સમાજ ખારાજે હજારો ૩૫
 આપ સાધન કરે નિજ દાસને કાજ, એવા સમરથ શી
 વલભ માહરાજ. ૩૬ કરતા ભક્તિ પ્રયાજ તે જૂતળ માહ
 વથ કીધા પીતા થઈ ગ્રહીને ખાંહ. ૩૭ સરવે સામર્ય
 ધરણ્ય પોતાને વંથ, સરવે દુર કરી ટાણ્યો વિશ્વેના અંથ
 ૩૮ પ્રભુ પતિવરતાના પતિ સાક્ષાત, કરે આ લોક પરલોક
 દાન વિદ્યાત. ૩૯ જેના અંતઃકરણનું ગુઢ અપાર, અગિ
 કનને જાણવો મનનો વિચાર. ૪૦ ઉપાસનાદીક મારગ
 જે અણ્ય, તેહનો માહ ટાણી કીધો શેવક અનન્ય. ૪૧ ક
 રો નિચે જે ભક્તિ સરવથાં વિદેષ, કીધો શરણ મારગનો
 જીજ્ઞા ઉપદેશ. ૪૨ શી કસ્ત નામની જાણાવી વત, લી
 લા કુળ ખાહારી પરિપૂર્ણ ગાત ૪૩ કયા રસ મગ્ન
 મદ છે ગિત, વિસરણ છે તેથી સરવે ખાણુ વિન. ૪૪
 પ્રીય છે ધણું વૃજને વૃજનો વાસં, કરે પૂછી લીલા એકાંત
 વિજાસ. ૪૫ કરે ભક્તિ ધણા પરિપૂર્ણ દાન, નહી નિજ
 લીલાનું ડાહને જ્ઞાન. ૪૬ અતી માહાંક જેનું શીળ ધણું,
 નહી લોક વિશે આશકિત છે અણુ. ૪૭ નિજ ભક્તિ વિ
 શે આશકિત છે એક, પ્રભુ પાવન કીધા પતિત અંનેક. ૪૮
 જે કરે પોતાના ગુણનું ગાન, તેના રદ્ય કમળ રેહવાનું
 કામ. ૪૯ પ્રભુ નિજ સ્વરૂપ અમૃત લેહરી, તેણે રસ વાસ
 ના ખાણ સરવે હર. ૫૦ પ્રભુ પોતે સરવ થકી છે પર,

નવ કરે પુણ્યતા કોઈ અપાર. ૫૨ લીલા રસ અમરત તો
 રંગ બહુ, બીજબ્યાં છે ભક્ત શરીર સહુ. ૫૩ રૂચી આ
 વે ગોવરધન ગીરી વાસ, તે લીલા માંહે અતંસે ઉલાસ.
 ૫૪ કરે યત્ન ભોગ યત્નતાં કરમ, આપે અરથ કામને મો
 ક્ષતું ધરમ. ૫૫ પ્રભુ સત્ય વચન છે ત્રિગુણાતીત, નિ-
 ત્ય અતુરાઈ છે અતી અગણીત. ૫૬ જે કરે પોતાની કીર
 તી પ્રકાશ, કરચુ બ્યાસ સુત્રને નૌતમ ભાસ. ૫૭ અતી
 તુચ્છ પુણ્ય જે માયા વાદ, કરી ભરમને રથાપો બ્રહ્મ ભા
 સ. ૫૮ આશ્રણ અલોકીક અતા કાન્ત, હસવ મુખ શો
 બિ છે બહુ ભાંત. ૫૯ પ્રભુ ત્રીલોકનું બુથયુ સાર, વાહા
 લો પ્રગટ ભાગ ધરણીનું અપાર. ૬૦ પ્રભુ સુદીરતા છે
 અતી અનુપ, કયમ વરણન કરી શકુ એ રૂપ. ૬૧ માગે
 છે સહુ પોતાના જન, અરણ્યારવિન્દની રજ જે ધન્ય. ૬૨
 એ ક્યાં એકસોને આઠે નામ, શ્રી વજ્રભ આનંદનું જે
 ધામ. ૬૩

સાલ ફરી છે.

એ શુદ્ધ કરી નીત્ય ગાયરે, તેનું મન પહેલુ રથીર
 યાયરે; ૬૪ અધરામૃતની શીઘ્ય વામરે, જ્યાંહાં સંસાર ન
 હી તે નામરે. ૬૫ એ પામ્યા વિના મોક્ષ હિનરે, અક-
 તમાં મુકિત છે લીનરે. ૬૬ તેથી મરવાતમ જપ કરવારે
 શ્રી કર્ણ રમે મન ભરવારે. ૬૭ શ્રી વિઠ્ઠલ રૂચીત એ ના
 મરે, જે ગાય તેનું ધાય કામરે. ૬૮ તેનો જનમ સુકળ
 છે લેખરે, શ્રી વરજભુષણનાં સુખ દેખરે. ૬૯

ધોળ. ૨

અથ શ્રી નવરતનું ધોળ.

શ્રીમદ વજ્રભ માહા પ્રભુને નમુજી, શ્રી વીઠલ પ્રભુને

લાગુ પામ; શ્રી આજકાલજીને પરણુમજી. શ્રી વ્રજભુવનજી
 પરમકૃપાળ. શ્રીમદં ૧ શ્રીવલ્લભદેવે માહા કરણા કરી
 જી, જોયી જીનું કાજ થાય; સર્વે વૈશ્ણવી કૃતી એ ક-
 રીજી, સમગી ચીંતા નીર્વૃત થાય. શ્રીમદં ૨ દ્રઢ આ-
 અય શ્રીમહાપ્રભુજીનો રાખીએજી, ચીંતા નવ ધરીએ
 લગાર; સર્વે આત્મા શ્રીજીને સમર્પિયજી; એછે ભક્ત
 તણે આધાર. શ્રીમદં ૩ પૂજી માર્ગમાં આજી રહે સદા
 જી, જીવ કીધા છે અંગીકાર; અલોકીકની ગતી ના
 આપે કદા, પ્રભુ નથી જોતા અવીકાર. શ્રીમદં ૪ નામ
 નિવેદન કીધા થકીજી, પ્રભુ રાજ પોતાની પાસ વશ ન
 થાય એ પ્રજા કોયકીજી, વશ થઈ રહ્યા શી વલ્લભી પાસ
 શ્રીમદં ૫ નિવેદન મત્રનું સ્મરણ કરવુંજી, સર્વદા ભગવત
 સાય; એ વૈશ્ણવી સંગે ના ફરવુંજી; કૃપા થાય ત્રાદશી
 હાય. શ્રીમદં ૬ કૃષ્ણની ચિંતા નવ રાખીએજી, પ્રભુ સરવે
 સ્વર કહેવાય; સરવના આત્મા શ્રીજી એ સાખીઆજી,
 દુર ભક્તપો કચમ રહેવાય. શ્રીમદં ૭ એમન ગમે તે ક
 રે એવું જાણવુંજી, હરીનું બદ્ધ છે રે દયાળ; શ્રી પૂજાદિક
 પૂરથીમાં આણવુંજી, જોગટાના વિચાર મયાળ. શ્રીમદં ૮
 નિવેદન કરવું સરવે સંગાયજી, અનવિન યોગની ચીંતા
 ન રાખ; અસાની હોય કીવા સ્તાનજી, સમગ્ર અધિક
 છે એવું માં રાખ. શ્રીમદં ૯ જોણે આત્મા નિવેદન કીધું
 છેજી, તેના આધારમાં સંસય ના જાણ; સંગાયે શ્રીમાહા
 પ્રભુજીએ દીધુંજી, તેથી મનમાં સંસય ના આણિ શ્રીમદં
 ૧૦ સમર્પણ મંત્ર માહા સમર્થજી, ન જાણીય પામ્યો
 સાક્ષીત; એકે અંશકળા નથી પૂણજી, આજી પૂરણોતમ
 સાક્ષીત. શ્રીમદં ૧૧ એ પ્રભુ સર્વ થકી પોતે પરજી,

વળી મહા સમર્થ છે નાથ; ભક્તનાં કુળ હરે સુખ કરેછે
 જી, ચાંતા ના કીજીએજી માથે એ નાથ. શ્રીમદ્ ૧૨
 લૌકિક વપ્તીક કર્મજી, તે હરી નિદ્ધ યાવા દે નહી;
 તોએ પાણ શેતા સ્મરણને ધર્મજી, તેથી મન દુર કીજે
 નહી શ્રીમદ્ ૧૩ પૂરટી માર્ગનાં પ્રભુજી રહે સદાજી, વ-
 જી જીવનું કીધું શું હોય; પ્રભુ કરે તતો સુખ માની રહો
 એજી, ઉદ્ધેગ ન ધરે મન માંહ. શ્રીમદ્ ૧૪ દીનત.ભાવ
 મનમાં રાખીએજી, ખીજ સાંતનું શું કામ; શ્રીસરવે
 શેતા સાધવાજી, ગુરની આજ્ઞા થકી એ કામ. શ્રીમદ્ ૧૫
 ગુરની આજ્ઞા ઝાળંગત ના કરીએજી, એમની હસ્થએ
 યાય તે યાય; આપણા મન પ્રભુજીમાં દીજીએજી, પ્રભુથી
 અધીક રાખીએ ભાવ. શ્રીમદ્ ૧૬ શેતા કરો નિચે ચિત
 પ્રીત્યુંજી, તો સુખે રહેા પુગમાંહ; પશુક્ષા અર્થ કદા થી-
 જી ચીતયુંજી, સાક્ષી થઈ રહે સુખ હોય. શ્રીમદ્ ૧૭
 તોએ ધારજી રાખી શેતા કરોજી, હરી સુખ કર્તાંછે સ-
 ત્પ; એમની લીલા જાણી ચાંતા દુર કરોજી, વહસ્તવને
 એહ જીવંત ૧૮ એકાદશ ઇંદ્રીઆ પ્રભુજીના સનમુખજી,
 શેતામાં દીવસને રાત્ર; એકે ઇંદ્રી વીધુખ નવ કીજીએજી,
 સરવોત્તમ ભક્તિ અહો રાત્ર. શ્રીમદ્ ૧૯ શોકસ્ત શર્ણગ
 મ સદા જ્યોજી, ન વિસારીએ પળમાત્ર; એ જ્યુગતે કરી
 ચિતા દુર તજીજી, શાશી અંજીની કપા પાત્ર. શ્રીમદ્ ૨૦
 શ્રીમદ્ ૨૦ શ્રીમદ્ પ્રભુજી કહે માહરા એ મતજી, વળી એ છે
 નિરાધાર; સરવે વહસ્તવ રાખજો ચિત ધરીજી, અંજી આ
 વહલભ આધાર. શ્રીમદ્ ૨૧ એ અમુદ્ય રત્ન જે કોઈ
 ચિત ધરાજી, તેહને પુરટી ભક્તિ દ્રઢ રૂપ હોય; જે કોઈ
 ઘોળ ગાએ ને સાંભજીજી. તેહને પર્માનંદ સુખ હોય.

(૧૭)

શ્રીમદ્ ૨૨ ઈતિશ્રી નવ રતનું ધોળ સંપૂર્ણ.

ધોળ ૩

ઉત્તમ વરત એકાદશી, સાહેલીરે; આજ માહાર અપવા-
સ, જીમનાજી જાજ્યે ઝીલવા સાહેલીરેં રંગીલી ગલી
રણીઆમણી સાહેલીરે; વહરનવની ભીડભીડ, જીમનાં
સાહેલીરે. સરખી સંધર ટાળે મળી સાહેલીરે; હમડે હર-
ખ ના માય જીમનાંજી જાજ્યે ઝીલવા સાહેલીરે. વહુ
બેટી હીંડે મલપતાં સાહેલીરે, સઉકાને દરસન થાય જીમ-
નાં સહેલારે. સાકર કેરા કહરા પડ્યા સાહેલીરે, દુધડે
વરસ્યા ગેહ જીમનાં સાહેલીરે. ગોકુળ ગામ રણીયામણી
સાહેલીરે; સુંદર જીમનાનાં નીર, જીમનાં સાહેલીરે. જી
મનાંજીમાં ઝીલવાં સાહેલીરે, છુટા મહેલી કેશ જીમનાં
સાહેલીરે. રમણ રેતીમાં સાટતાં સાહેલીરે, ટુટ્યા નવસરહાર
જીમનાં સાહેલીરે. વરજવાશી સાગા મળ્યા સાહેલીરે. હ
રખે સાધશું કેશ જીમનાં સાહેલીરે. પરસાદ મહેલો આ-
કળા સાહેલીરે, ડોર તણી નહીં પાર જીમનાં સાહેલીરે.
માધવદામની વીનતી સાહેલીરે; આપોતી વરજમાં વાસ
જીમનાંજી જાજ્યે ઝીલવા સાહેલીરે.

ધોળ ૪

અથ શ્રી ચોરાશી વહરનવનું ધોળ.

શ્રી ગુરુ જગપદ કમળ રજવંદુ, વંદુ નિત્ય ધરિ નેમ;
દુઃખ હરણ સુખસે નિધી, ફળદાયક ભકિત પ્રેમ. ૧ શ્રી
વહલભ શ્રી વીકમ પ્રભુ, આ કરન પૂરણ કામ; ચોરાશી
મહા ભકત તેતા, કર વર્ણવ નામ, ૨ જેનું સ્મરણ કરેથી,

અધ્રુઃખ કળેશ નય; પુષ્ટિ પંચ પ્રભુ પ્રસન્ન હોય, માહા
 પતિત પાવન થાય. ૩ મન વાંછીત કૃણ સીધ પામ, ગા
 તાં એ અભિધાન; શી મહા પ્રભુ નીજનનંદનું, કરે તેને
 દાન. ૪ ॥ ઠાળ ॥ શી દામોદરદાસ હરશાંકરે, કૃષ્ણદાસ
 મધન વદે વાણીરે. ૫ સંભરવાળા દામોદરદાસરે, જોનો
 કોનાજ મધ્યે વાસરે. ૬ પદમનાભદાસ હરીભક્તરે, વૃજશાં
 ૫૬ પ્રભુ આશપતરે. ૭ વધુ તેની કહીએ પારવતીરે, સુત
 રૂંચનાથદાસ સમરતીરે. ૮ રંગેખાધ વધસ્તવ કૃત્વાણીરે, શ્રે
 વા શ્રી વદ્ધભવરની આણીરે. ૯ વધસ્તવ સેઠ પરસોતમદાસ
 રે, કાશીપૂર મધ્યે તેનો વાસરે, ૧૦ ખાઈ રૂક્ષમણી પૂત્રી
 તેનીરે, શ્રેવા અગુલીન કહીએ જોનીરે. ૧૧ શંકના સુત
 ગોપાળદાસરે, શ્રેવા સ્મરણુધા ઉડાસરે. ૧૨ રામદાસ હરી
 રંગ રાતારે, ગદાધરદાસ જગત વિખ્યાતારે. ૧૩ વેણીદાસ
 માધવદાસ ભાઈરે, હર્યવંશ પાઠક સુખદાધરે. ૧૪ ગોવીં
 દદાસ ભલા લો વખાણીરે, વધસ્તવ કહીએ એમાં કૃત્વા-
 ણીરે. ૧૫ ગજનધાવને શેઠ્યા મિરાડીરે, દાસ નારણુ ખ
 હ્મચારીરે. ૧૬ માહા વનની વધસ્તવ કૃત્વાણીરે, જાદવદાસ
 સુરુલો જાણીરે. ૧૭ કૃત્તી વધસ્તવ દેવ કપુરે, શંક દી-
 નકર પ્રેમી પૂરે. ૧૮ પ્રભુદાસ ભાટ હરીજનરે, દાસ પૂર
 શાંતમ ધન્ય ધન્ય. ૧૯ ત્રીપૂરદાસ વધસ્તવ કાચરતરે,
 પુરણુમલ રશીકે રસમસ્તરે. ૨૦ જાદવ ઇંદ્રદાસ પ્રજાપતરે,
 ગોસાહદાસ શ્રેવા હરી અંતરે. ૨૧ માધવભટ કાસ્મીરમાં
 વાસરે, વાંસવાડના ગોપાળદાસરે. ૨૨ પદમ રાવલની અ
 તી શેવારે, પુરુશોતમ જોશી તેવારે. ૨૩ જગનનાથ જોશી
 તેનાં ભરાતરે, વળી વધસ્તવ તેની માતરે. ૨૪ જોશી ન-
 રહર હરીના દાસરે, ગામ જોધરે રાણા આસરે. ૨૫ વધ-

સ્તવ રત્નપ્રતાપી હરીની દાસીરે, રામદાસ ગુજરાતના વા
સીરે. ૨૬ દેવે ગોવીંદ હરી રસ માતારે, રત્ને માધવ ભટ્ટ
ભાનારે. ૨૭ ઉત્તમ અષ્ટ લોકદાસ શિવા ભારીરે, શિવક ઓ
છના કેહેતા મહેતારીરે. ૨૮ હંસરદાસ દેવે રસ મળરે, હ-
રી હરી જનન શ્રુતિત ભગ્નરે. ૨૯ વધસ્તવ છકા વાસુદેવ
દાસરે, શિવા અરથે રહેતો પ્રભુ પાસરે. ૩૦ કૃત્તિદાસ ગગ
રી સુખ કંદરે, ખાખા વેણુ હરીત દુખ દંદરે. ૩૧ એ
ખેડના એક ખવાસરે, તેનું નામ તે જલદાસરે. ૩૨ સ્થા
નેસ્વર વિપ્ર તે જગ્ગનાનંદરે, શિખા ઓ હરી અતી આનંદ
રે. ૩૩ બ્રહ્મણી અડેલીની વધસ્તવ ખાખરે, આનંદદાસ
વિશંભરદાસ ભાખરે. ૩૪ વધસ્તવ ક્ષત્રાણી પ્રભુ પ્રીતરે,
રામદાસ મીરાંના પરાહીતરે. ૩૫ કૃત્તિદાસી ખવાસણી
જાણીરે, જેની માંતી ઓ વદનમે વાંણીરે. ૩૬ બુઝામીઓ
ઓ વહજબ વરનારે, રામનંદ પંડોત સ્થાનેસ્વરનારે. ૩૭ વ
ધસ્તવદાસ રસપૂરરે, જીવણદાસ તે ક્ષત્રી કપુરરે. ૩૮ સાર-
સ્વત હોત ભગવાનદાસરે, જેનું ચિત સદા પ્રભુ પાસરે.
૩૯ વધસ્તવ ભગવાનદાસ ભીતરીઆરે, આજીના શિવામાં
ઠરીઆરે. ૪૦ મતુરદાસ સનોઢીઆ કહોએરે, ગોડ વિપ્ર
અચ્યુતદાસ લહીએરે. ૪૧ સારસ્વત વળી અચ્યુતદાસરે, ના
રાણદાસ અખાલે વાસરે. ૪૨ નારણદાસ ભટ મથુરાંનારે,
નારણદાસ લવાણ ઠઠાનારે. ૪૩ ક્ષત્રાણી ગોરજસ ભરા
ધરે, સાસુને વહુ વધસ્તવ ખાખરે. ૪૪ સીંહાનંદના ક્ષત્રી
સારારે, વધસ્તવ અડેલીના એક સુતારરે. ૪૫ એક વહજબ
વ હરી ગુણ ગાતારે, દામોદરદાસની માતારે. ૪૬ સીંહાનંદ
ક્ષત્રાણીના વાસરે, કી લખા પૂરેશોતમદાસરે. ૪૭ કવીરાજ
ભાટ ગુણ ગાયેરે, ગોપાળદાસ ખટોરાના કહાયેરે. ૪૮ જ-

નારદનદાસ વજ્રબળુવ ક્ષત્રી, ગર્વિશ્વામી બ્રહ્મણ હરી મી-
ત્રે. ૪૯ કન્યાસાન ક્ષત્રી પ્રકાસરે, વિપ્ર એ દીપ્ત્યાના હરીદા
સરે. ૫૦ બાળકબળુ બદ્રાયણદાસરે, સેવા સમરણના અબ્બા
સરે. ૫૧ વજ્રબળુવ રામદાસ ગુહાણરે, સેવા સમરણમાં સુ
બાણરે. ૫૨ મણી મિત સદ્ પાંડે ભવાનારે, નરોબાધ હ-
રી મન માનીરે. ૫૩ નરહરે સન્યાસી હરી ભ્રાતરે, જેની
હરીપદ નિરમળ મતરે. ૫૪ ગોપાળદાસ કહોએ જટાધારી
રે, વાસ વજ્રમાં શેવ્યા ગીરધારીરે. ૫૫ સંત પોખરે રત્ન
વેચું નારીરે, કર્શનદાસે પર જો સોંપી ચારીરે. ૫૬ આગ્રે
ચોપડા સનદાસરે, સુરદાસે શેવા અવિનાશરે. ૫૭ પટલ
મહાવજ્ર રજુ સહીતરે, પતી પતિન પ્રભુ મિતરે. ૫૮ ગોપા
ળદાસ નરોડાના કહાવેરે, શેવે શામત હરએ હુલરાવેરે. ૫૯
સુરદાસ શીરિમણ ભકતરે, ગાયા ગીરધારી જાણે જકતરે.
૬૦ સરવોપરિદાસ પરમાનંદરે, ગાયા ગુણનીધી બાળમુકં
દરે. ૬૧ કુંભનદાસ માહા રસ કંદરે, સખી ભાવે શેવ્યા
શ્રી ગોવિંદરે ૬૨ સુત કર્શનદાસ દ્રઢ એવારે, છોડ્યા પ્રા
ણ ન છોડી ગડિ શેવારે. ૬૩ કર્શનદાસ કહોએ અધિ-
કારીરે, ગાયા શેવ્યા શ્રી રાસ જીહારીરે. ૬૪ ગાયા વજ્રશ
વ એ ચોરાશીરે, શ્રી વજ્રભ પદ નિકટના વાશીરે. ૬૫
સાલ ફરી છે. સકળ તત્ત્વનું તત્ત્વ છે, એ સાર

માંહે સાર; એ પાઠ કરતા માત્રમાં, વશ યાગ શ્રી નંદકુ-
માર. ૬૬ શ્રી વજ્રભ શ્રી વિઠલ પ્રભુ જે પ્રસન્ન કરવા
આહે; નથી અન્ય ઉપાય એહને, હરી ભકતના ગુણ ગાય
૬૭ શ્રી આચાર્યજી માહા પ્રભુજીના, અતરંગ એ ભકત;
મુજ ઉપર કરેણ કરી, હો શ્રી વજ્રભ આશકત. વજ્રસ્તવ
પદ કમળ રજ રતી તણી આશ; ગાય ગુણ હરીદાસના,

ધ્યારામનો દાસ. ૧૯

ધોળ પ

અથ ચોરાશી વર્ષનવનુ ધોળ.

(તે બીજામાં જે જે સ્વરૂપ હતું તે સ્વરૂપ સાથે લખ્યું છે,)

શ્રી વલ્લભ ચરાણ રજને, નમુ નિત્ય ધરી માન; ચિં-
તા ચિત્તથી સહુ ટળે, ને મીઠે ઉર અસાન. ૧ શ્રી વિઠ્ઠલ
પ્રભુ પદ પરથ, રજવંકુ નિત્ય ધરી નેમ; કુઃખ હરણ સુ
ખ શ્રી નાધી, વળી દાએક ભકિત પ્રેમ. ૨ શ્રી આચાર્ય
જી માહા પ્રભુના, ચોરાશી જે ભકત; તેના ગુણ વરણવું
જીગ મહિ જાણે જગત. ૩ તેમના મુળ સ્વરૂપનું, કરે નામ
તે વિક્ષાત; સાંભળતાં સુખ અતી ઘણું. પ્રભુ પ્રસન્ન હોય
સાક્ષાત. ૪ ટાળ. દશી ચાલતી. શ્રી દામોદરદાસ હરતા
ણીરે, લલીતાજીનું પ્રાગટ્ જાણીરે. ૫ કૃષ્ણદાસ મેઘન વ
ળી કહીએરે, વાયાખાજીનું પ્રાગટ્ લહીએરે. ૬ હેતે દશી-
ભકતના ગુણ ગાશેરે, તેનો જન્મ કૃતારય ધાશેરે. ૭ સ-
ભરવાળા દામોદરદાસરે, કુંજ રમનીમાં ચિત્ત હુલાસરે. ૮
એ કૃષ્ણે સાતમાં ક્ષત્રીરે, હતી દાસી વીકુરજીની સ્ત્રીરે.
૯ પદમનાભદાસ ભરપૂરરે, કોટીકમાં વીરના સુરરે. ૧૦
ચંપકલતા સખી તે કહીએરે, મણી કુંડળા તે તુલસા લ
હીએરે. ૧૧ વધું સુતની કહીએ પારવારે, રૂપ વીલીની ર
પવતીરે; ૧૨ રૂપનાપદાસ સુક નામરે, સખી રૂપ તે ગુ-
ણ અભીરામરે; ૧૩ રણેખાઇ વધત્રેવ ક્ષત્રાણીરે, લલીતા
જીની દાસી જાણીરે; ૧૪ રતીકળા સખીનું નામરે, માહા
પ્રભુજી સેવ્યાનું કામરે; ૧૫ દા. શેઠ પૂરણાતમ કહીએરે,

ઇંદુ લેખાનું પ્રાગટ લહોઝિરે; ૧૬ સખી માદની તેહની જ
 છીરે, પૂત્રી રૂદમણી તેતો વખાણીરે. ૧૭ શેઠના સુત ગો
 પાળદાસરે, સખી ગાયન કળાનો હુલાસરે; ૧૮ રામદાસ દ્વિ
 જ સારસ્વતરે, પ્રેમ મંજરી સખી રસ મતરે. ૧૯ ગ-
 દાચર કપીલ સારસ્વતરે, ગામ કડામાં રહેતા આવ્યા વ્રત
 રે. ૨૦ જીથ કુમારીકામાં નામરે, કલ કંઠી સખી શુભ
 આમરે ૨૧ વેણીદાસ તે ક્ષત્રી કહીએરે. બલ નદરાયજી
 ના લહોએરે. ૨૨ માધવદાસ તેમના બાતરે, સખી રત્નપ્ર-
 ભા સાક્ષાતરે. ૨૩ હરીવંશ પાંદેક સુખદાધરે, સખી ગ-
 બી હિનાલીકા તાહરે. ૨૪ ગોવીંદદાસ ભલા તમે આવેશારે
 નંદ રાયજીના ધરના ભિયારે. ૨૫ કણ માંહે અખ્યા ક્ષત્રી
 છીરે, લીલા માંહે રાહણીજી જાણીરે. ૨૬ ગજન ધાવન
 ક્ષત્રી ચેનારે, સખી નામ તે એનું શુભ તેનારે, ૨૭ બ્રહ્મ
 આરી નારાયણદાસરે, માહા વનમાં તેના નિવાસરે. ૨૮ સ
 ખી મથુરે હક્ષણા નામરે, જત્રીજી અતુરા ધામરે. ૨૯ ક્ષ
 ત્રાણી માહા વનમાં રહેતારે, સખી નામ તે ભદ્રા કેહેતા
 રે. ૩૦ જીઆદાસ શુર વળી ક્ષત્રરે, સખી નામ તે શામા
 વતીરે. ૩૧ વર્ધશ્રવ ક્ષત્રી તે દેવ કપુરરે, સખી નામ પ્ર-
 વિના પૂરરે. ૩૨ સ્ત્રી તેની તે શેવાય શીલરે, સખી નામ
 તેનું રશીલરે. ૩૩ શેઠ દીનકર ત્રવણ રશીલરે, સખી આ
 પુરી નામ તે લીલરે. ૩૪ ધરાનંદ તે દીનકર દાસરે, ધર
 વનંદ તે મુકદદાસરે; ૩૫ ક્ષત્રી પ્રજૂદાસ જળ લોટારે,
 સખી નાલ તે મનમય માટારે. ૩૬ શીહાનંદ ભાટ પ્રજુ
 દાસરે, કુલ હેથી સખી સાક્ષતરે; ૩૭ પૂરશોમમદાસ તે
 ક્ષત્રીરે, વળી વજ્રમ્તા હેમની સ્ત્રીરે; ૩૮ પુરશ નામ તે મા
 ધવી કહીએરે, સખી સ્ત્રી માલતી લહોએરે; ૩૯ ત્રીપૂરદાસ

વૈશ્વવ કાયગતે, સખી નામ તે હરણી પ્રસસતરે; ૪૦ પૂરણ
મલ અખાલે વાસરે, સખી ચિતલેખા સુખ રાસરે ૪૧
જલદય ઇંદ્રદાસ પ્રજાપતરે, ગાયા નામ તે મદનમસ્તરે. ૪૨
ગોસાહદાસ મથુરાના વાશીરે, ગોવિંદકુંડના સુવા નાવાશી
રે; ૪૩ માધવબટ કાશ્યપી કહીએરે, નામ રત્ના કુમારકા
માં લહીએરે. ૪૪ વાંસદાના ગોપાળદાસરે, રસ પ્રકાશ-રસ
માં હુલાસરે; ૪૫ પદમ રાવળ ઉજ્જૈનમાં કહીએરે, રાજ
લીલા દ્વારકામાં લહીએરે; ૪૬ શ્રી રક્ષમાણીની ખવાશીરે
સખી નામ તે ગીમળા હુલાશીરે; ૪૭ વર્ધસ્તવ જોશી પુ
રશોતમ જેહરે, ગુણ ચુડા સખી નામ તેહરે; ૪૮ સ્વા વ
ર્ધસ્તવ એમની કહીએરે, દુરવા સખી નામ તે લહીએરે.
૪૯ જગન્નાથ જોશી વળી કહીએરે, સખી નામ સૌરભી
લહીએરે; ૫૦ સખી છબી સીધી તેહની માતરે, ગંધા રે-
ખા તે નરહર ભાતરે. ૫૧ રાણા બ્યાસ ગોધરા ગામરે,
નાગરવેલ સખીનું નામરે; ૫૨ ગોસાહ દુવે ખડાલીમાં ક-
હીએરે, તન મધ્ય દ્વારકામાં લહીએરે; ૫૩ રા રવળ દુવે મા
ધવ દુવે કહીએરે, લલીતાજીની સખીએ લહીએરે ૫૪
રાજો સખી તે કુન્જય નામરે, માધો રસ રંગાળીકા ગ્રામ
રે. ૫૫ ઉત્તન રલોકદાસ શેવા ભારીરે, સખી શિલ્લા ના
મ નારધાશરે. ૫૬ હર્ષદાસ દુવે વળી કહીએરે, સખીના
તે એનાં લહીએરે; ૫૭ વર્ધસ્તવ છકડા પાસુદેવ દાસરે,
શીંહાનંદમાં તેહનો વાસરે. ૫૮ સંતાનંદ રાવજીના કહી
એરે, મનસુખા ગોપ તે લહીએરે. ૫૯ બાબા બોજી સખી
સુરેશીરે, કર્ણદાસ કમળતા તેહનીરે; ૬૦ જલદયદાસ ખ-
વાસ તે કહીએરે, સખી નામ તોલકની લહીએરે. ૬૧ રથા
નેશર વિપ્ર જગ્તાન દરે, સખી માધુરી મન આનંદરે; ૬૨

આનંદાસ નામથી કહીએ, વિષ્ણુચરણાસ વલ્લભા લહીએ
 ૬૩ બ્રહ્મણી એક અડલમાં રહેતીરે, સખી શયી કળા
 સહુ કેહેતીરે; ૬૪ વલ્લભણવ ક્ષત્રાણી એક બાહરે, સખી
 નામ તે લોલા ગામરે; ૬૫ ક્ષત્રાણી ગોરજ સંભરાણરે, સા
 સુ વહુને સદા સુખદાણરે; ૬૬ સખી નંદા તે ગુરજ કહી
 એરે, સંભરાઈ તે વૃંદા લહીએરે; ૬૭ કૃષ્ણદાસ ખવાસણી
 જાણીરે, વરજ મંગળા સખી વખાણીરે; ૬૮ બોલા મિત્ર
 લાહોરના કહીએરે, સખી નામ સુમદારા લહીએરે; ૬૯ રા
 મદાસ મીરાંના પ્રેહીતરે, સખી પ્રદાયા નામ સહીતરે; ૭૦
 વલ્લભણવ રામદાસ ચોહાણરે, મધુ એની સખી પ્રમાણરે; ૭૧
 રામાનંદ પાંડાના રથાને રસરે, કુંજ લોલા માતમ ચરેરે;
 ૭૨ વિરનુદાસ છીયા રસ છકમારે, સખી કમળા અતીજ
 ગ. સંગમારે. ૭૩ ક્ષત્રાણવણદાસ કપૂરરે, સખી હરશયી
 અતી સુખ પૂરરે; ૭૪ સારસ્વત દ્વિજ ભગવાનદાસરે, વ
 સુ ગંધ સખીના સુવાસરે; ૭૫ ભગવાનદાસ ભીતશ્યા
 કહીએરે, સખી નામ સુદરી લહીએરે, ૭૬ અચ્યુતદાસ સ
 નોડીઆ કહીએરે, સખી માધુરી નામ તે લહીએરે; ૭૭
 અચ્યુતદાસ ને જોડ બ્રહ્મણરે, મેહતી સખી નામ તે જ
 હિરે; ૭૮ અચ્યુતદાસ કડાના કહીએરે, સખી નામ રસા-
 તીકા લહીએરે; ૭૯ નારણદાસ અબાલેક વાસીરે, સખી
 નામ તે વરજ વિદ્યાશીરે; ૮૦ નારણદાસ ભાટ મથુરાના
 રે, તેતો બાહર ગોકુળમાંનારે; ૮૧ નારણદાસ લવાંણા ઠ-
 ઠામરે, સખી કેતકર નામ ઘટામાંરે; ૮૨ ક્ષત્રાણી સીહા
 નંદમાં રહેતીરે, સુતદા નામ સખી કેહેતીરે; ૮૩ દામોદર
 દાસની માતરે, વીરબાઈ નામ સાક્ષીતરે; ૮૪ લીલા માહે
 પુલી દીજી કહીએરે, વન દત્ત તેતો લહીએરે; ૮૫ સ્ત્રી પૂ

રૂપ મોન'દે કહોઁએ, વીશાખાજીની સખીજો લહીએ.
 ૮૬ રામાનામ તે પુરુષ જાણે, દશા નામ તે સ્ત્રી વખા-
 જીરે. ૮૭ સુધાર ખાતી અડેખમાં રહેતારે, શ્યામા નામ સુ-
 દામા કહેતારે. ૮૮ ક્ષત્રી અન્વ મારગીનો સ્નેહીરે, સખી
 માહની નામ તે તેહીરે. ૮૯ કવિ લઘુ પૂરુષાનમ કહી-
 એરે, નંદરાય તાણા ભાટ લહીએરે. ૯૦ ઉમાશંકર તેનું
 નામરે, જશ વરાણ્યાનું તેને કામરે. ૯૧ કવિરાજ ભાટ
 મથુરાનારે, સાંડેલ નામ પૂરાનારે; ૯૨ ગોપાળદાસ નરોડાના
 ક્ષત્રીરે, મંગીત કળા ગુણ જતારે. ૯૩ જનારદનદાસ ક્ષ-
 ત્રી કહોએરે, સખી કક્ષાવતી નામ લહીએરે; ૯૪ ગડુ સ્વા
 મી પાદાણ વદ્રાવનમારે, સખી વંદી નામ દે આનંદ-
 મારે; ૯૫ કનેઆ શાલ ક્ષત્રી જોહરે, આગ્રાના વાશી તે
 હરે. ૯૬ સખી લક્ષીનાજીની કહીએરે, સખી નામ કમોદ
 ની લહીએરે. ૯૭ ત્રિપ આદિઆ નરસીદાસરે, શુંગર સ-
 ખીનો સુવાસરે. ૯૮ નરહર સત્યાગી વળી કહીએરે, સ-
 ખી નામ ગુલાબી લહીએરે. ૯૯ શકુ પાંડે આનોરમાં
 વાસરે, ગંદ્રમાણુ ગોપ સાક્ષારે; ૧૦૦ વળી ભાઈમા
 જ્યેષ્ઠ કહીએરે, મધુ મંગળા નામ તે લહીએરે; ૧૦૧
 શકુપાંડે વધું ભવાનારે, ખેટી નરો પ્રણી મનમાતીરે; ૧૦૨
 જસોદાજી નાજીદીજો હોયરે, ખેટી રામદે શામદે હોયરે;
 ૧૦૩ ગોપાળદાસ કહીએ જગાધારે, સુભદ્રા સખી નીર-
 ધારીરે; ૧૦૪ કક્ષદાસ શાસ્ત્રી આનંદરે, સખી નામ તે
 નંદા સુમંદારે; ૧૦૫ શતદામ ને ચોપડા ક્ષત્રીરે, સખી
 મંદ્રિકા નામ પ્રસન્નરે; ૧૦૬ સુંદરદાસ સખી નામ શ્રી-
 હારે, માધવાસ સખી નામ લીહારે. ૧૦૭ પટેલ માધવજી.
 ચીરજો કહીએરે, સખી સુયા હરખા લહીએરે. ૧૦૮ ગોપા

જાદાસ નરોડાનો વાપરે, જયવંત નંદનો ખવાસરે; ૧૦૯
 ખાળકમ ખાદરાયણદાસરે, સ્ત્રી સહીત ચોરવીમાં વાસરે.
 ૧૧૦ મૂત્રિઉપા સખી નામ કહીએ, સ્ત્રી નામ તે ગંગા
 લહીએ. ૧૧૧ સુરદાસ તે સાગર શુરે, ગયા ગીરધારી
 યુણ ભરપૂરે; ૧૧૨ સખી કરનનું પ્રાગટ્ કહીએ, સખી
 અંપકલતા તે લહીએ; ૧૧૩ સાગર વળી પરમાનંદદાસરે
 ખાળ લીલામાં જ્ઞાન ઉદાસરે; ૧૧૪ સખી તુકનું પ્રાગટ્
 જોહરે, સખી અંદ્રભગા કહીએ તેહરે; ૧૧૫ કુમદાસ કં
 ર સમસ્તરે, શ્રીજીના સ્વરૂપમાં આચકતરે; ૧૧૬ સખી અ
 રજીન તેતો કહીએ, વીશખાજીનું પ્રાગટ્ લહીએ; ૧૧૭
 સુન કર્શનદાસ દ્રઢ પૂરારે, ગૌ શેવામાં અતી સુરારે; ૧૧૮
 લીલા માટે તે અમનું નામરે, ગોપ ગાયો ચરાવવાનું કા
 મરે; ૧૧૯ અધિકારી તે કર્શનદાસરે, રાત લીલામાં તમ-
 નો અખ્યાસરે; ૧૨૦ સખી શીશભ નામ તે કહીએ, લતી
 તાજીનું પ્રાગટ્ લહારે. ૧૨૧ ॥ વજાણ ॥ ચોરાશી
 મિત બાય કે, કરે પાઠ નિત્ય ધરી નેમ; પૂજિ પ્રથમ પ્રસ
 ન થયે, રહે બઢાવે અતી પ્રેમ. ૧૨૨ કિયા સ્ત્રી હરી રાય
 જી, કરી દીન જાણી દાસ; મુલ ચોરાશી ભકનનાં, તે ના
 મ કર્યાં પ્રકાશ. ૧૨૩ શ્રી આચાર્યજી માહા પ્રભુનાં, અ
 ગ દ્વાદશ જોહ; ધર્મ સાથે ધરમી કહીએ, સમ દ્વાદશ તેહ
 ૧૨૪ ચોરાશી વરજ કોય માટે, ચોરાશી એ ભકત; પેમ
 લક્ષણ પૂરી પુરે, શ્રી વલભ પદ આશાંત. ૧૨૫ એ વધ-
 રનાવ પદ કમળ રજ, રતી તણી છે અતી આશ, ગાય
 ગુણ હરીદાસના, પદરજ શ્રી વલભદાસ. ૧૨૬

ધોળ. ૬

શ્રી લક્ષ્મણ ભટજનાં ભાવે કીજે ભામાણાં, તેતંગ
 તીજકને વિપ્ર શીરોમાણ ભુપ જો; એમના સુત શ્રી વલ્લભ
 ભનાં લેક વારણાં, દીવ્ય રૂપે પ્રગટ્યા અનર અનુપ જો;
 શ્રી લક્ષ્મણ ૦ ૧ ધરમ ધોરીધન જે સુત વલ્લભ દેવના
 પ્રગટ કર્યો વેદ તણો વીસ્તર જો; ગુણ સંહોદરે ભણ્યા
 શ્રી ગોપીનાથજી, હજી મુથળધર હજીધરનો અવતાર જો.
 શ્રી લક્ષ્મણ ૦ ૨ શ્રી ગોવરધનધર વીર શ્રી વલ્લભદેવના,
 રસના રૂપી કહીએ નંદકુમારજો; એ પૂરૂશોતમ પ્રમદીઆ
 શ્રી વીઠ્ઠનાથજી, નિરયુલુ ખડ્ગ તે સયુજી રનેહી સારજો
 શ્રી લક્ષ્મણ ૦ ૩ શ્રી વીઠ્ઠનાથજીના સાતે લાજ સેહામ-
 ણી, સદુધી મારા શ્રી ગીરધરજી માહારાજજો; શરણ આ
 વે તે સોંપે શ્રી નાથજી, કરવા શું સેવા કરાં કાજ જો. શ્રી
 લક્ષ્મણ ૦ ૪ શ્રી ગોવીંદરાય તણા મન પ્રસન ઉલાસમાં,
 આવે તેને આપે આનંદદાન જો; શ્રી બાળકરનજી કામ
 જ અંગે રસે ભર્યા, કરાવે છે અધર સુધારસ પાન જો
 શ્રી લક્ષ્મણ ૦ ૫ શ્રી ગોકુળનાથજી જાણાવે યુગમાં જીવને,
 એવા પોતે કહીએ પરમ દયાળ જો; શ્રી રઘુપતીજી રૂડલે
 નીરખતાં, વલ્લભ સુધનની ભુલે લે સાંભાળજો. શ્રી લક્ષ્મ-
 ણ ૦ ૬ જોવા સરખા દીસે શ્રી જઘનાથજી, એ છે ખેલે
 ની અનળાનો આધાર જો; દેખી દેની જીવ સંન ધનથા
 મજી, શીરપરે અમરત રસની ધારજો. શ્રી લક્ષ્મણ ૦ ૭
 એ સાતે લાજ તણો વંશ સદા સંસારમાં, પ્રગટ ખીરાજો
 પૂરૂશોતમ પરિખડ જો; જીમનાદાસ અધમને કહીએ અ
 દાન એ, શું જાણે શ્રી વલ્લભ કુળનો મરમ જો. શ્રી લક્ષ્
 મણ ૦ ૮

ધોળ ૭.

અથ શ્રી બસે બાવનનું ધોળ.

શ્રીમદ્વલ્લભ પ્રભુજીને, નમુ શ્રી વીઠલેશ; સાત સ્વરૂપ
સહિત સમગ્રો, વંશાત્મક વિશેષ. ૧ શેત્રક શ્રી વિઠલે
સજીના, બસેહને બાવન; જેહનું નામ ઉચાર માત્રથી,
થાય સહુ પાવન. ૨ ટેક. ગુણ ગોવીંદાસના ગાઢએરે,
હીત સ્વામી પરાયિત લખએરે. ૩ નંદાસ કૃત્ત આશકતરે,
અત્રબૂજદાસ સદા આનુરકતરે. ૪ નિત્ય નાગજીભાષ આ-
ચરેએરે, કૃત્ત ભટજીને ગન ધરીએરે. ૫ આચાજી ના-
રણદાસરે, વિઠલદાસ ભકત ઉરાશરે. ૬ કૃત્તદાસ મારાડી
દાસરે, બાપ ખેટા મન હુતાશરે. ૭ હરીદાસ જનાર્દનદા-
સરે, રૂપ મારાડી રસ રાસરે. ૮ અલીબાન વલીબાન
ભદીરે, જેમલ રજપુત હરીવાદીરે. ૯ માધવદાસને નાહા-
લચંદરે, માધવદાસ કાયસ્થ ગુણુવંતરે. ૧૦ કાયસ્થ ધણાને
ધણીપાણીરે, રૂપચંદ નંદા સુભવાણીરે. ૧૧ એક બ્રાહ્મણ
રાધવદાસરે, જોપાળદાસ ગુજરાતનો વાસરે. ૧૨ રાજ
લાખાને એક બાઈરે, હરીદાસ ખવાસ સુખદાહરે. ૧૩
શ્રેષ્ઠ ગાનચંદ જડુનાથરે, માધલો કોઠાડી હરી હાથર. ૧૪
માણેકચંદને એની નાડીરે, હરજી કોઠાડી ગુણુ ભાડીરે.
૧૫ જોપાળદાસ બ્રાહ્મણ બંગાળીરે, બાસ ગણેશ બહુ
ભાગ્યશાળીરે. ૧૬ મદસુધનદાસ છે હરી વાહાલારે, એક
કણબી માંજા વાળારે. ૧૭ એક વઢશિનવની છે કન્યારે,
રામાનંદને પરણાવી કન્યારે ૧૮ એક વઢશિનવ ખેટી ટેકીરે,
તેતો પરણી ધર્મ વિવેકીરે. ૧૯ વઢશિનવ એક તરૂના સંગી
રે, પાથો શુભડી હરી રસ રંગીરે. ૨૦ એક વૃજ વાસી

સુત નાગરે, ગોપીનાથદાસ ગાંડિ આગરે. ૨૧ કણ્વી
 ગુજરાતી જે ભાષરે, દ્વિજ પતિ આગે રાષરે. ૨૨ એક
 ગોડાઓ પંડિત શામરે, એક રઘુપતી દરસન લામરે.
 ૨૩ એક પંડિતને કાહાન બાષરે, વર્ધસ્તવ ક્ષત્રીએ આગ-
 રાષરે. ૨૪ એક હીમરને દ્વિજ રેકુરે, નારદદાસ હરીને
 તેકુરે. ૨૫ એક વર્ધસ્તવ સુતરે વાગારે, રાગ આશકણ
 પ્રભુ વાહામરે, ૨૬ જે હતી પતિત એ કણ્વીરે, વહુ
 અજમ કુંવા બહુ ધર્મીરે. ૨૭ એક પ્રોહીત વેસ્વા કન્યા-
 રે, ગંગાબાઈ છે પૂર્ણ ધન્યારે. ૨૮ એક રાખને એક
 ઘાતીરે, જે સાચો રસ લાભીરે. ૨૯ એક વર્ધસ્તવ મ-
 દન ગોપાળરે, જે કણ્વી પટેલ રસાળરે. ૩૦ એક શેત્ર
 એક વિરકતરે, દયા ભવદા આશકતરે. ૩૧ એક વા-
 હીઆને એક નાગરે, એક પરમ વર્ધસ્તવના ધારીરે. ૩૨
 એક ક્ષત્રીવિરકતરે, વાધજી રજપુત આશકતરે. ૩૩
 એક ગોપાળદાસ ભીતરીઆરે, ખાન આઠ શેત્ર અનુસ-
 રીઆરે. ૩૪ ગોપાળદાસ સીધલ ભોળાભાઈરે, શેઠ પૂત્રી
 દીવાનની ભાષરે. ૩૫ એક કજડી રૂપા ભાષરે, હરીદાસ
 સુતા સુખદાઈરે. ૩૬ એક ક્ષત્રી વર્ધસ્તવ બાષરે, રાગ
 રાણી પૂતને દાઈરે. ૩૭ શાહુકારનો ખેટો ખીલાસારે, એક
 વર્ધસ્તવકોડ પ્રકાસીરે. ૩૮ એક વેસ્વા ભાવનની વાસીરે,
 તે હરી ગુણ માંદી નીતસીરે. ૩૯ પૂતજી વઠો વિરકત-
 રે, વેણીદાસ દીપા છે ભકતરે. ૪૦ એક સાગળદાસ એક
 નાગરે, પૂત પઠાણનો સુખદાઈરે, ૪૧ આઠા દામોદર
 દાસ છે ભકતરે, ખેટી શાહુકારની આશકતરે. ૪૨ વર્ધ-
 સ્તવ એક ખરબુચાવાળોરે, શેઠ આગરાખને મન ભાળોરે.
 ૪૩ એક કાપડવાળો શામરે, કણ્વી આંગણો વર્ધસ્તવ

લાભે. ૪૪ એક શાસ્ત્રી મેરાશીદાસે, લાછમાબ ભાટ
 ગુણ રાસે. ૪૫ રાજા રાણી હરીમન ભાવે, એક વ-
 ધસ્તવ ડાંગ જુનાવે. ૪૬ દ્વિજ શેઠ સોની પરમાન-
 દે, મહેરા પુરૂષોત્તમ ગુણવંતરે. ૪૭ એક બે ભાઈમિંદન
 લાભ્યા, ચોપડા ભંડારીને મન ભાવ્યા. ૪૮ ઠગએકાદસ
 એકશંખીરે, માતા બેટી હરીરસ રંગીરે. ૪૯ એક ઘસ્તીને
 વિરકતરે, બીજા બે ભાઈ આશકતરે. ૫૦ જીવા પારખને
 જોપાળે, દાશી માધવદાસ દલાબે. ૫૧ બેટા પટેલનો
 નિત્ય આવે, બેટી પટવારીને મન ભાવે. ૫૨ હરીદાસ
 જમાઈ માણકચંદે, પ્રભુ ત્યાગ કરો એ મતરે. ૫૩ એક
 ગીરીકી પરિક્રમા કરતારે, એક નિત્ય ઉઠી વૃજમાં ફરતારે.
 ૫૪ બે કણબીએ કડી હેવીરે, લેઈ કુતામાં નાંખી દે-
 વીરે. ૫૫ કણબી ગુજરાતની વાસીરે, બેટી ખીરખલની
 સુખ રાસીરે. ૫૬ રાજા જોધસીંગ દક્ષિણારે, વળી
 પ્રોહિત તેના ઘરનારે, ૫૭ સાસુ વહુ સુરતના વાસીરે,
 રાજા પૂર્વેનો સુખ રાસીરે. ૫૮ શેઠ સુત નારો ગુજરા-
 તીરે, એક બ્રાહ્મણની નાગર જાતીરે. ૫૯ શ્રીવોહલેય શ્રી
 જીને રૂપે, દીધું દરસન બેન અનુપે. ૬૦ એક દુસંગ
 મીટો વિરકતરે, બીજા ભાઈ આશકતરે. ૬૧ વેણીદાસ
 છીવા છે ભકતરે, એક રજજ્યુત કાંઠાના આશકતરે. ૬૨
 દ્વિજ પતિન વધસ્તવ સંગર્ષીરે, ખોવા કોડ પોતાના અંગ
 થીરે. ૬૩ એક નુન્ય અધિક બે આવે, એક દ્રવ્ય સા-
 મગ્રી લાવે. ૬૪ એક કણબી ગાય ચરાવે, એક રા-
 સની રત ચિત લાવે. ૬૫ એક ઠગને એક ગુજરાતીરે,
 સીનાખાબ છે દક્ષણી જાતીરે. ૬૬ એક વધસ્તવને એક
 બાહીરે, દામોદરદાસ સુખ દાહરે. ૬૭ વડનગરીમાં માધ-

વદાસરે, એક વહનિવ મહા વનવાસરે. ૧૮ ગુજરાતને
 દાસ મારાશીરે, ભકત ભીમ અતી હિતકારીરે. ૧૯ એક
 દાસ ગોવરધન ધારીરે, રામદાસ પરમ આચારીરે. ૨૦
 જીવાદાસને નરહરીદાસરે, રાજા ટોડરમન સુખ રાસરે.
 ૨૧ નરસીદાસ પીતામ્બરદાસરે, ધર્મદાસ ગોપાળ પ્રકાશરે.
 ૨૨ એક બ્રાહ્મણ માધવદાસરે, એક વેપારી સુખ રાસરે.
 ૨૩ એક બ્રાહ્મણને એક નાશીરે, એક સ્ત્રી છે સુખકારીરે.
 ૨૪ એક જન ભગવાન બે ભાઈરે, એક દીમલ સુખ-
 દાઈરે. ૨૫ દ્વિજ પતિ પતિ પટેલરે, એક સોદાગર રસ
 રેખરે. ૨૬ મોક્ષીદાસ ચત્રૂજી ભાવેર, ગોપાળદાસ ગોર-
 વા કહાવેરે. ૨૭ એક ક્ષત્રી રઘુનાથરે, આવી તરવાડી
 હરી હાથરે. ૨૮ દેવે હરવરદાસ સાચારીરે, સનદાસ ક્ષત્રી
 ગુણ ગેરારે. ૨૯ ક્ષત્રી સુતને સુત બ્રાહ્મણનારે, એક પૈ-
 સ્ત્રવ રાજનગરનારે. ૩૦ પૈસ્ત્રવ ભગવાનદાસ સોહાવેરે, એક
 દક્ષીણી પૈસા આવેરે. ૩૧ રામી કૃષ્ણદાસ પીઠાસીરે, એ
 ક ક્ષત્રી મથુરાં વાશીરે; ૩૨ દ્વિજ જોશી રાજા ભીમારે, શા
 હુકાર સુત સુખ સીમારે; ૩૩ એક ક્ષત્રી જલવદાસરે, હ-
 રીજન મથુરાંવાસરે. ૩૪ શાહુકાર વળી ક્ષત્રીવાણીરે, એક
 વરજવાશી શુભ વાણીરે; ૩૫ દાસ પૂરશોતમ પોકરાણીરે
 વળી દુરગાદાસ ગુણ ગણાતારે; ૩૬ ક્ષત્રી આવડા ધાનદા-
 સરે; જક્ષ્મીદાસ ગુજરાતમાં વાસરે; ૩૭ તારાચંદને ચતુ
 ર ખાહારીરે, પૈસ્ત્રવ ગુજરાતી અતી ભાશીરે. ૩૮ હરીદા
 સ માહનદાસરે, માધેસાર સુત ગુણ રાસરે; ૩૯ દ્વિજ બે
 ટી ક્ષત્રી કન્યારે, એક ચાર શેવક થયો ધન્યારે; ૪૦ એક
 ઉતમ અષ્ટ લોક દાસરે, ખેડાવાળ ભગત રસ રાસરે. ૪૧
 સાસુને સસરો સાતીરે, રજગુપ્તની બેટી પરમાણીરે, ૪૨ સા

ચાગ દ્વિજ આનંદદાસ, એક ભીંડી છે સુખ રાસરે;
૯૩ સચનદાસ દેવાભાષ કણબીરે, રાજપૂત માહનદાસ ધ
રખીરે. ૯૪ નર નાગી વસે છે પ્રભાગરે, માધવદાસ સુરત અ
નુરાગરે, ૯૫ ભટ કલ્યાણજી ચીરાભાઈરે, મેદરા પૂરચીત
મ સુખદાસરે; ૯૬ રૂડા રતનજી અધિકારીરે, ૩૫ બાઈ
પરમ ગુણુ ભાઈરે; ૯૭ વૈશ્ણવ ક્ષત્રી છે આગરાઈરે.
એક મહીધરને કુત બાઈરે; ૯૮ દેવ ભીમ ભાંડાગરે, રા
જ માનસિંહ અધિકારીરે. ૯૯ દેવે પ્રોહીત સુત વીખ્યાત
રે, કંશનદાસ ગોરવા ભતરે. ૧૦૦ વડનગરા માધવદાસરે,
દ્વિજ ઉજ્જેશીતા સુખ રાસરે. ૧૦૧ નારણદાસ સતનાડીઆ
સાનીરે, બક્ષીદાસ રળે ક્ષત્રાણીરે. ૧૦૨ રાજ બીરબલને
તાનસેતરે, આનંદ નાગરી સુદર બેતરે. ૧૦૩ વેણીદાસ
દામોદરદાસર, વીજ નગરીમા છે વાસરે. ૧૦૪ એક એક
કુળ લાખી લીધુરે, લાખી સ્વરૂપ હાયામાં લીધુરે. ૧૦૫

માન રૂઝી છે. જ્યાં મતીએ કહ્યાં છે, વળી બી
જ છે અપારે; પરમ તત્વનું તત્વ છે, એ ભક્તના આ-
ધાર. ૧૦૬ ભક્ત રાજ શરોમણીને, એકનો આધાર; ક
ર્યા છે વળી કરે છે, વળી કરશે નારધાર. ૧૦૭ ત માટે
સરવે પ્રાતઃ ઉડીને નામે કરો કરાહાર; કંઠમાં ધારણ કરો
તો, હરી મળે સુખ સાર. ૧૦૮ સરવે ભગવતાને નમ
ન કરીને, એજ માયુ નેમ; શ્રી વિઠલ વરની શ્રદ્ધિ ઉપર,
રહેા ફલભ પ્રેમ. ૧૦૯

ધોળ ૮

અથ શ્રી દીનતાનું ધેળ.

શ્રી વીઠલ વર માહારારે તમને તો શું કહીએ, પ્રાણુજી

વણ છોરે પ્રભુ જન્મ રાખે તેમ રહીએ. ૧ આશ તમારી
 રે મોહિની વાજા અમને, છળ નવ દેશરે અરજ કરજી
 તમને. ૨ દયા કરીનેરે દરશન અમને દેજો, શ્રી વરજભુષ
 ણુ લાલજીરે જીવને શરણે લેજો ૩ વલ્લભ કુળ પ્રગટ્યા
 રે અનેક જીવને તાર્યા, કોઈ જન્મનારે પ્રભુ મારગથી ઉ-
 ગારયા. ૪ એ વિશ્વાસેરે અમો રહ્યાં છીએ વળગ્યાં, પા-
 લવ નહી મુકરે કેમ કરી કરશે અળગાં. ૫ ને પોતાના કી-
 ધારે તે મુખ્યા કયમ જાશે, અરદતમારારે પ્રભુ ભક્ત વચ્ચળ
 કરેવાશે. ૬ જીવના દાગજીરે કેહેતાં પાર નહી આવે
 અધોર કળીમારે પ્રભુ તમ વીના કોણુ છોડાવે. ૭ પરદેશ
 પધારારે દાસજીને કાળ, રીત સજાવારે શ્રી વલ્લભજી મ-
 હારાજ. ૮ કલ્પ હમારારે જો વાકાલા ચિત ધરશે, જીવ
 અયડાશે એવું તો ન કરશે. ૯ પૂરણ પૂરશે તમરે, પ્રભુજી
 તમે કાહવે, અમારે મરવસરે તમ સાથે છે દાવો. ૧૦
 શિક્ષા અમનેરે ને ઘટે તે દેજો, શ્રી વીઠલ વર નાયજીરે
 જીવને શરણે લેજો. ૧૧ દાસની વિન તોરે પ્રભુ હર્ષયામાં
 લઈએ, શ્રી વીઠલ વર માહારારે તમને તો શું કહીએ. ૧૩

ધોળ ૯

અથ શ્રી વિનંતીનું ધોળ.

વૃજના જીવન કરૂ વિનંતી શ્રી ગોકુળનારે સંદ, વરજના
 જીવન કરૂ વિનંતી, શ્રી વલ્લભનાંદ. વેગે, તે આંણાં મોક-
 લો, શ્રી ગોકુળનારે સંદ; વરજના જીવન. ૧ તમારા દ-
 રશન વીના વલ્લભરે, કોહિજી કેમ રહેવાય; મનડાં તે કેઈ
 ૩ વાળીએ, નયજો નીર ભરાય. શ્રી વરજના જીવન ૨
 આંદરે કરૂરે, શ્રી જીમનાંજી માંહ; વીયોગ

તણુ દુઃખ રોહણું, કોહોણ ક્યમ રહેવાય. વરજના છવ
 નં ૩ ફર રહે ક્યમ ચાલશે, કોહોણ કોની એ રીત;
 આજ કાલનું કોઈ નથી, છે પુરવની પ્રીત. વરજના છવ-
 નં ૪ હરીરે હણ્યામાં જાણીએ, છે પુરવનો રનેહ; દયા
 કરોરે દીનાનાયણ, નીકર તણુ આ રેહ. વરજના છવનં
 ૫ નયણે ભરી ક્યારે નિરખીયુરે, શ્રી ઠકરાણી ધાટ; અં-
 તરમાં પચ્છા મણી, જોકે વરજનીરે યાટ. વરજના છવન.
 ૬ આરે સુકાઈને શરીર થયારે, હરી હજારે વીર; નયણાં
 તે રાખ્યાં નવ રહે, ભરી ભરી આવેછે નાર. વરજના છ
 વન. ૭ રાંઠ ઉપર શાં રસાણારે, પ્રભુ દીન દયાળ; દાસ પો
 તાના જાણીને, કરજીરે સંભાળ. વરજના છવનં ૮

ધોળ ૧૦

શ્રી વલ્લભજી કહે વીનતીરે, ગારા પ્રાણ આધાર; દીન
 જાણી કરેણા કરીરે, પ્રભુજી કોણે રાહાય. શ્રી વલ્લભજી
 ૧ અનુક્રમ કરીને વરણવુંરે, શ્રી ભાગવત રૂપ; દ્વાદસ અં-
 ગ પ્રભુજી તણા, શોભા પરમ અનુપ. શ્રી વલ્લભજી ૨
 અધિકાર ભોલા પ્રથમ સ્કંધ છેરે, દક્ષિણ ચરણનું ધામ;
 પાંચ ચરણનું ધામ છે, દ્વિતીય સ્કંધ લીલા સાન. શ્રી વ
 લ્લભજી ૩ શ્વર્ગ લીલા ત્રિતીય સ્કંધ છેરે, હરુને એક
 બાહુ જેહ; વિશ્વર્ગ લીલારે ચતુર સ્કંધ છે, બાજી બાહુ
 જેહ. શ્રી વલ્લભજી ૪ સ્થાન લીલા પાંચમ સ્કંધ છેરે,
 પાછલો ભાગ કરી જાણ; પેપણ લીલારે સષ્ટમ સ્કંધ
 છે, કરી ઉદર વખાણ. શ્રી વલ્લભજી ૫ લીલા સપ્તમ
 ધ છેરે, દક્ષિણ હસ્ત કહેવાય; એક હસ્તને અષ્ટમ ર
 છેરે, મનવંતરે લીલા ગાય. શ્રી વલ્લભજી ૬

ધે ધસાનું કહ્યારે, ખાજે સ્થાન નેહ; દસમે રકંધે નિરોધ
લીલા રહેછે સમરે ધરી નેહ. શ્રી વલ્લભજી ૦ ૭ સુકિત લી
લા એકાન્ત રકંધ છે, એતો મુસ્તગ; આસરે લીલા દ્વા
દસ રકંધ છે. શ્રી વલ્લભજી ૦ ૮ હરીદામ પ્રભુ શાભા
નીરખીને, ધરી બજીએ ચિત; ક્ષણ ક્ષણ હરીને નીહાળી
એ, ગુણ ગાણે નિત્ય. શ્રી વલ્લભજી ૭૩ વિનાંતીરે, મા
રા પ્રાણ આધાર. ૯

ધોળ ૧૧

અથ શ્રી પ્રાગટ્યું ધોળ.

લક્ષ્મણ ભટજીનું ધામરે, દીસે અતી સુખકારી; કાક-
રખંભા ગાનરે, તે ઉપર જાઉ વારી. ૧ છે તૈલંગા પ્રાહ્લ
ણરે, માહા યુગ પવિત્ર જાણી; એમના કુળ મધરે. શ્રી
વલ્લભ પ્રગટ્યા જાણી. ૨ શ્રી વલ્લભ ગુણ ગાઉરે, આનંદ
પ્રેમ ભરી; શ્રી હરોના મુખથીરે, પ્રગટ્યા દેહ ધરી. ૩ તૈલં
ગ કુળ મંડનરે, શ્રી લક્ષ્મણ તાત સહી; શેષનાગ સરીખા
રે, જેને ગાયે સદૃશ ફણી. ૪ તેતો પાર ન પામેરે, લી
લા રસ સિંધુ તણી; અગ્નિ મધે પ્રગટ્યારે, શ્રી વલ્લભ તા
ય ધણી. ૫ અગ્નિ મધે રમતારે, માતાજીએ દીઠા જ્યારે
એ છે સુત માહારારે, ધાર્ધને આબ્યાં ત્યારે. ૬ અગ્નિએ
માંગ દીધારે, માતાજીને આબ્યાં જાણી; જોકે કર સાહીને
રે, કુંવરને લીધા તાણી. ૭ અમરાવતી જીવેરે, રજ પૂષ્પ
વૈગાન ઝડી, દેવ કુંદલી વાગ્યારે, ચોદીશ લાગી ઝડી. ૮
સુર વીનતા સહુકારે, જોવાને આબ્યાં મળી; અંજળી ભ
રી ભરારે, પૂજની વૃષ્ટિ કરી. ૯ ફેરી વરજ પ્રગટ્યારે. દ્વિજ
૩૫ ધરી; એ શાભા જોઈરે, કહે હરીદાસ વળી. ૧૦

વરજમાં વાસ આપજોરે, વિનંતી શ્રવણે ધરી; શ્રી લક્ષ્મ
ણ ભટજીનું ધામરે, અતિ સુખકારી.

ધોળ ૧૨

ધન્ય આઠો અંધારી રાત્રે, ભાદરવા વદીરે લોભ; ધન્ય
મથુરાં ધન્ય ગોકુળ ગામકે, ધન્ય જીમનાં નદીરે લોભ.
૧ જ્યાંહાં પ્રગટયા આ શુંદર સ્વામકે, કમળ દળ લોચના
રે લોભ; પૂરવા વળ જન કેરી હામકે, ભકત કુખ મોચ-
નારે લોભ. ૨ પ્રગટયા મથુરામાં જુહારાયકે, શ્રીવસુદેવ ગ્રહેરે
લોભ, નિરખે દેવકીજી મુખચંદ કે, મન આનંદ લહેરે
લોભ, ૩ વિનંતી કરી કહે ધન્ય આજ કે, હેવા પ્રભુ નિ-
રખીઆરે લોભ, આંગણે ઉભા શ્રી વસુદેવ કે, અતી
ધણું હરખીઆરે લોભ. ૪ રતનતાણાં દેવા બહુ જલન કે,
કહે કપમ કોજીએરે લોભ; એહેવુ સ્વરૂપ કુર કરી નાથ
કે, બોજી વપૂ લોજીએરે લોભ. ૫ પ્રભુજીએ કીધુ બાળ
સ્વરૂપ કે, કહેછે નાતનેરે લોભ; મુજન ગોકુળમાં જઈ
સોંપો કે જસેદા માતનેરે લોભ. ૬ ભાગી ભાગળ ખેલી
કપાટ કે, કાળા ગ્રહે તાણરે લોભ, જોહેના કુસન સરોખા
પૂત્ર કે, તેહેને શીમણરે લોભ. ૭ સુતા દ્વારપાલ સર્વ સા-
થ કે, કરચું કંઠિનક હરીરે લોભ; આત્મા માગી, શ્રી ગોકુ-
ળ કે, માયા આવતીરે લોભ. ૮ મુસ્તક લીધા શ્રી જ-
હુરાય કે, સાહ્યા શ્રી ગોકુળ ભણારે લોભ; વરશ મધ
ધરી રહ્યો છત્ર કે, શૂપ સહસ્ત્ર ફણારે લોભ. ૯ પધારયા
નંદ તણે દરબાર કે, સુતાં સહુ દીઠડારે લોભ; પોઠાડા જ-
શાદાજીની શેજ કે, ગીરધર મીઠડારે લોભ. ૧૦ કન્યા લી-
ધી શ્રી વસુદેવ કે, આબ્યા મથુરાં ફરીરે લોભ;

ભગ્યાં દીઠા પુત્ર કે, કહે હરખ ભરીરે લોલ. ૧૧ તેડા સ
ગાં કુટંગી આજ કે, સહુ વરજ સાયનેરે લોલ; તેડા બેઠે
ન તમારી ચાર કે, નવમહે માનનેરે લોલ. ૧૨ આપો મણી
માણિક ભંડાર કે, આભણ જોહનેરે લોલ; આપો દ્વિજ
જનને બહુ દાતકે, જોવાચ્છ તેહનેરે લોલ. ૧૩ આંગણે નં
દ તણે અતી ભીડ કે, આળ્યા વરજ જન તાંહીરે લોલ;
ખાંધી કાચ્છ જલે નરે નારે કે, હળધ ધૂત ફુલ દહીરે લો
લ. ૧૪ એવા ઓચ્છવ નિત્ય અપાંડ કે, શ્રી વલભ ખા-
રણેરે લોલ; હમડે હરખ તણે. નહી પાર કે, વૈરનવ જામ
વારણેરે લોલ. ૧૫ શોભા જોઈ કહે હરીદાસ કે, દરશન
નિત્ય આપજીરે લોલ; તમારી લોલા નિત્ય અપાર કે, રૂદ
ધમા સ્થાપજીરે લોલ. ધન્ય અઠો અંધારી રાત્ર કે, ભાદર
વા વદીરે લોલ. ૧૬ સંપૂર્ણ.

ધોળ ૧૩.

આનંદ સાગર ઉભટયોરે લોલ, શ્રી વાસુદેવજીને દ્વાર
જો; આઠમ આવણની વદીરે લોલ, રોહણી નક્ષત્ર બુધવા
ર જો, પ્રગટચા શ્રી કસ્તુર મન ભાવતારે લોલ. ૧ પીળાં પી
તાંખર પેહેરીચારે લોલ, ઓઢી ઉપરણી સાર જો; સુસ્તક મૂ
ગટ ખીરાજતારે લોલ, કુંડળ ઝળકે છે કાનજો, પ્રગટચા
ર ભાલ તીલક અગ મદ તણારે લોલ, ખીટલીઆળા કેશ
જો; ચારે બુલખે આયુધ ધરીરે લોલ, સંખ ચક્રને ગદા
પદમ જો, પ્રગટચા ૩ નાકે નથ ખેસરે શોભીતારે લોલ,
ચુની છે લાલ ગુલાલજો; અધર પર માતી બટકતાં રેલો-
લ, હળચીએ હીરલાની કાંત જો. પ્રગટચા ૪ ખાંહે ખા
જીખંધ ખેરખારે લોલ, પોંચી છે રત્ન જડાવજો; હાથે હા

થ ફળ સોહોએ મુંદ્રિકારે લોહ, હર ગજ માતીના હારજો,
 પ્રગટચાં ૫ પકડે બાંધી છે કઠી મેખજારે લોહ, ચરણે બ્રાં
 બરેના બમકારજો; એવા પ્રભુજીને નારખતારે લોહ, સરવે
 બયાં છે દુઃખ દુરજો. પ્રગટચાં ૬ વસુદેવ દેવકીજી હર-
 ખીયાં રેલોહ, નારખ્યા શ્રી મુખ સ્વરૂપ જો; એવા પ્ર-
 ભુને કયાં રાખશુરે લોહ, કોપે છે કાસ રાખ ભૂપ જો; પ્રગ
 ટચાં ૭ ત્યારે પ્રભુજી એમ બોલીઆરે લોહ, સાંભળો
 મારી વાત જો; શ્રી નંદ તણા દગ્યારમારે લોહ, તેડી મુકી
 આવો મારા તાત જો. પ્રગટચાં ૮ કન્યા લેઈને ઘેર આ
 વળેરે લોહ, સરશે સધળાં કાળ જો; તે તમે કંચને દેખ્યા
 ડળેરે લોહ, નો માડશે એનાં માન જો; પ્રગટચાં ૯ એ
 મ કહી ધાયા ફેરવીરે લોહ, ધરીઆં છે બાળ સ્વરૂપ જો;
 વસુદેવ દેવકી વિરમે થયારે લોહ, રતનુ બાંધ્યું છે મને સા
 રજો; પ્રગટચાં ૧૦ ભાગી ભુંગળ બોલાં પાછીઆરે લોહ,
 સુતા છે સદુ દરવાન જો; મુસ્તકે લેઈ હરાને નિસરવારે લો
 હ, લીધો શ્રી ગોકુળની વાઠ જો; પ્રગટચાં ૧૧ બરમર વ-
 રસે છે મહુબારે લોહ, ચોદશે સમકે છે વીજ જો; આ
 બે સિંહ ધડુકીઆરે લોહ, શેષનાગે કીધી છે છાંય જો;
 પ્રગટચાં ૧૨ શ્રી જમનાજી વેહે છે રસપૂરમારે લોહ, ઉ
 ડે છે ભેદર તોરંમ જો; હરીના ચરણ સ્પર્શવારે લોહ, હે-
 ઠાં થયાં છે જળ નાર જો; પ્રગટચાં ૧૩ દીવો માગને આ
 લ્યા ઉતરીરે લોહ, પોહોલ્યા શ્રી નંદ દ્વાર જો; સુતા દીઠા
 સદુ સાયનેરે લોહ, મનમાં કીવો છે વિચાર જો; પ્રગટચાં
 ૧૪ શ્રી જસોદાજીના શેજમારે લોહ, પોઢ્યા શ્રી ગીર-
 ધરે લોહ જો; કન્યા લઈ પાછા વળ્યરે લોહ, જોજો પ્ર
 ભુજીના ખ્યાલ જો; પ્રગટચાં ૧૫ જળ્યાં જસોદાજી તે

સમરે લાલ, નિરખ્યા ઓ સુદીર સ્થાપજો; નાંદશ મન
હરખ્યા ધાણુરે લાલ, આપ્યાં છે રતનનાં હાત જો; પ્રમટ્યા.
૧૬ ઘેર ઘેર તોરણ ખાંડી આરે લાલ, માનની મંગળ ગા
ય જો; વરજ સહુ ઉમંગો પ્રેમથુરે લાલ, આનંદ આ-
છા થાય જો; પ્રમટ્યા ૦ ૧૭ હળધરે હલી અથ કુધનારે
લાલ, મરગો છે ત્રીયા કીચ જો; તાળી વાગે નેં ફરે કુદ-
ડીરે લાલ, નાચે છે સહુ નર નાર જો; પ્રમટ્યા ૦ ૧૮
ખલ્લાને શિવ મુની દેવનારે લાલ, ખાલે છે જ્ય જ્યકાર જો
દેવતાં કુંદલી વાગીઆરે લાલ, પુષ્પની વૃષ્ટિ થાય જો;
પ્રમટ્યા ૦ ૧૯ એ સુખ શામા શી કહુરે લાલ, કેહેતાં ના
આવે પાર જો; આ વલ્લભ ચરાણ પ્રતપથુરે લાલ, શાભા
જુવે છે ખલીહાર જો; પ્રમટ્યા ૦ ૨૦

ધોળ ૬૪

આલો સખી ત્રીગોકુળ જઈએ, વિનાની વાહાલાને ક-
હીએ; કે સેહેજે સુખીઆં ખડુ ધધએ, આલો સખી. ૧
ધન્ય ધન્ય ત્રી ગોકુળગામ, પ્રમટ્યાં પૂણે કામ; જોહેનું
મુની ધરે ધ્યાન, આલો સખી. ૨ મળી સહુ વરજ ત-
ણી નાડી, શેહેડી કમુંગલ સાડી; કે બટકે ધુંધટડો મા-
ડી, આલો સખી. ૩ મળી સહુ સહયરની ટોળી, પહેડી
પચરંગી ચોળી; આલે ભમરે ભોળી, આલો સખી. ૪
કર મુકતાકુળની ધાળી, જોનાં વદન શદન વાળી; કે માં-
દો માહે લે તાળી, આલો સખી ૫ તોરણ ખાંડ્યાં છે
ટાડે, જ્ય જ્ય શબ્દ જ્યક ખાલે; કે વર્ધસવ જન મ-
ળીયા ટાડે, આલો સખી. ૬ ધન્ય ધન્ય ઠકરાણી ધાર,
ખેઠા ત્રી વિઠલનાથ; સોહીએ કુંવર સાત, આલો સખી. ૭

ધન્ય ધન્ય જીમનાની લેહેરી, મધુરસી મોહનની વેણી;
સુણતાં ધમ્મ ગર્ભ છું ઘેડેલાં, ચાલો સખી. ૮ પ્રગટ્યા
ગીરીવર ગીરધારી, કરી વરજ્જીલા વિશ્વારી; માધવધારી
જોઈ જાય બલીહારી, ચાલો સખી આગોકૃણ જગમે. ૯

ધોળ ૧૫.

અથ શ્રી ગોવરધન વાશી લીખ્ય તે.

શ્રી ગોવરધન વાશી સાંસો, લાલ તુમ વિનાર; શ્રીજી
તુમ વિના રહ્યો ન જાયદો, વરજ્જાય લડતો લાડીલો;
નીકી મોહનરે, આછી મધુરી શી મોલી અન્નપદો; શ્રી
ગોવરધન વાશી સાંસો. ૧. બંક ચિત મુશકાયકે લાલ,
સુંદર બદન દેખાય, લોચન તરંગે સીત જડું લાલ; ક્ષે-
ણુમરે પલક બહી જાય હો. શ્રી ગોવરધન. ૨. સમ સ્વરે
બંધાનકે લાલ મોહન બેન અન્નપ, સુરત મુહાઈ બાંધકે
લાલ, મધુરે મધુરે ગાય; શ્રીગોવરધન, ૨ રસીક રસીલી
બોલની લાલ, ચોરી ચઢિ ગોવાં બોલાય; ગંગ બોલાય
ધુમરિયે લાલ, જયે હેરે સુનાય હો; શ્રીગોવરધન. ૩ દ્રષ્ટ
પરિ જ્યાં દીવસ તે લાલ, તમ તે રૂચે નહી અન; રજ-
ની નિંદ્રા નવ આવહી લાલ, વિશ્વે મોજન પાનહો,
શ્રીગોવરધન. ૪ દરશનકુ નૈનાં તપે લાલ, અચન સુનતકો
કાન; મીઠવેકો હૈયે તપે લાલ, મેરે જીએકો જીત પ્રા-
ણહો; શ્રીગોવરધન. ૫ મન અભિલાખાયું રહી લાલ,
લાગી નેનની મેખ; એક ટક દેખુ આવતો લાલ, નાગરે
નરવર ભેખહો; શ્રીગોવરધન. ૬ પૂર્ણ સશિ મુખ દેખકે
લાલ, ચિત મોટા મોહી ઠોર; ૩૫ સુધારસ પાનકે લાલ,
સાદર ચંદ્ર ચકોરહો; શ્રીગોવરધન. ૭ લોક લાજ કુળ.

બેદકી લાલ, છાંડો સકળ વિવેક; કમળ કવિ રવી જ્યુ
બદે લાલ, ક્ષુણ્ણ ક્ષુણ્ણ પ્રિત વિશેકહે; શ્રીગોવરધન. ૮ મ
નમથ કોટીક વારણે લાલ, દેખી ડગમગા ચાલ; જ્યુવતી
જન મન કુંદના લાલ, અપ્યુજ નેન વિશાળહે; શ્રીગોવ-
રધન. ૯ એ રઠ લાગી લાડોલે લાલ, જેસે ચાંતક મારે;
પ્રેમ નીરે અખાંચ કે લાલ, નવ ધન નંદ કીશરહે; શ્રી
ગોવરધન. ૧૦ કુંજ ભોવન કીડા કરે લાલ, સુખ નિબી
મદન ગોપાળ; અમશ્રી વંદાવન માલતી લાલ, તુમ ભોગી
ભર ભૂપાળહે; શ્રીગોવરધન. ૧૧ જ્યુગ જ્યુગ અવિચળ
રાજ્યે લાલ, એ સુખ સૈન નિવાસ; શ્રીગોવરધન ધર
૩૫ લાલ, બલોદારી ચત્રભૂજદાસહે; શ્રી ગોવરધન. ૧૨

ધોળ ૧૬.

શ્રી ગોકુળ ગામ અતી શોભીતા, શોભીતા મંદીર મા
ળીઆં; ચેક ચિત્રામણ શોભીતા, શોભીતા જડાવને જ
ળીઆં ૧ મણી માણક રૂપંભ શોભીતા, શોભીતા હીડાળા
ખાટરે; પાટીએ પચારંગી શોભીતા, શોભીતા યુગળીના
ધાટરે. ૨ ત્યાંહારે ખીરાજે શ્રી વલ્લભરાયજી, ભલી ભલી
વધશ્વવની જોડરે; પ્રેમ પ્રભુજી પધારીઆ, પૂરવા નિગમના
કોડરે, ૩ કુમ કુમ યાજરે કર ધરી, ભરી મુક્તકુળ સારરે;
વજ્ર ત્રીયા વેગે વધાવાને, આવે છે માંડવા માંડરે. ૪
અગ્નિ થકો વાહાલો પ્રગટોઆ, કંધિ છે અતી ધણો અ
મરે; હેવા પ્રભુજીને નિર્માને, કોષ ના જાણે તેહનો મર્મરે.
૫ શ્રી વલ્લભ ચરણે જે નમ, તેની તે પેહોતે છે આશરે;
માધવદાસની વિનતી, રાખજે દ્રઢ વિસ્વાસરે. ૬ શ્રી ગોકુળ
ગામ અતી શોભીતા, શોભીતા મંદીર માળીઆં. સંપૂર્ણ.

ધોળ ૧૭

રક્ષમાણી જ્યાં શ્રીવલ્લભ પૂત્ર, વધાવો વરજરાજને;
 સખી શ્રીરે ગોકુળના ભુપ, વધાવો વરજનાથને, એમનું
 નામ મનોહરે રૂપ. વધાવો એક સકલ સોહાસણિ, મળી
 વરજ કેરી નારે; એક આવે ઉતાવળી, વીસરી વીવેક વિ
 ચાર, એકનાં મનમા મોદ ભરીઆં, મળી મંગળ ગાએ
 ચાર. વધાવો. ૧ એક એકની કાલિ આંગળી, પેહેર્યાં પી-
 તાંખરે સાર; એકે દક્ષણીનાં ચીરે પેહેર્યાં, ચોળીએ માતી-
 ની હાર; એકને ચરણ ચુંદડી, એકે સજ્યા શણ શણ-
 ગાર. વધાવો વરજનાથને. ૨ એકને વાગે હુધરા, તેના
 શબ્દ રારે સરે લાલ; એક નારે ના બદે કોઇન, ઉમંગી
 ઉમંગી જશ ગાય. વધાવો. ૩ એકે કદળીના રથાંભ રો-
 પ્યા, સાથીઆ સુભ સાર; એક કુમ કુમના હાથા હેતી,
 તોરણ બધ્યાં દાર. વધાવો. ૪ એક એક ચદન પુરતી,
 એક ગોત્ર ભાલે છત્રોચ; એક કુમકુમ તીક્ષ્ણ કરતી એક
 હેતી આશીશ. એક ઉતારે આરતી, જીવો સોભા બેઠીના
 વીર. વધાવો. ૫ જીવો કમળા બેઠીજના વીર, વધાવોના
 જીવો દેવકી બેઠીના વીર; વધાવોના જીવો જમનાં બેઠી-
 ના વીર, વધાવો. ૬ એક સુકતાફળની થાળ લાવીને, વ-
 ધાવે વરજરાજ; એક વદન નીહાળતી, આવી લોકમાં
 વારંવાર. એક માગે વધામણી, બલીહારી તે માધવદાસ;
 વધાવો વરજરાજને. ૩ સંપૂર્ણ.

ધોળ ૧૮

ધનથી જીમના કપા કરી, શ્રી ગોકુળ વરજ સુખ આ
 પળે; વરજની રૂઝમાં અહરનિશ હમને, રથોરે કરીને રથા

પળે. ૧ તમે મોકોડોડો ઓ માહારાણી, તમે જીવતાની
કરજા જાણી; શું હમને લેજો તાણી, ધન શ્રી જીમનાં.
૨ શ્રી વદ્રાવનની વાટમાં, નાહાવું શ્રી જીમના ઘાટમાં;
વાહાણે રાસ રમાડ્યા શ્રીરાતમાં, ધન શ્રીજીમનાં ૦૩ ચાલો
તો યજ્ઞે વરજ વાશી, પરિક્રમા કરવી ચોરાશી; માહારા
જન્મ મણિની ટળી ફંશી, ધન શ્રી જીમનાં. ૪ પધરાવો
સપ્ત શરૂપ સેવા, આરોગાવો મીઠા મેવા; વધસ્તવને લાભ
ધણી લેવા, ધન. શ્રી જીમનાં. ૫ ગોકુળ મથુરાંની ગલી-
ઓમાં, માહારાજ મુજને ત્યાંહાં મળીયા; માહારા જન્મ
મનોરથ સફળ થયા, ધન શ્રીજીમનાં. ૬ નાંજીનો વાહાણો
વનમાળી, કાળંદ્રી કાંઠે ઘેનુ ચાશી; વાહાણો હશી હશી
હમશું લે તાળી, ધન શ્રીજીમનાં. ૭ જીવ જાણે શ્રી જી
મનાજી નાહીએ, એવા અખંડ વરજવાશી યજ્ઞે; એ
નકિતમ લીલા નિત્ય ગાજ્ઞે, ધન શ્રી જીમનાં ૦ ૮ સખી
સમરોને સારંગ પ્રાણી, વૈસ્તવને વાહાણી એ વાણી; એ
લીલા હરીદાસે જાણી, ધન શ્રી જીમનાં કૃપા કરી, શ્રી
ગોકુળ વરજ સુખ આપજો. ૯

ધોળ ૧૯

શ્રી લક્ષ્મણ સુતનેરે હેલો, એમને નિરખુ સરવે પેહેલો
૧ એમના ગુણનેરે ગાશે, તેના ભવનો ફેરો જાશે; ૨ સુ
ત ગોપીનાથ શ્રી નિહલ જાયા, જાણીએ કલ્પ વૃક્ષની
છાયા. ૩ પ્રગટ્યા દેવી જીવ અધિકારી, મુખ જાળી ઉપર
જાઉ પત્રોહારી. ૪ માહાર ચીતકુ એથુ બાંધું, એમની
ચરણ કમળ રજ માગુ. ૫ ચરણે રાખો શ્રી વલ્લભનાથ,
માહારે મુશ્તક ધરજો હાય. ૬ શ્રી માહા લક્ષ્મીજી માહા

વર આપો, માહારા ભવનાં બંધન પ્રાપ્તો. ૭ પુરવા શેવક
જનના કોડ, એમને સાત કુંવરની નેડ. ૮ સાત કુંવર
છેરે એવા, સાતને સપ્ત સ્વરૂપની સેવા. ૯ શ્રી ગોવરધ-
ન નાયજીરે ખીરાળે, શેવા સપ્ત સ્વરૂપ નીરાળે. ૧૦ એ
શાભા નેપથ્ય દરીદાસ ગુણ ગાએ, એ છત્રી લોચન મહી
સમાએ. શ્રી લક્ષ્મણ સુતનેરે હેલી. ૧૧

ધોળ ૨૦.

ચાલો સખી શ્રી ગોકુળ જઈએ, નિરમળ શ્રી જીમનાં-
જી નાહીએ; કે અખંડ વરજવાશી યઈએ, ચાલો ૧ નિ-
ત્ય પ્રીતે નસોદાજી ધાટે, માહા પ્રભુ ઉભા રંગીલી વાટે;
કે પ્રગટ્યા ભક્તિ રસીક માટે, ચાલો ૨ શ્રી ગોકુળપતા
દાન દીએ ભારી, અંગીકતને વૃષ્ટિ કીધી છે ન્યાય; સ
દા પ્રભુ મહા મંગળકારી, ચાલો ૩ પ્રાણજાણુ મંદીર
રાત્રે, ભક્ત તણાં માહા કુઃખ ભાળે; આનંદ શ્રી ગોકુળ
માં ગાળે, ચાલો ૪ નવણાં ભરી પ્રીતમજી નિરખુ, જ
ન્મ સ્થળ સુકળ કરી પરખુ; વાહાજાજનાં મુખડાં જોઈ હ
રખુ, ચાલો ૫ શ્રી ગોકુળ રંગ તણી રેતી, લતાદ્રૂમ કુ
લી રહી બેલી; નિરખનાં યઈ રહી. ધેતી, ચાલો ૬ સ્કા-
ટીક મણી શ્રી ગોવરધન સોહીએ, શ્રી વંદાવન જોતાં મ
ન જાહીએ; ક્યાં સ્થળ જન્મ જન્મ સોહીએ, ચાલો ૭
શ્રી ગોકુળ વશીએરે હેલી, માહારાણીજી સાર કરે વહેલી;
એણુ જઈ પ્રીતમજી પેહેલી, ચાલો ૮ શ્રી માહારાણી ધે
રાં બહુ ભાવે, ભક્ત સહુ દરશને આવે; માધવદાસ દેખી
સૂખ પાવે, ચાલો સખી શ્રી ગોકુળ જઈએ. ૯

ધોળ ૨૧.

જીરે પેહેલાને વધાવો માહારે આવીઓ, શ્રી ગોકુળપ-
 તીને દ્વારે; માતા જસોદાજીએ હરખે વધાવીયાં, એમના
 મુખ ઉપર ભક બ્રહ્મહાર, ભલે શ્રી ગીરીવરધર જનમી-
 આ. ૧ જીરે વરજ જન સરવે આનંદીઆ, મળી વંદીઆ
 ચરણ સરોજ, ગીરીધરજી નવલ નંદલાલના, એમ કરતાં
 નીશઘ્રીન કોય. ભલે ૨ જીરે પ્રભુ રૂપે નયણે નીહાળીશુ,
 મળી ટાળીશુ ભવનાં કુઃખ; જીરે તનમન સરવે વાગીશું,
 હવે સુલભ થયાં છે સરવે સુખ. ભલે ૩ જીરે દધી કુ-
 ધ અત મધું રસ ભરેચા, મળી છીડ કે નરને નાર. નંદ
 દાન દેખે બહુ રસ ભરેચા, હરીદાસ શોભા બની જાય.
 ભલે શ્રી ગીરીવરધારી જનમીઆ. ૪ જીરે બીજીને
 વધાવો માહારે આવીઓ, શ્રી રાવલ હુવારે આનંદ; ભગ
 ખાન કીરતી ઘણું હરખીયા, કુંવરી જન માહારે મુખ
 ચંદ્ર, ભલે શ્રી રાધા વરજ પ્રગટીઆં. ૧ જીરે વરજ
 જન સરવે ટોળે મળી, મળી ગાયે સુમંગળ ચારે; કુંવ-
 રી પ્રગટ્યારે પરભાવશુ, ગુણ રૂપ જગત વિખ્યાત. ભલે ૨
 હવે દા જસોમતીને વધામણાં, રણીયામણી સાંભળી વા
 ત; હવે નીશ ધીન નયણે નીહાળીશુ, લીલા રસ સિંધુ અ
 પાર. ભલે ૩ હવે સરવે મળીને કહો શ્રી નંદને, આપ
 જે કરવો વેચીશજ; એવા નવલકુંવર નંદલાલના, તેવાં શ્રી
 ભણુભાન ક્રમાર. ભલે ૪ જીરે એ જોડી અવીચળ સદા
 શ્રી વંદાવન વીલાસ; કરે જોડીને કરે વિનતી, હરીદાસ શો
 ભા બની જાય. ભલે શ્રી રાધાજી વરજ આવીયાં. ૫
 જીરે ત્રીજીને વધાવો માહારે અવીઓ, શ્રી લક્ષ્મણભટ-
 જીને ઘેર; શ્રી એનંબાજીએ ઉર પધરાવીઆ, કળી જી

વ ઝોધારવા કાળ; શ્રી વલ્લભ ભુતળ પ્રગટીયા. ૧ ની-
જ ધામથી પ્રભુજી પધારીઆ, કરવા શેવક જનની સંભા-
ળ; એવા દિવ્વ કુળ રૂપે પ્રગટીયા, એવા અઢત્તક પરમઝો-
ધાર. શ્રી વલ્લભ ૨ જીરે તીમર હરચારે ત્રેલોકના, તલ-
લગ કુળ ઉઠીએરે સુર; જીરે મારગ વૃષ્ટિ દેખાડીઓ, સોં-
પી શેવા રવરૂપ. શ્રી વલ્લભ ૩ જીરે શેષ સહસ્ત્ર મુખ
ઝોચરે, ના બહે ઝેમના ગુણનો પાર; કર જોડાને કર
વીનતી, હરીદાસ શોભા ખની જાય. શ્રી વલ્લભ ભૂતળ પ્ર-
ગટીયા. ૪ જીરે ચોથો ને વધારો માહારે આવીઓ
ભલે પ્રગટીયા શ્રી વીઠલેશ; જીરે ભગત સંકળ મન હરખી
આ, ગયો અનેક જનના મનનો કલેશ, ભલે શ્રી વીઠલેશ
પધારીઆ. ૧ જીરે જોણે એ સુત જનમીઆ, ધન ધન
કહીએ એ માત; જોણે ઝોછાંગે લેઈને હુઝરાવીઆ, તેની
કિરતી જગત વીખ્યાત. ભલે ૨ જીરે સુરીનર મુની જન
હરખીઆ, જીરે વરખીઆ કુસમ અપાર; શ્રી વલ્લભજીને
વારણે, જોતાં આનંદ મગ ધાય. ભલે ૩ જીરે કળીમ
કારણ જાણીએ, વખાણીએ દ્વ કુલ રાગ; કર જોડીને કર
નિનતી, હરીદાસ શોભા ખની જાય. ભલે ૪

ધોળ ૨૨

આવોને પરમ સોહાસજી, મળી મંગળ માર્ધજી; આજ
આનંદ મારે અતી ધણો, સરવે વાજીત વાર્ધજી. ૧ પ્ર-
ગટ્યા શ્રી વિઠલનાથજી, જન્મનેરે ઘાહડો; માતી તે કરી
સાધીઆ, મંદીર માંહે કાહડો. ૨ મણી મુકનાદુળ કેવડો,
વચે ચોક પૂરાયો; શ્રી વલ્લભજી ધન આપે ધણાં, કેહે-
તાં પાર ન લાવો, ૩ ભાટ જાચકરે મળી ધણાં, જોલે જ

ય જ્ય થાય; ભગવતી મત આનંદ ધણો, ૩
સમાય. ૪ માધવદાસ પ્રભુતા જય સહુકા ગાય,
પરમ સોહાસણી, મળી મગન ગાંધ્યે. ૫

ધોળ ૨૩

આવોજી અચળ સોહાસણી, મળી સહીયર સમાગી;
શ્રી ગોકુળનાથને નિરખીએ, જ્યુગ વતન જાણી આવો-
જી. ૧ કાળદ્રિને કાંઠડે, શ્રી ગોકુળ ગામ; ત્યારે ખીર જે
રાજ્યે, પશૂપૂર્ણ કામ આવોજી. ૨ શ્રી વિઠ્ઠલ કુળ મડ
ન, ખંડન પાખંડી; જેને જીત્યું કળી કાળમાં, કળી રૂપ
કુડંડી આવોજી. ૩ નમ્ય શિખ સુદીરતા તણો, કાઈ પા
ર ન પામે; સુર મુની નારદ ચરદ, કયમ કહે વખાણ
આવોજી. ૪ સરળ સુદેશ સોહામણ, શીરવાળ વીશાળ;
વદન કમળ પાસે રહી, જાણે મધુકર માળ. આવોજી ૫
લલીત લીલા ટળશે ભલી, હરીચંદન રેખા; ભ્રુટી કામ ક
માનને, ખડુ બાણ વીશાખા. આવોજી ૬ વાહલા વીન
વીનતા તણા, ઉર અંતર ભેદ; તનલેશુ નરણે નિરખ્યા,
કુળ શકુળ છેદ. આવોજી ૭ લોચન લોલ હસંતા, સુતા
મંડળ પરમે; તાકરણા ભર સદા, ખડુ રસ વરશે. આવો
૮ નાત નિરપણ નાશીકા, ગળ રથળ ઝળકે; કંચન મ-
ણી કુંડળ તણી, આભાસ અતી અળકે. આવોજી ૯
અંધર અમ્બન ભરયાં, દંતા દાદમ ઓર; નાક સુધારસ
દણ્ડી, બ્રહ્માદોક બૂઝા. આવોજી ૧૦ કર પર ગ્રાવા ઉ
દરની, ઉપના શી દીજે; ત્રીભીવનમાં કો નહી, તેની સમા
વડ લીજે. આવોજી ૧૧ શોભા જોતાં સુખ હોય, તેતો
મનજ જાણે; મુગો મીઠાજ તરો, કયમ સ્વાદ વખાણે,

અનુભવીના આનંદનું, પ્રેમરૂપ કયમ જા
જ્યાંહાં વાણી વરમી રહે, કવી કયમ કરી ગાઇએ
આવોજી ૧૩ જીમ જીગ જીવો જગત પ્રભુ, શેવક સુ-
ખકારી; નારાયણ ગુણ રૂપને, જાવ જાલીહારી. આવોજી
અમળ સોહાસણી મળી સહીયર સમાણી. ૧૪

ધોળ ૨૪.

શ્રી વલ્લભનંદનરે વાહાલા લાગોછો, જેનું સમરણ કર
તારે દુખડાં ભાગોછો. ૧ પૂરૂષોત્તમ લાલજીરે પ્રિતે આવો
છો, જોઈ રૂપ રસજીરે મનમાં ભાવોછો. ૨ માહારા કી-
યા જનમનરે, સુકીત રૂપીઆં છે, માહારા જનમ જનમ-
નારે દુખડાં ટળીયાં છે. ૩ અમને નામ સમર્પણરે, વાહાલે
આપ્યાં છે, માહારા પૂરવ જન્મનારે, પ્રાયશ્ચિત્ત કાપ્યાં છે.
૪ માહારે મંદીર પધારેરે મનડામાં વશીયા છે, વાહાલો
હેત કરીનેરે હૈયામાં હસીયા છે. ૫ મહેતો રૂપ રસાજીરે
જીગતે જોડું છે, હરી હૈએ વશીયારે મનકુ મોહ્ય છે. ૬
વાહાલે પાપ સોરગીરે શીર પર ધરીઓ છે, આભુષણ
અંગેરે આપે ધરીઆં છે. ૭ કુમકુમનાં તોલકરે ભાલે ક
રીઆં છે, વાહાલો મંદીર. અમારેરે મલપતા આવે છે, પ્ર-
ભુસાને પ્રિતેરે લાડ લડાવે છે, ૮

ધોળ ૨૫.

નંદ ધેર આનંદ ઉલટયો, શ્રી ગીરધરલાલ; વરજની શો
ભા શી કહુ. ૧ પાવન ચંદન ગડ વળી, મોતીડે પૂર્યા
છે ચોક્ક વરજની ૦ ૨ રંગે અંગેશુ નિસર્યા, મહુનો મ
રખો શશુગાર; વરજની ૦ ૩ ટોડે તોરણ બાંધીઆં, કુંમ

શાં ઝુલેછે ગોખ; વરજનીં ૪ દીપક જોતરે જળહળે, મે
 હેલો દારને ગોખ; વરજનીં ૫ નોખત વાગેરે નરંગી,
 રંગી રાજ દરબાર; વરજનીં ૬ નાહાનું સરખુ શી ગોકુ
 જીયું, આવા રૂડા નાંદજના લાજ; વરજનીં ૭ વેહેતી ન
 ગરીમાં નીસર, કાંઈક કારણ રૂપ; વરજનીં ૮ એ છે વા
 હાલો દ્યાવતા, પૂરણ પૂરણતમ જૂપ; વરજનીં ૯ ગીર-
 ધર ગાયો ચરાવતા, સુંદર ગાયો ચરાવતા, સુંદર જી-
 મનાને તીર; વરજનીં ૧૦ કાળી દિને કાંઠે, ઉભા હળ-
 ધર વીર; વરજનીં ૧૧ માવતદાસની વિનતી, રાખજો દ્ર
 ઠ વિશ્વાસ; વરજની શોભા હું થી કહુ. ૧૨

ધોળ રક.

શી લક્ષ્મણ સુતને હું નમુને, કર તે પ્રણામ; વાણી તે
 અમને આપજો, જેમ ગાઉ જથ વિસ્તાર. મનમાં તે આ
 નંદ અતી ધણો, સુખડે કહ્યો નવ જાપ; કંપા હોય જો
 તમ તણી, તે દાસ કોઈ ગાય. શી લક્ષ્મણ ભટજી તા
 એમના, શી એલંબાજી માત. પ્રગટ લાલા તમ તણી, સાં
 જો કહુ એક વાત. શી લક્ષ્મણભટજીના સુપતમાં, શીજી
 પધારના ધેર; વિહવાધાર તમ ધેર પ્રગટથે, તની તે કરજી
 પેર. કાશીએ જન્મે વેગે કરી, શી એલંબાજી લેજો શા
 થ; પૂરણ પૂરણતમ પ્રગટથે, મારગમાં એ નાપ. સાત વ
 રસ અહિં આં રહે, તો અં ના પ્રગટ થાય; ગરબવંતાં કુ-
 ખ પામથે, શી એલંબાજી માત. વચન લેઈ માથે ચડાયાં
 પ્રભુ તમ કહી તે સત્ય, કહ્યાં તમારાં સત્ય છે, મારે આ-
 જવું નીરધાર. ત્યાંથી તે વાહાણજી પધારીયા, ગાળા તે
 આપી એ; એક કંઠી કઠ ધરી, જીજી જાપ કર વળી તે

હ. ભગવંતે સુધ રીતે માયા રૂપી, માણિકા એકસીને આઠ;
તે માણા નિત્ય ફરવો, અંપનો કરવો પાઠ. ઉપરાંતો શ્રી
અંબનો, શ્રીજીએ આપ્યો સાર; વસ્ત્ર લેઈ ઓઢાડતો, બા
ળકને વળી ત્યાંહ. ત્યાંથી વાલોજી પધારીઆ, અંપારેણુ
રહ્યુ ગાઉ આર; રાતે રસોડાએ ત્યાં કંઈ, મનમાં તે કરો વિ
ચાર. શ્રી કૃષ્ણજીને પ્રીયાજી, સંગે સુંદરી બે સાધ, બેઉ
ને દરશન ત્યાં હવાં, સુપનામાં નીરધાર; નેત્ર ઉઘાડીને ની-
હાળીઆં, ત્યારે દીઠાં વસ્ત્રને માત્ર. બેઉને દરશન ત્યાં થ-
યાં, સુપનામાં વળી સાર; તંબોળ લેઈ શ્રી પ્રીયાજીએ આ
પ્યાં, જનન ધુંડી બાલ. રસના વરણે તે તણી, બીજી વા-
ણી તણો નહી પાર; પ્રગટ શ્રી વલ્લભ દેવનાં, હૃદયે તે હ
રખ ન માય. દેવનાં તે કુંદલી વાગીયાં, પુષ્પની વૃષ્ટિ
તે ધાય; પ્રગટ પદ પરાક્રમ ક્રીડાં, હૃદયે હરખ ન માય;
જીગ જીગ જીવો મારા વામના, બલીહારી તે માધવદાસ

ધોળ ૨૭

શ્રી લક્ષ્મણ ભટ્ટને ઘેર એક કુળ દીવેરે, ભલે પ્રગટ્યા
શ્રી વલ્લભભાઈ એ ધાણુ જીવેરે. ૧ આ એમના સુત છે
બેઉ અતીથ રૂપે, જે ન નામ એમને શીશ તે જન કુ-
ડારે. ૨ શ્રી અકાંજી કુએ અવતર્યાં સુખકારીરે, ગોપીના-
થ શ્રી વિઠ્ઠલનાથ એ પર વારીરે. ૩ બજાદેવ શ્રી ગોપીના-
થજીને જાણોરે, શ્રી રુક્મ શ્રી વિઠ્ઠલનાથ એ બ્રજરાણીરે.
૪ એ પુરુષોત્તમને પ્રેમ ધરીને ગાયરે, તેનાં જન્મ જન્મ-
નાં પ્રાશ્નિત સરવે જાણરે. ૫ શ્રી વીઠ્ઠલનાથજીને સાત કું
વર સુખદાતારે, કળીયુગમાં પૂજિ પ્રગથ એ વિખ્યાતારે. ૬
આ ગીરધરજી શુભવંત સહુને જમતારે, જઈ જીવો શ્રીજી

નવનીત પ્રીયાજીશુ રમતારે. ૭ શ્રી મથુરાનાથ મનોરથ પુરે
મનનારે, તમે સમરો શ્રી નટવરલાલ જય કુખ તનનારે.
૮ શ્રી ગોવિંદરાય રસ મગ્ન રસ ભરી નિરખાર, જ્ઞેને મ
દાર શ્રી વીઠલશાય જોઈ જોઈ હરખાર. ૯ શ્રી બાળક-
મજી કપા કરી સુખ આપોરે, શ્રી દ્વારકાનાથજીનાં રૂપ
રૂપ્યામાં સ્થાપોરે. ૧૦ શ્રી બલદેવ શ્રી ગોકુળનાથ, શિવાશ્રી
ગીરધારીરે, જોણે રાખ્યો માળા પ્રસંગ એ પર વાશીરે. ૧૧
શ્રી રઘુનાથજીને જોઈ મનમાં મોહીએરે, જોણે મંદીર શ્રી
ગોકુળ ચંદ્રમાજી સોહીએરે. ૧૨ શ્રી જડુપતીજી જીગતે
જોવા જવારે, શ્રી બાળકશ્રી કરી સુદાર શિવારે. ૧૩ શ્રી
ધનરયામજી પુરાણ કામ છે, ધાણું રચીયારે, શ્રી મદનમોહન
જી માહારાજ માહારે મન વશીયારે. ૧૪ એ શોભા જોઈ
હરીદાસ જય બપોહીશીરે, એ લીલા ગાજે નિત નરને ના
શીરે. ૧૫ શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીને ઘેર એ કુળ દીવોરે.

ધોળ રત્ન

આવને આવ ઉતાવળી, લાલને જોવાને જઈએ; મનકુ
તે પ્રેમે ભેળીને, આપણુ નિરલજ્ઞ થઈએ. ૧ નાહાનડીઆ
શ્રી દ્વારકેશજી, માહારે હઈકે વશીયા; તેજો નિંદ્રા નહી કરે
જોવાના છે રચીયા. ૨ અમીએ ભરી હરીની આંખડી,
અતી છે અણીયાળી; સાચુ જોવાને સુંદરી, લાલે મીઠ-
ડી માંડી. ૩ ચાંચ જાણે એપર તણી, એમના નાકની ડાં
ડી; જાણે પરવાળાં અધર, દીસે એમ રાતડી. ૪ મુસ્તક
નરરંગ માળીઆં, શોભે કમળને વાને; એ પાસ શોભીતા
લાલને, માતી જળકે છે કાને. ૫ ઓઠન આછી લાખડી,
કોટે કનકની માળા; એક જીભ્યાએ થુ કહુ, એમના અ

ગના આજા. ૧ ચિતડ તે માહાર ચોરીયું, મારલીને નાદે
કાળી વોળી બોલાવતાં, એમને સરવે સાદે. ૭ એવા કોઇ
સાંભળ્યો નથી, નથી નરણે દીઠો; હીડે છે મોડા માડતે
અતી લાગે છે મીઠો. ૮ સગકાદીક શયે સદા, એનો રસ
છે રડો; ઘરમાં રહી શું કીજીએ, સંતાર છે કુડો. ૯ મ
નુસા દેહ પામીને, રૂકુ રત્નજ લીધુ; ઓ ગીરધરબાલ જીવ
નશુ, માહાર ચિતજ બાંધ્યું. ૧૦ જીગ જીગ જીવો મારો
વાનમો, શવક સુખકારી; નારાયણ ગુણ રૂપને, જાડ બ-
લીહારી ૧૧ આવને આન ઉતાવળી, લાલને જીવાને જ
હાએ. સંપૂર્ણ.

ધોળ રહ

પોસ નામે ઓ વિઠનનાથજી, હારે વાહાલો પ્રગટ્યા ઓ
વલ્લભ દ્વારજી; અમને જીવાને યદ આપુરી, હારે વાહા-
લે કીધી સેવક મારે જી; પોસ નામે ૧ ત્યારે ઓ નાંદધે
ર પ્રગટ્યા, હારે વાહાલે પુરંચા જસોદાજી કોડ જી; રમત
સરખા સંદુ સાયમાં, હારે વાહાલો હમ હળધરની જોડજી
પોસ નામે ૨ હવે ઓ વજગ સુત અ યવા, હારે વાહાલો
ઓ ગોપીનાથજીના બ્રાત જી; ગોદ લખને હુલારાવતાં, હારે
વાહાલો ધન્ય ઓ અકાંજી માત જી. પોસ નામે ૩ એ
મના સુખની કાંઈ કહી ન શકુ, હારે વાહાલો વેદ કેહે છે
નિતિજી; શેષ રહસ્ય મુખે આચરે, હારે વાહાલો ધન્ય ઓ
જીમનાંજીની રેતિજી, પોસ નામે ૪ ત્યારે વાહાલો ગાઓ
ચરાવતા, હારે વાહાલો રમે છે રાસ વિલાસજી; વેળ વ-
ગાડા વાલે વનમાં, હારે વાહાલો પુરી ઓ વરજ સુંદરી
ની આશજી, પોસ નામે ૫૦ રાસ બીહારી વરજવલ્લભી.

હારે વાહાલે ગ્યાપ્યો શ્રી વરજમાં વાસંતિ; ઠરજોડીને કરે
વિનતી, વાહાલો શોભા જીવે છે હરીદાસજી. ૬ પોસ
નામે શ્રી વિઠલનાથજી.

ધોળ ૩૦.

• શ્રી વલ્લભ રાજ કુમાર; તમે કાંઈ કીધું રે; માહાર
ચિત વિન ગોકુળનાથ, હરીને લીધું રે. ૧ ગીરધારી એ
ધેલી કરી, મુને ગાજ ન ભાવે આંતરે, ધન્ય કુંવરે શ્રી
અકાજીએ જ્યા; તેથી માહુ માહાર મન, તમે કાંઈ કીધું
રે લોભાણા લોભી રહ્યા ને નંદ કુંવરે રંગ રેજરે, રસીઆ
ઠાકારે ભીમના; મારી અરજ શુણો અલખેલ, તમે કાંઈ
કીધું રે, ૩

ધોળ ૩૧.

આજ સહિઅરે વધામણાં, વરજ વાગ્યાં નીસાણ; પ્ર-
ગટ્યા શ્રી વીઠલનાથજી, હવાં કોટી કદવાણ. ૧ લાલની
ચાલ ઉતાવળી, લાલને જોવાને જઈએ; તન તપે મન
ભેજીને, આપણે આનંદ થઈએ. ૨ અમીરે ભરી હરીની
આંખડી, નયણાં છેરે રસાલ; અરીયે કરે મન ભાવતાં,
પાલણીએ પોહોડા. ૩ એ તો નીંદ્રા નહી કરે, જોવાના
છે રસીઆ; માધવદાસના પ્રભુજી, માહારે મન વસીઆ. ૬

ધોળ ૩૨.

આજ માહારે આનંદ ઉરના સમાવજી, પ્રગટ્યા શ્રી
વરવલ્લભ સકુમારજી; જુતળ ભાગ્ય તણો નહી પારજી, દેવી
તે જીવને કરવા ઉધારજી. ૧ મંદીરમાહ તે ચાક પૂરા-
જી, તોરણ આરણી બંધાયજી; હુંએ કરે વીધ વીધના થ

જુગારજી, હરજે તેડાવું તે સખરે સાપજી. ૨ નાચુ ગાઉ
તાળી પાડુ હાથજી, કોને કહું કહું નવ કહેવાયજી; છખી
પરજન રસીક બલબલજી.

ધોળ ૩૩

ધનધન દાહડારે આજનો, ધન શ્રી ગોકુળ ગામ; ધન
નધન નંદ જ્યોતી, પ્રગટ્યા સુદર શ્યામ. ધનધન. ૧
આવણ માસ સોહામણો, નોમી તથમારે નામ; વરજમાં
ચાલી વધામણી, ખરયા દશ ગણા દામ. ધનધન. ૨ વર-
જમાં પ્રેમરસ ઉલટ્યો, રાજવા દુનિયાના દોષ; રૂપીને તે-
ડે રાયજી, જુગતે જીવને જીવ. ધનધન. ૩ આનંદ
ઓછવ અતી ઘણો, ગોપીઓ ગાયછે ગીત; માંછીક મા-
તીને હીરાનાં, આખાં હીમનાં દાન. ધનધન. ૪ કુલ્યા
કુલ્યારે સહુ ફરે, કુલ્યા શ્રી ગોપીરજન; કુલ્યા શ્રી જુ-
મના જીવને, કુલ્યા શ્રી વંદારવન. ધનધન. ૫ સુશીનર
શવને રૂપે નહી, શીવજી સરખારે સંત; બ્રહ્મા નીચમ
જાણે નહી, કોઈએ ન પામિરે આત. ધનધન. ૬ મોહોટાં
ભાગ્ય આહીરનાં, શાભા કહી નવ જય; પ્રેમે પ્રગટ્યા
શ્રી નાયજી, ગુણ માધવદાસ ગાય. ધનધન. ૭

ધોળ ૩૪

આપણ જપ્પરે શ્રી ગોકુળ ગામ સાહેલીરે, શ્રીજીને
નિરખીએ, જીરે જીવતીનાં જીવ ટોળે માળ્યાં, ગોપી શજી-
યારે નવસન ચણુગારે; સાહેલીરે. ૧ ગોપી વગે તે ચાલ્યા
ઉતાવળાં, જઈ જોઈરે અનુપમ નાય; સાહેલીરે. ૨ ગોપી
કંચન થાળે કર લીએ, માંહી ભરીયારે મુક્તાકુળ સા-

સાહેલીરે. ૩ માહાર મનરે મથુરાં ચિત, શ્રી ગોકુળમાં મા-
હારો જીવડોરે, રહ્યો શ્રીજીની પાસ; સાહેલીરે. ૪ ગોપી
ચરણ કમળ રજ લઈ રહ્યાં, વાહાણો આપેર અભિપદ દા-
ન: સાહેલીરે. ૫ ત્યાંહાં તે સાત મંદીરે સોહામણાં, ગો-
પી આંખારે ઠુકરાણીને ધાર; સાહેલીરે. ૬ મથુરાંમાં તે
વાજાંત્ર વાગીયા, ગોકુળમારે ગરગડીયાં નીશાન; સાહેલીરે.
૭ જાણી વલ્લભ સુતને વારણે, બનીહાશુરે જાય માધવદા-
સ; સાહેલીરે. શ્રીજીને નિરખીએ. ૮

ધોળ ૮૫.

એરે શ્રી નાયજી પ્યારે, દ્રગનસે હોજી મત ન્યારે; દ્ર-
ધનસે હોજી મત ન્યારે એરે શ્રી નાયજી પ્યારે. ૧ ગલે
જમા દદામીકા, કમરે પટકા બદામીકા. ૨ શારંગી પાધ
શીરે સોહીએ, લસત બનમાન મન મોહીએ. ૩ લગી કો-
પ કાનમાં ફૂતી, તજી મોહ સેજ્યમાં સુતી. ૪ મેથ દીલ
થે ગયા આલો, લગી તનમાં તાલાવેલો. ૫ મત જૂલ
દખી તન ગોરા, જીગમાં જીવના થોરા. ૬ કડાણે મો-
હકી જવારા, બહાનતાહે સંસારા. ૭ સદા-વજાદિયજી
ગાવે, છબીપર વારણે જાવે. ૮ એરે શ્રી નાયજી પ્યારે,
દ્રગનસે હોજી મત ન્યારે.

ધોળ ૩૬

ચાલો તો શ્રીજી જઈએ, શ્રી મુખ જીવાને; આપો
તો તનપર થઈએ, શ્રીમુખ ૧ મને ધરમાં લાગે છે.
પેહેલુંરે, શ્રીમુખ ૦ હુંતો કાંય ન સમજી પેહેલુંરે, શ્રીમુખ
૨ હુંતો ધરનો ધધો ભુલીરે, શ્રીમુખ ૦ હુંતો અંગોઅંગે

કુલીરે, શ્રીમુખ્ય ૩ મને ભુખે ભોજન ન ભાવેરે, શ્રીમુખ્ય ૦
 સેવકાએ નિંદા ન આવેરે, શ્રીમુખ્ય ૪ માહારા મનમાં
 મનમય વશીયારે, શ્રીમુખ્ય ૦ માહાર કામ સકામે ધરીયુરે,
 શ્રીમુખ્ય ૫ મેરલીમાં કામણ કીધુરે, શ્રીમુખ્ય ૦ માહાર
 મન હરીને લીધુરે, શ્રીમુખ્ય ૬ કોઈ ન દેશનો લાલ જોવા
 આહારે, શ્રીમુખ્ય ૦ સોદાજના જીવન પ્રાણારે, શ્રીમુખ્ય ૭
 જેવા રસીકરાય ગીરધારીરે, શ્રીમુખ્ય ૦ દાસનો દાસ જય
 બલીદારીરે, શ્રીમુખ્ય સુંદર જોવાને.

ધોળ ૩૭.

શ્રી નાયજી તે છેલ ખારાજતાજી; ૨૬. સખી આણો
 તો જઈએ શ્રીજી શહેરમાં જો, શ્રી ગોવરધન નાયજી
 ખારાજે લીલા લેહેરજો; શ્રીનાયજી. ૧ પેહલાં દરસન તે
 મંગળાનાં હરખીયાંજો, માહારા નાયનાં રતરૂપ નરજો નિ-
 રખીયાંજો; શ્રીનાયજી. ૨ ખીજાં દરસનમાં શણગાર વા-
 હાલે બહુ ધરાજો, માહારા નાયજીને લક્ષ્મીજી વસ્યાંજો;
 શ્રીનાયજી. ૩ ત્રીજા દરસન તે ગ્વાલ ખાલ ભોગનાંજો,
 મુખે મારલી તે છડી લીધી છેલમાંજો; શ્રીનાયજી. ૪
 ચોથાં દરસન તે રૂડાં રાજ્ય ભોગનાંજો, વિવિધ ભાતની
 સામગ્રી સભોગમાંજો, શ્રીનાયજી. ૫ પાંચમાં દરસન ઉ-
 ત્થાપનનાં સાંભળ્યાંજો, ઝંપ વાગ્યો ને વૈસ્તવ થયા ઉતા-
 વળાંજો; શ્રીનાયજી. ૬ છઠાં દરસન તે ભોગ સંભોગનાં
 જો, વિવિધ અમૃત મેવા ધરા ઉમંગમાંજો; શ્રીનાયજી
 ૭ સાતમા દરસન તે આરતિનાં મન ઠરેચાંજો, ભીડ ભારી
 ને વૈસ્તવ બહુ મળ્યાંજો; શ્રીનાયજી. ૮ આઠમાં દરસન
 તે સપન કર્યાં શ્રી હરીજો, દરસન કરીને વૈસ્તવ આનંદ

ભરીજો; શ્રી નાથજી. ૬ મટુલાલ મટુલાલજી જોડેજો જો,
ગીરધરલાલજી ખીરાજો લીલા લેહેરમાંજો; શ્રી નાથજી. ૧૦
વહુજી ભાભીજી ને મેટીજી માહારાજ છેજો, એમને આઠ
દરશનનો ધણો ભાવ છેજો; શ્રી નાથજી. ૧૧ જો કોઈ ગા
ય શીખેને સાંજજો જો, તેનો ચરણ કમળમાં વાસેજો;
શ્રી નાથજી તે છેલ ખીરાજતાજો, એમના દરશન થકી સુ
ખ થાયજો જો, હરીદાસ તે વલ્લભ ગુણ ગાયજો. ૧૨

ધોળ ૩૮

ચાલો સખી નિરખાયે નંદ કુમાર, લટકતા આવે હ.
રી દીન ધ્યાન; જોજો હરી છેલ છળીલા હરીની ચાલ,
કીએને ચતુર ધડી હરીની આપડારે લોલ. ૧ એસણીએ
કંઈ ધરેરે મુનીવર ધ્યાન, લોકમાં કાંઈ લખ્યારે નામર વે-
લ પાન; ચરણ સંકોમળ કંકુ વર્ણવાન, કાશીગરે કોરીને
કુરતી મેલી પાંખડારે લોલ. ૨ પાંખીયે કાંઈ હંસ પોપટને
માર, મુસ્તક ભમરીને ઉપર બાર; તેની આગળ શરે
અગારો તોત, બીણી બીણી ધુધરી શબ્દ કરે ધણેરે લોલ.
૩ સાંકળીયું કાંઈ ગાંઠીરે સોના કેરે તાર, હીરાંમાણુકે ગુપ્તા
હરીના હાર; ફુલપે એછેરા કીધા વાહાલે ભાર, પીળાંને
પચરંગી ખીરાજો હરીનાં કુમતારે લોલ. ૪ લંગરમાં કાંઈ
સુર્ય રત્નને ચંદ, હાથે છે હીરલાને પોહિંચીયે નંગ; તે
તો દેખી માહાર મન થાય ઉછરંગ, આંગળીયુંમાં વીટી
અંગુઠીમાં આરશીરે લોલ, ૫ કળના કડકાની કીધી વા-
હાલે સાર, એટલેને શીદ લીએ હમારી સંભાળ; પોહોળી-
આના પુત્ય તણો નહી પાર, પેહેરીને પધારીયા ગોવાળી
યાની ઘેરમારે લોલ. ૬ એક એકની સાનમાં સમજી ભય,

જેહને જવા ભાવ હોય તેવા ગાય; પ્રથમ નિરખુ ને પ-
છી લાગુ પાય, ત્રી વજન કુળને નાથે તે સહુને લીધા
લેહેરમારે લાલ. ૭ ચાલો સખી નિરખીએ નંદ કુમાર.

ઘોળ ૩૯

ત્રી કાંકરાલી ગામ રજીયામણે, ત્યાંહાં તે ખીરાજે
ત્રી દ્વારકાનાથ; પ્રગટ્યા ત્રી વજનખાણ લાલજી. ૧ ફેરી
વાલો શેવક કારજ આવીયારે, ઇછા ધરીને મન સંગાયે
લાલ. પ્રગટ્યા. ૨ ત્રી પદમાવતી વહુજીએ લાલજી જ-
નમીઆરે, જીગમાં વરત્યો જપ જપકાર લાલ. પ્રગટ્યા. ૩
સાવત ૧૮૩૪ માં, ચઢતિ મુદી ૮ ને સન્નીવારે લાલ. પ્ર-
ગટ્યા. ૪ સહી નક્ષત્ર લગ્ન પૂનરવશુરે, પૂણી છ-ધડી
શેષ્ય પ્રમાણ લાલ. પ્રગટ્યા. ૫ લગ્ને બ્રહ્મરૂપિ આવા સ
હીનારે, ત્રીજે શુભીસ્વર તોળાના લાલ. પ્રગટ્યા. ૬ પાંચમે
કેતુ આબ્યા ધનનારે. આઠે બુધ શુક રવી મીનના લાલ.
પ્રગટ્યા. ૭ નવમે મંગળ આબ્યા મેશનારે, અગિઆરમે
રાહુચંદ્ર મૈથુનના લાલ. પ્રગટ્યા. ૮ હેવે ને જોગે વાહાલો
જનમીઆરે, ત્રી વિઠ્ઠલ વસે હરખ ન માય લાલ. પ્રગટ્યા.
૯ ત્રી ચારોમતી માણ મન હરખ્યા ધણેરે, સહુને રહે
આદરભાવ લાલ. પ્રગટ્યા. ૧૦ બાંધ્યાં તોરણ પુરના સા-
થીઆરે, ગુણીજન ગાએ મધુરે ગાન લાલ. પ્રગટ્યા. ૧૧
વૈશ્ણવ જીએ જીય મળ્યાં ધણારે, આવીને વાહાલાને હુલારાવે
લાલ. પ્રગટ્યા. ૧૨ કંચન યાળ ભરેલા શગ મોતીએરે, આ
વી વાહાલાને વધાયે લાલ. પ્રગટ્યા. ૧૩ દાસ વજનપર
દયા કરોરે, રાજો ચરણ કમળની છાંય લાલ. પ્રગટ્યા ત્રી
વજનખાણ લાલજીરે. ૧૪

ધોળ ૪૦

તેડી જાઓ તો હમારાં મન ઠરે, હુંતો જાઉં શ્રી ગો-
કુળની રીતરે; હુંતો જઈ નિરખું શ્રીનાથજી, છે પૂર્વ જ-
ન્મની પ્રિયરે. ૧ ત્યાંહાંતો સાત મંદીર શાભા ધણી, ભા-
વન ભાવન વશે વરજનાયરે, વશે છે વજ્રભા આર્પણના
લાડીલા, માહા મ્હોટા મુની વસ્પારે. ૨ શ્રી વંદ્રા તે વન
રણીઆમણું, શાહ્યામણાં ઠકરાણી ધાટરે; શાહ્યામણી
વાય વાહાણો વાંસળી, તેતો બળમદ્ર કેરા ધીરરે. ૩ શ્રી વ-
દ્રા તે વનની કુંજમાં એમાં રૂના સરજ ગારરે; અમા
હેલ કરત નંદા નંદશું, નયણે નિરખત નંદડીશારરે. ૪ હુંતો
વરહે દર્શનની વ્યાકુળી, જરે જીરણ માહારી દેહ; હુંતો વહું
બેઠીએને પાએ પડુ, નિહાળુઓ મુખ નાગરે. ૫ જોણે
નયણે ના નિરખ્યા શ્રી નાથજી તેણે શાને ધરી આ દેહરે;
જોણે શ્રી ગોવર્ધન જોયા નહી તેના સુનો ગયો સંસારરે.
૬ જોણે શ્રી વલ્લભકુળ જાણ્યા નથી, તેના એજે ગયો અ-
વતારરે; ધીક ધીક પડ્યો આ દેહ, ના નાથો શ્રી જીમ
નાં નીરરે. ૭ ધન ધન જીવક વરજવાસીનું, જોણે વરજ
માં તે પુરવા વાસરે; કરજોડીને કર વિનતી બલોહારી તે
માધવદાસ. ૮ તેડી જાઓ તો હમારાં મન ઠરે હુંતો
જાઉં શ્રી ગોકુળ રીતરે.

ધોળ ૪૧

શ્રીવલ્લભ પ્રાણુ આધારને નિરખવા ચાલો એ સજની
જી, શાં શાં સુખરે વખાણુ એના જાણુ દિવસને રજનીજી
આ ગોવર્ધન ધરણી હરી ધણી દેખાજી, નેણે તે
પતક લાગે નહી. મનૂ અલ લેખાજી, ૧ તે ઉ-

પરસપરે હસી હસી વચન કહ્યાં તે એવાં એવાંજી, જો
જો કહ્યાં તે તે કીધાં તે પ્રીતમ અંગીકાર એવાંજી; આ
કલી અમો આવીયા જીવ પેતા તણા લેતાજી, પે.તે ક-
રીને દખાડીજી વીતીધ પ્રકારની સેવાજી. ૧ ખલ્લ સંબંધ
કરાવીને જીવનો કીધો અંગીકારજી, શ્રી ભાગવત મથક
જોયાંજીરે સંબોધનીજી સારજી; શ્રી ગોકુળ રૂપે વસાવી
યુ સાથ સરવેને તેડીજી, લોભા કરી તે શી કહું રસના
એકે જો પાંમોજી, ૩ દાસ ગોપાળની વિનંતી પરીવાર થાર
કરી પાંમોજી, શ્રી વલ્લભ પ્રાણુ આધારને નિરખવા મા-
લીએ સજનીજી.

ધોળ ૪૨.

શ્રી ગોકુળ સાસરીએ જાવું, માહન વરતું આણું આવ્યું.
લખ્યું હસ્ત તણું ભાવું. શ્રી ગોકુળ. ૧ જાવું છે લટકેને
મટકે, માહનવર જોઈ જોઈ મન અટકે; પાયે નપુરીઆ ઠ-
મકે. શ્રી ગોકુળ. ૨ આગળ પેહરેયાં છે અંગે, સખી સહુ
શામે છે સંગે; માહ્યા માહિટા માહનવર રંગે. શ્રી
ગોકુળ. ૩ વાહાલોજી યુવે છે વાટો, સખી વગે વેઠુલાં
માંલો, નયણાં ભરી ભરી પ્રીતમજી નાહાજો. શ્રી ગોકુળ
૪ સાસરી મુને વાહાલેરી લાગે, ત્યાંહાં માહારી કામ
વાસના ભાગે, માહનવર જોઈ જોઈ રહ લાગે. શ્રી ગો-
કુળ. ૫ સખી માહારે આ અવસર રૂડો, અચળત શાહા-
ગ્ય પેહરેયો ચુડો, માહારે શ્રી ગોકુળપતી વર રૂડો. શ્રી
ગોકુળ ૬ અદ્ભૂત લેહરેનો રંગ ભારી, શ્રી જીમનાં જળ
ભરેલી છે આરી, માહનવર વાંવારે વારી. શ્રી ગોકુળ.
૭ શ્રી વલ્લભ નાગ સદા રટ. સજ્જતીમાં રહેવું,
મરણે શ્રીજી ગોવરધન નમવું. સાસરીએ જાવું. ૮

ધોળ ૪૩

શ્રી વલ્લભ કુળને વાણીરે શ્રી નાયજી અલખેલા, શ્રી વિઠ્ઠલનાથ વિહારીરે, શ્રીનાયજી ૧ રૂડા એમના સુત છે રાતરે, શ્રીનાયજી ૨ કળયુગમાં વેદ વિક્ષાતરે, શ્રી નાયજી ૩ શ્રી ગીરધરજી ગુણવંતરે, શ્રીનાયજી ૪ શ્રી મથુરાંનંદ નિધાનરે, શ્રીનાયજી ૫ શ્રી ગોવિંદજી રસ રૂપરે, શ્રીનાયજી ૬ વિઠ્ઠલેશ પરમ અનુપરે, શ્રીનાયજી ૭ શ્રી બાળકૃષ્ણ પ્રતાપાળરે, શ્રી નાયજી ૮ શ્રી દ્વારકાનાથજી દયાળરે, શ્રીનાયજી ૯ શ્રી ગોકુળનાથની શાભા સાધીરે, શ્રીનાયજી ૧૦ જોજો શ્યામ ધેર ગીરધારીરે, શ્રી નાયજી ૧૧ શ્રી રઘુપતી રૂડા જોજોએ શ્રી નાયજી ૧૨ શ્રી ગોકુળચંદ્રમા સોહીએ, શ્રીનાયજી ૧૩ શ્રી જગદ્ગુપતી માહાજરે, શ્રીનાયજી ૧૪ શ્રી બાળકૃષ્ણ ગરીબ નિવાજરે, શ્રીનાયજી ૧૫ ધનરયામ જી પૂરણ કામરે, શ્રીનાયજી ૧૬ શ્રી મદનમોહન સુખ ધામરે, શ્રીનાયજી ૧૭ શ્રી મુખ મહીમા નવકેહેવાયરે, શ્રીનાયજી ૧૮ નટવરજી નવનિધરે, શ્રીનાયજી ૧૯ સહુ શોભીતો શણ ગારરે, શ્રીનાયજી ૨૦ પાય ઝાંઝરનો ઝમઝારરે, શ્રીનાયજી ૨૧ એ નિત્ય નિત્ય લોલા ત્યાગીરે, શ્રીનાયજી ૨૨ ચનાયદાસ બક્ષીહારીરે, શ્રીનાયજી અલખેલા. ૨૨

ધોળ ૪૪.

શ્રીજી મેરા એસા રસીઆ, મુજ ખોજાવે ધડી ધડી મારે મુગટ પીતાળર સોહીએ, બનસી બજાવે વાહાલો તપાંહાં ભરી. શ્રીજીમેરા, ૧ સખ સખીયનમાં રાસ રચોહે, દરસન દેવે ધડી ધડી. શ્રીજીમેરા. ૨ દોડ દોડકુ દરશન બવે, આપટ વાગે તડા તડી. શ્રીજીમેરા. ૩ ચાર ચોકો

મંદીર ખનાયો, આપ ખીરાને વાહાણો છપર તરી. શ્રીજી ૦
૪ નંદાસ પ્રભુકી છળી નિરખત, શ્રીજીકે અરણ્યમાં જાય પ
રી. શ્રીજી મરા એસા રસીયા મુજ બોલાવે ધડા ધડા. ૫

ધોળ ૪૫.

પૂરે જોયારે માહારા વરજના વાહાલા, વરજ સુદરી સાંગ
માહારે માહારા વરજના વાહાલા. ૧ તમથું શા આશ-
ગોરે. માહારાં તમારે બહુ પઠંગોરે, માહારાં ૨ જ્યાં-
હાં જાઓ ત્યાંહાં સુખીયારે, માહારાં ૩ વેદ પૂરાણે લખી-
આરે, માહારાં ૪ ઉતમ કૃણ અધિકારીરે માહારાં ૫ સુ-
દીર વર ગીરધારીરે, માહારાં ૬ પેહેલે જ્યમ ક્યાંહાં કી-
ધુરે, માહારાં ૭ સરવશ્ત હમારે લોધુરે. માહારાં ૮ શા-
ક્યને સાધકુ દીધુરે, માહારાં ૯ એવું કામણ હમને કી-
ધુરે, માહારાં ૧૦ શરદ નિશા અજવાળીરે, માહારાં ૧૧ ગોપી
રાસ રમાડારે, માહારાં ૧૨ હથી ધણી લાજ છોડાવીરે,
માહારાં ૧૩ ગોકુળમાં અક્ષવારીરે, માહારાં ૧૪ રામનીજી
સુખકારીરે, માહારાં ૧૫ માધવદાસ બલીહારીરે, માહારાં ૧૬
પૂરે પ્રેમ જોયારે માહારા વરજના વાહાલા.

ધોળ ૪૬.

વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા, આજ માહારે આનંદ અતી બણો,
પ્રગટયા શ્રી વીઠજનાથકે, વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા. ૧ માગ-
શર માસ સોહામણો, નોમીનો દીનકે; વંદ્રા. ૨ કાશીપત્ર
વાડે ઉઠે હવા, ગોકુળ માહિરે રતન. વંદ્રા. ૩ જીવતીનાં
જીવ ટોળે મળ્યાં, સજીયા નવસત શણગારે કે વંદ્રા. ૪
પેહેરણ નારંગી સુદડી, ચાલે ગજ બલી ચાલકે વંદ્રા ૫

કનક યાજ્ઞે કરચ્છી, માંહે મુકતાફળ સારકે વંદ્રા. ૬ મા-
તાં મંગળ ધાળ સોહામણા, આચ્યાં શ્રી અકાળને દ્વારકે
વંદ્રા. ૭ શ્રી વીઠલજી માતીએ વધાવીયા, આનંદ અંગ
ન માયકે વંદ્રા. ૮ તીલક કરે ને વધાવે પ્રેમશું, ગાય શ્રી
ગોકુળપતીનું ગીત. વંદ્રા. ૯ શ્રી જસોદાજીના જીવણ લા
ડીલા, શ્રી અકાળના કુવરે કોડામણા; જીવતીના જીવણ
પ્રાણ. વંદ્રા. ૧૦ જસોદાજીના જીવન કાહાનકે, રંગી લોભી
ન લે વાન કે વંદ્રા. ૧૧ કુંડળ ઝળકે બેહુ કાનમાં
રવી સસી કોટી સમાન. વંદ્રા. ૧૨ શીરપર પુલેહની માધ
કે પુસા નવરંગી બાગ કે રતાપી માહા અનુરાગ કે વંદ્રા.
૧૩ તોરણ બાંધ્યારે બારણે, તોડે ટઉકે છે મારકે; બોલ
હળધર વીરકે. વંદ્રા. ૧૪ પ્રાતઃસમયે માંહે ધુમતાં, ધુમે ધ
મકે છે પ્રાતઃ; કંકણ ખલકે છે હાથકે, વાજીવ વાજે બહુ
ભાતકે. વંદ્રા. ૧૫ જીગ જીગ જીવે માહારો વાહાલમો,
બલીહારી માધવદાસ કે. વંદ્રાવનનારે ચંદ્રમા, ૧૬

ધોળ ૪૭

શ્રી વલ્લભ મુતને નિરખ્યારે, માહારા શ્રીજીના વાહાલા
મુંદીર જોવા સરખ્યારે માહારા શ્રીજીના વાહાલા. ૧ વેદ
પુરાણે લખ્યીઆરે, માહારા. ૨ જ્યાંહાં જાઓ ત્યાંહાં સુ-
ખ્યીઆરે, માહારા. ૩ શ્રી જીમનાજીની તીરરે, માહારા. ૪
વચ્ચે હરયાં હળધર વીરરે, માહારા. ૫ શ્રી વંદ્રાવનની
વોટરે, માહારા. ૬ મહી લુટરા શા મોટરે, માહારા. ૭
સોળ મહાસ દોર નારીરે, માહારા. ૮ તોએ કેહેવાયા બલ્લ
ચારીરે, માહારા. ૯ શ્રી ગોવરધન ગીરધારીરે, માહારા.
માધવદાસ બલીહારીરે, માહારા વરજા વાહાલા. ૬

ધોળ ૪૮.

શ્રી હુકરાણી ધટ સોહામણારે, છોકરો લોકે છે દારરે,
 માહાર ગોકુળ રાજ્યામણરે. ૧ શ્રી વલ્લભ વંશ ખીરાજ
 તારે શ્રી વીરનાથનો સાયરે માહાર ૨ ગુણ નિધી
 શ્રી ગોપીનાથજીરે, હજારનો અવતારરે. માહાર ૩ ગુ-
 જનિધિ વીરનાથજીરે, શ્રી કર્ણ તણો અવતારરે- મા-
 હાર ૪ શ્રી રૂક્ષમાણી વહુજના કંથરે. શ્રી પદ્માવતી
 વહુના કંથરે. માહાર ૫ ગુણવંતા શ્રી ગીરધરલાજીરે,
 શ્રી ભામણીજી વહુના કંથરે. માહાર ૬ ગુણવંતા શ્રી
 ગોપીદાસજીરે. શ્રી રાણીજી વહુના કંથરે. માહાર ૭
 ગુણવંતા શ્રી બાળકર્ણજીરે, શ્રી કમળાવતી વહુજના
 કંથરે. માહાર ૮ ગુણવંતા શ્રી ગોકુળનાથજીરે, શ્રી પા-
 રવતી વહુજના કંથરે. માહાર ૯ અણતને ગ્રીતી વળ્યા
 રે, રાખ્યો માળાનો ધમેરે. માહાર ૧૦ ગુણવંતા શ્રી
 રઘુનાથજીરે, શ્રી જનકીજી વહુજના કંથરે. માહાર ૧૧
 ગુણવંતા શ્રી નંદુનાથરે, શ્રી મહારાણી વહુજના કં-
 થરે. માહાર ૧૨ ગુણવંતા શ્રી ધનરામજીરે, શ્રી કશ્મી
 વહુજના કંથરે, માહાર ૧૩ લક્ષ્મી સતમામા બે-
 હુરે, અગ્રજની અનુસારરે. માહાર ૧૪ શ્રી નવ નિ-
 ત્ય પ્રિયાજીને સીલવારે, થેવા વિવિધ પ્રકારરે. ૧૫ શેઠ્યા
 યમુનાં કમળા દેવકીરે. જેને સાત બાધુ એ હાંગરે. મા-
 હાર ૧૬ શ્રી ગોકુળજી શ્રીજી પધારીયારે, નઢવો શ્રીગો-
 વરધન ટેકરે. માહાર ૧૭ સાઠમાં શ્રીજી પધારીયારે,
 આરે શ્રી ગોવરધન નાથરે. માહાર ૧૮ શ્રીજીની ચે-
 વામાં સોપીયારે, સાત કુંવરની નોકરે. માહાર ૧૯ ભાગ

પરારે શ્રીજીને ભાવુતારે, શ્રી જીમના જગ આસી હાથે.
માહાઈ. ૨૦ માધવજન કરાવી ખીડાં ધર્યારે, આરતી ઊ-
તારે વરજાવ્યારે, માહાઈ ૦ ૨૧ દર્પણ ધરે મન મોહ્યારે,
માળા પહેતવે હાથરે. માહાઈ ૦ ૨૨ અનશીષ્ટના ઓઠ
મરિ, માહારે વાહાલે કર્યો વોણું નાદરે. માહાઈ ૦ ૨૩ ર-
મવું રાખાજીના રાસમાંરે, તાળી ગોવરધન હાથરે. મા-
હાઈ ૦ ૨૪ કરંજીડીને કડૂ વિનતારે, નમી નમી હંડવરત
થાયરે. માહાઈ ૦ ૨૫ માધવદાસની વિનતારે, આપો શ્રી
ગે.કુળ વાસરે માહાર શ્રી ગોકુળ રણીયામણ્યારે. ૨૬

ધોળ ૪૯

ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, વાહાલો વસે વરજના ધણ્યારે;
ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, દ્વારકાનાથની શોભા ધણ્યારે. ૧
ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, પુરૂષોત્તમ શેવા કરેરે; ધન્ય કાંક-
રોલી ગામરે, રણીયામણિ રાવ સાગરરે. ધન્ય કાંકરોલી ગા-
મરે, દુતીયા દરશન જાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, મા-
નુંતી મંગળ ગાયછેરે. ૩ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, આનંદ
ઓછવ ધાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે. ૪ જીવ શરણે
જાયછેરે. ૪ ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, તેનું જીવતર સફળ
ધાયછેરે; ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, માધવદાસ ગાયછેરે. ૫
ધન્ય કાંકરોલી ગામરે, વાહાલો વસે વરજના ધણ્યારે. ૬

ધોળ ૫૦.

ઓ વાહાલાજી ઉમજા રોહાને રંગ રશીયાજી, મુજને
મળવાનું કહેાને રંગ રશીયાજી; વાહાલાજી માહારા વ શ ક
રીનેરે વુકા, મગર પછ શું ચુ ચારે રંગ રશીયાજી. ૧ વા-
હાલાજી માહારા કામણીઆ મુને કીધાં. માહારાં ચીત

ચોથી લીધારે, રંગ રશીયાળ. ૨ વાહાલાળ માહારા અ-
 પ્પણા માહસ તે શું કડીએ, સાવચીઆથી ડરીએ, રંગ
 રશીયાળ. ૩ વાહાલાળ માહારા ગધવી જુમનાળને ધા-
 ઢે, ગીરવારી મળીયા વાટેરે; રંગ રશીયાળ. ૪ વાહાલા
 માહારા કાળ નાણલ હુતી સાથે, ખડાનો ભાર માપેરે,
 રંગ રશીયાળ. ૫ વાહાલાળ માહારા તે માટે નવરે આ-
 લાયાં, તમ સાચુ નવ જોવાયારે. રંગ રશીયાળ, ૬ વાહા
 લાળ માહારા રશીયા તે સાડ, ના જાણું કુખ માહારું
 ર. રંગ રશીયાળ. ૭ વાહાલાળ માહારા મુખ મરડીને
 રહ્યા છે, નિરદય શું થયાછેરે, રંગ રશીયાળ. ૮ વાહા
 લાળ માહારા દરદ હમારું જો જાણે, તો દયા મના આણે
 રે, રંગ રશીયાળ. ૯ વાહાલા ૭ માહારા રાત દીવશને રે.
 હેણી, ના જાણું મૂગા નેણીરે; રંગ રશીયાળ. ૧૦ વા-
 હાલાળ માહારા કોહાના આગળ વાત કડીએ, સહુકોનાં
 મેહેણાં મહીએ; રંગ રશીયાળ. ૧૧ વાહાલાળ માહારા
 સહુકો કાનુડાની કેહેએ, હવે તો દગો રહેરે; રંગ રશીયાળ.
 ૧૨ વાહાલાળ હમારા પીઠ રાખુ હવે કોહાની, તયા વાત
 છોડતીરે રંગ રશીયાળ. ૧૩ વાહાલાળ માહારા વચન આ-
 પુ તે હમે કરમાં, જાણો તો રાખુ ધરમારે. રંગ ર-
 શીયાળ. ૧૪ વાહાલાળ માહારા ખાજાં જલેનીને લાકુ,
 જમો તો થાત રાડુરે; રંગ રશીયાળ. ૧૫ વાહાલાળ મા-
 હારા સામચી સરસ ખતવી, મુખ આગળ ધરાવી : રંગ
 રશીયાળ. ૧૬ વાહાલાળ માહારા જે જોઈએ તે કેહેજો,
 મીઠા મેવા સળેરે; રંગ રશીયાળ. ૧૭ વાહાલાળ માહારા
 હરીસસને હરી કેહેજો, ઉતર હમને રંગેરે રંગ રશીયાળ. ૧૮

ધોળ ૫૧

તમને સુષમા છે પ્રાણરે હો છખીલીજી, પ્યારીરે તુતો
 નેના હું થયીરે સુકાયો; તુજ રૂપમાં લોભાચારે હો છ-
 ખીલીજી. ૧ પ્યારીરે મુજને તુલવીના અલ્પન ભાવે, નિંદ્રા
 નવ આવેરે હો છખીલીજી. ૨ પ્યારીરે તાહારે નિત્ય નો-
 હતાં દરશન દયાં, ચીત નોહતાં હરી લેવારે. હો છખીલી
 જી. ૩ પ્યારીરે હુતો અરજ કરે એવી, જ્યાંહાં હું ત્યાંહાં
 તું નેવીરે. હો છખીલીજી. ૪ પ્યારીરે તાહારી શરડીએ તુજ
 માટે આવું, સાથે કોને લાધુરે. હો છખીલીજી. ૫ પ્યારી-
 રીરે તુતો હરીદાસ હરીને કહેજે, ઉત્તરે હમને દન્ડેરે. હો
 છખીલીજી. ૬

ધોળ ૫૨.

શ્રી દવારકાનાથજી લાગુ પાયકે, મતી દીગ્ગે ભક્તીરે લોલ;
 શ્રી બાળકમ્પજીનો જન્મ પવિત્ર તે ગણ્યે સહુ મળીરે લોલ;
 ૧ સંવત સોળસેહેને ખટકે કરન સહીરે લોલ, આસો
 માસો નંદ કુમાર કે; ફરી પ્રગટ્યા મહીરે લોલ. ૨ રાણી
 રૂક્ષમણી માતને કુપકે લાલજી પ્રગટીયારે લોલ; શ્રી વિ-
 ળ્ણનાથજી દેજે દાનકે, જયકે સહુ હરખીયારે લોલ. ૩ સાં
 બળી આનંદ નરને નારે કે, સહુ મળીયારે લોલ. કાંધે
 દધીનાં શીકાં ધરચકે, સહુ મન ભાવીયારે લોલ. ૪ શ્રી વ-
 લ્લભ રાજકુમારને ધેર કે, દધીકાદા મચેરે લોલ; શ્રી વિઠ્ઠ-
 લનાથજીને ત્યાંયાં કે બધાઈનો રંગ રચેરે લોલ, ૫ એક
 એક નરને એક નારકે, હાથ તાળી દીએરે લોલ; નાચે ગાવે
 ઓછા થાયકે, સહુ ને ને કહેરે લોલ. ૬ નાચે ઠાડી
 થું ફળે થું જાનકે, માંઝ સેઈ હાથમારે લોલ; વાગે માંઝ

મૃદંગ ઉપગડે, કવીતા કરી તાળમારે લોલ. ૭ ગાવે વૈસ્તવ
જન નર નારકે, ધોળ પ્રગટ્યા તણારે લોલ; લુટાવે શ્રી વ-
લભ નંદ ઉદારકે, મિષ્ટાન મોહકા ધણારે લોલ. ૮ શ્રી ગી
રધરજી પ્રફુલ્લોત મન કે, ગોર્વાદ હરખીયારે લોલ; આવી
હવ બેચી વૈમાન કે, કુશુભ ખડુ વરખીયારે લોલ. ૯
આવ્યા જોશી સહસ્ર પ્રવિણકે, લાલ પ્રગટ્યા સુંણારે
લોલ; એમને ખટ પુત્ર કન્યા એક કે, એમ કહે છે મુનારે
લોલ. ૧૦ આવ્યા ગંગાદિક માહા મુખ્ય, ધુની કહે વે-
દનારે લોલ; શ્રી ગોસ્વામી કરી પરમ ઉદાર કે, આપી વ
ધામણારે લોલ. ૧૧ આવી ગોકુળની સડુ નાર કે, ઝુડે
ઝુડે મળીરે લોલ; જોયા શ્રી મુખ સ્યામ સ્વરૂપ કે, આ
શીશ દે સડુરે લોલ. ૧૨ ચિરણુજીવો શ્રી વિઠલ રાજ કુમા
ર કે, ભક્ત શીર ગાજજોરે લોલ; પ્રભુજી શેવા કરજો
નિત્ય કે, ગોકુળ માંહી માહલજોરે લોલ. ૧૩ અવીચળ
ચપળના રહેજો નિત્ય કે, ભક્ત હુતરાવજોરે લોલ, હું છું ચ-
રણ શેવકનો દાસ કે; પણ પાપી ધણારે લોલ. ૧૪ રાખો
ચરણ કમળની પાને કે, ખરદ છે તમતણુંરે લોલ; ખલીહારી
જય માધવદાસ કે, દેવ નિવારજોરે લોલ.

ધોળ ૫૩

વર્ણબું શ્રી વંદ્રાવન મુખ ધામકે, શાભા ત્યાંહાં ધણારે
લોલ; જીમનાં નીર વહે ગંભીર કે, ગોવરધન ગીરોરે લો-
લ. ૧ ખનરીખટ સુંદીર ધનધોર કે, નીજકુળ જળી શી
કહુંરે લોલ; પુદ્યાં ભાર અઢારે દ્રમકે, નામ પણ શું કહું
રે લોલ. ૨ પુદ્યો ચપો ને કચનાર કે, કમળને કેતકીરે
લોલ; પુલી ગુન ગાઠી ગુલનાસકે, ચંખેલી માલતીરે

લોલ. ૩ ત્યાંહાં ધનસ્યામ ચરાવે ઘેનું કે, બળવે વાંસળી
 રે લોલ; સ્વર સુણી ગોકુળની વરજનારી, ચીતડેથી ચ-
 ળીરે લોલ. ૪ કીધા અવળ સવળ શણગાર કે, સહુ ટોળે
 મળીરે લોલ; આત્રી સહુ સખીઓ મળી સાથ કે, સુખ
 અબૂખાન ટળીરે લોલ. ૫ આવી વંદાવન સુખ ધામ કે,
 જ્યાંહાં ઉભા હરીરે લોલ; દટ્ટીપર કરે મુકચો વરજ નાય
 કે, અધર મારત્રી ધરીરે લોલ. ૬ એવી છળી જોઈને
 વરજ નાય કે, ધણી યજ્ઞ આતુરીરે લોલ. કીધા હાવ
 ભાવ સનમાન, વધારી આતુરીરે લોલ. ૭ સુદરસ્યામ હ-
 રી કરે જાલયોગયા મળી કુળમાંરે લોલ; મચ્યો ત્યાંહાં રાસ
 પીકાસ અનેક, રતી સુખ રંગમાંરે લોલ. ૮ હેવી લીલા
 અપરમપાર કે, નહી ગાહ શકુ રે લોલ, બધી કહે શું
 ગાડ કે, માહા ગતી મંદહુંરે લોલ. ૯ વરણવું આ વંદા-
 વન ધામ કે, શોભા ત્યાંહાં ધણીરે લોલ.

ધોળ પઠ.

કાંકરોલી ગામનારે વાણી, તેંતો વાહાલા મુજને કીધી
 છે દારી. ૧ પૂર્વ જન્મનીરે પ્રીતે, તે રસ માણુંધું રંગ
 રીતે. ૨ નિરખે યજ્ઞનેરે નાયુ, જ્યારે આ વરજભુષણને
 જાયુ. ૩ એ વીના સરવેરે કાયુ, નિગમ કહેછે એ છે સા
 ચુ. ૪ દયા કરી છેરે દયાળે, કંપા કરી પ્રભુ જીવપરે ભા
 જે. ૫ માહા સુખ પામ્યારે જોતાં, હવે માહારાં ભટકણુ ભા
 ગ્યાં ગોયાં. ૬ તર્યાનું ડોકાણુંરે એ છે, દાસ મનેર નીરખી
 કહેછે. કાંકરોલી ગામનારે વાણી. ૭

ધોળ પથ.

અમે આઘ્યા તમારે આશરે અલખેલાજી, હવે શું કરીએ જપ સાસરે અલખેલાજી. ૧ ફેરા તણું ફળ એ મળ્યું અલખેલાજી, મન ગમતું મુંજને મળ્યું અલખેલાજી. ૨ હીરણા ભાંગ્યા હાથમાં અલખેલાજી, તમે શામિા સર્ધપર સાપમાં અલખેલાજી. ૩ તમારું શામળ અંગ અડશેમાં અલખેલાજી; ગુણવંતીને લાંછન લગાડે માં અલખેલાજી. ૪ જે લાલશ મહારી માવડી અલખેલાજી; કોની સાથે પ્રીત છે એવડી અલખેલાજી. ૫ અમે કાળજ આંખમાં આંજીશુ અલખેલાજી; તમે નેણાંની ચોટ નાંખો માં અલખેલાજી. ૬ હુંતો દાણ નહીં આપૂ દોકડો અલખેલાજી અમે જવામ આપીશું રોકડો અલખેલાજી. ૭ હું બાવરાતી બીહીતો નથી અલખેલાજી, હું ઓશીયાળો કોઈની નથી અલખેલાજી. ૮ હું ઓશીયાળો પ્રજા તમ તણી અલખેલાજી, શી વલ્લભના સ્વામી તમે છો ધણી અલખેલાજી. ૯ અમે આઘ્યાં તમારે આશરે અલખેલાજી.

ધોળ પદ

વનમાં વાગેરે વાંસળી, માહારે મંદીરો સંભળાય; વનમાંં ૧ મોહ સહ પામીરે સોહામણી, જીવડો આકુળ આકુળ થાય. વનમાંં ૨ વેગે ચાલીરે વીનતા, મેંતો ધરમાં નવ રહેવાય. વનમાંં ૩ દેહની દશરે વીસડી, અંગે આલુષણ બદલાય. વનમાંં ૪ ભિવન ભિવનયારે ભામની, ચાલી કામ કરી ધર તાજ. વનમાંં ૫ સાસર મહીયરે મહેલીયું, લાપી લાકડાપાંતી લાજ. વનમાંં ૬ વન સહુ આવીરે ગોપીઓ, નરણે નીરખ્યા શામ શરીર. વન

૭ રૂગનાથ નરખોરે હજાએ, ધણી સુંદર જીમનાં કેરી તી
૨. વનમાં ૮

ધોળ પૃષ્ઠ.

વાંકે અંબાડે ઓ નાથજીને, સુંદર સ્યામ સ્વરૂપ; ઓ
વદનભ સુત શિવા કરે, એ ઓ ગોકુળના બુપ. પાંચ પાં-
ચે વાહણો જરકરી, ને સુંદર વાધા સાર; પટકા તે છે
પચરંગના, સજીઆ તે સોળ શણગાર. ૨ કેસરી તીમક
સોહામણાં, નારીકા વીસ્વાધાર; ચીંબુકની અતી કાંતી છે
કહે માતીના હાર; ૩ હજાએ હીરણા જગમગે, એને
તેજ તણો નહી પાર; અધર ખાંખ એ રસીક છે, બળકે
તે જોત પ્રકાશ. ૪ બાંહે બાજીઅંધ બેરખા, હરીના એ-
ટળીઆળા કેશ; નિરખ્યાને વળી નીરખથુ, એને પાર ન
પામે શિવ. ૫ ડાબી બાજીએ ગીરીવર ધરવો, જમણે ક
ટી મધ્ય ભાગ; કપા કરો ઓ નાથજી, માહારાં હજાં
ઠાઠાં થાય. ૬ પાએ ધુધરી રણઝણે, મોજડાએ માતીની
હાર; કપા કરો ઓ નાથજી, બલીહારી માધવદાસ. ૭ મા
ધવદાસ કહે હરી, માહાર માગ્ય આપો માહારાજ; વળી વ
ળી કરૂ વીનતી, મુને રૂળે વરજમાં વાસ. વાંકે અંબા-
ડે ઓ નાથજી, સુંદર સ્યામ સ્વરૂપ. ૮

ધોળ પૃષ્ઠ.

હું બલીહારી તેલંગ કુળ દીપક, ઓ બક્ષમણ તાતનેરે
સોલ; જે કુળ પ્રગટ્યા ઓ વદનભ રૂવ, જકત હીત કાર
ણેરે સોલ. ૧ માધ માસ કાળુ એકાદશી, ભર વેશકનીરે
સોલ; પ્રાગટ ધરથુ અગ્નિ મધ્ય કે, અગ્નિ રૂપ સહીરે સા

બ. ૨ સંવત પાંદરસે પાંત્રીસ કે, વાર ૨૧ ખરોરે લોલ; સરવે સરીયાં શેવકનાં કાળ કે, વરજ જન આવી મળ્યારે લોલ. ૩ પુષ્ટિ મારગ ચાલ્યો મરજદ કે, મર્યાદા ધણીરે લોલ; જીવને આપ્યાં દાન અનેક કે, વાર નવ લાગી ક્ષણરે લોલ. ૪ જગતને દ્રઢ કરવાને કાળ કે, ઓજ આવી મળ્યારે લોલ; વાક્ય કહ્યું ઓ કસની પ્રત્ય કે, જેક એકાંતે મળ્યારે લોલ. ૫ જીવ હેન રાખ્યો નીરધાર કે, લઈ મરણે ધર્યોરે લોલ; લાવી સોંપી હમારા ચર્ણ કે, દ્રઢ રાખશુરે લોલ. ૬ એવાં વચન સુંણીને હરીયા કે, જીવને દયા કરી રે લોલ; નિશ્ચે વચન કહ્યાં પ્રમાણ કે, તણ વાર કરી કરી રે લોલ. ૭ પછી વિચારયું દીન દયાળ કે, ત્યાંહાં હરસાણી સહોરે લોલ; પૂછવા લાગ્યા દીન દયાળ કે; કહો કહ્યું કાંહાં સુનારે લોલ. ૮ ત્યારે શિશુ નમાળ્યું નાથ કે, હું સમજ્યો નહીરે લોલ; કપાનાથે ત્રપા કરી કહ્યું કે, સાંભળ દ્રઢ કરી રે લોલ. ૯ ભક્ત જન ઉપર દયા ધણી કે, હરસાનીએ લહુરે લોલ; ભક્તને આપ્યાં દાન અનેક કે, મન આનંદ ધણીરે લોલ. ૧૦ વાહાલે આધારી જીવ અનેક કે, જીગ વી સ્તરનારે લોલ; પ્રથમ હરી હજધર પ્રગટ્યા કે, રચના શી કહુરે લોલ. ૧૧ માયાવાદ ટાલ્યો ભાર કે, પ્રભુ સમર્થ સહીરે લોલ; ત્યાંથી આગળ ચાલ્યો વીરતાર કે, સાત મધે રતન મણીરે લોલ. ૧૨ વરજનો જીવાળ એ વિઆમ કે, ઓ ગોકુળનાથ ધણીરે લોલ; જેણે જીત્યા ખળ પાપડ કે, શાહા જાંહાંગીરે સહીરે લોલ. ૧૩ આપી ગજ મુકતાની માળ કે, પ્રભુ રાખે નહીરે લોલ; લેખને સોંપી આ જીમનાં મધ્ય કે, જીમનાંએ હાથે ગ્રહીરે લોલ. ૧૪ ત્યારે કહો જાં-

હાંગીરને વાત કે, શાહા માની મહીરે લોલ; માળા દલ્લે હ-
મારી નાય કે, ખદલે ફરી કરે લોલ. ૧૫ શાહાને લઈ બે-
ઠા પ્રભુ નાય કે, ૩૫ જીમનાએ ધરધુરે લોલ; માળા આ
પી તતલગ હાય કે, શાહા રીઝ્યો ધણુરે લોલ. ૧૬ એ સુ
ખ નારખી આ વલભદાસ કે, મન આનંદ ધણુરે લોલ;
હું ખલીહારી તૈજંગ કુળ દીપક કે, શ્રી લક્ષ્મણ તાતનેરે લોલ

ધોળ ૫૯

હું ખલીહારી તૈજંગ કુળ દીપક કે, શ્રી લક્ષ્મણ તા-
તનેરે લોલ; એ કુળ પ્રગટ્યા શ્રી વલભનાય કે, જગત હિત
કારણુરે લોલ. ૧ એમના બેક સુત પર્મ કપાળ કે, ચ-
તુર શીરોમણીરે લોલ; શ્રી ગોપીનાય આ વિઠ્ઠલનાથને કે,
હમ શીર એ ધણુરે લોલ. ૨ તે શ્રી વિઠ્ઠલનાથને સાત
કે, કુંવા પ્રગટ્યા મહીરે લોલ; જાણીએ પેતે સાત સ્વ-
રૂપ કે, ધરીને પ્રગટ્યા મહીરે લોલ. ૩ આ ગીરધારોજી
પરમ સુશીળ કે, સુખદ અતી શાભાતારે લોલ; શ્રી ગે-
વીંદરાય તણો મુખમંદ્ર કે, ભકતજન લોભતારે લોલ. ૪
આ બાળકમળનાં અતીશયનીમ કે, ચરણ ચિત બાવીએરે
લોલ; શ્રી ગોકુળનાથજીના ચરણની ફેણકે, જગતમાં કાલા-
વીએરે લોલ. ૫ ચતુર શીરોમણી શ્રી રઘુનાથ કે, તેહેના
ગુણ ગાઈએરે લોલ; શ્રી જડુપતી નાથના ચરણ સરોજકે,
તણે ફલિમ ધારીએરે લોલ. ૬ સામર્થ વેદતણો નહી કે,
ગુણ ધનસ્યામનારે લોલ; રાખો ચરણ કમળની છાંય કે,
એકે કામનારે લોલ. ૭ સાત સ્વરૂપ તણો નિલવંશ કે,
જગતમાં ખીરાજજ્નેરે લોલ. સકળ સ્વરૂપના ચરણની
રેણુ કે, અમ શીર ગાજજ્નેરે લોલ. ૮ એ શ્રી વલભનો

નિજ વંશ કે, જગન હિત કારણે લાલ; શ્રી વરજબુખ્ય
જોય મુખ્યમંદ્ર કે, જામ વારણે લાલ. ૬ હું ખલોદારી
તૈલંગ કુળદોષક.

ધોળ ૬૦.

શ્રી વલ્લભ સુત વાહલા લાગો, કે તેથી ભય સંપન્નો
ભાગો; સુકીત સેજે શુ જાગો, શ્રી વલ્લભ. ૧ પ્રગટ્ય શ્રી
પુરુષોત્તમ પોતે, દ્વિજ સુદીર વર મનસુ તે; ઈર્ષવી પ્ર-
ગટ થયા જો તે, શ્રી વલ્લભ. ૨. શાત કુંવર કહીએ તેવા,
શ્વરૂપની સોંપી સેવા; જીવને દાન ધણાં દેવા, શ્રી વલ્લભ
૩ સેવક જન પુષ્ટીમાં પાળ્યા, અજગા અચડાતા રાળ્યા;
સમર્પણ સુખ વાટે વાળ્યા, શ્રી વલ્લભ. ૪ ચોરાશો ચરણે
કીધા, અષ્ટબાપી આધા લીધા; ભગવદ રસ ભાવે કી-
ધા, શ્રી વલ્લભ. ૫ ને જન હરીચર્ણ રેહેશે, નિર્મળ જી-
મતાંજી નાહાશે; અખંડ વરજવાથી યાશે, શ્રી વલ્લભ. ૬
શ્વરૂપ જન હરી દાસ કહીએ, ધ્યાન રાદા એમનું ધરીએ;
આપણુ શ્રી ગોપીનાથજીને ગમીએ, શ્રી વલ્લભ સુત વાહ-
લા લાગો ૭.

ધોળ ૬૧.

આનંદ સાગર ઉલટયો સખી આજ માહાર મન મા-
હુરે, અંગો અંગે પુલ્યાં અતી ધણાં; સખી કહ્યાં તે
કેનાં નવ જાયરે. ૧. ભલે પ્રગટ્યારે, ભલે પ્રગટ્યારે શ્રી
ગોકુળનાથ, શ્રી પિઠલનાથ દો દેહી હરીને વધાંમણાં ૨
બાવન અંદન બહુ વળી, વચે ચોક નવલી જાતરે; પાછળ
ફરતાં પુલડાં; વચે વેલડીની જાતરે; સિંહાસનરે, સિંહાસ-
નરે, મહેલો ઢળકતા હાથ, લટકતા હાથ; દો દેહી હરીને

વધાંમળાં. ૨ બહુ રત્ન મુખ હીરે જડયાં, માતીડ પૂરી યાજ
૨, કુમ કુમ ભરચારે કચોલડાં; મહી પૂરપ કેરી માજરે, સો
વાયણરે, સોવાયણરે, ગાય મંગળ ચારે; ગીત રથાળ,
દો હેલી હરીને વધાંમળાં. ૩ ઓછવું ઉપનો અતી ધણો,
સખી આંણીએ નવરંગરે; વાજીત વાગે અવનવાં, સખી
‘ઢોલ ભેર અદંગરે. આજ મન ઉપચારે, મન ઉપચારે
સખી અતી આનંદ; દો હેલી હરીને વધાંમળાં. ૪ પ્રિયે
પ્રભુજી નિરખ્યા, શ્રી ગોકુળપતી માહારાજરે; હરીદાસ
કહે માહારા મન તણા, પોહાતા મનેરથ આજરે. હવે
સરીઆરે, હવે સરીઆરે શેવકનાં કાજ; વૈશ્ણવનાં કાજ,
દો હેલી હરીને વધાંમળાં. ૫ આજુદ સાગર ઉલટ્યો સ
ખી આજ માહાર મન માહુરે.

ધોળ ૬૨

શ્રી ગોકુળ ગામને ગાંદરે સાહેબીરે, આ શા ઝાકમઝોળ
ગોંસાઈજી ગોકુળમાં પધારીઆ સાહેબીરે. ૧ મંડપ છાયો
માગરે સાહેબીરે, તારણના છે મારે ગોંસાઈજી. ૨ ચોક
મિત્રામણ અતી ધણાં સાહેબીરે, ઘેર ઘેર કલ્પીના સ્થંભ,
ગોંસાઈજી. ૩ ઘેર ઘેર મંદીર ઉધડ્યાં સાહેબીરે. ઘેર ઘેર
ઓછવ ધાય. ગોંસાઈજી. ૪ રંગીલી ગલી રણીઆમણી
સાહેબીરે, ભક્તની ભીડ અપાર. ગોંસાઈજી. ૫ યુજરાતા
આવે મહાપતા સાહેબીરે, વૈશ્ણવ સોરઠ-દેશ. ગોંસાઈજી. ૬
માધવદાસના સ્વામી મળ્યા સાહેબીરે, સરીઆં શેવકનાં કાજ
ગોંસાઈજી ગોકુળમાં પધારીઆ સાહેબીરે. ૭

ધોળ ૬૩

સુરજ ઉગી ઉદય થયો, સરવે સંસારીને માહ રહ્યો જા

લા લેહેરી વૃ રંગીલા. ૧ માને કુડળ મકરાં માતી, હુંતો
 શ્રી દ્વારકાનાથજીનાં મુખ જોતી. લાલા. ૨ શ્રીવાળી કુલ.
 ડાં વેરૂ, આવતાં જતાં હું તમને ઘેરૂ. લાલ. ૩ માહારે
 ઘેર આવજો દાદાડી દાદાડી. માહારે ઘેર કુલ અપાનીએ
 વડી. લાલા. ૪ મહારે ઘેર અટકે મટકે, લવીંગ સોપારી
 બાંધું દા પટકે. લાલા. ૫ માહારે ઘેર આવો હરી રમઝ
 મતા; તમે માહારી સાસુ નણંદને બહુ ગમતા. લાલા. ૬
 આત આવો ચોટી આજી, પલંગે પોઠો તો પ્રભુજીને વા
 ઢોળું. લાલા. ૭ માહારે ઘેર આવો હશે મશે, દુધ સાકરી
 આં પાઉં સે રમે. લાલા. ૮ લાડકડા આવો તો રમાડું,
 ધરમાં પધારો તો જમાડું. લાલા. ૯ મહેતો તમ સાથે
 પ્રીતિ બાંધી, છોડાવી નવ છુટે હીરની ગાઠી. લાલા. ૧૦
 દાસ કલમ કહે મરણ લાગે, તેથી માહારા જન્મ જન્મનાં
 ભય ભાગે. લાલા લેહેરી વૃ રંગીલા. ૧૧

ધોળ ૬૪.

માહન મલપતા ઘેર આવોરે, માહારે ઘેર પૂરેષોતમ પ-
 ધારચારે, મંતો લખને માતીડે વધાબારે. ૧ વાહાલે મા-
 હારે કશ્વણની દ્રષ્ટિ જોયુરે, બાઈ માહારે એ વરશું મન
 માહુરે. ૨ પડયું માહારે નંદના કુંવર સાથે પાનુરે, હવે
 હુંતો કપમ કરી રાખીય છાનુરે. ૩ દુરીજનને કેહેવું હાય
 તે કેહેજોરે, વાહાલા માહારા રૂદિયા કમળ વચે રહેજોરે.
 ૪ ધન્ય ધન્ય ગોકુળના ગીરધારીરે, વાહાલાને જોવા મ-
 જી વરજ નારીરે. ૫ હારે હુંતો વલભ કુળની દાસીરે. હારે
 વાહાલા ક્રપા કરો વરજવાશીરે, ૬ વાહાલે માહારે વરજ
 માં તે આપ્યો વસરે, હારે બલીદાશી તે માધવદાસરે.
 માહન મલપતા ઘેર આવોરે. ૭

ધોળ ૬૫

ગંગા બેઠીએ ઝધડો માંડીઓ ગીરધારીનાં લખ્યાંરે
 પ્રમાણ, વારી જાઉં શ્રીનાથજી. ૧ બાદસાહે તે પ્રમાણો
 મોકલ્યો છોડો છોડો શ્રી ગોકુળ ગામ, વારી જાઉં. ૨
 છોડો છોડો શ્રી મંદીર માળીઆં, છોડો છોડો ને બર-
 શાતા ગામ. વારીજાઉં. ૩ વળ વાળીએ મનમાં વીચારી
 આં, એમના સામા બાંધીને હાથીઆર, વારીજાઉં, ૪ શ્રી
 નાથજીએ આપાઓ નવ કરી, નાથ નાથ એ દવતાનો
 ધરમ, વારીજાઉં. ૫ ત્યાંહાં થકી શ્રી નાથજી પધારીઆ,
 આવી પધારેચા દસ વીસ કોસ. વારીજાઉં. ૬ નવખંડ તે
 પ્રથવી આપણી, ચોદીશ ચોખાજીનાં રાજ્ય. વારીજાઉં. ૭
 વાહાલે તળાવે તંબુ તાણીઆં, અંપારણુ વિશે ગાકિ આર
 વારીજાઉં. ૮ ત્યાંહાં થકી શ્રી નાથજી પધારીઆ, મધરાતે
 મેત્રાડ દેશ. વારીજાઉં. ૯ રાજ પ્રભને હુકમે પધામણી,
 આપણા શ્રી નાથજી પધારેચા નજીક, વારીજાઉં. ૧૦ રા-
 જ પ્રભએ મનમાં વિચારીઆં, આપણું શી શી કરીશું ભટ
 વારીજાઉં. ૧૧ એમને સોય ધોડાને બસે હાથીઆ, એ
 મના રથને સંખનો નહી પાર. વારીજાઉં. ૧૨ વાહાલે ડું-
 ગર કોરી મંદીર કરેચાં. પધારેચા શ્રી ગોવરધન નાથ. વા-
 રીજાઉં. ૧૩ એમની ઊંચી મેડાને મંદીર માળીઆં, ની-
 પતા નીપતા પગથીઆળા ચોક. વારી જાઉં, ૧૪ નીપ-
 તી નીપતી તે ઓરડાને ઓરડી, નીપતી નીપતી રસો-
 ણીઆનાં ઠામ. વારીજાઉં. ૧૫ કમળ ચોકમાં જુલે ધમર
 હાથીઆ, એમને ટોલડે ટુકડે છે માર. વારીજાઉં, ૧૬ એમ
 મધરા તે ગોવરધન ભાઓ, બન્યા સળંગ તે ગહારાણીજી

નાં નીર. વારીજાઉ. ૧૭ જળનો તે ગોવીંદ કુંડ ભ-
ત્યો, તેહનાં મધુરાં ભર્યારે ભરપૂર, વારી જાઉ. ૧૮ એક
વડલો તે બનથીબટ ભયો કાંકરોલી, તે બનસીબટના ચોક.
વારીજાઉ. ૧૯ ત્યાંહાં તો સાકર કેરા કરા પડ્યા, ત્યાંહાં
તો દુધડે વરસ્યા છે મેહ. વારીજાઉ, ૨૦ ગંગાબાપએ તે
વિનતી એમ કરી, મુને આપજો વરજમાં વાસ. ૨૧ વારી
જાઉ ઓ નાયજી, ગંગા બેઠીએ ઝગડો માંડીઓ.

ધોળ કડ

હરખે ઓ વધભ નંદને ગાવુંજી, ઓ વીઠલ નાયને વા-
રજો જાઉ, ૧ જેહના તેહના મન તણો મહિમાયજી, સ-
કળ અમંગળ અજગાં થાઅજી, ૨ જેજો તે પૂરેડીનું કીધું
છે દાનજી. ટાળયું ટાળયું જીવ તણું અસાનજી. ૩ કીધો
કીધો માહા મોહોટો ઉપકારજી, દેવીતે જીવનો કીધો વિ-
સ્તારજી, ૪ મનડાની આશા પૂરણ કીધીજી, શિક્ષા તે શે-
વા કરવાની દીધીજી. ૫ મટ્યો મટ્યો અસુરે તણો આદેશ
જી, કીધો કીધો ભકતી તણો ઉપદેશજી. ૬ જીવને બલ
સમંધ કરવાજી, જે થકી પૂરશેતમ મન ભાબ્યાજી. ૭
વારંવારે અને આશય જીવ જાતાજી, રાખો રાખો અસ
મરપિત વસ્તુ ખાતાજી. ૮ શ્રીમદ ભાગવદ રૂપ પ્રકાશજી
તે થકી તત્ત્વ વેદનું ભાશજી. ૯ બાંધી બાંધી ભકત સિ-
ધની રવેતજી, કીધું કીધું દેવી જીવનું હેતજી. ૧ સમ તે
લાલ કેરા જે તાતજી, ઓ ગોપીનાય તણા જે જાતજી.
૧૧ શ્રી અકાંમાજીના ગર્ભ તણો એજ તનજી, પધારંચા
ભકતોનું કરવા જતનજી, ૧૨ તેમની ભકતી તણે શીર સો-
હીએજી નિખતાં નિજ જનનાં મન માહીએજી. ૧૩

શ્રીમદ વિઠ્ઠલના જે દાસજી, તેમના તે પદ રજની આશ
જી. ૧૪ વળી વળી એહજ વિનાંતરી કીજેજી. વરજ શેવકને
અભિપદ દીજેજી. ૧૫ તેડાવું તે સહીયર સાયજી, નાચુ
ગાઢ ને તાળી પાડું હાયજી. ૧૬ કોને કહું કહું ને નવ
કહેવાયજી, છખીપર જન રશીક બળી જાયજી. ૧૭ હરજે
આવલભ નાંદને ગાવુંજી.

ધોળ ૬૭

સખી આજનો લાહાયો લીજીએર કાલ કોણે દીઠી છે
ટેક. કુલની ગાત્રી ને કુલના તકીયા, કુલનાં ખીજાના ખી-
જાવીએર, કાલ કોણે દીઠી છે, ૧ સોનાનાં સોગટાં ને રે-
થમી ચોપટ; હીરલાના પાસા ઢળાવીએર, કાલ કોણે દીઠી
છે. ૨ સોનાનું પારણું ને રેથમી દોરી, હરજે ઓનાયજી
કુલાવીએ, કાલ કોણે દીઠી છે, ૩ વાણીના મેહુલાને આ-
નાંદની હેલી, સખને શરવડે ભીજઈએર, કાલ કોણે દીઠી
છે. ૪ વલભના સ્વામી પ્રભૂ રસીક સીરોમણી, વળી વળી
મુખડાં નિહાળીએર, કાલ કોણે દીઠી છે, ૫ સખી આજ
નો લાહાયો લીજીએર કાલ કોણે દીઠી છે.

ધોળ ૬૮.

આજ આનાંદ નાંદજીને દારેર. વરજમાં થઈ છે લીલા
લેહેરે. ૧ ગોપી અતારે ઉલટભરી આવેર, ધાળ માતી
નો ભરી લાવેર. ૨ વાહાલાને વિવેકે વધાવેર, વાહાલા ત્રી
ભાવનનાથ કહેવાયર, ૩ વાહાલો હજનાં ધાવણુ ધાવેર,
વાહાલો ગોપીએને લાડ લડાવેર. ૪ એવાં હેત ગોપીપર
કીધારે, દધી માંખણુ ચોરીને પીધારે. વાહાલા મધુ-
રામાં શું મીડુરે, એવું કુખજમાં શું દી ૬ વાહાલો

કુમળની સંગે માહારે, વાહાલો ગોળિયોની સાથે સોહારે.
 ૭ ગોઢુળ આવોને વરજના વાહાલારે, તમે નંદ જસોદાના
 લાલારે. ૮ ગોઢુળ આવોને વરજના વાશીરે, તમે પ્રાણ મો
 ર્યા છે માશીરે. ૯ ગોઢુળ આવોને ગીરીવર વાશીરે, ત-
 માશી વાટ જીવે વરજનારીરે. ૧૦ વાહાલો જીમનાંજીને ઘાટ
 રે, તમે વચ્ચે હરયાં શા માટરે. ૧૧ વાહાલો ગીરી ગોવર-
 ધન વારપેરે, એવો મદ ઈંદ્રનો ઉતારયોરે, ૧૨ વાહાલો
 વરંદાવનની વાટરે, તમે મહી હુટયાં શા માટરે. ૧૩ વા-
 હાલો જીમનાંજીને તીરેરે, વાહાલો મોરલી વગાડા ધારે
 ધીરેરે. ૧૪ ધન્ય ધન્ય જીમનાંજીનો આરોરે, માહારો સ-
 કળ હરયો જન્મારોરે. ૧૫ વરંદાવન રમીતા રાસરે, પુરી
 સર્વ ગોળિની આશરે. ૧૬ બલીહારી જય માધવરાસરે, મા
 ગે ચણકમગની આશરે. ૧૭ આજ આનંદ નંદજીને દ્વરેરે.

ધોળ ૬૯

ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોઢુળ ગામ અતી રળીયામણું, કોષ-
 એ દીઠા શ્રી પુરષોત્તમલાલ જીમનાંજીમાં ઝીલતા; વા-
 હાલો બોલે મધુરા બોલે મુખમાંથી માતી ગરે, વાહાલો
 આગે ચમકતી ચાલ કંકુનાં પગનાં પડે. ૨ ધન્ય ધન્ય શ્રી
 માહારોજી માની કુખ, જોહેની કુખે રત્ન જડયાં; હેવા
 કોષના નદી સ્વામ સ્વરૂપ, થોડે થોડે કનકે ધડયા. ૩ એ
 મનાં મુખ પુત્ર મંદ્ર દેખી માહારો મનડાં હરયાં; એ
 મનાં અણીયાળાં લોચન, ગાલે રૂડાં ગળીઆં પડ્યાં. ૪
 વાહાલો હુટા મેહેલ્યા કેશ, કેસરી તીલક ખન્યાં; વાહાલો
 માતી કેરા , પેતાને અંગે ધરયા. ૫ માહારે ર-
 હેલુ શ્રી ગોકુ ામ, સાસરીયું બાટુ; બેઠુની થું કમીએ

સંસાર, એ મહેલું મહેલું ૬ પક્ષીહારી જળ માધવદાસ,
ઓ વીઠલ વરને; રાખજો ચણું કમળની પાસ, દયા કરી
નીજ જનને, ધન્ય ધન્ય શ્રી ગોકુળ ગામ અતી રણીપામણું.

ધોળ ૭૦

હારે વાહલો એડી અમારે ઓ નાથજી, હારે ભવતા-
રણ હાર એડી અમારે ઓ નાથજી. ૧ જોગ જપ વૃ-
ત કો કરેજી, હારે તપ તીરથ અપાર, એડી અમારે ઓ
નાથજી. ૨ સોસ સખ ગયા એ ગયાજી, હારે મન માને
મારાર, એડી અમારે ઓ નાથજી. ૩ આડી અક્ષર
સુરદાસ કહે, હારે ભવ શરણ સાર, એડી અમારે ઓ
નાથજી. ૪

ધોળ ૭૧

કાંકરોલી રાજ સાગર તીરે રે, વસે હમારે વલમોરે
લોલ. ૧ દરશન દેહે દીનદયાળ કે; ઓ દ્વારકાં નાથજીરે
લોલ. ૨ સાથે વરજવાગીની ભીડ કે, મંદીર સોહામણારે
લોલ. ૩ શેવા કરે ઓ ગોકુળનાથ કે, સંસારને તારવારે
લોલ. ૪ વાહલો માહારો પ્રતીસવારે નાથ કે, પ્રભુની
કરે આરતારે લોલ. ૫ આઠે દરશન દેહે નાથ કે, શેવકને
કારણેરે લોલ. ૬ સનમુખ રહે છે શ્રી ગોકુળનાથ કે ઓ
દ્વારકાંધિશનેરે લોલ. ૭ જળ હળ તેજ તણા અંગાર કે
જોતાં સુખ પામીએરે લોલ. ૮ પહુ સપ તણી અતી
પ્રિત કે, સારસ યાત્રીએરે લોલ. ૯ કાણું કાણું ધરીઆ ન
વલા રંગ કે, જાનક જેહુનેરે લોલ. ૧૦ ધન્ય ધન્ય ભ-
રતખંડ કે, ભાગ્ય બૂમી તણારે લોલ. ૧૧ માયાવાદી કીધા

ત્યાજ કે, બારે ઉતારીએરે લોલ. ૧૨ સુરનરે બોલે જ્ય
જ્ય કારે કે, કુદંબી ગડગરે લોલ. ૧૩ ધન્ય ધન્ય નરે
નાગીનો દહ કે, જોજો બેઠને ઝોગખ્યારે લોલ. ૧૪ એ-
વા પ્રભુજી નિરજો નિત્ય કે, બાળે કાઈ નથીરે લોલ ૧૫
દસ મનોહર નાચે ગાય કે, નિરંજ થકીરે લોલ. ૧૬ કાંક-
રેલી રાજ સાગર તીર કે.

ધોળ ૭૨

નાહાના સરખા શીનાયજી, નાહાના નાહાનારે હાય;
નાહાની લખુડીએરે કરે ત્રહી, સુંદીર દીસોછો પ્રાણનાય,
નાહાનાં ૧ નાહાના સરખા ગેવાળીયા, નાહાની સર-
ખીરે ગાય: સાથે સીંગડા શાલીડી, ગઉ વેત આરવારે જન-
ય. નાહાનાં ૨ નાહાની ખનસીઓ કરે ત્રહી, હરીઆં
ગોળીનાં મન; રડો નંદજીનો લાડીલો, રડો વંદ્રાવન. ના
હાનાં ૩ નાહાની સરખીરે માજડા, નાહાના સરખા છે
પાય; પાએ રણઝણ ધુવડી, અણવટ વીંછુડા સાર. ના-
હાનાં ૪ પ્રભુજીનાં મુખ પર મારલી, વાઈ વેણ રસાજ;
ચપ્પે માહીરે ગોળીડા, રેતાં મેદેલ્યાંછે બાળ. નાહાનાં ૫
કાળંદ્રોને કાંકરે, ઊભા વગાડોછો વેણ; જવાહાને જન-
દના, કે વરજમાં થાશે પોકાર. નાહાનાં ૬ આંગળી સા
હી ન હરી તાણશી, પ્રભુ માહાર ધુજેછે અંગ; સધળી
ગોળીડા આવશે, તમને પેરશે માહારાજ. નાહાનાં ૭ કે
ખનસીખટના ઓકમાં, ઉભલા વળડોછો વેણરે; માનવ-
દાસની વિનંતી, આપો વરજમાં વાસ, નાહાના સરખા
શી નાયજી.

ધોળ ૭૩

મીઠડા બોલા શ્રીનાથજી. મળીયા મારગ માંહે; મહિ
સુખ આપોરે શેજમાં. ટેક ૥ મનકુ માહારે મોહી રહ્યું
પુર્વ જન્મનીરે પ્રીત; શોભા શ્રી કહું સ્યામની. નિત્ય નિ
ત્ય નવલીરે રીતે. મીઠડાં ૧ વાંકો પાપ વરણાગીઆ,
જ્યાંકી આવે છે ચાલ; વાંકાં નહણાં સોહામણાં, કે વાંકી
વેણ રસાળ. મીઠડાં ૨ નહણા તમારાં શ્રીનાથજી, ક્યમ
કરી કરે વખાણ; શુદ્ધ ન રહીરે શરણી, માનુની મુકેછે
માન. મીઠડાં ૩ શ્રી જીમનાંજીનારે બીલનાં, વૃદ્ધો નવ-
સરહાર; માતી સમજાં વધી ગયાં, હીરણી લીધા છે હાથ.
મીઠડાં ૪ કે મનકુ માહારે મોહી રહ્યું, દેખી છાંતીલાની
આમ; ધન ગોવીંદ પ્રભુ એહી મળ્યા, પામ્યા માહોટો ઉ-
લાથ. મીઠડા બોલા શ્રીનાથજી.

ધોળ ૭૪.

માહારે મંદીર પધારો શ્રીનાથજી, હુંતો જોડે તમારી
વાટ માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાથજી. ૧ હુંતો શ્રી
વળાચી મલ કડ, હુંતો કુલડાં વેરાવુ તારી વાટ. માહારે
૨ હુંતો ચીરના અંદરવા બધાવતી, હુંતો પથરાવું
લીલા ધીળા વાટ. માહારે ૩ હુંતો શણનાર કરાવું હરી-
ના બાવતા. હુંતો દરપગુ દેખાકુ માહારા નાથ માહારે
૪ હુંતો મીઠડા મેવા મંગાવતી, આરોગીને વધકુંઠનાથ,
માહારે ૫ હુંતો શીરો કરાવું સ્નેહ તણો, જીવણ આરોગી
તમારે હાથ, માહારે ૬ હુંતો જીમના જળ માય ભરાવતી,
આચમન કરો શ્રી વૈકુંઠનાથ. માહારે ૭ બાસઠ પાનનાં
ખીડમાં બધાવતી, મુખવાસ કરોને વૈકુંઠનાથ માહારે ૮

હુંતો સોનાનાં શાગટાં મંગાવતી, રમત રમતો મારી
રાત. માહારે ૯ હુંતો સળ્યા પથરાવું સ્નેહતાણી, પોઢણ
કરો શ્રી ગોકુળનાથ. માહારે ૧૦ હુંતો પુલના પંખા
ભરાવતી, બીજાણ કરે સારી રાત. માહારે ૧૧ હુંતો
કુતની જાળી ભરાવતી, માહે ખીરાળે શ્રી ગોકુળનાથ.
માહારે ૧૨ હુંતો થાળ ભરે સમ માતીએ, વધાવું શ્રી
વલ્લભકુળ પરીવાર; માહારે મંદીર પધારે શ્રી નાથજી ૧૩

ધોળ ૭૫

પ્રથમ સમરે શ્રી વલભનો પરીવારે વાલાજી, વાહાજા
તેજપટ્ટી ઉતરવું માહારે પાર માહારા વાહાલાજી. ૧ શ્રી
વલભ શ્રી ગોપીનાથ શ્રી વીડલ કહીએરે વાહાલાજી. વાહાજા
ભક્તિ માર્ગ સ્થીર સ્થાપો શૈલ રહીએરે ગાહારા વાલાજી.
૨ પ્રથમ વરણવું શ્રી ગોવરધન ગીરધારી વાલાજી, વાહાજા
તમ દોઢે સુખ થાય રૂંદમાં ભારી માહારા વાલાજી. ૩
ખીજે શ્રી નવનિધ પ્રીયાજીને ગાવુંરે વાલાજી, વાહાજાને
હરખી નિરખી હરખ હૈયામાં પાવુ માહારા વાહાલાજી. ૪
ત્રીજે શ્રી મથુરાં નાથ જાણીલા ખીરાળેરે વાલાજી, વાહાજે
કરેયા મનોરથ પૂરાજી અમ રીરે જાળે માહારા વાલાજી. ૫
ચોથે શ્રી વીઠલેશ્વરાય જોષ જોષ હરખુરે વાલાજી, વાહાજા
જીગમ સ્વરૂપ ખીરાળે સરખા સરખું માહારા વાલાજી. ૬
પાંચમે શ્રી દ્વારકાંનાથ કરે રાજ્યધાનીરે વાલાજી, વાહાજે
શંખ ચક્ર ગદા પદમ ધરયાં મનમાની માહારા વાલાજી.
૭ છઠે શ્રી ગોકુળનાથ ધરયાં ગીરીરાજરે વાલાજી, વાહાજે
પદ્મજાણે મદ માડ્યો સમીપાં કાળ માહારા વાલાજી. ૮
સાતમે શ્રી ગોકુળ ચંદ્રમાયેણું ધારીરે વાલાજી, વાહાજે

ક્રીષ્ણ છે રાસ વિનાસ તેડાં વરજનારી માહારા વાહાલાજી.
 ૯ આઠમે શ્રી મહન માહનજી ગઢિ રત્ન સોહીયે વાહાલાજી,
 વાહાલા જીગલ શ્વામની સંગ વરજ સહુ માહુ માહાના
 વાહાજી ૧૦ નામે શ્રી ગીરધરજી છે યુગના ભંડારે
 વાહાલાજી, એકને શરણ રહીએ તો ઉત્તરએ પાર માહારા
 વાહાલાજી. ૧૧ દશમે શ્રી ગેવાંદરાય રથાલાને નિરખુરે
 વાહાલાજી, જોએ શ્રી વિઠલેશ્વરાય હાથમાં હરખ
 માહારા વાહાલાજી. ૧૨ એકાદશી મેં તો બાળકશીએ
 દોઢારે વાહાલાજી, વાહાલાનાં દરશન કરતાં લાગે મનમાં
 મીઠાં માહારા વાહાલાજી. ૧૩ દ્વાદશી શ્રી ગોકુળનાથ સેવ્ય
 ગીરધારે વાહાલાજી, જોએ રાખ્યો માળાનો ધરમ એપરે
 વારી માહારા વાહાલાજી. ૧૪ ત્રયોદશી શ્રી રઘુનાથજી
 ગાવું વાહાલાજી, શ્રી જ્ઞાનકીજીવન-નંદ ચરણ રજ પાઉં
 માહારા વાહાલાજી. ૧૫ ચતુરદશી શ્રી જઘનાથજીની શેવા
 જાણી વાહાલાજી, એમને નમે છે મોહોટા ભુપ રાયને
 રાણી માહારા વાહાલાજી. ૧૬ પૂનમ પૂરણ ચંદ્ર શ્રીધન
 સ્થામરે વાહાલાજી, વાહાલાનાં દરશન કરતાં પોહોમ્યા મનના
 કોડ માહારા વાહાલાજી. ૧૭ પંદર તથો પૂરણ થઈ એમ
 જાણી વાહાલાજી, વાહાલા રાખે ચરણની પાસ દાસ
 વંખાણી માહારા વાહાલાજી, ૧૮ શ્રી વલ્લભ કુળની કૃપા
 થકી હું ગાવું વાહાલાજી, વાહાલા સાત સ્વરૂપની ચરણ
 કમળ રજ પાઉં માહારા વાહાલાજી. ૧૯ પ્રથમે રામજી શ્રી
 વલ્લભનો પરીવારે વાહાલાજી.

ધોળ ૭૩.

ધન્ય શ્રી જીમતાં શ્રી ગોકુળ નીકર ખીરાજી નિત્ય ન

વલે રંગે, ત્રઠ તો રંગ તણા આબરુ સુંદર સોહીએ
 શ્રી મળીયા હતા વાટે. ૨૬. અલૌકીક ડીંગર રાજે, ત્યાં
 હાં વધશ્રિય જન ઘેરે ગાળે, ત્યાંહાં મંદીર શોભા સુખ છા
 ને. ધન્ય ૦ ૧ ત્યાંહાં નિત્ય ક્રીડા નાદલાલ કરે, વરજ જી
 વતીનાં જીવ હરે, ત્યાંહાં રમાજ રેડી તન તાપ હરે. ધન્ય
 ૨ જ્યાંહાં કુશુમ દ્રૂમ અને ખેડી સોહીએ; જેને દીઠે
 ત્રીભૂવન મન મોહીએ, ત્યાંહાં આનંદ આનંદ નિત્ય પ્ર-
 તિ હોએ. ધન્ય ૦ ૩ ત્યાંહાં કમળ કમળ રંગ રસ ભરી-
 આં, પ્રાંતમ ઉપર આંતર પર વગીયાં; આવે મધુકર આંત
 કારજ સરીયાં. ધન્ય ૦ ૪ ત્યાંહાં ગોવરધન ગીરી સંગ
 ડોલે, ત્યાંહાં વરજવાશી મુખ યશ ખોલે; નહી તપ તીરથ
 વરત તે વૃદ્ધે, ધન્ય ૦ ૫ ત્યાંહાં વિશામ ઘાટ મધુપુરી
 જતાં, ત્યાંહાં ખેડક વજ્રમ સુખ દાતા; ગીજ ઘાટ અનેક
 મુનીવર દાતા. ધન્ય ૦ ૬ ત્યાંહાં ઉતરી શ્રી વસુદેવ આ-
 બ્યા, કોયલા ઘાટ શ્રી વલ્લભ મન ભાસ્યા; એવા જસોદા
 ઘાટ લખી લાબ્યા ધન્ય ૦ ૭ ત્યાંહાં બ્રહ્માંડ ઘાટ અતીકા
 મીઠી, છડી દરશન વસંત સમે દીઠી; ત્યાંહાં ગોપ કૃપ અ
 ધરે રસ છુટી, ધન્ય ૦ ૮ ત્યાંહાં ગોકુળ માહા વન ગીર
 ધારી, ત્યાંહાં જમલા અરજન સુખકારો; ખાળે પૂતના પ્રા
 ગટ સંહારી, ધન્ય ૦ ૯ ત્યાંહાં ગોકુળ શ્રી માહા પ્રભુ રા-
 ને, બ્રહ્મ છોકર નિત્ય ગુણ ગાળે; શ્રી હુકરાણી ઘાટ જે
 ધ ભવના ભય ભાળે, ધન્ય ૦ ૧૦ ત્યાંહાં જમના ઘાટે
 નાહતાં; અષ્ટ રાખા બ્રહ્મ ઘાટ નિત્ય ગુણ ગાનાં; ત્યાંહાં
 રાવણ રજ નિત્ય પ્રિત જતાં, ધન્ય ૦ ૧૧ ત્યાંહાં દાસ
 ગોવરધન ગુણ ગાઈએ, કરે કરે કપા તો વરજવાશી થ

ધમે; મન કમ વચને આનંદી થઈએ, ધન્ય શ્રી જીમ
નાં શ્રી ગોકુળ નીકટ ખીરાને નિત્ય નવલે રંગે. ૧૨

ધોળ ૭૭

• વરજ જન વલભરે, શ્રી જસોદા જીવણ જોઈએ એ
સુખ દુર્લભરે, શ્રી વલભ કપાથી લઈએ. ૧ પ્રગટ ખીરા
જોરે, શ્રી ગોવરધન ધરે પોતે; ગુણ ગુણ ગાજોરે, નિત્ય
પ્રતી અખંડ અઘાતે. ૨ મુગટ મનોહરે, મકાકતની જો
તે; સાંભળ સહીયરે, નાશા લટકે ગજ માતી. ૩ મુખ
છાપી ઉપરરે, કેશ કુટીલ છાપી છાજે; આંખ અણીયાળીરે
ફોટ કમળ ખીલાજે. ૪ ચીંચુક ખીરાજોરે, તેજ તણાં ચિ-
ત હરીઆં; અપાર અનોપમરે, અરૂણ અમી રસ ભરીયા.
૫ નખ શીખ શામિર, શિષ્ટ પાર ન પ.મે; નિજ જન
નિરખેરે. વરેહ તણાં દુઃખ વામ. ૬ અંગે આજીવરે, વી
વીધ ખસન હરી ધરીયા; એ છાપી જોખનેરે, નિજ જન
નાં મન ઠરીયાં. ૭ નવ ધન નાગરેરે. કળીયુગ પ્રગટ ખી-
રાજે; શોભા સાગરે, લોક તણા ગુણ ગાજે. ૮ દુરલભ
સુર્લભરે, શ્રી વલભ એ સુખ આપો; કોઠી જનમનારે, ભ
વ ખંધન વાહાજા કાપો. ૯ નાથ ખીરાજોરે, ભુવન ભા-
જે આબ્યા. એ છાપી છાજે, ભકત પ્રેમ મન ભાયા. ૧૦
જોણે નવ દીકારે, શ્રી નાથ ગોવરધનધારી; ભવોભવ ગાં
ઠધારે, અવસર બેઠા હારી. ૧૧ આસુરી અગગાં, સાર્વજી
એ રસ માણે; મુઠ મતી વાહાલરે, ભવ જળ તે શું જા-
ણે. ૧૨ શ્રી કમ્લ કપાનીધીરે, શ્રી વલભ નીકટ ખીરાજે;
કળીમાં કારણરે, રમણથી અધ ભાજે. ૧૩ જેને નવ જન

હ્યારે, શ્રી નટ્યર નંદના નંદન; કોઈ નવ માન્યારે, પડીઆ
ભવ કુમ્પ કુંદન ૧૪ ધીક ધીક કહેહેરે, દો મુનીજન તે
ને; અવસરે ખોયોરે, કુમ્પ ખગાડી કહેને. ૧૫ જોજો નવ
નિરખ્યારે, શ્રી જીમનાંજી માહારાણી; મન નહી વળીયુંરે,
પાપી જન તે પ્રાણી. ૧૬ વરજ રજ લોટોરે, હરખ તે હા
યે ભરીયા; સુરીજન શાક્ષીરે, તે ભવજાયા તરીઆ. ૧૭
હીતી મિત હુમસેરે, હરી શેવા સુખકારી; એ સરેવ વીલા-
સેરે, ખડભાગી નર નારી. ૧૮ શરણે રાખેરે, શ્રી વલભ
વરજ રજ દીજે; કાંઈ નવ જાણુંરે, દાસ ગોવરધન કીજે
વરજ જન વલભરે, મ જસોદા જીવણ જોયા. ૧૯

ધોળ ૭૮.

સુંદર ગોકુળ ગામરે ખીહારી સ્યામ, બ્રહ્મ સખંધનુંદા
મરે ખીહારી સ્યામ. ૧ દર્શવીજીને કાજરે ખીહારી સ્યામ,
પ્રગટ્યા શ્રી વનમ રાયરે ખીહારી સ્યામ. ૨ પાતાના જે જ
નરે ખીહારી સ્યામ, વિચારે યયા છે બહુ દીનરે ખીહારી
સ્યામ. ૩ પુરષોત્તમ કરૂણા કરી ખીહારી સ્યામ, શ્રી વલ
ભજીએ દેહ ધરી ખીહારી સ્યામ. ૪ જીવ નીચને શરણે
લીધા ખીહારી સ્યામ, દોશ કોશ નીવારીઆ ખીહારી સ્યા
મ. ૫ સમરેપણ આપ્યા સાસરે ખીહારી સ્યામ, શેવાને।
કીધા છે અધિકારરે ખીહારી સ્યામ. ૬ દયા કરૂ દીના-
નાથરે ખીહારી સ્યામ, શેવા ગીરધારીજીને હાયરે ખીહારી
સ્યામ. ૭ રાખો મરણની છાંયરે ખીહારી સ્યામ, શેભા
જોઈ હરીદાસરે ખીહારી સ્યામ, દેજો ને વરજમાં વાસરે
ખીહારી સ્યામ. ૮ સુંદર ગોકુળ ગામરે ખીહારી સ્યામ.

(૮૯)

ધોળ ૭૯

શ્રી મદન મોહનલાલ, તમશું લેહે બાગી; માહારે તમ ઉપર પ્રણામ વાહાલ, મે ભવની ભાગી. ૧ છું મણિકમળની ઘસ, ચિત ચણે રાખો; મને આપજો વરજમાં વાસ, મુખ સંપત ધાખો. ૨ માહારા પ્રાણ તણા આધાર, અ-જગા રહેશો નહી; હરી છે હૃદયના હાર કોઈને કહેશો નહી. ૩ માહારા કુદૃષ્ય સહીત દરશન, તમારાં કીધાં; વાહાલા તમે મટારણા તાપ, દર્શન બહુ દીધાં. ૪ માહરી વિનતી સાંભળો નાથ, તો તમને કહીએ, મને આપો વર જમાં વાસ, તો શરણે રહીએ. ૫ નાહીએ જળ જીમનાં નીર, દરશન નીત્ય કરીએ; એમ કહે છે હરીદાસ, ભવો ભવ તરીએ. ૬ શ્રી મદન મોહનલાલ.

ધોળ ૮૦.

શ્રી વલ્લભ કુળના રણીયા વાહાલા, શ્રી ગોવરધન નાથરે; આવોને અલખેલા વાહાલા, કહું એક વાનરે. ૧ પ્રિતલડી કીધીરે વાહાલા, મે તમારી સાથરે; પ્રિતલડીની સાથે મારા પ્રાણ પંધાયા નાથરે. ૨ વાહાલપણાની વાત વાહા-લાની, કોને નવ કહેવાયરે; તમને મળવા મનકું માહારે આકુળ વ્યાકુળ થાયરે, ૩ પ્રિતલડી પાસ માહારા, પ્રાણ પંધાણી; શાંમળીયા સુંદીર વર, મનડામાં આણોરે. ૪ ત મ પિના વાહાલું પીગુ કાંઈએ નવ જાણુરે; સંસારનો મે કદી હું, હૃદયે નવ આણુરે; ગીરધારી ગુણવંતા આ-વો, ગોહડી તો કીજરે, હૃદયું ઠરે મે વાહાલા, આલી ધન દીજરે. ૬ કુભાણા ના રહીયે માહારા દીનપંથુ નાથરે;

શ્રી વમલ પ્રભુએ તુલસી આપી, મળાગ્યો છે હાથરે. ૭ સાચો સખંધ કીધો માહારા, ચાર સુખણરે; હોડાબ્યો પણ છુટે માહારા, જીવણ પ્રાણરે. ૮ માહતાજીની માયાએ મુને, માર્યાં માહના પાણરે. વરેહ તણી વેદનાથી હું તો બુલી ગઈ શુધ ને સાનરે. ૯ શીસાઆ નવ રહીએ માહારા, પ્રાણ આધારરે; હરજી મને હેત ધણું છે, હઈડાના હારરે. ૧૦ અંતર ના કીજે, માહારા અંતર જામીરે; ઉચ તપ- ને પુન્યે હું તો. મુંઢીરે વરને પામીરે. ૧૧ પ્રભુજી પાતળી આ વાહલા, અંકુ ના કીજેરે, વરજ સખીની દાશીને તો, બાલાવીને લીજેરે. ૧૨ શ્રી વમલ કૃપના રશીયા વાહા.

ધોળ ૬૧

(પંચદશ રાગ ગરમી.)

માલી વંદાવનને ચોક કે, ચાલી મહી વેચવારે લોલ. ૧ મારગ મળીએ માહારા નાથ કે, મુજને આંતરીરે લોલ. ૨ માહારા કોડ્યાં મહીનાં માટકે; ચોરસ માહારાં હોળીયાં લોલ. ૩ ચાલ્યાં નંદ તણે હરવાર કે, જઈ ઉ- ભારવારે લોલ. ૪ માતાજી તમારો કાંઠાન કે, અળગીત બહુ કરેરે લોલ. ૫ માતાજીને મઠી રીસ કે, મંઠીરે થકી નીસરચરે લોલ. ૬ માતાજીએ લીધી હાથમાં સોંછી કે, કાંઠાનજીને શોધાવારે લોલ. ૭ માતાજીના હાથમાં દીઠી સોછી કે, હાંમે કદમ ચઢવારે લોલ. ૮ ઉતરો જિતરો મા- હારા નાથ કે, કહું એક વીનતીરે લોલ. ૯ સાંભળો સાં- ભળો માતાજી મારી વાત કે, આજની વીનતીરે લોલ. ૧૦ રૂડો બનસીબટનો ચોક કે, ત્યાં હું એકલારે લોલ. ૧૧ એકે ઠરી નેણની સાન કે, હું તો ત્યાં અચારે લોલ.

૧૨ એકે મરડી માહારી પાંચી કે, અંચુડી ઉતરીરે લોલ.
 ૧૩ કાંદાંતજી નહાનેરુ છે ખાળ કે, અળવીતમાં શાં કરેરે
 લોલ. ૧૪ ધન ધન ગોકુળની વરજ નાર કે, જોહેને ઘેર
 નહીરે લોલ. ૧૫ માહારુ સોના કેરુએકુડું કે, રૂપલા ઉ
 ઢાણીરે લોલ. ૧૬ મા હું જળ ભરવા ક્યમ જાઉ કે, કાં
 કે ઉભા કાદાંતજીરે લોલ. ૧૭ કાંદાના કાંકરડી માં માર કે,
 સોના એકુડુ નંદશરે લોલ. ૧૮ છોડી જુકડા બોલી નાર
 કે, તું મીયા ગામનીરે લોલ. ૧૯ છોરા તાહારે શી પડપૂજ કે,
 ગોકુળ ગામનીરે લોલ. ૨૦ જોયુ ગોકળીયુને ગામ કે, આ
 પાસેરહી મયુરે લોલ. ૨૧ મળિઆ નરસઈઆનો નાથ કે,
 રસ વાધો ધણીરે લોલ. ૨૨ ચાલો વંદાવનને ચોક
 કે, ચાલી મહી વેચવારે લોલ. ૨૩

ધોળ ૮૨.

વાહાલો શ્રી વજ્રભ ગ્રંથે પ્રગટીઆ, સુંદર વરજ, શ્રી
 વિઠ્ઠલ ધરીયા નામરે સુંદર વરજ. ૧ એનું રૂપ રસાળ
 ધણી ચાતુરી સુંદર વરજ; એનું મુખ જોવાને આતુરી
 સુંદર વરજ. ૨ એને સેહેજ કરુરી તીલક ભાળરે, સું-
 દર વરજ; એવાં લોચન લાલ ગુલાબરે, સુંદર. ૩ એને
 અન્નન બાહુએ હરી, સુંદર. ૪ એની કટીપર વાર કેશરી.
 સુંદર. ૫ એના ચરણ કમળ શામા ધણી, સુંદર. ૬ -
 શવજન માથે એ ધણી. સુંદર. ૭ એન કેસરી ધોતી
 સોહીએ, સુંદર. ૮ એને તેજ ત્રીભાવન માહીએ, સુંદર. ૯
 એના ઉપરજો છે જરકરી, સુંદર. ૧૦ સુર વીનતા છંપી
 દગ્ગી હરી, સુંદર. ૧૧ એમ કહા પૂરુષ વૃષ્ટી કરે, સુંદર,
 એ સુખ જોઈ હર્ષુ કરે. સુંદર. ૧૨ પૂરુષ લતા બહુ પા-

સરે, સુંદીરં ત્યાંહાં ઓ હરી રમીઆ રાસરે, સુંદીર. ૯
ભાગ્યવડાં વરજવાસીનાં, સુંદીરં વાહાલા શું રમતાં રાસરે,
સુંદીરં ૧૦ એડું કરજોડીને વીનવુ, સુંદીરં શ્રીજીમનાંજી
ને હું નમું, સુંદીર. ૧૧ શ્રી જીમનાંજી જીવાની આશરે,
સુંદીરં મુને આપજો વરજમાં વાસરે, સુંદીર. ૧૨ હરીદાસ
શાભા જોતાં, સુંદીર મહારા મનના મનોરથ સહુ પે-
તા, સુંદીર વરજી. ૧૩

ધોળ ૮૩.

આજ સખી આનંદ હુવેરે, આપણા શ્રી નાથજીને
જીવે; જેને કાજે તળખતા હુતાંદાડી, તે દ્વાર મધ્યાં છે
ઉઘાડી. ૧ વરજ ત્રીઆ વેગે કરા શણગાર, પેદેરોની નવ
સર માતીના વાર; આવે છે વરજ શુંદરીનો વાહાલો, તેને
તે નમણાં ભડી ભડી નાહાજો. ૨ જોતાં તૃષ ન થાય,
માધવદાસ બલીહારી જાય.

ધોળ ૮૪.

શ્રી વિઠ્ઠલનાથજી સોહામણારે, એમનાં જોજીએ પેરે પેરે
ભામણારે. ૧ દ્વિજ કૂળમાં વાહાલો પ્રગટીયારે, દેખી નાજ
જન મન અતી હરખીયારે. ૨ રાજ્ય શરીરોમણ રાજ્યા
રે, દેખી સોળ કળા સમી લાજીયારે. ૩ સજન સર્વ સ-
તોડીયારે, એતો અમ્રત વાણીએ પોખીયાર. ૪ તન
મન ઘન કરૂ વારણેરે, પ્રભુ પ્રગટીયા ભગતને કારણેરે. ૫
કોડ પૂર્યા વાહાલો ભકત તયાર, સુખ પામ્યા માંહે માંહે
અતી ધણારે. ૬ દાસના દાસ કરે પિનતી, ચરણ જીવે
શ્રી ગોકુળ પતારે. ૭ શ્રી વીઠ્ઠલનાથ સોહામણારે.

ધોળ ૮૫

ધન્ય ધન્યરે આજીનો દીન, આજીની રાત રજીયામણી
 ૭ પધાર્યા શ્રી વાહલનાથ, વેગે તે આપો વધામણી
 ૧ જીરે ઉલટ અંગ ન માય, આજીની શોભા અતી ધ-
 ૭ણીજી; જીરે માનુની તે મળીરે આજી, જીની નિરખવા
 પ્રમુ તણીજી. ૨ જીરે હીડે તે માંડલા માંહે, કનક કળશ
 શીરપર ધરીજી. ૩ જીરે તે ઉપર શ્રીકૃષ્ણ સાર, મુકતા
 ધાળ સગે ભરીજી; માહારા વાહલાને વધાવાને જીઉ, ઉ-
 મંગી ઉમંગી આનંદ ભરીજી, ૪ જીરે ચરણ જીવોરે
 જુગલ કીશોર, આ જોડા અચીમળ સદાજી; ખલીહારી
 શ્રી વિહલનાથ કોડ પૂરો માહારા મનતણાજી. ૫ ધન્ય ધ-
 ન્ય તે આજીનો દીન,

ધોળ ૮૬

જીરે ધન્ય ધન્ય આજીનો દીન, શ્રી વિહલનાથ પધારી
 આજી; સુણી સુરીનર હરખા મન, કળજીગ જીવ ઓધા-
 રીયાજી, ૧ જીરે ધન્ય ધન્ય શ્રી વલમ તાત, પ્રગટ પુર-
 પોતમ સુત હજાજી; જોતાં જાણુંરે અદ્ભુત વાન, પુરણ
 પ્રિત્યે પામયાજી. ૨ જીરે ધન્ય ધન્ય શ્રી આકાજી માત,
 કુરાર કરે હુંલરાવીઆજી, જીરે એના મુખમાં તે ખીડા
 ખરાસા, વૈશ્ણ જનને આપીયાંજી; વાહાલે આપ્યાં તે ચ-
 રવિતનાં દાન. ભવનાં બંધન કાપીયાંજી. ૪ જીરે ધન્ય ધ-
 ન્યરે જીમનાજીનું નીર, નિત્ય નિત્ય નાથ કિડા કરેજી;
 વાહાલો જોઢેર ઉપરણા સાર, દીડે મારાં મન કરે. ૫
 જીરે ધન્ય ધન્યરે વરજવાથી લેક, વદન નિહાળે વળી વ-
 જીજી; જોતાં જાણું તે કારણ કાંય, મંગળ ગાએ મહી મ-

જીજી. ૬ જીરે ધન્ય ધન્યરે શ્રી ગોકુળ ગામ, વરજ ના-
યક વાસો વસેજી, હવે સરીઆં શેવકનાં કાજ, મરજાદી મ-
નમાં હશેજી. ૭ જીરે ધન્ય ધન્યરે ઝોઝવ આજ, મી
મી વલ્લભને ખાણેજી; ત્યાંહાં તો વાગેરે તાલ પખાજ,
ખાંદીજન બહુ જશ ભણેજી. ૮ જીરે ધન્ય ધન્યરે માગશરે
માસ, ઉદમ વદ નવમી ભલીજી; સુખ પામેરે સહાયરે
સાથ, લીલા રખી નિત્ય નવી નવીજી, ૯ ખલીહારી તે
માધવદાસ, શોભા માહારે મન વધીજી; શેવક જનનાં સ-
રીયાં કાજ, એ લીલા સકને મન ઠરીજી, ૧૦ જીરે ધન્ય
ધન્યરે આજુનો દીન.

ધોળ ૮૭.

ધન્ય ધન્ય તે આજુનો દીન આજુની રાત રજીઆ
મણીજી; પધારેયા મી વિઠલનાથ, વેગે તે આપો વધામ-
ણીજી. ૧ આપણ સદા સોહાગ ચી નારે, આપણ શીરપર
એ ધણીજી; તમો પેહેરાને નૌતમ ચોર, સુદરી નવ સત
વરસ તણીજી. ૨ તમો પેહેરાને આબણ અંગ, સરખા
સરખી સંચરીજી; સખી એક કરે પૂષપની માળ, ખીજો તે
કરે કુમ કુમ ભરીજી. ૩ ઉપર શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ સાર, કનક ક-
બસ કેસર ભર્યાજી. માહારા વાહાલાજીને નિરખવા જાઉં,
નિરખી હરખી માહારાસે ભર્યાજી. ૪ જમ જોયા શ્રી જી-
ગલકીશીર, દેહની દયા ગર્ધ વીસરીજી; જોયા શ્રી રૂક્મી-
વહુજીના કંથ, ઉર ઉપર અમી ભરીજી. ૫ જોયા મી
પદમાવતી વહુજીના કંથ તે દોઢે મારાં મન ઠરે જી; માર
માગ્યુ આપોને માહારા નાથ. મનગતણાં કરજ સરેજી ૬
સદા શ્રી ગોકુળ માહારો વાસ, પ્રભુની જી મી માહારે મન

(૬૫)

કમીઠ, બલીહારી તે માધવદાસ, એ બીલા મ હારે મ
વમીઠ. ૭

ધોળ ૮૮

ઉભા રહો તો કહુ એક વાતડી, શ્રીનાથજી તપ મીઠે
ગાળી છે મંતો જાતડી શ્રીનાથજી ૧ તે દીવશ મળ્યા
હતા વદ્રાવનમાં શ્રીનાથજી તે દીવશની તાલાવેલી તન
માં શ્રીનાથજી ૨ શ્રીનાથજી જોયાતા મને કોડરે, શ્રીનાથ
જી ૩ પૂરી મારા મન કેરી આશરે શ્રીનાથજી ૪ હસોછો
મધુરે વાંકુ જોઈને, શ્રી નાથજી ૫ ક્ષણ ક્ષણ ભણકારા
વાગે કાનમાં, ધરમાં જાઉ ને ગાઉ તાનમાં. શ્રીનાથજી ૬
ચિત ચોટનું નયો ધર કામમાં, શ્રીનાથજી ૭ પેતો પેતી કે-
હે છે ગોકુળ ગામમાં. શ્રીનાથજી ૮ કેહેનારા ના કેહે છે
પણ માથે છે ધણી, શ્રીનાથજી ૯ પૂરો મહારા મન કેરી
આશરે, શ્રીનાથજી ૧૦ સરણે આવ્યો છું તમ દાસરે. શ્રી
નાથજી ૧૧ ભવોમવ પાર ઉતારીએ. શ્રીનાથજી ૧૨ બલી-
હારી જય માધવદાસરે. શ્રીનાથજી ૧૩

ધોળ ૮૯

સરદ્યૂનમની રાત જોઈ વાહાણે રમવા કીધું મનરે,
વન કુત્રાં તે લીલા ચક્રતે તે મન ચંદ્ર જાતન; હસી રસ
માતારે. ૧ વેણ વજ્ર ફા ચિત્ત હરણું, પ્રગટ્યું અંગે અ-
નંગરે; સાંભળતાં ગોપીજન આવ્યાં, કમ્પ સમીપ સંગ હ-
યી. ૨ વેણું સાંભળીને દોહોવું મુક્યું, દાહંતા વાસાણરે;
ખીર ચડાવી તેમજ મુકી, વાહાણા પાસે મન હયી. ૩
તાતાં કુધ જમાવતાં, પતી થેવા ભોજનરે; લેમ્પનતાં ભોજન

આંગનાં, વિષ્ણુ તે આલ્મજી હરી. ૪ પતીઓનાં રોક્યાં ન
 રહ્યાં, આત્મા હરી રસ માનરે; કેટલાએક પતીએ રોક્યાં,
 માધવ ચરણે ચિત્ત લગ્ન હરી. ૫ સહુથી આગળ તે જઈ
 પોહ્યાના, સચ્ચાઈ મુકી તનરે; ત્યારે રાત્રીએ પુછ્યું; એ કેમ
 પોએ જન હરી. ૬ શુદ્ધ ત્યારે એમ ઓચરચા. પેહેલું ક-
 હું તે સતરે દ્વેષ ભાવે શશુપાળ ઓધાર્યો, એતો પીયા
 જીમત હરી. ૭ વરજ રતાં આલ્યાં જાણીને, પ્રભુજીએ
 કહ્યું વચનરે; આલ્યાં તેતો સાડ કર્યું, કારણ કહે પ્રશ્ન
 હરી. ૮ રજની એવી જાંતુ ભયંકર, હમાજાં જાઓ ઘેરરે;
 માન પીતાને પૂત્ર ભાંડરે, શુંકે તેહના પેર હરી. ૯ વન
 ઠાંડું અંદર કરી શભે, કાળદ્રી જળ લેમરે; ઘેર જઈ પ-
 તી શવા કરો, પાણી ખાળક જેમ હરી. ૧૦ જો માહારે
 પ્રેમે આલ્યાંછે, તોએ તે પણ જોયુરે; પતીને મુકીને આ-
 વ્યાં, પતીવરના ધરમ ઓયું હરી. ૧૧ ધરડો મુરખ રોગી
 હવા, તોય પતી નવ તજીએ; નિદ્રા આવેસરવે જીવે,
 તેથી અન્ય નવ ભજીએ હરી. ૧૨ અવળ કીરતન ધ્યાને
 આવું, એમ નહી કાંપ વહેલાંરે; એવાં વચન સાંભળી
 ગોપી, વિભળ થયાં સત ઘેહેલાં હરી. ૧૩ મુખની ચુંગી
 બારર સુકે, શોક કરી નિસાસોરે; નહણે ભામી લખાને
 માગો, અવન્ત્રી વીમળ વીમારો હરી. ૧૪ પ્રભુજીએ વાત
 કરી મન જોયું, એમ કહે શું વજરે; નહણે આંસુ ફેરવી
 લીધાં, ઓંધ્યા ગદ ગદ કહે હવી. ૧૫ ન મુકાય તે મુકી
 આલ્યાં, એવું કહેલું નવ ઘટેરે; જો જીજી કહ્યું તે જાણું,
 ધરમ કોણથી પ્રગટે હરી. ૧૬ ધરમ રૂપ કરી તમને જાણું,
 તમ ભલે સહુ વિલસેરે; મુકી નિત્ય અનિત્ય શું કરીએ,
 ચતુર થઈ ઓળખશો હરી. ૧૭ વણા દિવસના તાપડ-

તાપ તે, તમા વીના કોણ સમાવેરે; કા કહેશે ને કહ્યું ન
માન્યું, કોહો ક્યમ ધેર જવાય; હરીં ૧૮. ચિત હયું ને
કામ નવ સુણે, જ્યાં આણે ત્યાં નહિએરે; અધરાત્રન કરી
વરહે સગાવો. વરહે અગ્નિ નવ ઝડાએ. હરીં. ૧૯ નહી
સમે તો પદવી યાચો, શરણ તમારાં સોપાએરે; ચરણ ૨-
માને ફૂલમહેરે, તે જોઈ સરક્ષણ હોવાએ. હરીં. ૨૦ વૃ-
ક્ષ સમક્ષ લક્ષ્મી રાજે છે, તોએ પદરજ હાંધેરે; સમ-
રથ વાંધ્યું તમ દીકા મારે, દાસી કેરો સહુ પાછે. હરીં ૨૧
અલકાવૃત શ્રી મુખ અવિલોક તે. ઘઈ અપ્રચર આ-
જરે; વેણું ગ્યાન સાંભળતાં મોહી, ત્રેલોક જીવતી સંમાજ.
હરીં. ૨૨ ગોદિજ ધૂમ પુલકીત યથાં, ખીજની શી વાતરે;
સ્તન મુસ્તક કરે પાંકજ ધરે, આરત મીટા ગાત. હરીં. ૨૩
મેઢ વચન સાંભળતાં પ્રભુ, ગે. પી સંગે રમણ કર્યાં, ઉ-
ડ્યાણને વચે ચંદ્ર જેમ તેમ ગોપી પ્રભુ ઠર્યાં. ૨૪ સ-
તનાં જીય મળીને ગાએ, વરજમાં ફરવા લાગ્યારે; જીમનાં
પુલકીને મળી સહુ આપ્યાં, કેવળ રસમાં પાગાં. હરીં. ૨૫
સ્ત્રીમાં અધિક કોણ અમ વિના, એમ કર્યું મદ મનરે;
પ્રભુજીએ જાણી મનની વારતા, ત્યાં યથા અંતરે પ્યાન.
હરીં ૨૬ શ્રી વલ્લભ શ્રી વિઠ્ઠલ પ્રભુજીની, કૃપાથી ગાય
એમરે; તમ નીજ દૂરકેશ ઉર લાવે, લીલા વરણવી પ્રેમ.
હરીરસ માતારે. ૨૭ સરદપૂનમની રાત જોઈ, વાહાણે રમવા
કીધું મનરે.

ધોળ ૯૦

પંચમી રાગ ગરબી.

તમે ક્યાંહાં ગયા વનમા જીરે ગીરધર સામળીઆ, ટેક.

વરજ ભકતે અંતર હેત જાણીને કલેશ ચિતને કીધુંરે,
 હાશ્ય વિલાશ વિહાર જોઇ જોઇ મન હરીને લીધુંરે. ગી-
 રધર. ૧ હુંહું કરેન તમેછો કરેન, કહે સહુ તમને પદ;
 વન નર જોળે જીએ ગાય, અહીંયાં છે કે નથીરે, ગી-
 રધર. ૨ અવશ્યને જઈને પુછું, નંદ સો વન કઈ દીઠા;
 દુરખાદીકને ત્યમ પુછું, એમ ગયા છે ગીઠારે, ગીરધર
 ૩ હે તુળશી હરીચરણ પ્રિય છે અલીસે પ્રભુજી જોયારે;
 હે જાય મલીકા માલતી, તય છોટે રસ માહ્યારે, ગીરધર.
 ૪ હે રસાળ રૂપગારીછો, યમનાં ઉપકટે વશીયારે; હે ધ-
 રણી તમા તય માઠા છે, એમ ગયા છે રશીયા. ગી-
 રધર. ૫ હે મગપત્ની દીઠા પ્રભુજી, પ્યારી સ ગે રસ મી-
 ઠુંરે; કંદ્રપ રાગે હે તર મંરવે. નમન તમાર દીઠું. ગીરધર.
 ૬ હે વેલડીઓ પ્રભુજી જોયા, હીસોછો રસ ભીનારે;
 ઉનમતે પુછું સરવને, કરીએ પ્રજૂજીની લીલા. ગીરધર. ૭
 એક પુત્ના ધધ કાશ, એક સ્તન પીધુ તે રીતેરે; સકટા
 ચરણ ગાડું. રીગણ કીધુ રીતે. ગીરધર. ૮ એક રામ-
 ગોપી, બગાસુર બક મારયોરે; ગાય દુરી મુખ વાંછું વ-
 જાડી, તેડી વદન નિહાળો. ગીરધર. ૯ એક પાહુ અ-
 ધર રાખી, કશ લીલા ગતે જોએરે; એક એક સ્તન
 જાંચો કરી, વરખા એમના ખુલે. ગીરધર. ૧૦ એક ચ-
 રણ તે મુસ્તગ મુકી, કહું કુટ ખલભી ચોરે; દાવાનળ
 નું પાન કહું વેહેલાં આંખો મીવીરે, ગીરધર. ૧૧ એક
 પૂંપપમાળયો ખાંધ્યાં, એક હસ્તન અનુપળ ભીતાઆં; એ
 લીલા કરી વન વન ચાલ્યાં. દીઠા તે પદમાં. ગીરધર ૧૨
 નંદસો વનના હે પદ નિશ્ચે, બ્રજ આંકુશપદ લેઆરે;
 ખાજ જોડે ચરણ વિલાસિત, મન વિમાસી રહ્યારે. ગી-

૨૫૨. ૧૩ હે જોડે ૫૬ જુઓ કેહનાં, જયમ હસ્તની હ-
 સ્તી; જુઓ એનું ભાગ્ય સહું કહીએ, એમ મુકી ખીલ
 સ્તીરે. ગીરધર. ૧૪ મરણરણની સ્તુતીયું કરીએ, બ્રહ્મા
 ઈશ અહનીશ ભયે; જે ૫૬ જોયા તે નવ દીઠા, બાણું
 ખેલ નાયેરે. ગીરધર ૧૫ પૂષપ વચે થયું આ ઠામે, ૫૬
 અડધાં દેખાયાં; એઈહાં પૂષપ કેશમાં ગુધામાં, ગેશી નિ-
 ર્યે થયારે ગીરધર. ૧૬ આત અમાતાં મરે માહા કરે
 તે જોતાં દીનતા જોઈએ; અમા સરવને વન મુકીને,
 એન ભજતા છોઈએ. ગીરધર. ૧૭ મુખ સરવેમાં હું
 છુ જાણું, માન કરે તે રીતે; મુજથી હવે ચલાએ નહી
 ચાલો તે ૫૬ મીતેરે. ગીરધર. ૧૮ સ્કંધ મહો કહ્યું ક-
 સ્તન, વિપ્રી તેમ ન જાણુંરે; ત્યાં થયા અંતર હેત વાહા-
 લાજી, વળી વળી વિજય વખાણુંરે ગીરધર, ૧૯ જોતાં
 સરવે, હે પણ દુખે ભરીઆરે. એના મુખનાં વચન સાં-
 ભળી, વિરમે થઈ સહુ રહ્યારે. ગીરધર. ૨૦ ચંદ્ર પ્રકાશ
 ગયાતાં શાભી, તમ જોઈ પાછાં ફર્યાં; ભગવદ ગુણ અ-
 લાપે પ્રભૂતા, ગાઘ ગાઘ ધર વિસરીઆં. ગીરધર. ૨૧ જુ-
 મનાં પૂતીન મળી સહુ આબ્યાં, કામ ગવન ચિત લેઅ;
 દ્વારકેશની અનુચર જાણી, કાપા કઠાણી કહ્યારે, ગીરધર
 સાગળીઆ. ૨૨ તમે કયાંહાં ગયા વનમાળીરે.

ધોળ ૯૧

પંચમી ૫૬ ૩ જુ' લલીત ૭૬.

વરજ અતિ શાભીયું, જન્મ તવ કરી, રમા શાભીયું હો.
 મળ્યા હૃદી. ૧ વિરમે જગ પકી મનુ રાખ્યુ, ગીરધર

કરી એક જાણીયું. ૨ આનંદ ગોપીકા અખિલ જીવને,
 બ્રહ્મ પ્રાર્થના, જાદવ કુળે થયું. ૩ સંસાર ભય થકી, ચ-
 રણ શરણ છુ, લક્ષ્મી કર અણો, તેજ કર ધરો. ૪ શી
 કાર તો થશે મુખ દેખાડીયું. સરવ ભક્ત ગવે તે હ-
 રયું. ૫ પ્રણીત જીવનું પાપ છેલ્લું ચરણ કમગથી, કામ
 ભેદ્યું ૬ મધુર વાણીએ, આનંદ ને થયું. એના ભક્ત
 ને અન્ન પાવવું. ૭ તવ કથાન્નત કી દૂધ જીવને, અ-
 વણ મંગળે દુઃખ તે ગયું. ૮ હાસ્ય વખાણું વેરહ દયા
 નથી, રહે છોડીને મિત્ર ઓભીયું. ૯ ગાય ચારતાં વરજ
 ધારીયું, લક્ષ્મી ત્રાણશ્રા મિત્ર દેખીયું. ૧૦ ગોખ આ
 અવાસમે, વદન ગૌર ને, જોષ પંચ સ્વરે, પ્રગટ તે થયું.
 ૧૧ મન પામીયું રમાએ રમ્યું, ધર્યા ભુષણ એહજ થયું.
 ૧૨ વેણું નાદયાં શોક નારીયું, અન્ય નમન ન જોષ અ-
 ધદ પાવવું. ૧૩ જમણ અન્ય કુરો નિમેશ જુગ થયું,
 વદન દેખતાં પલક દુઃખ ગયું. ૧૪ સરવ મુકીને સમિપ
 આવીઆં, ગ્યાન સાંભળી કહ્યો કયાં ગયાં, ૧૫ અતિ ઉ-
 દારછો ઈંદ્ર રાખવું. તે જોષ વામાનું મન મેલ્યું. ૧૬ સ-
 રવ ભક્તના બક્ત રૂપછો, સરવ રહેનું કપણ ત્યાગીયું. ૧૭
 અન્ય જમણ પુમાશય જુમીયું, તજ રહે પદ ધરો કહ્યું
 માનવું. ૧૮ જુગલ ચરણની રેણું આપવું, દાસનો દાસ
 દતારકેશ જાણવું ૧૯ વરજ અતિ શાલીયું.

ધોળ હર.

પંચધી ૫૬ ૪ થુ.

સરવ ગામને રહ્યા, પ્રભુજીને આપ્યાં એમ, શુરવરે કરી
 રૂદન કીધું; દુઃખ મનમાં લગમ, કહીએ પ્રાણ નિધનની

વેદ્ય. ૧ પ્રગટ્યા ત્યાંથી કર્તવ્ય, સુખ સદન મુખારવિંદ
 પીતાંબર અરધરો માળા; એહ ગોકુળચંદ્ર કહીએ. ૨ સ-
 રવ ઉભા થયા ગોપી; કરી દ્રષ્ટ પ્રશન; પ્રાણ આઘ્યા
 હાય પગથી, થયાં ઉભાં મન કહીએ. ૩ કેટલા અંગુલી
 કરી કની, અહ્યાં વેદ પ્રસન, મદન મ્હરચિત બાહુ લેખને
 ધર સંગ અંશ, કહીએ. ૪ કેટલા અંગુલી કરીને, અ-
 હો છે તાંબોલ; એક હસ્તસરોજ લીધુ ધર અમુલ્ય ક-
 હીએ. ૫ કેટલાં ભકુટી કુટીલ રાખી, પ્રેમનો આ વેશ;
 વક્ર દ્રષ્ટ કરીને જોયું, રસ ભર્યા આવેશ કહીએ. ૬
 એક દ્રષ્ટ ટીક જોઈ રહ્યા, મુખ પાનથી ન અધાય; નેન
 દ્વારો રેલ લાવી, ન મેલ્ય ન ભીડાય. કહીએ. ૭ ત્યાં કરી
 જોઈ જોઈ પ્રભુજી આનંદીઆ; વ્રહે તાપ સમાય; વરજ
 ભક્ત હરો સવલીત છે, તે અધિક થોભા થાય. કહીએ.
 ૮ કાળીદ્રી સહુ પુલીન આઘ્યાં, હરખ મનમાં અપાર; મંદ્ર
 કારણે નિશા નિશા નિરમળ વળી ભોમી સમાર. કહીએ
 ઉદ્ધાદ કરી મતિ નામનો રૂપ જ્યમ પૂરમાં કામ; ઉત્તિ
 વચ્ચ કુમ કુમ અંકીત, પાપરચા તે કામ. કહીએ. ૧૦
 ત્યાં ખીરાળ્યા પ્રાણ નિધિ, ગોપી સ્વામ સ્પષ્ટ, સ્પર્શ
 હસ્ત અનંગ દીપન; રમરણ ગોપી દ્રષ્ટ. કહીએ ૧૧ બન્ને
 તેહેને બન્ને જો કોઈ આપ આપણે અર્થ, વિપ્ર જોગે ભ-
 ને છે, તે જાણીને જુગલ કહીએ. ૧૩ એક જોગી કામ
 પૂરણ મુદ ગુર દોહાઈ; મર જાણતી એક રીત છે, કહી
 છે ગોપીજી કહીએ. ૧૪ અમા તો ભજતાં નથી, તે દેવતા
 છુટી જાય, દ્રવ્ય પામો જાય ત્યાર, અધીક તનમાં થાય,
 કહીએ ૧૫ અમા ભજન પરાઈ કીધુ, જાણીને એ સત;
 તેમ ભજનું શું કહું, કેહેતાં ન આવ કન કહીએ, ૧૬

ચીરણ કાળનું આયુષ લેખને, ઓશીંગળ કેમ થાઉરે; દ્વા-
રેય કેહેછે છત્રીપર, નિરંતર પલગલ કહીએ પ્રાણનિધ
ની વેલ્યા,

ધોળ ૯૩

પંચમી પદ પ મું રાગ ગરમ્પી;

વાહાલા તારાં વચન માંભળીને હરખ્યા; વાહાલા તારાં
વિરહ તાપ કરાવ્યા; વાહાલા તારાં જ્વડતાં આનંદ પર-
ખ્યા, રાસ રમીયું સ્ત્રી ગોકુળચંદ્રશુંરે લોલ, ૧ વાહાલા
રાસ આરંભાય કીધું, વાહાલા નૃત મેઃ ગતી સીધું; વા-
હાલા ખાહુ પરસ્પર લીધું, રાસ; ૨ વાહાલા ઢિછવ રાસ
અમુલ્ય, વાહાલા અનેક મંડળી ગોળ; વાહાલા કૃશ્ન
આદે તે સોળ રાસ. ૩ વાહાલા દેવ સ્ત્રી દરશાવ્યાં; વા-
હાલા વૈમાન સહુ આખ્યાં; વાહાલા સંગે ચત્ર કાહાવ્યાં
રાસ. ૪ વાહાલા દેવ દુદંભી વાળે, વાહાલા ગાંધરવ
આનંદ રાળે; વાહાલા પૂષપ વરચટ્ટી કરી સાળે, રાસ; ૫
વાહાલા નેપૂડ કંકણી વાળે; વાહાલા ખાહિમાં મંદા મ-
ણી રાળે; વાહાલા રાહાલા રાસ મંડળી રસ સાળે રાસ
૬ વાહાલા શ્રમ કાચ મુખપર અલકે, વાહાલા ભુવીલાસ
ભુવી લળકે; વાહાલા લલીત મેઘ જળ બળકે, રાસ, ૭
વાહાલા જીએ સ્વર તે ગાય, વાહાલા રાગરંગ ત્યાહાં યાય;
વાહાલા તે રસનું શું કેહેવાય, રાસ. ૮ વાહાલા અધિક
સરવકો નિરખી, વાહાલા રૂડુ કેહેણાં હરખી; વાહાલા સંગ
સખી સહુ સરખી, રાસ. ૯ વાહાલાને રાસ અભિનંદોષ
કહીએ, વાહાલાને ખાહુ કંઠ કરે ગ્રહીએ; વાહાલાને મળી
અમે લિકા લહીએ, રાસ, ૧૦ વાહાલા મંદન ભુજને દીધું

વાહાલા અતિ શુષ્કાશ મન લીધું; વાહાલા પૂજકીન સુખન
 કીધું, રાસ. ૧૧ વાહાલા નિત્યે વિદ્યકર રાસે, વાહાલા
 મુખ કપોળ કરે પરસે; વાહાલા મરવિત મિંકુ દરસે, રાસ.
 રાસ. ૧૨ વાહાલા નૃત ગ્યાન મન ઠર્યું; વાહાલા નેપૂર
 મિંકણી રચીયું; વાહાલા હરન રહેપર કર્યું રાસ. ૧૩
 વાહાલા એકલ પામાં ગોપી વાહાલા કંઠ ખાહુ આરંભી
 વાહાલા રંગ રેલી મન સોપી, રાસ. ૧૪ વાહાલા કોણ ક
 મળ ખીરાળે, વાહાલા દૂમ અલક મુખ બાને; વાહાલા
 ભ્રમર રસ ગુણ ગાળે, રાસ. ૧૫ વાહાલા માંગ મોતી કે
 લી, વાહાલા તેમ ગોપી રંગ રેલી; વાહાલા કાંઈક દરપાણ
 એની, રાસ. ૧૬ વાહાલા વ્યાકુળ રસ આનંદ, વાહા
 લા કસેતાં ન આવે અંદ; વાહાલા એ વંદાવન અંદ,
 રાસ. ૧૭ વાહાલા એમર સ્ત્રી રસ જોયું, વાહાલા કામ
 દ્રષ્ટ મન મોહ્યું; વાહાલા વરદાને રસ સોહ્યું, રાસ. ૧૮
 વાહાલા અતી વીરવધો આંજો, વાહાલા પ્રેમ અમરીત
 સુખ જાણે; વાહાલા પૂછ ન કીધું પાણે, રાસ. ૧૯ વા-
 હાલા સ્પર્શે આનંદ થાગ્યે, વાહાલા લીલા થઈ તે ગયાએ;
 વાહાલા અમૃત દ્રષ્ટિ જોવાએ, રાસ. ૨૦ વાહાલા અમૃત રા
 રવે જાણે, વાહાલા કિડા કરીને વખાણે; વાહાલા જળ પ્રવેશ મ
 ન આણે, રાસ. ૨૧ વાહાલા જળકિડાની રીત, વાહાલા કહે
 ન આવે પ્રીત; વાહાલા પરસ્પર થઈ જીત, રાસ. ૨૨ વાહાલા
 જળધી ગમન કર્યું, વાહાલા પૂષ્પીત વન સંપર્યું; વાહાલા તેજોઈ
 મન ઠર્યું, રાસ. ૨૩ વાહાલા નવરંગ નાટક સાળે, વાહાલા
 અંદ્ર નીશા અતી રાજે; વાહાલા મદન જોઈને લાળે,
 રાસ. ૨૪ વાહાલા રાજાએ પુછ્યું એમ, વાહાલા ધ
 રમ રીતે તે તેમ; વાહાલા અપરમ પ્રવેશ તે કેમ, રાસ.

૨૫ વાહાલા ધરમ સત્ય કરી સ્થાપો, વાહાલા વ્યકતા કરે-
 તાં રાખો; વાહાલા પરદારાંકિમ જાણો, રાસ. ૨૬ વાહાલા
 પોતે પુરજ કામ, વાહાલા હસ્થિત કાધુ તેમ; વાહાલા
 અભિપ્રાય ફો જોમ, રાસ. ૨૭ વાહાલા શું કીજીએ કહો
 વીચાર, વાહાલા પુરજી એ અવતાર; વાહાલા અનલ પડે
 સરવ સાર, રાસ. ૨૮ વાહાલા હસ્તે વચન પ્રમાણ,
 વાહાલા આવરણ કરે અજાણ; વાહાલા મુદ્ધિવાન તે અ-
 જાણ, રાજ. ૨૯ વાહાલા હરીરસની ગમ વખાણે, વા-
 હાલા તવન કરે અજાણે; વાહાલા જેમ રૂડું વિખ ખાણ,
 રાસ. ૩૦ વાહાલા ઉચિત કરે વાણી, વાહાલા ઉચિત વ-
 ગર સુહાણી; વાહાલા નિહાંકારી જાણી, રાસ. ૩૧ વા-
 હાલા એવું કરાં પ્રાપ્તે, વાહાલા હસ્તે કરી સહુ જાણે;
 વાહાલા ભક્ત મનોરથ આપે, રાસ. ૩૨ વાહાલા જેહી
 પદ રજ માળે, વાહાલા પ્રજ્ઞાદિક અનુભવે; વાહાલા કરમ
 જાન્ય શું લાગે, રાસ. ૩૩ વાહાલા ગુલામી પ્રીત જાણો,
 વાહાલા અંતરજનની માણો; વાહાલા ખાંચ કુકરમ વ-
 ખાણો, રાસ. ૩૪ વાહાલા મનુષ્ય દેહ ધર, વાહાલા તે
 કીડા આચર; વાહાલા ગુણ માધ ભક્તિ વર, રાસ. ૩૫
 વાહાલા ગોપ મન કાંઈ નાળ્યું, વાહાલા યોગ માયા કરી છા-
 ણ. વાહાલા પાસે દારા દેખાયું, રાસ. ૩૬ વાહાલા પ્રજ્ઞ
 રાત્રી તે જાણી, વાહાલા તોએ તમ ન માણી; વાહાલા
 રૂર ગયાં સહુ રાણી, રાસ. ૩૭ વાહાલા એ લીલા ને ગા-
 ને, વાહાલા અવણ રૂર રસ લાવે; વાહાલા ભક્તિ માહા
 કૃપ પાવે, રાસ. ૩૮ વાહાલા ધન્ય વરજનંતી ગોપી, વાહા-
 લા મન કરી સરવ સોંપી; વાહાલા ધન્ય જનુનાં રસ જો-
 પી, રાસ. ૩૯ વાહાલા શ્રીમદ વલ્લભ ચરણે, વાહાલા શ્રી

વિકલેશને વરણે; વાહાલા દ્વારકેશ છે શરણે, રાસ રમીશુ
શ્રી ગોકુળ મંદિરુર લોભ. ૪૦

ધોળ ૯૪

(પંચદિ પદ ૬ રાગ ગરબી.)

સરખી સાહેલી સહુ મસીને, નવ સત આત્રણ સજી-
આરે; સાન કરીને વાહાલાને તેડો. લટકે ગરબે રમીએ
ચાલો જોઈએ. ૧ સ્વામા સ્વામને મધ્ય ખેસારી, તાળી
વાહે હાથેરે; નિરખતાં વાહાલે શીઝીજી, જીવે કગલ સા
થે, ચાલો ૨ સા રસર એકવીસમુ રચના, આમ ત્રણને ભિ
દરે; રાગણીએ છત્રીસે મેગવી, ગાઓ પ્રમંથ ભિદે. ચા
લો ૩ ભાગદાટને ઉર પતા રસ, સંગીત નૃત્ય ગતી લીજીરે
મુશકર્ષ વાહાજ એ જોયું. ગરવે રસમાં ભીજે, ચાલો ૪
શામળીએ તારે ઉભા થઈને, વેણુંવાઈ કાંધ કીધરે; વી-
જળ થયાં સાંભળી સરવે, મન આકરશીને લીધુ. ચાલો ૫
છુટા કેશ સ્વેત અમ શ્રી કર, જુગ ખાંહડા લટકેરે;
કરણ કુલ નક ખેસરે ટીલડા, કંકણ પોહિંચી મટકે; ચા-
લો ૬ ખજાનનંદ થપ્પી ઉગારયાં, ભજનાનંદે લીધારે; રા-
સ રમી જળ કીડા કીધી, સરવ મનારય સીધાં; ચાલો ૭
ખજાનિક સનકાદિક શંકર, ચઢી પેમાને જોયેરે; ગુણ ગાં
ધરવ અપસરા કીંનર, પુરુષ વૃષ્ટિ ત્યાં હોએ. ચાલો ૮
ધન્ય વીદ્યુતની પેરે સહુને દરશન, એણી રીતે ખજ રા-
ત્રીને લેએ કીધુ. એણી પેરે સરવે જીતે. ચાલો ૯ ધન્ય
ગોપી વરજ શ્રી જીમનાં ત્રઠ, જ્યાં જુલ રસ પાચાર; શ્રી
વલભને ચરણ પ્રતાપે, દ્વારકેશ નીજ ગાએ. ચાલો ૧૦

(૧૦૬)

ધોળ હપ

અથ શ્રી પાંચદ્વી ૭

દીઠી સરદની રાત સોહામણીજી, વાહાસે રાત રમવાની
ધરજા કરી જો. ૧ વાહાસે વેણ વગાડી વનમાંજો, સ્વર
પૂરો સખીના કરણુ રદ્યમાંજો. ૨ નારી અવણે સુણી સહુ
નીસરયાં જો; કુળની મર્યાદા વિસરયાં જો. ૩ તેહેને ત-
તક્ષણુ ગ્રહ કાળ મેલીઆં જો, અંગે અટપટાં આભુષણુ
પહેરીઆં જો. ૪ એમ આવતાં તે દીઠાં સુદરી જો, ત્યારે
ગમન વાયક જોડ્યા હરીજો. ૫ તમે શાંને તે આબ્યાં સ-
હ મળી જો, તમા કુળવંત કાહાવો કામની જો. ૬ એમ
સાકમાં તે લાંછન લાગશે જો, તમારે પતીવૃતા ધર્મ ભા-
ગશે જો. ૭ પતીવૃતા પતીને છાંડે નહી જો, પર પુરૂષ શું
પ્રિત જોડે નહી જો. ૮ શ્રી મદન મોહનજી રૂપે ધરી જો,
જે પાસે તે સોફીએ કામની જો. ૯ ગદ્ય રાત્રે શ્રી ગી
રધરે રાજ્યા જો, પ્રભુ સાતે સ્વરૂપ ખીરાજ્યા જો. ૧૦
પ્રભુ સાતે સ્વરૂપ લીલા કરે જો, એણી પેરે તે વરજમાં
વિચારે જો. ૧૧ ત્યારે શુદરીને અભિમાન આવીયું જો,
ભાગ્ય પોતાનું સરાવીયું જો. ૧૨ ત્યારે અંતરે ધ્યાન હુ
આ હરી જો, ધણેા વિલાપ કરેછે શુંદરી જો. ૧૩ શ્રી
નુમનાંજી પુલીન આરી રહ્યાં જો, ત્યારે નાયજીને મન ક
રૂણા આવી જો. ૧૪ શ્રી ગોકુળચંદ માજી રૂપે ધરીજો
ત્યારે શુંદરીને દરશન આપ્યા હરી જો. ૧૫ દ્વારકેશ પ્ર-
ભુને જાઉ વારણે જો, કરી વરજ પ્રગટ્યા હમ કરણુજો. ૧૬

(૧૦૦)

ધોળ ૯૬

માહારા વાહાલાના વનમાંથી, વાગે રૂડી વાંસજડી; હું
તો ઘેઠેલી રૂંદે ધરમાંથી, કાણે દીધી સાંકળડી. ૧ કુંભ
વિના જળ ભરવા ચાલી, શીરપર મહેલી ઉઠાણારે; ગર્ભ-
ણે લેઈ જળ ગળવારે બેઠી, કુંભની શુદ્ધ ભુધ ભુની.
વાગે. ૨ ગુણીઆ વના ગડે દાવારે બેઠી, સાડી ભીળખ
નવ જાણીરે; વાછડું વાળનાં ગોળીયુરે, બાળક બાંધ્યાં તા-
ણીરે. વાગે ૩ ધી તાલીને છાસમાં રેડ્યાં, ને કુધમાં રે-
ડ્યાં પાણીરે; નેતર લખને નાવજીઆ બાંધ્યાં, ધરને ધણી
નવ જાણ્યોરે. વાગે ૪ પાન વીના મેં ભોજન પીરસ્યાં
માદક મરચ્યાં ભિજીરે; સાકર વડીનાં શાક વધાર્યાં, શેવ-
સુંઠ ભિજીરે. વાગે ૫ સાસુ કહે વહુને વધતર વળગ્યાં,
અવચળિયા ઉતરાવોરે, દીવર કહે ભોજનખને બાંધ્યાં, સાન
કડી સમજાવોરે. વાગે ૬ તનમન માહારા પ્રાણ હારીરે,
માહારા વાહ લોજ મથુરાં જાયરે; રામકરન પ્રભુએ રસ
પીતાં, વારે વારે સમજાવુંરે. વાગે રૂડી વાંસજડી. ૭

ધોળ ૯૭

અથ શ્રી વિઠ્ઠલનાયજી માહારાજનું ધોળ. ૧

માગશર વદી ચતુરદશી સાહેલીરે. શુભ વેળા શુભવારે;
શ્રી વિઠ્ઠલવર ભુતળ પ્રગટ્યા સાહેલીરે. ૧ ધન્ય ધન્ય માત
ચારોમતી સાહેલીરે, પુરુષોત્તમ અવતારે; શ્રી વિઠ્ઠલ. ૨ ઘેર
ઘેર પેહોતી વધામણી સાહેલીરે, હરખ્યા છે વસાં તાત.
શ્રી વિઠ્ઠલ. ૪ તોરગુ બાંધ્યાં બારણે સાહેલીરે, ખેર ખેર

ઓછવ થાય. શ્રી વિઠલ. ૪ ધન્ય ધન્ય એ કાંકરોલી એ
 સાહેલીરે. માનુની મગળ ગાય. શ્રી વિઠલ. ૫ જાસક સહુ
 ટોળે મળ્યા સાહેલીરે, સુણી અનોપમ વાત. શ્રી વિઠલ. ૬
 વીધશું વેદ સ્તન ન કરે સાહેલીરે, દાન આપે વરજનાય. શ્રી
 વિઠલ. ૭ થાળ ભર્યાં સગ મોતીએ સાહેલીરે, આવ્યાં
 શ્રી વરજની નાર. શ્રી વિઠલ. ૮ વિપ્ર વેદ ધુની ઓઝરે
 સાહેલીરે, દેહે સહુ આશિસ્થ. શ્રી વિઠલ. ૯ વધાવા આવે
 સહુ લાલને સાહેલીરે, હજડા હરખ ન માય શ્રી વિઠલ. ૧૦
 દાશીજીએ લીધા ગોદમાં સાહેલીરે, નિરખે સધળો સાથ.
 શ્રી વિઠલ. ૧૧ વૈસ્નવ ગયા આનંદ શું સાહેલીરે, આજ
 શ્રી જીગદીશ. વિઠલ. ૧૨ દેવનાં કુંદલી વાગીયાં સાહેલીરે,
 પૂરપની વરડી થાય. શ્રી વિઠલ. ૧૩ દૈવી જીવને કારણે
 સાહેલીરે, ફરી લીધો અવતાર. શ્રી વિઠલ. ૧૪ શરણે
 લીધા જીવને સાહેલીરે. લીલાના નહો પાર શ્રી વિઠલ. ૧૫
 દાસ વલમ જાય વારણે સાહેલીરે. પૂર્યોતમ અવતાર, શ્રી
 વિઠલપર બૂનગ પ્રગટીયા સાહેલીરે. ૧૬

ધોળ ૯૮

કોઈ મને કરત દખાડોરે શ્રી ગોકુળમાં, કોઈ મને પ્ર-
 બૂજી નિખારે મધુવનમાં; મેઘ મતી હેરી તેરો મરમ ન
 જાણે, વનમાં ફરે વાહાણે તનમાંરે. મધુવનમાં. કોઈ મને
 ૧ શકળ ખન હુંડ્યા શકળ વરજ ઘેર્યા, અતારે ઉદાશી
 માહારા તનમાં. મધુવનમાં કોઈ મને. ૨ અમર ચીર
 પેહર્યાં મેઘા ડગર ઓઝાં, ફુલડાં બેનનતી પાગનમાંરે.
 મધુવનમાં કોઈ મને. ૩ શટંતા ચોરને હાર માહારા

(૧૦૬)

દુદ્ધા, નિર ભરાવાં લોચનાં. મધુ બનમાં કોઈ મને. ૪
સુરદાસ કેહે પ્રભુ તીહારે મીલનકું. અતીરે ઉત્તર માહારા
તનમારે મધુ બનમાં, કોઈ મને રક્ત રેખાડોરે માત્રે કુળમાં, ૫

ધોળ ૯૯

" માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાયજી, હુંતો જિહ તમારી
વાટ; માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાયજી. ૧ હુંતો શ્રી
વળવીને સજ કરે, હુંતો પધરાવું લીલા પીળા પાટ. મા-
હારે. ૨ હુંતો કંકુ કેસરના ગારા ધાવું, હુંતો મોટી કટુરી
પડાવું ભાત. માહારે. ૪ હુંતો ગોખે ગોખે દીવા કરે,
હરખે બંધાવું હોચોળાખાટ. માહારે. ૫ હુંતો શયગાર સ-
જરે શીલીના, ચરચા ચોળી ગરચોળાને ઘાટ, માહારે. ૬
હુંતો આડ કરે કેસર તણી, હુંતો ચોખ્ખળીયા ચોડું લેતા
ટ. માહારે. ૭ હુંતો સુંદીર મનાવુંરે સુખડા, જીવજી જ-
મવા તમારે કાજ. માહારે. ૮ હુંતો જીડાં વાગુરે પાસટ
પાનનાં, આરોગાવું શ્રી વળભરાય. માહારે. ૯ હુંતો ધાળ
ભ રે સગમોતીએ, વધાવું શ્રી વજ્રભનો પરીવાર. માહા,
રે. ૧૦ હુંતો કરજેડી કરે વિનડી, બજીહારી જય મા-
ધવદાસ. માહારે મંદીર પધારો શ્રી નાયજી. ૧૧

ધોળ ૧૦૦

જીરે વપશક વદી એકાદશીરે, શ્રી વજ્રભજી પધારવાની
ધેરરે; શ્રી લક્ષ્મણ ધેર સોહણા, જીરે અલંબાજીએ મન-
માં વિચારીયુંરે, જીરે સુતે પધરાવીએ ધેરરે. શ્રી લક્ષ્મણ
ર જીરે અસિકુંડે માગજ આગીઓરે, જીરે ખેડું રતને

વહેછે થય નિધારે. શ્રી લક્ષ્મણ ૩ જીરે નિજ જન સર્વ
 ઉધારવારે, જીરે ભક્તિના કીધા ઉપદેશરે. શ્રી લક્ષ્મણ ૪
 જીરે બ્રહ્મ સંપદ કરાવીયારે, જીરે શ્રવા કરાવી પ્રતિરે. શ્રી
 લક્ષ્મણ ૫ જીરે પુરહી મારગની વીધો ગતરે, જીરે કોને
 તે નવ કેહેવાયરે, શ્રી લક્ષ્મણ ૬ જીરે હેવાના કુળમાં શ્રી
 કર્ણ પ્રમદીયારે, જીરે અડળક શ્રી વલભરાયરે. શ્રી લક્ષ્મણ
 ૭ જીરે નિશંધન જનને તે એ પ્રભૂરે, જીરે પ્રગટ દેખાડી
 છે રીતરે, શ્રી લક્ષ્મણ ૮ જીરે એને કારણ હરી દેહ
 ધરીરે, જીરે તેમાં તે સંશય નહી બમારે. શ્રી લક્ષ્મણ ૯
 જીરે અધરમ તે જીવ આધારવારે, જીરે શ્રી વલભ શ્રી
 વિલેશરે. શ્રી લક્ષ્મણ ૧૦ જીરે એહુના ચરણ કમળ
 નિત શ્રીએરે, જીરે છોડીએ સકળ કલેશરે. શ્રી લક્ષ્મણ ૧૧
 જીરે હરીદાસ શાભા પ્રભુ નિરખતાંરે, જીરે ચાણ કમળ
 ધારી ધારે, શ્રી લક્ષ્મણ ધેર સોહીયારે. ૧૨

ધોળ ૧૦૧

અથ શ્રી પૂજિ માર્ગના દસ મર્મનું ધોળ લખ્યું છે.

પુણી માર્ગ તણાં મર્મ દસ જાણીને, નિત્ય આચરણ કરીને
 રૂદ વિચારે, તે તેહને વશ ધાવરે આહરી પ્રેમની વલડી
 ત્યાંહાં ચિત્તારે. ૧ પ્રથમ એક મર્મ શ્રી મહાપ્રભુ જાણી
 ને, વિશ્વાસ દ્રઢ કરી વચન પાળે; અવર સાધન સર્વ લો
 કિક કામના, એહુની કૃપા વિના રૂળ ન ભાળે. ૨ બીજો
 મર્મ તે કેવળ શ્રી ગુર, વાક વિદાસ આચરણે કરવું;
 ને ને વાણી આવલભ આચરે, તે તે વિચારીને મન ધ
 રવું. ૩ ત્રીજો મર્મ તે શ્રી કૌશલના નામનો, માહાત્મ હરદે

યામ સફળ સારે; અનેક પ્રકારના ધર્મ કો ઉચરે, કો ઠીમે
 અંસે નહીરે ભારે, ૪ ચોથો તે મર્મ વિશ્વાસ આણી ક
 ણી, પ્રભુજી કરશે તે અતી રૂઝુઃ રાધકારમણુ શ્રીખજા ખી
 હારી હરી, ભજન દરજ અન્ય જાણી કુડુ. ૫ અવર લીલા
 સહુ અનંત રૂપે કરી. આંતરશામક સદારે જાણો; શ્રીહરી
 શામળો અનંત રૂપે કરી, નિત્ય લીલા પ્રભુ નત્ય માણિ.
 ૬ પાંચમો મર્મ શ્રીકૃષ્ણ શરણાંગત, લોક વાદ સર્વ પરિ-
 ત્યાગ ભાવે; નિરુપેક્ષ ભાવ તે સવરવત્ પરીધીએ, ત્યારે
 શ્રીકૃષ્ણને દ્યારે આવે. ૭ છઠો મર્મ મે કુવળ નાથનો,
 સરવ પરિત્યાગ બુણુ ધ્યાન કરીએ; ધ્યાન દ્વારા કરી સ
 રવ લીલા ખરી, આવરજનાથને રૂદે ધરીએ, ૮ સાતમો
 મુરમ તે આંતરી લેવા, વસજ્ઞાતમક વરજ માંહે કરીએ;
 ભાવાત્મક ત્યાંહાં વિપુરે પોતા તણું, સખી ભાવે થઈ રાહુ
 વક્રીએ. ૯ આઠમો મરમ તે કિડા રસ ભાવના, અં-
 નરમાં અનુભવ કરવો; જેમ જેમ સખી સંપ્ર કોડરે, તેમ
 તેમ તે આચરવા. ૧૦ નવમો મરમ તે દવધતિ દલ ભા-
 વના, તાપ કળેશ રૂદેમાં ભાવે; જે કળ દશા વરજ સુ-
 હરી ભાગવે, ત્યમ ત્યમ એકિને અનુભવ કહાવે. ૧૧
 દસમો મરમ તે દીનતા ભાવના, સરવ પ્રકાર કરી રૂદે
 દુખ આણો; અવર સાધન નાહના વીધી છે ધણા, કૃષ્ણ
 કાપા વિના કાંઈ અનમાને. ૧૨ એ મરમ દસ જે કોઈ
 ગાયને અનુભવે, તેહને શ્રીકૃષ્ણ આધીન થાય, શ્રીમદ વ
 લભનિપટ કહેણા કરે, આપણા દાસની બાંધ સાહ. ૧૩

(૧૧૨)

ધોળ ૧૦૨ ૫૬ ૨

અપત્રી પૂષ્ટિ મારગના સિકાંતનું ધોળ પત્રિકા

એકાદશીનું લખ્યું છે.

૫૬ મારગ સિકાંતની સાંભળો કહું એક વાત, મા-
વણ સુદી એકાદશી વચન કહ્યાં ને રાત. ૧ શ્રીમદ વલભને
મન પ્રિયકા ઉપની એક, આશા પ્રહ્લ સંખાંધની પ્રભુજી
એ કીધી તેહ; પોતાના જન જાણીને, ચિતા ધરી મન
માહ, એતુરતા કીધી ધરી શીજી પચારયા ત્યાંહ. ૨
પુરાણ પુરુષોત્તમ તમેહો; જીવછે રોષ સહીત; એધારણ
કારણ પ્રભુ, કેહજો ધરી મત ચિત. ૩ ત્યારે શીજી એમ
માનીયા, સાંભળો વલભરાય, નામ સમરપણ ને કરે, તે
જેના પ્રાયશ્ચિત જાપ. ૪ જીવ જાંત ને કોઈ આવે, ટુ-
મારે શરણ; તે ઉપરે કરજા કરી, રાખીય માહારે ચરણ.
૫ પત્રિક કરીને સુતનું, પહેરાયુ શ્રીજીગદીય; કેશરી રંગે
રંગીયું, તારે ત્રણસેહને ત્રણવીય. ૬ મીશ્રી ભોગ ધરાવી
ઓ, વચ્ચે ધરું તાકાળ, કોર છેડા કરી કેશરી, ઘોતી ઉ-
પરજા સાર. ૭ શેવકને સુખકારણે, શીજીએ કીધો અમ;
નામ સમરપણ આપીને, રાખ્યો વહનવ ધરમ. ૮ આગી
રીધારીજી મંદીર પધારીઆ, એ સુખ કહ્યાં નવ જાપ;
હરીદાસ શોભા જોષને, અનેક મંગલ ગાય.

ધોળ ૧૦૩

ધન્ય શ્રીવલ્લભ અડેલમાં પ્રભુ વરીયા જીગનાં તારે,

ધન્ય વધસ્તન જન વહે એ પદ રજને ત્રવેણી તીરે. ધન્ય
જુમનાં જીનો સંગમજે, જેની લહેર રંગ તોરગ છે; પાવન
થાય સ્થાવર જંગમ છે. ધન્ય. ૨ ધન્ય પ્રયાગ વાણી નિ-
રખીએ, ધન્ય તીરથ સધળાં કરખીએ. ધન્ય ૩ વેણી મા
ધવ સુખપર વાગી, એની છાંતી નિરખી જીતે બકીહારી;
ધન્ય ધન્ય સારવ જનના સુખકાળી. ધન્ય ૪ ધન્ય પ્રયાગ
તીરથ રાજ્યછે, ત્રવેણી તીરે દરવાજા છે; તેતો સારે સ-
રવનાં કાજ છે. ધન્ય. ૫ ધન્ય દશસ્મેધ આરે જતાં;
ધન્ય નિરમળ ગંગાજી નાહતાં; ધન્ય ધન્ય હરજે હરી
ગુણ ગાતાં. ધન્ય. ૬ ધન્ય ધન્ય એ માધવટો નાહતાં,
ધન્ય નિરમળ તેહેનાં તન યાતાં; ધન્ય સેહેને તે વધકુંડ
જાતાં. ધન્ય. ૭ ધન્ય અડોઝગ રાજે છે, ધન્ય પેલી
તીરે ખંગ ખીરાજે છે મધ્ય ત્રવેણી ગાજે છે. ધન્ય ૮
જેણે એ બેઠકને ભાગ ધરીઆ, ધન્ય ભવસાગર ફેરો
ટળીઆ; ધન્ય પ્રેમ સુધારસમાં ભળીઆ. ધન્ય ૯ ધન્ય
જુમનાં જીમાં વાસ છે, ધન્ય વલ્લભ કુળની પાસ છે; ધ-
ન્ય શોભા જોઈ હરીદાસ છે; ધન્ય શ્રીવલ્લભ અડેલમાં,
પ્રભુ વળીઆ જુમનાં તીરે, ૧૦

ધોળ ૧૦૪.

ઘેર આવોરે ગોપીયુંના વાહાલા, આનંદ વધારો નદ
ના લાલા; નાય નયો કાંઈ નાના કાલા, તો પ્યાલા પીજ
પ્રેમનારે. ૧ આવો તો અલીધન દીજે, પ્રેમ તણા રસ
પાઈને પીજે; દાસજીડાને દરસન દીજે, તો નિર્ભે કેળે
નામતીરે. ૨ જન્મે જન્મના સ્વામ છે સંગી, મળે ગો-
પિયું એકજ રંગી; નાય વિના નહી ખાજ સંગી; તો ૨

(૧૧૪)

હીએ તીભંગી ટેકમારે. ૩ આપ બળે ગોવરધન ધારીઓ,
સુરપતી કેરો ગરવજ હરીઓ; વરજવાસીનાં કાજ સર્ગમાં,
તો ગોકુળ રાખ્યું રેલતુરે ૪ માડી માહારે એ વર રૂડો,
જોની બીકથી કંસરાય બુઢો; જ્ઞાનો એ પરાક્રમ પુરો;
તો ચોઢો અવિચળ આંધલડોરે- ૫ કુમ કુમ કેરા છડા
દેવરાવો, મહારે માતીના ચોક પૂરાવો; તરીઆ તોરજી
દ્વાર અંધાવો, તો વાહાલાને વધાવો પ્રેમશુંરે. ૬ જોશીડા
તેડો જોશ જોવરાવો; ધડાયાં લગન ઠીક કરાવો; આતીલ
પુપની ચોપ કરાવો; તો તેજ જગ સ્વધન દધનેરે. ૭ ત
મારા પીતાજી લખ્યાં લેઝે, વાહારજો બેના ત્રાગ કૃત્યા ત-
મારે; પાકે તો ચોહાએ કોડ અમારા, તો કેહો માધવદાસ
કરગર હુંરે.

ધોળ ૧૦૪

કુમરી.

મુખડાનું માંડણ માતી. માહારાજ માહારા મુખડાનું
માંડણ માતી, મેહે જળજીમનાં ભરત ગઈતી; મુખડ
ધાતાં બોયું માતી, માહારાજ માહારા મુખડાનું માંડણ
માતી. ૧ ગાગર ભર પનઘટપર મુકી, લાગી કુળ માતી
જોતી જોતી. માહારાજ. ૨ ઘર જાહે તો માતી સાસ
લડતડું. નણદી બાલે છે મણાં દેતી. માહારાજ. ૩ પુરવો
તમ પ્રભુ આએ અચાનક, માતીકુ દાંધુ છે માહારૂ ગોતો.
માહારાજ માહારા મુખડાનું માંડણ માતી. ૪

ધોળ ૧૦૩

કુમરી.

ભારેડી બાજી કાહાના તેરી બેસાસુરીયાં મેરાજીઅરા

(૧૧૫)

ધર નહી ધીર. ટેક. ગોકુળ બાળ બંદાવન બાળ, અર
જીમનાંજ કે તીરે. મેરાજી અરા. ૧ માર મુગઃ મકરાકત
કુડળ, સુંદીર સ્યામ શરીર. મેરા જી અરા. ૨ પૂરણોતમ
પ્રભુરી છપી નિરખી ૧ ધન્ય મનવાર શરીર. મેરા જી અ
રા. મો રહો બાળ કાહના તેરો ખેરન બાસુનીયાં મેરા
જી અરા ધર નહી ધીર.

ધોળ ૧૦૭

કુપરી.

સામરો ન જાને મેરી પીર, કનઈયા ન જાને મેરી પીર;
પીર પીર પીર એલો અરરરરર, સામરો ન જાને મેરી
પીર. ૧ મે દધી બેચન ગધતી બંદાવન, સામરોને એ-
ચો મારો ચીર; ચીર ચીર ચીર જ્યમ કુટો જ્ય અરરર-
રર, સામરો ન જાને મેરી પીર. ૨ મેકુ જર જીમના
બરન ગધતી, સામરોને ડોરો મોપે નીર; નીર નીર નીર
છાંટો જ્યમ છરરરર, સામરો ન જાને મેરી પીર. ૩
બંદાવનમે રાસ રચો હે હણીયા હમારા જીવ; જીવ જીવ
જીવ ચાધ્યા જ્યમ અરરરરર, સામરો ન જાને મેરી
પીર, ૪ સુરદાસ પ્રભુ તોહારે મીલનકુ; બંસણીકો કેકચો
મોપે તીર, તીર તીર તીર કપી જ્યમ ધરરરરર, સામરો
ન જાને મેરી પીર. કનઈઓ ન જાને મેરી પીર.

ધોળ ૧૦૮

જીરે કારતક માસ વદી અષ્ટમી, જીરે પ્રગટ્યા મો
ગીરધરલાલ; આનંદ મુને અતી ધણો. ૧ જીરે પોઠ સ-
કળે ગાજી રહ્યું, જીરે વાજેછેર નિયાન; આનંદ. ૨

જીરે ઘેર ઘેર હરખ વધામણાં, જીરે ઘેર ઘેર ઓછવ આજ
 આનંદ. ૩ જીરે મંગળ સજ કરો માનની, વરજ નાચી
 વધાવા ભય આનંદ. ૪ જીરે ગોકુળ ગુફારે ઉઝળે, જીરે
 તરીયા તોરણ ધારણ. આનંદ. ૫ જીરે દાન આપે કેસરી
 રાયજી, જીરે ગજરથ અશ્વને ગાય. આનંદ. ૬ જીરે ગો-
 કુળ ગામ રંજીયામણું, રંજીયામણું શ્રીગુમતાં તીર. આ-
 નંદ. ૭ જીરે કિડા કરે ગોધરંજલજી, જીરે રત્ન ગંગા-
 જીના વીર. આનંદ. ૮ જીરે એ પ્રભુને નવ્ય ઓળખાય,
 તેને ફેરો પડ્યો સંસાર. આનંદ. ૯ જીરે એ પ્રભુને
 જોણે ઓળખ્યા, તેના ભાગ તણો નહી પાર. આનંદ.
 ૧૦ જીરે આશ પરી વાહાલે ભક્તની. ખલહારી ભય
 માધવદાસ. આનંદ માહારે આનો ધણો.

ધોળ ૧૦૯

શ્રી વલ્લભ કુળ ભલે પ્રગટીયા, પ્રગટ્યા શ્રી વીઠલનાથરે
 દાસને મનરે આનંદ ધણોરે વેદપુરાણે આ વાતરે. ધન્ય
 માતાજી શ્રી અકાજી, જોણે કરે શ્રીનાથજી હુસારાબારે.
 શુક સતકાદીક ગમ નહો, પ્રગટ્યા શ્રી પૂરૂષોત્તમ આબારે
 ર ઘેર ઘેર ગુફા ઉછળે, તોરણ દ્વારે સોહાયરે; પરમપતે
 તાં સુદરી, હરજીને નિરખવા જાયરે. ૩ સુદરી સરવ ટોળે
 મળ્યાં, મુખ જોઈ જોઈ મોહરે. આનંદ સાગર ઉભટયો,
 ત્રીભાવન જ્ય જ્યારે હાયરે. ૪ વાજાં વ વાગે શોભીતા,
 ઘેર ઘેર ઓછવ થાયરે; દુદાંભી વાગે દેવતાનાં, શુકજી
 શ્રી ભાગવત ગાયરે. ૫ કેશર કુમ કુમ છાંટણાં, દેવની
 આશિષ થાયરે; દાન આપે શ્રી વલ્લભજી ધણુ, ઉભટ અ ગ
 ના માયરે, ૬ ભક્તિ મારગ સ્થિરે સ્થાપવા પરતવની કરેવા

(૧૧૭)

સાહેર; આપણને અનુગ્રહે કર્યો; જોગી ન જાણે એ વા-
તરે, ૭ ભકિત કરે. આ વીઠલજીની, ખીજી ફાગટ વાત
રે; એરે લીલા જે કોઈ જાણશે, તે વરજવાડીનેા સાધરે.
૮ માગસરે વદીને નામી ભલી, ભલી ભલી આજીની વાત
રે; આ વીઠલસરે રૂઢ્ય હુયા, પ્રગટયા આ પુરણ બ્રહ્મ-૯
ધતળ મંગળ હોય ધણાં, આ સુખ આંગે ન માપરે; ચી-
રાણ જીવે માહારે વાનમો, બલીહારી માવવદાસરે ૧૧
આ વલભ કુળ બલે પ્રગટીયા પ્રગટયા આ વીઠલનાયરે.

ધોળ ૧૧૦

સાંભળ સુજની વધામણી, ઓગોકુળપતીને દરખા;,
પારવતી માતાએ સુત જનમીયા; આ દવારકા નાપજી અ-
વતારે, પ્રગટયા શ્રી પૂરશોતમ લાલજીરે. ૧ વાજીત્ર વાગે
સોહામણા, ગુણીજન ગાય છે ગ્વત; મામાણ જાયક મ-
ખ્યા સહુ, તેમને આખ્યાં ગહુ દાન. પ્રગટયા. ૨ ધન્ય ધ-
ન્ય વહશાક માસનો, ધન્ય સુદી પડવાને દીત; ધન્ય ધડી
શુભવારનો, હરખ્યાં સરવેનાં મન, પ્રગટયા. ૩ જીવતી જ-
નરે ટોળે મળી. નવ સસ સજ્જ્યા શણુગાર; આણે પ્રભુને
વધાવાને કરે ધરી મંગળ ચાર. પ્રગટયા. ૪ કંચન કુળશ
મુરતક સોહીએ, ગાતાં મંગળ ગીત; પ્રીતશું પાંદિઆં દર-
ખારમાં, જાણે આવા રાજાજીત. પ્રગટયા. ૫ ભેટ ધરે મન
ભાવતી, વળી વળી વારણે જાય; એ પ્રભુ ચરણ પરતાપ
થી નિજદાસ આનંદ ગુણ ગાય. પ્રગટયા શ્રી પૂરશોતમ
લાલજીરે.

ધોળ ૧૧૧

સેતયોરી અમા શ્રીનાથજીને ખમા; ખમારે ખમા ન-

દશા સંજાં; શેન૦ ગોખે ચડી નીહાનવારે, અમા૦ અ-
મને આશા વાસન ગોરી, અમા૦ કેસરીઆ પાંધા સો-
હીએરે, અમા૦ માગે સોહીએ પાપ ગોરી, અમા૦ પાંદે
પાંચુપાંધ બેરખારે, અમા૦ કુણ બળકે છે ચાર ગોરી
અમા૦ ગોરી કુદન બળકે ચારગોરી, અમા૦ જીમક લટકે
ચાર ગોરી, અમા૦ મીઠે લાજનકુ, ખમા૦ ફુલરા આશુવદ
પોહ્યાચીએરે. અમા૦ ગળે ગુન્જકા હાર ગોરી, અમા૦
ભીમન ડાંધાર ભિટ્ટીયોરે. અમા૦ વરજના પ્રાણ આધાર
ગોરી, અમા૦ સેન ગોરી અમાશી નાયજીને ખમા.

ધોળ ૧૧૨

નાગર નદજીના લાજ, માહારી ચુંદડીના ચોર; ચુંદડી
ચોરી વાહાણો કદમ ચડી ખેડો, સાસરીયાં સુનાપરે, ફર
થકી દોડો, નાગર ૧ કાનડ કાળા મારજી વાળા; મકર
ધારોરે, આધી રાત્ર મથુરાંથી આચોરે, કંસ કારણેરે. વાજા
નંદના. ૨ લાખ ટકેડી ચુંદડી, અજબ રડો રંગ, સાસં
રે સંતાપશે મેરો ખુડો થશે અંગ વલા. નંદકુવર સ્યામ
સુદીરે, મદન મોહનલાલ; નંદકે ગીરધર જીવન મેરો નામ,
વાહાણ વરજનારે મેરી ચુંદડીના ચોર. ૪

ધોળ ૧૧૩.

શ્રી ગોકુળનાયજીના લાજરે, શ્રી પૂરસોતમ વર રંગ ર-
શીઆ. વાહાણે કીધા વર્ધસ્ત્રવ ન્યાજરે, જનમ જનમ મારે
મન વળીઆ. ૧ એમનું નખ શીખ અદ્ભુત રૂપરે, શ્રી
પૂરશોતમ; વાહાણે શ્રી કાંકરોલીના ભુપરે, જનમો જનમ
૨ તમારાં સુન્દીર નેન વિથાજરે, શ્રી પૂરશોતમ; તમો તી

(૧૧૯)

લક મુદ્રા ધર્યાં ભાળે, જનમે જનમ. ૩ શ્રી સુખ છે
પૂનમ ચંદ્રે, શ્રી પૂરશોતમ; જ્ઞતાં ભાગ્યાં ભવકુળ દુરે,
જનમે જનમ. ૪ તમે શ્રી વરજ્યુચાલુના બ્રાતરે, શ્રી
પૂરશોતમ, તમે સી જીમનાંજીના તાતરે; જનમે જનમ
૫ તમે વરજ્યુચાર બેઠીજીના તાતરે, શ્રી પૂરશોતમ, શ્રી
ચાશમતી વહુજીના નાપરે, જનમે જનમ. ૬ શ્રી પદમા
વતી વહુજીના કંધરે, શ્રી પૂરશોતમ; સુત શ્રી ગીરધરજી
ગુણવતરે, જનમે જનમ. ૭ તમે રાજનમર સુખ આ-
પ્યુરે, શ્રી પૂરશોતમ; મહાપતીત વાચ્ચજી કુળ કાપ્યુરે, શ્રી
જનમે જનમ. ૮ હોઠી કાંકરોત્રી જનમ દીન કીધારે, શ્રી
પૂરશોતમ; નિજદાસને શરણે લીધારે, જનમે જનમ મા-
હારે મન વસીયારે, ૯

ધોળ ૧૧૪

આ કળીમાં કારણ એક, અષ્ટાક્ષર ભારી, ઓવલભ
શ્રી સુખથી પ્રગટીઆ અષ્ટિ તારી, ઓવલભ વંશની કપા
યકી. ૬૨ અષ્ટાક્ષી વરજ્યુચરે, શ્રીસુખથી પ્રમટયો એ શ્રી
વલભ; એ વેળાને ૬૩ પ્રભામ, અતટાક્ષર ભારીરે. ૧ આ
દેવી જીવપર દયા વિચારી, રસ વરસાવા ભારીરે અવિઠ
લ પ્રભુજીએ કપા કરીને. ગ્રંથ પ્રગટયા જીવિયારી; અષ્ટાક્ષર
ભારી, ૨ અષ્ટાદશ કરપા રલોક પ્રગટયા ઓવલભરાજ કુમા
રે; માહા ગુરુ રસ પ્રગટ કરયા, જાગી વંશ સહિત બ
લીહારે- અષ્ટાક્ષરભારી. ૩ પ્રથમ રલોકમાં પ્રગટ બતાવ્યું,
શ્રીકરન ચંદ્રનું રૂપરે; કશ્ન કશ્ન કશ્ન નેતી કરીને, સદા રસ
રૂપ, અષ્ટાક્ષરભારી. ૪ આનંદને વળી પરમાનંદનું, સુખ
અષ્ટાક્ષર માંહરે; નિરસંતને વળી નિઠળ થઈને, ભજે મ

જે વરજરાય, અષ્ટાક્ષરભારી. ૫ શ્રી માહાપ્રભુજીએ સાત
ભક્તિના દાન કર્યાં આમંત્રે; માહા અધાર કળી જીવ
ઓધરવા, સાતે ભક્તિનેા એ જન્વ. અષ્ટાક્ષરભારી, ૬
સાત ભક્તિનાં નામ વપ્પાણું, મવજી વળી કારતનરે, શ્મ
રણને વળી શ્રવણ ભક્તિ, પાંચમી છે અરચન. અષ્ટાક્ષર
ભારી. ૭ પાદઓવ દન વંદન વાસ તાવ, એ સરવે મઠી
ને સાતરે; માહા પ્રાકમી સાતે જાણને, એક એક મળી વી
ક્ષાત. અષ્ટાક્ષરભારી. ૮ પુકપરીક્ષા પ્રહલદ શેષજી, લક્ષ્મી
મીને પૃથુરાજરે; હનુમાન અદે સાતે જાણને, એક એક ભ
ક્તિએ કીધાં કાજ અષ્ટાક્ષરભારી. ૯ હેવા મોટાને બહુ
પરાક્રષ્ઠી, પ્રાપ્ત થયું રતારે; આ દેવી જીવપર દયા વિચા
રી. અષ્ટાક્ષર ધન્ય ધન્ય અષ્ટાક્ષરભારી. ૧૦ આ સાતે
માંથી એકે સાધન, આ કળીના જીવ શું કરશેરે; અષ્ટાક્ષ
ર માહા મત જપ્પાથી ભવસાગર તે તરશે, અષ્ટાક્ષરભા
રી. ૧૧ જે દીવસથી શ્રીગુરુ કૃપાથી, અષ્ટાક્ષર મળયું દાન
રે; તે દીવસથી જીવન પરિવાન રહુ રાખ્યું ધ્યાન અષ્ટા
ક્ષરભારી. ૧૨ શ્વાસો રાસને હરતાં ફરતાં, અષ્ટાક્ષર સુખ
ગાયરે; નિંદ્રા જાગ્રજી રસ્તે ચાલતાં, અહરમિશ ચાલ્યાં
જાય. અષ્ટાક્ષર ભારી ૧૩ આન દને વળી પરમાનંતું,
સુખ મળે સુખ થપરે; માહા અજૈકીક લીલાનેા અનુભવ
કરી લીલામાં જાય. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૪ પ્રગમ શ્લોક-
માં શ્રી વલ્લભ શ્રી વીઠ્ઠલ, કૃપા બહુ ગુઢ કીધારે; નિજ શ્ર
ષ્ટિને દાન આપીને સકલ કામના શીધી, અષ્ટાક્ષર ભારી.
૧૫ બીજા સ્લોકમાં સદા સરવદા શ્રીકૃસ્ત સમરણ કરવુરે;
જમના દુતનુ કાંઈ ન ચાલે. લેશ માત્ર નહીં ડરવું અષ્ટા
ક્ષર ભારી. ૧૬ આધ્યાત્મ ભક્તિ અષ્ટાક્ષરની, માહા પાતક

સહુ નાસેરે; જોખાણુ શ્રી બળકની હેત્યા, તે સહુ ત્રા-
સે નાસે. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૭ ત્રીજા શ્લોકમાં માહાત્મ
ભણી, અષ્ટાક્ષર નીત જપવોરે; જમનાં દુત પડે નકા દ્ર
હે એવો અષ્ટાક્ષર ઓળખવો. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૧૮ કાગ
કરમ તેહને નહી ખાંધે, ઉલટા અનુકુળ થાયરે; માયા મો
હના આપે તેને, જોતેઅસ્ટાક્ષર નીત ગાય, અષ્ટાક્ષર ભા
રી. ૧૯ અસાનને શ્રીકૃષ્ણ ભજનથી, અગણીત પાપ સહુ
જાયરે; અભમેલની વાત વીચારો, માહા પાપી પાવન થા
ય, અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૦ એ ધામાં શ્રી સહીત અષ્ટાક્ષર
વરણુ શ્રી વીઠલેશ્વરે; નિજ શ્રદ્ધિ ઉપર હેત વિચારી, યુદ્ધ
રૂપે ધરના ધર. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૧ નિર પક્ષ વડે નિર
ધાર કરીને. પ્રગટ કર્યા માહારાજરે; પાંચમા શ્રી મુખ ક
છથી, ગ્રાવલમે ક્રીધાં કાળ. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૨ શ્રી ગી
રીરાજ ધરણે ચિંતા મટાવા, માહા મંત્ર પ્રગટાયોરે; જોમ
રૂઢ દગલો ચીતગી બાળે, તેમ જીવના દોશ મટાવા. અ
ષ્ટાક્ષર ભારી. ૨૩ દવાપરમાં પ્રભુ પ્રગટ થઇ, પૃથ્વીને
ભાર ઉતરયો; તેમ કુળીમાં આ અસ્ટાક્ષરથી, વાહાલે સક
ળ અગ્રી તારેચા. અં ૨૪ શ્રી વલ્લભ શ્રી વિઠલેશ કાપા
કરીને પૃષ્ઠ રસ પ્રગટાવોરે; માળા તીલક છાપ અસ્ટાક્ષર
પંચાક્ષર ધણા ભાવ્યા. આં ૨૫ છઠા શ્લોકમાં અષ્ટાક્ષ
રના, અક્ષર વરણુઆ ત્રણરે, શ્રી કૃષ્ણ નામને સુભાગ્ય
સાથે દ્રઢ કરી મનતુ પરણતા, અં ૨૬ શ્રીથી અખંડ
શોભાગ્યની પ્રાપ્તિ મળે અલોકીક ધન્યરે; કુશબ્દપાપ તાપ
ને ટાળે મશબ્દ કુળી અન્ય સાધન. અસ્ટાક્ષર ભારી. ૨૭
સાતમાં શ્લોકમાં શરણુ ત્રણુ એ. અક્ષર વરણુઆ આપરે,
પ્રથમ શબ્દથી લક્ષ્યોરાશી. ટાળી મટવા તાપ; અં ૨૮ ૨

કારે શબ્દથી મહા અલોકીક, લીલાનુ થાય જ્ઞાનરે; આલોકા
 રથી અન્ય આશરે છુટે, દ્રઢ ભક્તિમાં રહે ધ્યાન, અં
 આઠમાં સ્લોકમાં બે મમાએ કૃપા ગુઢ બહુ કીધારે; પ્રથ
 મ મિં દ્રઢ પ્રીત્ય ખતારી, ખીન્ને સાહજન સીધી. અં ૩૦
 નવમા સ્લોકમાં માહાત્મ જાણી, અષ્ટાક્ષર નીત્ય ગાયરે; શ્રી
 ૭ શ્રીવલ્લભના ચરણ પરતીત, સંયે દ્રઢ પાય. અષ્ટાક્ષર
 ભારી, ૩૧ દસમા સ્લોકમાં મહા મંત્રીથી, રોગ પાપ
 સહુ જાપરે; રીઠી સીધી સહુ ધરમાં આવે,
 પરમાનંદ સુખ થાય. અષ્ટાક્ષર ભારીં ૩૨ એકાદ
 શમો આણંદને, વળી પરમાનંદ પુરણરે; સ્નેહ કરી
 અષ્ટાક્ષર જાપે, તેને રોગ જ્વરનું ચુરણ. અં ભારીં ૩૩
 દ્વાદશમા વળી પ્રેત ભુત, પિશાચ સરવેને શઘિરે; ચારે શ-
 ત્રનો ૩૪ નહી તેને, અષ્ટાક્ષર રાખો ઢીંગ, અં ભારી.
 ૩૪ ત્રિયોદસમાં કૃત્તિયા કૃષ્ણ અષ્ટાક્ષરથી ત્રાસેરે, આ-
 નંદ મુરતી શ્રી કૃસ્તચંદ્ર, નિજભટતને રાખો પાસે. અં
 ભારી. ૩૫ ચતુરદસમા સરવે પ્રકારનું, કુખ મટે સુખ ગા
 પરે. અહો રાત્ર શ્રીકૃષ્ણ ભજનથી, ઉભય લોક સુખ થાય.
 અં ભારી. ૩૬ પંચદસમાં વલ્લભ પ્રભુને, શરણ પાઈ સુખ
 ગાયરે; સરવ મંત્રનો રાજ શિરોમણી, ભજે સ્વર્ગ મટે
 વરજ થાય. અં ભારીં ૩૭ પદ દસમા અષ્ટાક્ષરનો,
 ગુપ્ત તે જપ થાયજો; મહાત્મ જાણી અદાપૂરવક, ભજે તાપ
 કળેશ સહુ જાય. અં ભારીં ૩૮ સતરમા સહુ શ્રદ્ધીના,
 ઉપર હેત કરી પ્રગટચારે વેદ શાસ્ત્ર પૂરાણ આહ્વનો, સાર
 સહુ મન ભાવે. અં ભારીં ૩૯ અષ્ટાદસમા સ્લોક
 શ્રી વિઠ્ઠલ પ્રભુજીએ પૂરણ કીધારે; અષ્ટાક્ષરમાં નિધી જાણી
 સંકળ મનોરથ સીધો. અં ભારીં ૪૦ એવે વાહાલે

(૧૨૩)

નિજ અષ્ટીપર, દયા વિચારી ભારીરે; ઓઝુર કપાથી વણુંવ
કીધે, જ્ય દાસનો દાસ બલીહારી. અષ્ટાક્ષર ભારી. ૪૧

ધોળ ૧૧૫

ચાલો જળ જીમનાંરે નાહાવા, ગીરધર આવશે ગાચો
પાવાં ૧ ગોવાળની મંડળીરે લેઈને, વાહાલો મારો નાચે
તાતા થેઈરે ૨ સુખની શી કહુંરે સુજની, વાત કાંઈ
વરેણવી ન જ્ય વરજની ૩ વરજ વરણવામાંરે ન આવે,
એ સુખ અનુભવીયાથી ન આવે ૪ અનુભવમાં છેરે
એને, એ ક્યાંદાંથી જીને તેને ૫ એ સુખ પાંડવારેહા
પસે, એ સુખ અનુજીતને અભિલાશે ૬ દાસ વલભનારે
સ્વામી, વાહાલો મારોછે અંતરજામી; ચાલો જળ જીમનાં
રે નાહાવા ૭

ધોળ ૧૧૬

હરી તને પ્રસન્ન તે ક્યમ થાશે તારા દીલનું કપટ ન જ્ય,
પ્રભુ તને પ્રસન્ન તે કેમ થાશે ટેક. એ પદ્મશાની ઝુરે શેવા
બતાવે ત્યારે ત્યાં ગણગણતું શું બોલે, ધરના સ્ત્રી જ્યારે
માગે ધરાણું; ત્યારે હરેષ મગન થઈ ડોલે, હરી ૧ હ-
રીના ભડતને હુષ્ટુ સુકુ વેઠ વળગી હોય જાણે, સગા અં-
બાંધી જ્યારે પડણા આવે; ત્યારે મિષ્ટાન પીસે પરાણે,
હરિ ૨ એકાદશી ઉછવ જાગણમાં, ત્યા તને નિંદ્રા બાગે;
ભાંડ ભવઈયા નૃત્ય નારી સગ, આખી રાત તું જાગે,
હરિ ૩ હરીની શેવા કરતી વેળા કાયા તારી કંપે, ગં-
જીરે સોગટાં રમતાં; આખો દીવસ ના જાપે હરિ ૪ હ
રીનું મંદન ધસતી વેળા, અન્ન શરીર બગડે; કુંડી કતકુ

મરી મશાણી, ભેળી ભાવે ભાંગ રગડે, હરીં ૫ ઝાઠાં
 ઝોતી કાય કોડીયાં ભગવત ભુષણુંધાલે, સોનું, રૂપ મણી
 મુકતાક્ષ; ધરની સ્ત્રીને નવ ચાલે, હરીં ૬ આ કરવું આ
 ના કરવું, ઝોમ સહુને શિક્ષા દેછે; કુલ્યા પ્રમાણે કયું ક
 રતો નથી, અનુચિત કરમ કરેછે, હરીં ૭ જગત દેખતાં
 જપને બેસે બારી નવ નાહાય ખાવા, ગણ કાપતાં પામ
 ગરગણો; એ વૈસ્તવ વાહાના, હરીં ૮ દુર્લભન હરીનામ
 રટણમાં ચતી આળસ તારે, દુડામાં કુટણ પરિનિધાનાં
 આખો દીવસ ન હારે, હરીં ૯ અંતરેના ગત્ય કોય ન
 જાણે જાણે અંતરજામી, સાચા સમયે સામગિયો; દાસ
 દયાનો રામી, હરીં ૧૦

ધોળ ૧૧૭

વરજ ચોરાશી કોસની વન યાત્રાની પરીકમા

દયારામ કૃતમાં બખી છે.

છરે પ્રથમ પ્રમાણ આ વિઠલ નાથ, એમના શ્રેવક. જ
 નનો મળીઓ સાથ. ૧ ચાલો ચાલો વૈસ્તવ વરજમાં
 જઈએ, શ્રી ગીરધારીજી નિરખી ધણીઆતા ધર્મ. ૨
 પેહેલા શ્રી જીમનાંજી વિશ્રામ ઘાટ નાહીએ; પરિકમા ક
 રતાં હરીના ગુણ ગાઈએ. ૩ સરવે ભગવદી મળી મધુવન
 જઈએ, તાલ વન કમોદ વન જઈ નાહીએ. ૪ સગુવાય
 બેંસરીને બોહોળાં વન, ત્યાંહાં તો આ કુંડ નાહી યઈએ
 પાવન. ૫ નાહાઈએ રાધા કરન કુંડ પ્રભુને ભજીએ, આ
 વલ્લભ આ વિઠલની બેઠકે નમીએ. ૬ નારદ કુંડને કુસ
 ચોખરજે, આ પ્રભુનું ભજન મનશું કરજે. ૭ છરે ગ્વા

લ પોપ્પર નાહીએ તેહ, શ્રી ગીરધારીજીની તલેડીમાં લો-
 ડીએ દેહ. ૮ ગીરી ધરણ ધીરજ મંદીર જોવાં, ત્યાંહાંતો
 જન્મ મરણનાં કુખાં ખોવાં. ૯ નાહીએ માનસી બંગાને
 ભ્રમ કુંડનાં સ્નાન, માહા પ્રભુની ખેઠકે કરીએ પરણામ.
 ૧૦ દાન ધાડીથી ખીલણુ જાણુ, ત્યાંતો ચક્ર તીરથ માહોડું
 નાહાવું. ૧૧ પાપમાયન રણમાયન વધન, લીલાનાં સ્થળ
 તેતો નંદ નંદન. ૧૨ ચંદ્ર કુપ સરોવર ખટ મુજ, મા-
 હા પ્રભુની ખેઠકે થાપ્યે અનુકુળ. ૧૩ શંકર ખત કુંડ
 ગાંધ્રવ કુંડમાં નાહીએ, ગોવીંદ કુંડ નાહી કારતારથ થઈ
 એ. ૧૪ માહા પ્રભુ ખેઠકે ત્યાં ભોગ ધરીએ, હેતે મળી
 હરી કીર્તન કરીએ. ૧૫ જીરે અવજારા કુંડને પૂજી રીજે,
 જીણી શીખાન લાગ હો રાણીજી. ૧૬ હરી હાથી ગાયો
 નાં પગલાં, એક મુગટ શીખાનાં દરશન કરવાં. ૧૭ શામ
 હોઠ ખેઠક શ્રીજીની, એક ગફા ગોવીંદ શ્વામીની. ૧૮
 બાધ બાંધણે સો ધુરી શીખારે ભળી, હરજી પોપ્પર સુર
 કુંડ મરણે રૂદ્ર કુંડળી. ૧૯ યજ્ઞા દ ઉવરતીને નમાવ્યાં શીશ
 શ્રી ગોવરધન સ્થળની શાભા અતીશ. ૨૦ પૂજણી શીખાને
 ભોગ ધરવા, નિત્ય આવે લોક ખડું દરશન કરવા. ૨૧
 ગુલાલ કુંડ ગઢોડી પરમ દરનાં વરણ, જીરે અલકનંદાને
 બદરીનારાયણ. ૨૨ કદમખંડીને ઇંદાલી કામ વન, નાહી
 એ પ્રેમ કુંડ વિમળકુંડ નિરમળ વન. ૨૩ ખીજા કુંડ ખણે-
 રા છે ત્યાંહાં, ગાંબ મીચામણીની ગુફા ત્યાંહાં ૨૪ ચરણ
 પાહાડીને ધસ સીધા, ભોજન ઠારીને ભોગ કટોરા ભલા
 ૨૫ જીરે ગફા એક વચ્છાચુરની, સુરભી કુંડે ખેઠક વર
 વલભની. ૨૬ સોનેરી કદમ બડી ધામ, ત્યાંતો મીત્ર-
 મણી સંપાને મીત્ર સમાન ૨૭ તેતો દેહ કુંડ નાહાવું

ઉચ્ચે ગામ, ત્યાંતો દરશન કરવાં રેવતીને ખજરામ ૨૮ ભાતુક્ષેત્રને ખરેસાના ગામ, ત્યાંહાંતો રાજ કરે ૩૩ બ્રહ્મ ભાત, ૨૯ શ્રી રાધકાની સંગે અશ્વ સખીઓ જાણી, જીરે સાંકડી જાહ ને ધાંટી દાણ. ૩૦ જીરે ઘન ધટ માનધટ ના ધટમન, જીરે દાણી કુંડ રત કુંડને ધેમર વન. ૩૧ માહા પ્રભુની ખેડકે માર, જીરે નાખારો ચાખારી ભાતુકું વન. ૩૨ પીરી પોખર સકેત બટમુખ, ખીચલા કાસન કુંડને રૂશિ કુંડ. ૩૩ નંદ ગામને નંદજશોદા માત, શ્રી કમ્પની સાથે વલખજીરે બ્રાત. ૩૪ સુરજ કુંડ મધુવન કુંડ સધળા, આવું જોઈને મન થયું વિમળા. ૩૫ ચરણ પાહાડી ચરણ અંકુશ શીલ્લા દરશન કરીને ગાવી લીલા. ૩૬ દધી ગામ શ્રેકુંડને કોટીપવન, ક્ષીરે સાગર સગેસાઈને ઇંજવન. ૩૭ શ્રી જીમનાજી કીધાં શ્રી ખજરામ, અખે બટ કાત્યાયની વ્રતના ઠામ. ૩૮ ગોપી ઘાટ ઘાટ ચીર હરવાનાં, જીરે નંદ ઘાટ ઊતરવાનાં. ૩૯ ભાંડવન જાઉ ના ઊની વાટે. ભાંડીર કુવોને બટખીજેરી ઘાટે. ૪૦ વેલ વનમે માન સરોવર સુખ ધામ, મહાકાસીલ્લા પોપરોલીને માટ પાન. ૪૧ લોવનરોવન પ્રગટાં રાધા, માહાવન બ્રહ્માનું યાટ માટી ખાતા. ૪૨ શ્રી ગોકુળ મંદીર પ્રભુના સાત ત્યાંહાંતો રમાણ રથળની સો કહુ વાત. ૪૩ શ્રી માહા પ્રભુ ની ખેડક છે જ્યાંહ, જીરે બ્રહ્મસખંધની આસા ત્યાંહ; ૪૪ પેહુલાં છોકર હુકરાણી ઘાટ નાહીએ, ગોપ કુવો ના હી બળદેવ જઈએ. ૪૫ પછે વંદ્રાવન બનશીબટ જેહ, પરીકમાના રથળ આબ્યાં તેહ. ૪૬ જીરે મથુરાં જન્મ ભુ મી વીચામ, જીરે રથળ સધળાં જોવાની હામ. ૪૭ ચારાશી કોશની પરીકમા કરી, સરવે ભગવદી મળી ગુણ

ગાઓ હરી. ૪૮ ને કોઈ પાઠ ભણેને નિત્યે ગાય, તે
હેને વનયાત્ર કૃષ્ણ અધીકજ થાય, ૪૯ એ કોઈ પાઠ કરે
નીત્યે નેમ તેહેને હરીશુ બાઢે અતી ધણો પ્રેમ પં. જીરે વંન
જીવવન કીધી કરી જોડ, શ્રી વરજબુશજીએ પૂરચાકોડ.
૫૧ જીરે હરીગુણ ગાએ વલમદાસ, તેહેના મન તણાતો
પૂર્વજો આય. પર જીરે પ્રથમ પ્રણામ શ્રી વિઠ્ઠલાય.

હું શુ જાણું ને વાહ લે મુજમાં શું દીઠું. વારે વારે
સામુ ભાળે મુખ લાગે મીઠું, હું શું જાણું ને વાહાલે
મુજમાં શું દીઠું. ૧ જળ ભરવા જાઉં ત. રે પૂઠળ પૂઠ-
ળ આવે, વગર બોલાવ્યો વાહાલો ખેડતુ ચાવે. હું શું
૨ વહુ ને તરછોડુ તાએ ચીસ ના લાવે, કોઈ મીસે, મા
હારે ઘેર આવીને બોલાવે. હું શું ૩ એકલી જાણીને વા-
હાલો પાવલે ભાગે, રંગ યઈ વાહાલો કંઈ કંઈ માગે.
હું શું ૪ મને જાતી જાણી વાહાલો દાડવો આવે દોટે
પોતાની માળા લઈ પહેરાવે માહારી કોટે. હું શું ૫
મને જાતાં જાણી આગળ આવી રોકે, થયાનો પ્રીતમ બે-
હેની કેડલો ના મુકે. હું શું જાણું વાહાલે મુજમાં શું દીઠું.

ધોળ ૧૧૮

શ્રી ગોકુળીયું મુકીને કંઈ નહ્યે નહી, ટેક. વાસો
વસીએ ચરણ કમળની છાંય જો; શ્રી જીમનાંજીનાં સુંદર
તઠ રંજીઆમણાં; જ્યાંહાં માહારા વાહાજાજીના પરમ ર
મણ સુખ ધામ જો. શ્રી ગોકુળીયું ૧ જસોદા ઘાટે
આનંદ સાગર ઉત્તર્યો, સુખ સામર માજીની લે ભક્ત સ
માન જો; શ્રી હુકરાણી ઘાટે સુંદર બેઠક શાભીતી, સદા
ખીરાજે શ્રી વલ્લભ પ્રાણ આધાર જો. શ્રી ગોકુળીયું ૨

શ્રી ગોકુળીઆની વૃક્ષ લતા સહુ નમી રહ્યાં, ચરણ પરસ-
વા શ્રી ગોકુળ અઘટ પ્રધાનજી; શ્રી ગીરી ગોવરધન રત્ન
ખચીન સોહીએ ધણાં, આદ્ય વંદ્રાવન નિત્ય રમણનું પા-
મ જી. શ્રી ગોકુળીયું ૩ આનંદ મંગળ મારગ સિંધુ ઉ-
લટયો, કુંજની કુંજમાં ખેલે શ્રી નંદકુમાર જી; આ નર-
જી શ્રી ગોકુળીયું નિરખ્યું સહા; આ નરણાંત્રા ભાગ્ય
તણો નહી પાર જી. શ્રી ગોકુળીયું ૪ શ્રી વલભજી પાઠે
પ્રીતમજી ખેસે ઘણા; આનંદ ગલીમાં ભીડ તણો નહી પા-
ર જી; રંગીલી ગલી શ્રી ગોકુળપતી મંદીર જતાં ત્યાં ક'
ઈ વાહાલો વળી લેછે દાન જી. શ્રી ગોકુળીયું ૫ જગ
મોહનમાં ખેડક સુષે ભીતી, મનોરથ પુરે શ્રી ગોકુળનાથ જી
રમાય રેતીમાં રાસ મંડળ રચના કરી, હરખી નીરખી જ
અમકતારથ થઈએ જી. શ્રી ગોકુળીયું ૬ ભેડ પેહેરામણી
ભાવ સહીત સહુકો કરે, વૈશ્વના કહે અમને આપો વર-
જમાં વાસ જી; શ્રી જીમનાંજી ઘેરાં નીર અતી શોભીતાં,
ઝવેરી રીતે કેલેછે શ્રી વલભદાસ જી; શ્રી ગોકુળીયું મુકી
ને કંઈ જઈએ નહી.

ધોળ ૧૧૯

વારી વારી શ્રી ગોકુળનાથ, તમારા લટકાને; ટેક. લટ
કે શ્રી ગોકુળ ગામ વસાવ્યુંને મોહોટા મંદીરનું રાજ્યરે;
સહુ શેઠાને ચરણે રાખ્યા, ચઉદ ભોવનના નાથ, દરશન જ-
ઈએરે. વારી વારી ૦ ૧ પીળાં પીતાંબર પરવટવાળી, હો-
ડ્યાં ઉપરણાં સારરે; કેસરી કેરાં તીલક ખીરાજી, શીરપર
કેસરી પાચ; દરસન જઈએરે, વારી વારી. ૨ કંઠે સો-
હીએ કુચ કુચી, ને હીરા કડી અતી સાચીરે; કંઠે મા-

તનકી માળા ખીરાળે, કુંડળ ઝળકે કાન દરસન જહ-
એરે, વારી વારી. ૩ સુંદર સારાં કડાં ખીરાળે, ને પાં-
ડાંચી રત્ન જડાવરે; બાંહે બાજુબાંધ ઘેરખા ખીરાળે,
એવા વાહાલાને શણગારે; દરસન જહએરે, વારી વારી. એવા
૪ મદન માહિનજી આપે ખીરાળે, બડાં વધશિવનાં ભા-
ગ્ય, દરસન જહએરે, વારી વારી. ૫ સાતે સ્વરૂપ શ્રી
ગોકુળમાં ખીરાળે, સામા વિઠ્ઠલનાથના લાલ; દરસન જ-
હએરે. વારી વારી ૬ ગોકુળનાથજીને પારવતી વહુજી નિત
નવી આરતી પૂરે, લટકે શ્રી ગોકુળનાથ આરતી ઉતારે;
શેવકને સુખ આપે, દરશન જહએરે; વારી વારી શ્રી ગો-
કુળનાથ તમારા લટકાને. ૭

ધોળ ૧૨૧

પ્રગટયા પૂરૂષોત્તમ લાલરે. સાંભળ મારી શહેલી; વા-
હાલા છે આનંદકારીરે. વાત કરે હરી હરી. ૧ હેવા વ-
ધશિવ જનનાં જીયરે, નિરખુ છું નહિણાં ભરી; એવા પુ-
રસ્સોત્તમ પાનળીઆરે, લીધુ છે સરવસ હરી. ૨ એવા
ચતુર શીરોમાળ જાણરે, સાન કરી સમજાવે છે. રસીએછે
રસનો ભાગીરે, પ્રેમ પ્રિત ઉપજાવે છે; ૩ પેલા દુરીજની
આના દીલમાં દાઝ ધણેરી આવે છે; તમારૂં શ્રીમુખજો-
વા આવતાંરે. વરહે ઘણી સંતાપે છે. ૪ ધરમાં તો નથી
ગમતાંરે, આંગણીએ નથી રહેવાતા; વાહાલા તમ વિના
માહારાજરે, અળગાં નથી રહેવાતાં; ૫ મારા કામણગારા
કાનરે, વારે વારે શું કહીએ; મારૂં અખજાનું શું જોરે,
રૂઢન કરી યાત્રી રહીએ. ૬ મલકરડે મોહ પામીશુરે, અંગે

આનુરતા ઢળે, મને ખીજી નાવે નજરે, સાંભળ માહારી
સાહેબી. ૭ સંહીઆરે સંદેસો કહેજોરે; વિનતિ માહારા
વાહાલાની; સહીઆર સમજી કહેજોરે, શ્રી ગોકુળનાથજી
ના લાલાને. ૮ પ્રભુ દયાના માહારા દયાળરે, કાંકરાબી
ના છે વાણી; પ્રભુ પ્રિત કરી પધારેરે, ચરણ કમળનીજી
દાસી. ૯ પ્રગટયા પૂરૂં પેતમ લાલરે, સાંભળ માહારી સાહેબી.

ધોળ ૧૨૨

લાલ તમારો લટકો જોઈ મને ચટકી લાગી પ્રેમ તણી
શ્રીદાઉદજી તમારો લટકો જોઈ મને ચટકી લાગી પ્રેમતણી
ટેક લટપટી પાપ કેસરીઆ વાધા, જડાવ તીલકની શાભા
ખની; લાલં દાઉદ. ૧ રસીક કુંડળ લોભક લળકે, જડાવ
જડાવે મહી હીરા મણી; લાલં દાઉદ. ૨ બાંહે બાજી
બંધ બેરખા સોહીએ, જડાવ પોહીંચીની શાભા ધણી;
લાલં દાઉદ, ૩ મત ગોકુળ ઈત મથુરાં નગરી, ખીચ જી-
મનાંજી નીરે વહે; લાલં દાઉદ. ૪ વંદાવનમાં રાસ ર-
ચોહિ, સંહસ્ર ગોપીને વચે ગીરધારી; લાલં દાઉદ. ૫
વંદાવનની કુન્નગલનમાં, જીગ જીગ જીગ રહીઆ એ
જોડી; લાલં દાઉદ. ૬ જીમનાંજીની નીરે તીરે ઘેન ચ-
રાવે વાહાસો, બંસી બજાવે વાહાસો કદમ ચડી; લાલં દા-
ઉદ. ૭ સુરદાસ પ્રભુ તીહારે મીલનકુ, રંબ તણા માહા-
રાજ ધણી; લાલ તમારો લટકો જોઈ; મને ચટકી લાગી
પ્રેમ તણી. ૮

ધોળ ૧૨૮

ચાલો ચાલો કાળીંદ્રીને કાંડડે, ગીરપારી ચારે ગાયો.
 ઓ નાયજીને નિરખીએ. ૧ હરીના શીર કુલતી શાભા ધ-
 પ્પી, એમને છોગલડે શયુગાર. શ્રીનાયજી. ૨ હરીને ભાલ
 ભીલક સોહીએ કેસરી, એમના ખીટીઆળા છે કેથ, ઓ
 નાયજી. ૩ હરીને બોલ સદા રસ મીઠડાં, એમની આંખ-
 લડી અમરીત. શ્રીનાયજી, ૪ હરીને કાંને કરચકુલ શો-
 ભીતાં, એમનાં કુડળ રત્ન જડાવ, શ્રી નાયજી. ૫ હરીને
 હડપચીએ હીરલા ઝગમગે, એમના તેજ તણે નહી પાર
 શ્રીનાયજી. ૬ હરીને કંઠે તે માળા શાભીતી, એમને
 ઉરગજ માતીના હાર, શ્રીનાયજી, ૭ હરીને ખાંદે ખાજુ
 બંધ ખેરખાં, એમની પોણંચી છે રત્ન જડાવ. શ્રીનાય
 જી. ૮ હરીને પીળાં પીતાંખર શાભતાં, વાહાલે ઓઠ્યાં
 ઉપરણા સાર. શ્રીનાયજી. ૯ હરીને ફેહડે સોહીએ કડી
 એખળા, એમને ઝાંઝરના ઝમકાર. શ્રીનાયજી, ૧૦ હરી
 ને ચરણે આપડી શાભતી, એમનો ચતુરાઈની ચાલ. શ્રી
 નાયજી. ૧૧ હરીને હાથે સોઈએ બાલ લાકડી, એતો ધેનું
 ચરાવાને જાય. શ્રી નાયજી, ૧૨ હરીને સંગે તે સરખા
 ગોવાળીયા, તાંહાં વાહાલો મધુચીસી માતલો વાય, શ્રી
 નાયજી. ૧૩ વાહાલો તે શ્રી વંદ્રાવનની કુજમાં, ત્યાંહાં
 એલે ઓ નંદકુમાર. શ્રીનાયજી. ૧૪ એ સ્વરૂપની શાભા
 જોઈને, ખલીહાઈ જાય માધવદાસ. શ્રીનાયજીને નિરખી
 એ. ૧૫ ચાલો ચાલો કાળીંદ્રીને કાંડડે; ગીરપારી ચારે.
 ગાઓ.

(૧૩૨)

ધોળ ૧૨૪

અધશ્રી ગોસાઈજીનો વિવાહ એવ,

શ્રી ગોવર્ધનધારીજી, વારી ઓ મુખપર જાઉંજી; ક-
શરે કપા પ્રભુજી તમે, શ્રી વીઠલ વિવાહ તે ગાઉંજી, ૧
એરે વિવાહ વિસ્તારતાં, જો મુખ કાંઈએ કેહેવાયજી;
એમ કરતાં કાંઈ હેતથી, દાસજીને મુખ યાયજી ૨ એ
વા કંપાળ કંપાનાયજી; કપા કરી અમ ત્યાં જાણીજી;
આપણી આરત જાણીને, એ વાત મીતડામાં આણીજી,
૩ હરખ્યાં તે હરીવંશ અતી ધણુ, માગ્યું તે અમતાણું
દીજીજી; વેહેલા યાએરે વિવાહ કરો, વેદ પુરાણે એ યા-
ણુંજી. ૪ આપણી ઈછાએ આપચા, શીખ હરીવંશને
દીધીજી; જાણ કરો સહુ ન્યાતમાં, વાત વિવાહ તણી
કીધીજી. ૫ ધણારે ધણી ઘેર આવજો, એરે વિવાહ તણી
વાતજી; પરમ પનાતુ છે એ કુળ, પનાતી છે કન્યાના
માડીજી. ૬ પીતારે પનાતો છે જોહનો, જોણે લીધી માહા
માઠી પેરજી; પ્રગટ્યા પૂરેશતમ વાયજી, આદર આવશે
ઘેરજી, ૭ કુમ કુમ છડા દેવાચીયા, મોતીના ચોક પુ-
રચાજી; પાટ ઢાળેરે પ્રકાશ્યું, સોહાશ્યું ગાવાને આવેજી
૮ એ રીતે ગીત ગાઈશુ, પનાતો ભણેરે વેહવાઈજી; તારૂં
તે પૂન્ય છે અતી ધણું, પામો તે શ્રી વીઠલવર જમાઈ
જી. સકળ શાસ્ત્રની રીતશુ, નિત્ય તે ભલી પેરે યાયજી;
વિવાહ ભણેરે શ્રી વિઠલવરનો, માધવદાસ બલીહારીજી ૧૦

(૧૩૩)

ધોળ ૧૨૫

૫૬, ૧ હું.

વિવાહ મળીઓ અવણ શુણીઓ, હુવેા જયજયકાર; આનંદ વાધ્યો અતી ધણો, મન કુળનો નહી પાર૦ ૧
 દેર આબ્યા ભલે ભાબ્યા, સગાં સહુ સહુ વાત, આપણુ
 અતી બડભાગીઆં; આનંદ અતી ધણો ગાત૦ ૨ વહુ
 જીઅ વરજનાયજીને, પુછી પુછી ધણી ગાત; આચારજ
 બાલાવીએ, હૃદયે હરખ અપાર૦ ૩ તમારી પ્રીત જોઈ
 જોઈ, મેં જાણ્યું મનમાં એમ; વિલેગ તમે કમળ હા
 થ, આવડું જાણ્યું કેમ૦ ૪ મુખે બાબ્યાં અધાનેણી, વાણી
 વેદ તે સત્ય; ગુરુ તમેછો અતી ભલેરા, પ્રાણનાથ
 સુરત૦ ૫ એજ માગુ માવડી, મુને આપી મુકા આજ;
 માયા કુરજી મુજને, જેમ સરે અમારું કાજ૦ ૬ ગુરુજી
 શું ગોક પુછી, તેતો પ્રભુજીના પેર; સમાધાન કીધાં ભ
 લાં, પછી વિપ્ર વાળીઆ ધર૦ ૭ વાત જાણી મિત આ-
 ણી, માનની મનમાંજ; વિવાહ આદર અતી ધણો, શ્રી
 નાથજીએ જેહ૦ ૮ એક હમારી વિનતી, તમે આવી ધ-
 રજી નાથ; માધવદાસ બલીહારડે હાવે, શ્રેજ સ્થાપો સ-
 રવ સાય૦ ૯

ધોળ ૧૨૬.

૫૬ ૨ જુ.

પનાતીયે દીધીએ આશિષજી, વિવાહ તે કીધો આણિલ
 માસજી૦ ૧ હુએ તમને પુછુછું ગીરધરજી, જપ પૂછું ગો-

(૧૨૪)

વીદ જીવે વરજી ૦ ૨ જોશીડો તેડાવો માહારાજજી, એમ કીજે શેષકળનનાં કાળ ૦ ૩ જોશીડો ઉતાવળો આવેજી, જોતીષ સધજે ડાહ્યાવેજી ૦ ૪ આવીને દંડવત કીધોજી, હસ્તકમળ શીરપર દીધોજી ૦ ૫ જોશીએ વિચાર્યુંછે મનજી, જોશી ભણેલો ધન્ય ધન્યજી ૦ ૬ જોશીએ જોયુંછે વિચારીજી, પૂછેછે સધજેની નારીજી ૦ ૭ જોશીએ જોયું 'એ રૂકજી, નથી કાંઈ આણે માસે કૂકજી ૦ ૮ સંવત સોળ રૂડા વીસજી, વેશક સુધે રૂડાંછે આજજી ૦ ૯ લગ્ન માકલ્યુંછે મન રણીજી, માધવદાસ પલ્લવે વળી વળીજી ૦ ૧૦

ધોળ ૧૨૭

૫૬ ૩ જી.

લગ્ન માકલ્યું છે ઓ વિહલનાયજી, રૂડો ઓ વલ્લજીનો સાયજી; કપા કરો પ્રભુ તમો તણી, કપાનાય મો હોડા માહારાજજી, એમ કીજે દાસનડાનાં કાળજી ૦ ૧ ૬-૨એ તે સુરીનર રાજીઆ. માંડવે ગાંધરવ નાચેજી; માંડવે આદર ઝાઝોજી, દુંદભી મધુરી વાજેજી ૦ ૨ માંડવે ગ્રહેલ રચાયજી, વચ્ચે અમુલખ રચાયજી; માંડવે અની ઘણો મર્મજી, એ સર્વ વિદોગત કર્મજી. બેહુ પાસે ગોવીંદજીની નારીજી, માધવદાસ ઓ મુખપર વારીજી ૦ ૩

ધોળ ૧૨૮

૫૬ ૪ જી.

બેહલા થાઓ વરજનાય, કાળ સદુ માહોરેનાં કીજેજી; એણીપેર કારજ કીજેજી, પ્રભુ બોલ્યા વાણી એ સત્યજી.

(૧૩૫)

૧ સમરથ સહીત જુનાયજી, કોડ તેત્રીસે ત્યાંહાં જોય-
જી; કુળ ધરમ કરમ સધણું કર્યું, પ્રભુજીએ જાણ્યું એ
મનજી. ૨ નવલ તે જોખન નાથજી, ચઢીઆ તે આંબલ
સુત પત્ત ધન્યજી; સમીરે સાંજનો સમો પયો, ધાડકા
ભણ રૂક ગામજી. ૩ પુરે ભણી ધુરગાવતી, સુતી આવી
સેતી એ નાથજી; ખાંત કરી ધણી રાણીએ, વાણીએ
હરીરસ ગાયેજી. આદર અતી ધણી કુમજી, તોરણ આ
બો છે અશ્વજી; નવલ કીશોર તોરણ ચઢ્યા, જીવો વર
માહન સેરજી. ૫ કંદ્રપ કોટી સ્વરૂપજી, જુનજી ભણી પેરે
ભાવ્યાજી; ભણુ કરો વહુજીને ધેર, કોટી બ્રહ્માંડ આવ્યા
જી. ૬ વહુજીએ વાત સહીને કહી, ના કહી કોણે પેરજી;
અભ્યુચિતબારે ઉતાવળા, પ્રભુજીએ પધાર્યા છે ધેરજી. ૭
વચન સમરથ અન્યો અન્ય, મન જાણી ને એમ કીજે-
જી; વસ્ત્ર અન્યો અન્ય અમુલ્ય, નિત્ય તે નવરંગી લી-
લાજી. ૮ આજણુ તે અતી શીભીતાં, આભરણ અંગે છે
મોતીજી; ખાત્ર ખાત્ર મીત્ર અમુલ્ય, સખી ધણી ધણી
પેરે જોતીજી. ૯ નાગ નાગોદર ગુમાજી. લીલાવટી તીલક
તે સોયજી; નાકે કુલી નય વેસડી, હૃદયે હરખ તે અતુ-
લજી. ૧૦ સખી તણો રનેહ, અખળા તે એણી પેરે જો-
વાંજી; ધર સહે જાણી શ્રી વિઠલ વરમો, ત્રેલોક નહી કો
તોલજી. ૧૧ તમો એતે એમ જાણજો, કહી લહી વાત
એ રૂડીજી; પાવલ નેપૂર વાજીઆં, પાવડીએ જડીઓએ
સુનીજી. ૧૨ કાને તે ઝાલ ઝણકતી; ગાલે તે કોટી પ્ર-
કાશજી, નેત્ર અન્નન મુગાનેનજી, સજ ચઢ નિરખી દ્યો
વરજી. ૧૩ માંદોમાંદે સહુ એમ કહે, સખી સહુ શીભીતો

સાયજી; માનનીયે મનમાં જાણીયું. એ આવે સુંદરી ના-
યજી ૧૪ ત્યાંહાં થકી ચઢ્યા સુણી નાયજી, કામ તે આ
વડું થું વાજી; ઐઠલે આવી વધામણી, સોહવાની તોરણ
ટોડેજી ૧૫ શ્રી વિઠ્ઠલનાથજી આવીઆ, ભાવીઆ ભલી
ચેરે કાંહાંનજી; પૂરપ વૃષ્ટિ કરે દેવતા, જોગીએ મુક્યાં છે
ધ્યાનજી ૧૬ ગ્યાન કરે સરવે અનંગ, બેઠી ચકડોળનો
પાંતીજી; અરવ અસ્તા કહું કેટલા, ના લહું ઘોડલે જન
લીલાજી ૧૭ શ્રી વિઠ્ઠલનાથજી, પેહરચાં પીતાંપર પીળાંજી
કનકમે પાટ ઢળાવીએ, એઢચાં પીતાંપર લીલાંજી ૧૮ ગો
વીંદજીએ વહુને કહ્યું, એ સહુનાં અહિંયાં તે તેડ્યાંજી;
માધવદાસ જય બલીહારડે, બીજે સહુ સાધજે કેડેજી ૧૯

ધોળ ૧૨૯

૫૬ ૫ મું.

આવો પનોતી અધાનેણી, બહુ ગુણવંતી નાર; આવો
સોહાસણ સુંદરી, સોહાગી ઉભાછે બાહાર ૦ ૧ એક લેધ
માતીની યાજ ભરીને, બીજી લે પૂરપની છાપ; ત્રીજીએ
તોરણ આવીયાં, ચોથીએ અંદન લાવ ૦ ૨ એણીપરે આનંદ
ઉલટ્યો, ચાલે અંદ્રાવળીને સાય; ગજ ગતી ચાલે હરએ
ભરચાં, ઉલટ અંગ ન મય ૦ ૩ પ્રભુજીને ઉલટ જાણાવી-
તેને આપ્યો ઉર કેરો હાર; જ્યારે દીઠા આ વિઠલ વરને,
જાણે છુટી ચાલ્યા ગજ રાજ ૦ ૪ ભિર ભુગજ તાજ મરદં-
ગશું ગાયે, શ્રી વિઠલજીને દાસ; પ્રેમ શબ્દ વાળે ધણી,
યાવ નફેરીના નાદ ૦ ૫ આબ્યાં સુંદરી સોહામણાં, માંડવે
હુવો જય જયકાર; શ્રી વિઠ્ઠલનાથ પધારીઆ, જાવા તે-

[૧૩૦]

ત્રીસ કોડ૦ ૬ પદમની પ્રેમ કરે ધણી, સગીઆં તે વહુનાં
કાજ; ભકત તણાં મન કુલીઆં, શી વિડલ સુખની રાસ.
૭ પોંખીને પધરાવીઆ, આવીઓ સુંદર જોડ; વેદ ધુની
ત્યાં હોય ધણી, દેવ વૈમાન ચડી જાય૦ ૮ શ્રી પૂરણોત્તમ
જી પધારીઆ, મારે જોડી લાજ; માધવદાસ બલીહારે,
સગીઆં વૈરનવનાં કાજ૦ ૯

ધોળ ૧૩૦

પદ ૬.

પ્રભુજીને પાટે તે પધરાવોજી, વહુજીને જોઈ જોઈ
તન મન વારોજી. ૧ વર કન્યાજીનો આવોજી; કન્યાજીને
વેગે તે પધરાવોજી ૨ સંભળ્યાજી સંભળ્યાજી સંભળ્યા
જી, વીજમ ન કીજો એક મધ્યાજી. ૩ ત્રીલોકનાથજી તેડ
જી, આવું એમ કીજીએ જોડજી. ૪ પરમ પનોતીજી આ-
બાંજી, માંદરામાં રડેલાં બાવાંજી. ૫ વહુજીએ બાણું એ
ચિતજી, પૂરણોત્તમ પામી તે સત્યજી. ૬ શેવા સુખ દઈ
કેહેવાયજી, શેવક સુખ દેવ દેખાડજી. ૭ માંદરામાં શી શી
પેર હોયજી. ૮ શાસ્ત્ર મરજનદા સહું હોયજી, ૯ વેહેલા
માઓ વરગાળા પેદરાવોજી. માધવદાસ બલીહાર કરજોડી૧૦

ધોળ ૧૩૧

પદ ૭ મુ.

ચીરજીવી ચોંરીએ આવ્યાજી, સહીયરે વહુજીને કાહા-
વાજી. ૧ બાઈ તમે એટલું ત્યાંહાં કરજોજી, અમને તે
ચિતડામાં ધરજોજી, ૨ આપની કૃપા માલ તે કીજોજી,

ખીડી કરી હસ્ત કમળમાં દીનેછે. ૩ મધુરે સ્વરે માંડવડો
 ય્યનછે જોયું તમને કેટલીકે સાનછે. ૪ સુંદરી સરોવર
 લે સાધછે, ખેલ પાસે ધ્વજના નાદછે. ૫ તે જોતાં રૂડાં
 છે સસારછે; હવે મંગાવે છે કંસારછે. ૬ કલસાર પીર
 શે કન્યાછની માડીછે, પેહરી છે પચરંગી સાડીછે. ૭
 કંસાર સારો રૂડો સ્વાદછે, એ માહોડી છે પુરિદછે. ૮
 શ્રી મુખે એમ આવીશ દીધીછે. ગુરૂંએ ચોરોકમ કીધીછે
 ૯ ગુરૂંએ બોધ્યાછે. ને વાણીછે એ વાત ત્રીલોકે જા-
 હીછે. ૧૦ જુગલ સ્વરૂપ ચડીઆ વરધેડેછે માધવદાસ
 જાળ બળ કરેડેડછે. એક વાર બોલો શ્રી રાણેડેડછે. ૧૧

ધોળ ૧૪૨

૫૬ ૮ મું.

વેવાઈ તારો માંડવડો સાંભાળ કે માંડવડો સાંભાળ કે,
 રસીક વર રમી વરચારે; સંગે સોહીએ પદમાવતા નારકે.
 આવી ટોળે મળીરે ૧ વળી વહે કન્યાછની ભાષએ કે,
 બાઈ ક્યારે આવશેરે; શ્રી વંદાવનચંદ આ વિઠ્ઠનાથ કે,
 સાથે રૂડો ભાવશેરે ૨ વળી વહે કન્યાછની માડી કે,
 કોહો રાત કેટલીરે; સુંદરીને શિખામણ દીને કે, યર્ષ ર
 સ ભેટલીરે. ૩ સુંદર તાંહે સુખ રાસ તો, વદન જીવે વ
 જી વળીરે; સોહાસણ સાસરે જાત તો. રાહીયરે વળાત્રી વ
 જીરે. ધન્ય ધન્ય તૈલંગની નાત કે, સંગે બહુ સખીરે; વ
 હજીને વળાવીને જાત કે, એ વાત વહે લખીરે. ૫ વાટડી
 વિલંબના કીને તો ફુલે માગુ સહીયરે વળી વળી પંથ
 નીહારે તો આપણ સાયજીરે. ૬ શ્રી વિઠલ વરને વેગે વ-
 ધાવો કે, ઇંદ્ર સોહાસણીરે; માધવદાસ બીહાર જાત કે,

એ જોડ રૂડી બનારે. ૭

ધોળ ૧૩૩

૫૬ ૬.

શ્રી વિઠ્ઠલ વર પરણીને પધારણા, સુરીનર જીવાને ત્યાંહાં આબ્યાજી. ૧ જોડ થકો તો એ વર જોજોજી, આ નાંદ એણી પેરે યાયજી. ૨ કંદ્રપ કોટી છે સ્વરૂપજી, બુ વન ભલી પેરે ભાબ્યાજી. ૩ વહુજીએ વાતજ પેરે કાહા-વીજી પછી ત્યાંહાં પેહેરામણીઓ આપીજી. ૪ ઠાઠા.

પેહેરામણી ભલી રીતથુ, ત્રી વિઠ્ઠલનાથજીને મન ભા વીજી; સરવે આંજીને દ્રષ્ટે કરથુ, કારજ વહેવાઈ તણું સી ધુજી. ૫ બાળપણે વીપરીત શું થુ, કીન્ને કુસ તરૂં રી-તથુ; પંચ દીવસ પ્રજૂજી એટલે એહ, અલૌકીક છે રીત-જી. ૬ લોક જીવે લોકની રીતથુ, પ્રભુ જીવે વરજ કેરો સાધજી; કહિતક નાહાના પેરનાં પેર પેર દીસે છે આનજી ૭ વર વડુંજી ઉતાવળાં ભળી, મળી રળી રમતજી; વા હાલાજી વાર માં કીજીએ, દીજીએ માગુ એ વરદાનજી. ૮ વાહાલાજી વાર માં કીજીએ, વળી વહુની એ જનજી; સ્વર્ગથી સુખ પામ્યા દેવતા, જોગીએ મુકયાં ધ્યાનજી. ૯ પાતાજેથી શેષનાથ રીઝ્યા, ઇંદ્ર નિશાન વળાબ્યાજી; મોહિંટાં ભાગ્ય છે ને તયાં. એ વર નહી સમતોલજી. ૧૦ માધવદાસને આશરે, સંસાર સંધજો છે બળીઓજી કપા કરી આ વિઠ્ઠલનાથજીએ રસ લેહુરમાં વળીઓજી, શ્રી રે ગોવરધન ધારીજી; વારી આ મુખ પર ભકિત રીજી

ધોળ ૧૩૪

શ્રી નટવરલાલને વારણેરે, સુદાર શ્રી છોટાલાલ ખલી-
હારીરે લાલ, શ્રી નટવરલાલને વારણેરે ૧ રાજનગર રળી
આમણેરે, તેની સુદાર શાભા સારીરે લાલ, શ્રી નટવરલા-
લ. ૨ છપન ભાગ સોહામણેરે, કીધો બુદ્ધિ બહુ વિચાર
રે લાલ; શ્રી નટવરલાલને વારણેરે ૩ સમકુ સંતત ગદાર-
માંરે, ચતુર ચોરાણુવો શુભકારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ.
૪ વેગે વખશાક માસમાંરે, સુદની સાતમને શામવારે લાલ
શ્રી નટવર લાલ. ૫ દેશ દેશથી અ નીવારે, સહુકો આ-
બ્યાં નરને નારો લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૬ આતરથી હરી
આવીવારે, શ્રી ગોકુળનાથજીની ગાદી બારારે લાલ; શ્રી
નટવર લાલ. ૭ શ્રી બક્ષમગુલાલન જોગનેરે, સહુકોને પ્રિ-
તી ધણી છે પ્યારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૮ દક્ષણથી
દુઃખ કાપવારે, આવ્યા શ્રી કલ્યાણરાય હેતકારીરે લાલ; શ્રી
નટવરલાલ. ૯ પુરવથી પ્રભુ પધારોવારે, શ્રી ત્રીકમજી મા-
ધવરાય ગીરધારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૧૦ પશ્ચિમથી પ્ર-
ભુ પધારીવારે, આવ્યા શ્રી મગનલાલજી માહારાજરે; શ્રી
નટવરલાલ. ૧૧ મટુલાલ મથુરાનાથજીરે, ખીજ ખાળક જ
ઉ ખલીહારીરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ. ૧૨ સેજ સાતને તા-
રીવારે તેને મહેર કરી માહારાજરે લાલ; શ્રી નટવરલાલ.
૧૩ સેજે દાસ જમનાને દયા કરીરે, હેતે બીધો છે ઉઠાડી
રે લાલ, શ્રી નટવરલાલને વારણેરે. ૧૪

ધોળ ૧૩૫

નાથ કેસે ગળકો બંધ છોડાયો તેરે અહી અચર જબ

માપે આઓ; નાથ કેસે ગળકો બંધ છોડાયો. ૨૬. ગળ
ઓર ગ્રાહ લડત જળ ભીતર, લઢત લઢત ગળ હોયો;
જવ પૂરે શુદ્ધ રહી જળ બાહાર; તમ હરી નામ પૂકારયો
નાથ. ૧ સખરીકે ઓર સુદામાકે તાંડુળ, રૂચી રૂચી ભોગ
લગાયા; દુરચોધનકે મેવો ત્યાગી, બાજુ બિદુર ઘેર પાયો
નાથ. ૨ પેઠ પનાળ કાળિ નાગ નાચ્યો; શીંણપર નરત ક-
રાયો, ગીરી ગોવરધન કરપર ધારયો, નંદ ઘેર બાલ
કહેવાયો નાથ. ૩ અગાસુર મારે બગાસુર મારે; દાવાનળ
પાન કરાયો. સ્થંભ ફોડી હીરાણાકશ્ય મારે, નરસિંહ
નામ ધરાયો, નાથ ૪ અજમેલમે ગજગુણકા તારી, દ્રો-
પદકો ઓર પુરાયો; પપપાત કરંતા પૂતના મારી, કુબ્-
જ્યાકો રૂપ બનાયો, નાથ. ૫ કૌરવ પાંડવકો જીવરમાયો,
કૌરવકુ મારે હઠાયો; દુરચોધનકો માન ધરાયો, માપે ભ-
રૂંસો આયો, નાથ ૬ સખ સખીઅન મીલી કંગન. આં-
ધ્યો, રેશમ ગાંઠ બંધાયો; છુટે નહી રાધાજીકો કંગન
કેસે તે ધનુષ ઉઠાયો, નાથ. ૭ ઓળ કોટડી પ્યાદળ
દળ ધારયો ગરૂડકુ નાજ સંતાયો; છુટે નહી રાધાજીકે
કંગન, ઓર એ બળ ક્યાંહાં છુપાયો, નાથ. ૮ ભેગી
જપાકો ધ્યાન ધરતહે, ધ્યાન ધરત નહી આયો; સુરદાસ
કહે પ્રભુ તીહારે મીલનકુ, જસોદાકો ધેન ચરાયો. નાથ
કેસે ગળકો બંધ છોડાયો, ૯

ધોળ ૧૩૬

જીરે જીરે પ્રથમ સુરજપોળ ભણોજી, રમા વધકુઠ વ-
ખાણી. જીરે જીરે ૧ નવસીડીચે નવધા ભકિતજી, શ્રી
ગોવરધન એક પ્રેમ આશકત. જીરેજીરે ૨ રૂળઓક મા-

હાસ્ય કુંજી, સી ગાયોળ જોઈ આનંદ જીરેજીરે ૩
 બે હંસ બે હસ્તી ખીરાનેજી, ચારે વેદ માહા ધુનીગાને.
 જીરેજીરે ૪ કમળ ચોક રાસ ત્રિડા રમણજી, શીવ આવે
 ગોપીધરી તન. જીરેજીરે ૫ એક મારે શામળી જીનાં ને
 નજી, ત્યાંહાં તો મુરછા પાપ પડ્યા મીન. જીરેજીરે ૬
 રત્નચોક શ્યામળીજીનાં તનજી, સુર આવ્યા મડી વૈમાન.
 જીરેજીરે ૭ જગ માહનમાં માહારાણીજીનાં મનજી, મ-
 હી કોઠા જીવતી આસન. જીરેજીરે ૮ ચોક કિર્તની આ-
 ગલીજી, દરશન કરવા આવે સહુ મળી. જીરેજીરે ૯ વેણું
 બાજે કિરતનીઆ ગાયજી. ત્યાંહાં તો આનંદ ઉર ના સ-
 માય, જીરેજીરે ૧૦ માંનું જીડી માંડી પ્રિયેજી, આશપાસ
 ચિત્રામણ ભીતે. જીરેજીરે ૧૧ નિજ મંદીર આપ સ્વ-
 રૂપજી, પાસે સંખ્યા મંદીર અનુપ. જીરેજીરે ૧૨ શ્રીજી
 ની નીચે વચ્ચ સુખકારીજી, માનુ હે ચંદ્રાવળી નારી.
 જીરેજીરે ૧૩ ચરણ ચોક ગઢલોક કેહેવાયજી, ત્યાંહાં તો
 દેવી હોય તે જાય. જીરેજીરે ૧૪ પીછો વધ ચંદ્રાવળી
 જાણોજી, ચંદરવો જીમનાં મન આણો. જીરેજીરે ૧૫
 માદી સુંદર મન ભાયકજી, પીઠ તકીયા મારા એક, જી-
 રેજીરે ૧૬ આશપાસ બે તકીઆ રાનેજી, માહાસુખ
 એકાંતે ખીરાને. જીરેજીરે ૧૭ એ સેસાતર તણાં સુખ
 ધામજી, પડે ચંદ્રાવળીજીનું નામ. જીરેજીરે ૧૮ બે જી
 રરી સ્વામીજીના તનજી, સરમ જળ આમાહારાણીજીનાં
 મન. જીરેજીરે ૧૯ બે ખીડા માહા પ્રભુ દક્ષિણા ભણો,
 સુખ વચ્ચ માહન આમ. જીરેજીરે ૨૦ જીગલ ચરણેશ્વર
 પધરાયાજી, ગીરીરાજ હરીદાસ કેહેવાજી જીરેજીરે ૨૧
 એકે લક્ષ્મી ગોસાઈજીનું રૂપજી, ઉપરે સાત ધન આ-

નુપ. જીરેજીરે ૨૨ સંખ્યા ભાગ માહા મુખ કંદજી; શાભા
નયણે નિરખી મુખ ચંદ, જીરેજીરે ૨૩ એવો મારગ થ-
ચો નહીં થાયજી, શ્રી માહા પ્રભુની કૃપા થકી પુઠી કેહ
વાય, જીરેજીરે ૨૪ છડીનું ત્યાંહાં તત્કાળજી, ગુણ ગાયે શ્રી
વલ્લભ લાલ. જીરેજીરે પ્રથમ મુજબોળ જાણે. ૨૫

ધોળ ૧૩૭

પુઠી મારગનાં પાંચ તત્વ નિત્ય ગવાયજી. તેનાં જનમ
મરણનાં પાપ સરવે ભયજી ૧ શ્રીજી શ્રીવન નિત્ય પિયાજી
મુખકાશી સમરો શ્રી મથુરાંતાથ કુંજ ખીહારીજી. ૨ શ્રી
વીઠ્ઠલશરાય શ્રી દ્વારકેશતાવ ગીરધારીજી, શ્રી ગોકુળચંદ્રમા
જી શ્રી મદનમોહનપરે વારીજી ૩ ખીજુ તત્વ શ્રી વલ્લભ
કુળને ભજીએજી, કુડા લોક લાજને કામ સરવે તજીએજી.
૪ આ ત્રીજુ તત્વ શ્રી ગોવરધન પર નિત્ય ગાએજી, શ્રી
નટવરતાલનું ગમતું સરવે થાયજી. ૫ આ ચોથુ તત્વ શ્રી
જીમનાંજી ન જાણેજી, કરો રેનાન જળને પાત એ મુ-
ખ માનેજી. ૬ આ પાંચમું તત્વ શ્રી વરજ ભામીને ગાઈ
એજી, નિત્ય ઉઠી પૈશવજન પદ રજ પાઈએજી. ૭ આ
પાંચમા તત્વનું ધ્યાન નિરંતર કીજીજી, તે મન વાંછી
તના કુંજ સરવે લીજીજી. ૮ આ પાંચ તત્વ શ્રી બ્રહ્માદીક
ને કુલ્લભજી, શ્રીવલ્લભ પ્રભુ પ્રગટ પ્રમાણું ક્યાં સરવે મુ-
દીરજી. ૯ એ શાભા જોઈ હરીદાસ જાય બહીહારી, એ
લોકા ગાળ્યો નિત્ય નરને નારીજી. ૧૦ પુઠી મારગનાં
પાંચ તત્વ નિત્ય ગાઈએજી.

ધોળ ૧૩૮

સખી સરદ પૂનમની રાત મુજને વાહાલી; એવી ગો.
કુંજ વરજની નાર રમતા ચાલી. ૧ એવા નાક પ્રમાણે
નય નિરમળ માતી, એવાં દરપણ બીધાં હાથ મુખડાં
જોતારે. ૨ એવાં કાંખી કલાં ચાર વીંછવા ચમકે, એ
વો કાંઝરનો કમકાર ધુધરી ધમકે. ૩ એવાં ચોળીને
પેઠેરચાં ચીર પીતાંબર પીળાં, માહારા વાહાલા સાથે
રમવો રાસ કરવી બીલા. ૪ એવી બીલા તે ગાળે નર
ને નારી, ત્યાંહાં રમે ગોપીઓને કાઢાન રમતા ભારી
. ૫ એવા પાંહેબાળુખાંધ ઓગનીઆં ખળકે, એવા
હાડે એકાવળ હારે કુમળાં ઝળકે. ૬ ત્યાંહાં કુદડી કરે
ગોપી ચાર વચે ગીરધારી, હેવા માંવવદાસના દાસ જાઉં
ખલહારી. ૭ સખી સરદ પૂનમની રાત મુજને વાહાલી,

ધોળ ૧૩૯

ધન્ય ધન્ય ઓ દારકાં નાયજીરે, વંદુ વધશતવજન સાથ
રે, ૧ તકરાજીત મોહોમ અટારીરે, રાય સાગર અજત
વારીરે. ૨ માહા ભાગ્ય જીવાડા દેશરે, જ્યાંહાં પ્રિતે કરો
પ્રવેશરે. ૩ ધન્ય ધન્ય તે કાંકરોક્ષી ગામરે, માહારે વાહાલે
તે કરચો વિશરામરે. ૪ મુગટી અધિક પૂરો માહારાજરે,
સદા વધશતવજનને કાજરે. ૫ અમરાપૂરી એ યત્રી લાજ
રે, પ્રમુ પુટી પ્રમાણ પીરાજરે. ૬ પરચાર અનાપમ દીસેરે,
જોતાં જોતાં વધશતવજન મન હીસેરે. ૭ ચોક ચાંદરવા ધણ
શામરે, જોતાં વધશતવજન લોભરે. ૮ નિજ માંદીરની શો
ભાથરે, તેતો મુખે કહી નવ જાયરે, ૯ હીરા હેમ જડાવની

(૧૪૫)

ભળીરે, કુંજરાણી પૂંજશાળીરે. ૧૦ હીમ આસને હીરા
મળકેરે, મુકતાકુળ ચો દીશાએ લળકેરે. ૧૧ દીધુ દરશન
દ્વારકાંધીશિરે એતો સકળ ભાવનના ધસરે. ૧૨ મધ વરણ
મનોહર અંગેરે, જોતાં લાળે છે લક્ષ આનંગેરે. ૧૩
ભેદ પાસે ગોસાંધણ ઉભારે, રૂપ ચારની એકજ શાભારે
૧૪ શ્રી લીલ ૩૫ નિધાનરે. શામા કોટીક કામ સમાનરે.
૧૫ શુશ્રુવંતશ્રી મોકુળનાપરે, વરજલુપણુ લાલણ સાયરે.
૧૬ જોતાં નખણાં ત્રમ ન થાયરે, રૂપ અધીક અધીક શા-
ભાયરે, ૧૭ બહુ જીવને આધારવા કાળરે, હેવું રૂપ ધ-
રયું માહારાળરે. ૧૮ સુખ સિંધુ હરિય વિનારે, જો-
તાં ઉપજે માહા મન મારે. ૧૯ ધણું ચરણ કમળની
આશરે, ગાયે નિરંજે તે પ્રભુદાસરે. ૨૦ ધન્ય ધન્ય શ્રી
દ્વારકાં નાયણરે.

ધોળ ૧૪૦.

શ્રીજલમણ ભટ્ટજને દ્વાર ચાલો તો જોવા જઈએજી,
જન્મ દીવસછે આજ મળીને ગાઈએજી. ૧ વાળે છે
ઢેરલ નિશાન નોખત વાળે અતી નવી, યામ છે કુદંભીના
નાદ વેદની પુતી ત્યાં હવી. ૨ બંદીજન બહુ કરે ગ્યાન
વૈશ્ય જામ વારણે, માતોના ચોક પૂરાય તેરાણ બાંધ્યા
બારણે. ૩ શ્રી વલ્લભને નવરાયા, કેસરઅંદન ધરયાં; મરદન
કરયા કુસેલ, શવકજનનાં મન હરયાં. ૪ ઉભોએદક પ્રભુજી
નાહી, અંગવસ્ત્ર કર ધરયાં; કેશરી ધાતી ઉપરણાં સાર,
પ્રભુજીએ પહેરયાં. ૫ કુમકુમ ભાળ તીલક, અક્ષત સોહે
પીળાં; પીઠાયે ખેઠા શ્રી વલ્લભ, વઠરણુવ નિરંજે લીલા ૬

જોવાને દેવતા આભ્યા, માકુંડની પૂજા સમિ; શ્રીકૃષ્ણ કૌશલ
સાર, દક્ષિણા જે જને ગમે. ૭ સગાં કુટુંબ સહુ સાધ,
ભોજન કીધાં પ્રીતશું; બંદીજન વિવિધ પ્રકાર, ખીડાં આ-
ખ્યાં રીતશું. ૮ સરવે વધમવજનને પ્રસાદી, જીભુ દીધી
છે; એ શાભા જોઈ હરીદસ, પ્રિય કરી પીધી છે. ૯
શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીને દ્વાર આધી તો જોવા જાએજી.

ધોળ ૧૪૨

શ્રી વલ્લભ પ્રગટ્યા પ્રગટ્યારે, શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીને ઘે-
રે; ધર્મ રહીએ લીલા લેહેરે; પુડીની કરવા પહેરે. શ્રી
વલ્લભ ૦ ૧ યપાં અવની ઉપર અજાણારે, ત્રીલોકના તી-
મર ટાળ્યારે; વાહાલે વેણ અમારાં પાળ્યારે, શ્રી વલ્લભ
૦ ૨ આદરથી આભ્યા હરિ ઘેરે, પોતાનાની કરવા પેપેરે;
શીખવી શ્રવા કીધી નેરે, શ્રી વલ્લભ ૦ ૩ માયામત કીધી
ખંડે, પાખંડીને દીધી ડંડે, એહુને પથ વાધ્યો નવ
ખંડે, શ્રી વલ્લભ ૦ ૪ એ શ્રી લક્ષ્મણ ભટજીના નંદે,
વાહાલો પૂરવ જન્મનાં ચંદે; વરતાયે છે અતી આનંદે,
શ્રી વલ્લભ ૦ ૫ એ શ્રી એલગગારના બાલે, વાહાલે વધ-
જી ઉપર કીધી વહાલે; વાહાલે દાંત દીધાં ન્યાલે, શ્રી
વલ્લભ ૦ ૬ નવખંડમા નવા નવા રેશરે, એહુના મુખ
ગાય નિગમ મેહેશરે; એહુને પાર ન પામિ રેષરે, શ્રી વ-
લ્લભ ૦ ૭ સુખડાની લેહેરો જાપે, ત્યાંતો આનંદ ઉર ન
સમાપરે; હરિદાસ વલ્લભના જશ ગાયરે, શ્રી વલ્લભ પ્રગટ્યા
રે પ્રગટ્યારે ૮

ધોળ

શીવજનમ શ્રીવિઠલ શ્રીજી
 શિવા કરે આનંદમાં શ્રીજી
 દ્ર' આશરે શ્રીમાહાકૃષ્ણ
 ભાષે; આણસમરપિત
 ગુરૂ ચરણ મતીજી. ૨
 યા સરવે કોપ ઉપર
 જો, તો ધરજો ટૂક
 વ સરખા લેખા,
 નહોતું ગ્રહજો, તો
 મન હરીના ગુણ
 કુલ સંગ થકી કુ
 કતમાંજી. ૫ દિ
 કારણ એકી; ૧
 શા કારણેજી.
 કુરલભ હરીના
 માણો ના, જ
 માહારા શ્યા
 ખલ તણા
 વલમ શ્રીજી

તમારું
 હર્યાં ને

ડારા ખીજની શી માયા; એ
 પરવથ કીધી માહારી કાપા.
 સનુણી માહારી સજની, વા-
 પેગ; ચિતમાં ધર કીધું
 પેઠા શ્રીનાથજી. ૩ સું
 વાહાસે માહારે કૃણ સાહ
 ૧, શુડલા તો તને રશીઓ
 તમારી મીઠીએ કેહ,
 જીવમાં તે જીવમા-
 સું શ્રીનાથજી. ૫ ત
 માહારા હવે નથી
 શીરિમણી, જનમા
 ૧. ૬

, શ્રીવરજનાથજી
 શ્રીવિઠ્ઠલનાથજી
 ૧ વાતમારે લા-
 તારેરે મહેલો
 . ખીરાજે ભા
 લોહ. ૪ જોરે
 ચાજે ચીતડ
 હશી હશી
 ૧યુંરે લોહ.
 ૧, નટવરને

ભેખેર ધરીયા રાશનેરે ભાલ
 ખા શાકીએલે, પોતાના ન
 ૮ જોર ખેતી વાંકડા શ્રી
 મનડાં માહી મયારે લાલ
 એળે, વાહાલાને જોવા
 વાહાલાની પાસે દસી ર
 તેા નવ ડરે લાલ
 પેળા, કાલાને વાલાને

ની સહુકો ચાલો
 લટકાવા બાલ
 કુરુણા સાગર,
 મૂખની શાખા
 શરણે જઈએ
 લો પુરુષોત્તમ
 એને મુકી
 લો વરજપ
 નિરખતાં જ
 કુરુણીમાંહે
 નિત્ય નિત્ય
 ભદ્રાસ
 માંહે સર
 ન્ય ધન્ય

'સા, શુકલ પક્ષ એકાદશીજી;
 એ વાત પ્રભુજીને મન વશી
 શ્રી જીમનાં પુલીત સો-
 ધામ, કુંજની કુંજ :-
 શ્રી હરમણ પાસ, દામી
 મંદ, ખેલતા આભા
 ભ રાજ, શુભવાન પ્ર-
 માન દીધા પ્રભુજીએ
 રાજ જીવ થાય વળી
 રાજ આશીષ મળે
 એક એક રહે ન-
 ॥ કારેજ ગળથને
 હોય, પવીત્રાં પ-
 ાય, રૂપ દીઠો
 ાય આનંદ વચ્ચે
 પ પ્રેમ ભક્તિ
 ાય, વર્ષ પ્રભુ
 રાજ રમણ
 ાય, જીવત
 રાજી અ-
 ા, ત શ્રી
 લેહ, ગો-
 આ વલભ
 ઉકળ, પુત્ર

પૂત્ર વધસ મહુ લીયેછ. ૧૨ છરે તાદરશી જનને સમદે,
 દન અનુપ કુરેછ; છરે રહે હરી રથ શરણ મત નિત્ય
 ઓચરેછ. ૧૩ છરે અમમીત અનાચાર, આવા સરથી
 ખાડે ધાણુંછ; છરે આસુગી બુદ્ધિ વીચાર, ખીતારહે કાણું
 પ્રીતિ દાણુંછ. ૧૪ છરેછ એ વર છે અંગીકાર, વિસ-
 વાસ મનમાં રાખજોછ; છરે સાધન તછ અપાર, શી
 કમ્મ શી કમ્મ મુખ ભાખજોછ. ૧૫ છરે પૂછી મારગ
 એહ, શી ભગવદી સંગ અનુસરેછ; છરે શી વલભ વર
 જોય, શી વલભદાસ સહુ રૂંદે ધરેઅ ૬

ધોળ ૧૨૭

શી વલભ ફુલેભ જ્યુગમાં કહીએ, પ્રગટ્યા આણીવારે
 જો; બુલ્યા બુલ્યા છા પાતાના, તેની કરી સંભાળજો. ૧
 ચરણ કમળ મરકંદ લાભાણાં, તેનાં ભાગ્ય અપારજો; વ-
 ચન સુધારસ મળણે શાચ્યાં, શી સુખોધનીછ સારજો. ૨
 વદન માધુરી રૂપ અનુપમ, કીધા વિવિધ શણગારજો;
 શ્રી ગોકુળ તો ફરી વસાચો, શી વલભ રાજ કુમારજો.
 ૩ નંદન વન શ્રી વલભ સુતથા, ખાંધી પ્રીત અપારજો;
 શાણગાર કરીને ગીરીથી ઉતર્યા, ચાલી આંસુડાંની ધાર-
 જો. ૪ તણવાર પૃથ્વી પરીકમા, હરયો જુમીના ભારજો;
 એ વીના આવી કોણ કંપા કર, એછે મરમ ઉદારજો. ૫
 દાસ ગોપાળ કયાં જગી વરણે, સકળ વેદ ધોરીં ધર ધીરજો
 શી વલભ ફુલેભ જ્યુગમાં કહીએ, પ્રગટ્યા આણી વારજો.

(૧૫૨)

ધોળ ૧૪૮

છપ્પીલા છપ્પી તાશી જોધરે, રહ્યું છે મન માહારૂં મો-
હારે. ૧ વાંકી વરણી તાહારીરે, મનોહર મુખ પર જાઉ
વારીરે ૨ મેરલી અધર ધર ઓપીરે, વગાડી વાહાણે પટાં
કીધાં ગોપી . ૩ વંદ્રાવન વગાડી સુદર સ્વામરે, ત્યાગ
કરાવ્યાં ધરનાં કામરે. ૪ જાણ્યું જે હવે શી પેરે થાશેરે,
જોયા વિના જીવડો જાશેરે ૫ હરખ ભર્યાં આવે વરજની
નાશીરે, સામું જીવોને દવ મારાશીરે. ૭ રહેદ યા મોટે કી-
ધારે, હમારાં ચિત ચોડી લીધારે. ૮ જૂખ્યા મને જિજ્ઞાસ
નવ ભાવેરે, સેજલડીએ નિંદ્રા નવ આવેરે. ૯ સેજલડીએ
નિંદ્રા નવ આવેરે, જાણ્યું જે હશે આ વેળા આવેરે. ૧૦
વણાણાં વણાણી રહુંરે, માંખણીઆં આવે તો ઉતારે. ૧૧
સાંજે હુંતો ગાવજડી દોતીરે, વાહાજાજીની વાટલડી જોતી
રે. ૧૨ મારે ઘેર આવોને હેલીરે, રહીકું મરજદા મેલી
રે. ૧૩ આજ મારે આનંદની હેલીરે, ગીરધર જોવા થઈ
ધીરીરે. ૧૪ આજ મારે દીવાળીનો દીનરે, ઘેર પધાર્યા
જીગજીવનરે. ૧૫ હરીવરે આવતો રૂડોરે, અવિચળ આંદ-
લીઓ ચુડોરે. ૧૬ વખલના સ્વામી છે રશીયારે, હમારા
રૂદીઆમાં વશીયારે. ૧૭ છપ્પીલા છપ્પી તાશી જોધરે, રહ્યું
છે મન માહારૂં મોહારે. ૧૮

(૧૫૩)

ધોળ ૧૪૯

ચેતચેત ચીરજીવી તો રહેવું નથી ને, શ્રી ગોકુળે
શ પ્રભુનું સ્વરૂપ લે મળી ને. ચેતચેત ૧ નારી છો-
કસં આરાધ નથી તારૂં ને; મુહુર્ધ્વધી તેને તું કહેછે
મારૂં ને ચેત ચેત ૨ તે સહીત તું યા પ્રભુકેરી શરણ
માં ને, લીલા પામશે કેવાશે પાંચ વરણમાં ને, ચેત
ચેત ૩ ખાવું પીવું ઓઠવું ને ને કાંઈ પેહેરવું ને, મ-
ચરણ સ્પર્શ કર્યા વિના તે સામુ ન રહેવું ને. ચેત ચેત
૪ કહ્યું માતી પ્રીત કરવી હરીદાસમાંને, ખીક રાખી
તે અલૌકિકની આસમાંને. ચેત ચેત ૫ એવો અતુલ્ય પ્ર-
તાપ વલમવંશમાંને, દાસ થાય છે શા સારું તું અન્ય
અંક્ષમાંને. ચેત ચેત ૬ તારૂં ધનને નિખન ભણે જ-
ખમારવું ને, શું સુતો છે મોહ ભળમાં ગમારવું ને, ચેત
ચેત ૭ અવધ આવી ઉભુ રહેશે પણ એકમાંને, મોટે
ટેક રાખો પૂજિના વિવેકમાંને, ચેત ચેત ૮ એમ કરતાં
માત પેસી ગયું અંગમાંને, બાંધ્યો પાસ લેતાં ફૂત આવી
સંગમાંને. ચેત ચેત ૯ ખાધુ પીધુ ને ના વાપર્ય
કોઈ રીતથીને, સગાં લેખ ચાલ્યાં મસાણુ વિપરીતથીને.
ચેત ચેત ૧૦ લાગી પગ એકમાં ભસ્મ થઈ ગયાંને,
નમ આંચો તેમ પાછો વરથા વહી ગયોને. ચેત ચેત
૧૧ એવું ભણી શરણ રહેવું વલભદેવનીને, હસ્યા રા-
ખી તે શરણ કેરા શવકનીને. ચેત ચેત ૧૨ ભગવત
મંડળીમાં એસતાં ના લાજવું ને, ગ્રંથ હાથમાં લેખને
ગાતાં ગાજવું ને. ચેત ચેત ૧૩ પાપથી ભરેલા જીવ
તેહેને નહીં ગમેને, શુદ્ધ પૂજિ હશે તેતો રાશમાંને.

(૧૫૪)

ચેત ચેત૦ ૧૪ લાજ રૂપેદોશ બેઠા બહુ અંગમાંનો, તે-
થી મુખ ના લેવાયું સનસંગમાંનો, ચેત ચેત૦ ૧૫ વેદ
શાસ્ત્રમાં ભક્તિ એક સારછેનો, તે વિનાના જીવ જગત
ના ભારછેનો. ચેત ચેત૦ ૧૬ ને કોઈની પૂજી રસદિન
થપ માખશેનો, દાસં ગવરીને શ્રી ગોકુળ પાસ રાખશેનો.
ચેત ચેત૦ ચીરણજીવતા રહેવું નથી. ૧૭

ધોળ ૧૫૦

શ્રીગોકુળમાં એક નંદનું ધામ, ત્યાં પ્રગટ્યા શ્રી મુન-
દીર શામ; કરવા શેવક જનનાં કામકે, ધન્ય જશોદા મા-
વડી. ૧ અધારી આઠમ અજવાળી તે રાતરે પ્રગટ્યા
વનમાળી, મંગળ ગાય સહુ વરજનારી કે, ધન્ય૦ ૨ ત-
રીયા તોરણ બાંધ્યાં છે દ્વારે, સાધીઆ શુભ તણો નહી
પારે; દધી છાંટી સહુ નરને નારકે, ધન્ય. ૩ દુર્ગલી દેવનાં
વાજાં વાગે, પશુ પક્ષી સહુ પાવલે લાગે; શંકરનંદ ભ-
ક્તિ સદા મુખ માગે કે, ધન્ય. ૪ સહીઅર સહુ મળી
સહુ વારણે જાય, ઘેર ઘેર વાત વધામણી થાય; શ્રીજ-
સોદાને હૃદયે હરખ ન માય કે, ધન્ય. ૫ સહીયર સહુ
ત્યાંહાં ગારી આવેરે, વસ્ત્ર આબુપણ હરખે પેહરાવેરે; મ-
ગ્ન થઈ મંદીરમાં માહાલે કે, ધન્ય. ૬ જમક જન મળી
જશજ ગાય, નંદ બાધાખમાં નાહાજજ થાય; હેવા આપ
ને મુખે ના કેહેવાય કે, ધન્ય ૭ વરજ જન નાલ થયાં તે
કાળે, એમના ભાગ્યનો પાર ન બીજો; પૃથ્વીમાં ધાલ્યા નં-
દજીને જીવ્યે કે, ધન્ય. ૮ વેદ કહે એતો પૂરણપ્રહ્લા, કોઈ
ના જાણે એનો મર્મ; શાં સુકિત કર્યાં નંદજીએ એ ધર્મ

(૧૫૫)

તો, ધન્ય. ૯ દીન પુઠળ દીન હરખમાં જાય, શ્રીગોકુળમાં
જેલ ખડુ યાય; શ્રી વલ્લભ વેદ પૂરાણ ગાય કે ધન્ય જ-
સોદા માવડી. ૧૦

ધોળ ૧૫૧.

શ્રી વલ્લભ પ્રભુજી પરણમું. શ્રી માહા લક્ષ્મીજી ગુણ
વરણવું. ૧ એમની કૃપા ઉપર જાઉં બહીદારી. સુત શ્રી
ગોપીનાથજી પરવારી. ૨ શ્રીવિઠ્ઠનાથજી સુત છે છોટા,
ગુણ વરણરી શકે નહીકરી મોહોટા. ૩ શ્રીરક્ષમણી વહુજી
ના પ્રાણપતી, છોટાં વહુજીને પદમાવતી. ૪ ખટ પૂત્ર પ્રા-
ગટ શ્રીરક્ષમણી, તેજંગ તીલક ત્રીમાવન ધણી, ૫ આપદ-
માવતીને એક પુત્ર હુવા, તેમના વેદ પૂરાણે જશ હુવા, ૬
શ્રીભીરધરજીને સંગ ભામની, સોભા જોઈ ચક્રિત ભણદા-
મની. ૭ શ્રીગોવીંદરાયજીને વહુ રાણી, એમને જોવાને
આંખા ઇંદ્રાણી. ૮ શ્રી બાળકૃષ્ણજીને કમળા વહુ,
એમને જોવાને આંખાં સહુ. ૯ શ્રી ગોકુળનાથજીને
પારવતી, સમગ્રુધ ન આવે રખાવતી. ૧૦ શ્રી રઘુ-
નાથજીને જનકી સોહીએ એમને નિરખી નિરખી નિજ
જન મોહીએ. ૧૧ શ્રી જદુનાથજીને શ્રી માહારાણી
ગુણ ચણરી માધુરી. અમરત વાણી. ૧૨ શ્રીનાથજીને
સકળ સ્વરૂપ સોહામણાં, શોભા જોઈ હરીદાસ સે ભા-
મણાં. ૧૪ શ્રીવલ્લભ પ્રભુજી પ્રણમુજી.

(૧૫૬)

ધોળ ૧૫૨ ૫૬

કળયુગ સખ જુગતે અધીકાઈ. જા જુગમે પ્રગટે શ્રી
શીતળ; શ્રી વલ્લભ સુખદાષ. ૧ જો કોઈ શરણે આગ્યેહું છન
કો, તન કોહોપસે હાથો; દાસ મરણ હરીવાક ધાસકી, મ-
રણ રેણ નીધપાષ. ૨ કળયુગ સખ જુગતે અધીકાઈ. ૩

ધોળ ૧૫૩

તનકદેરી માઈ માંખન તનકદેરી માઈ, તનક સુખમાં
દુષકો દતીઆં; ભોલતહે તો તડાય, માંખન. ૧ તનકમે મન
મોહનાહો, નેત્ર પકડો જાય; કંપીઆ જાણે શિષ કંપીયો,
વશુધા ઉઠી અકળાય. માંખન. ૨ તનક માત્રોં ભોલિત
દીનો, લીએ કંઠ લગાય; સુરે પ્રભુકી તનકી ચોટીઆં, ગુ-
ચત માત ભોલાય, માંખન તનકદેરી માઈ. ૩

ધોળ ૧૫૪

શ્રી કરન કમળ સુખ નિરખવા, ચાલો શ્રી નંદજીને
ધેરે; જશોદાએ શ્રી કરન જન્મીઆ, હરખીઆ આનંદ
મહેરે. ૧ અહિ ભાવન કરાં ભુષણા, નંદસુત શ્રી ગોકુળ
આભારે, કુલી કરે વરજ સુંદરી; ગોપી ગોવાળાને મન
ભાભારે. ૨ ગોપીકા સરવ ટોળે મળી, હરીને વધાવાને
જયરે; અંતર ધટ ઉતાવળા, હરીને જોવાની અપેક્ષાયરે.
૩ પુન્ય પવિત્ર પ્રજુળ તણાં, ગાયછે નઉતમ ગીતરે; ગી-
ત ગાએને સ્વર શોહાએ, યપાધે એકાગ્રણ ચિતરે. ૪

ભેડ ભાવ્યાં બહુ ભામની; ચાંદણા ભાંત ને કીલેરે, ૫ હરખતાં
નીરખતાં પ્રીતસ્ય માહનને હિછ રંગે લીલેરે. ભીડ ભાઈ
ધર આંગણે, નંદ જશાદાને મન ભાચારે; વરજ ભામીનાં
મુખ શાં કહું, નાયને માતીડે વધાચારે. ૬ માધવદાસના
પ્રભુજી. પરીવાર સ્થીર કરી સ્થાપોરે; દાસ ઉપર દયા કરી
વાસ વરજમાં આપોરે. ૭ શ્રી કાસ્ત કમળ મુખ નિરખતા
ચાણા શ્રી નંદજીને દ્વારે.

ધોળ ૧૫૫

જે શ્રી વલ્લભ દેવકી, જેએ પ્રાણ પ્યારેકી; જે શ્રી
વલ્લભ નંદકી ટેકાં પ્રાકાત ધરમ રહી માહાપ્રભુ, અપાકત
વ્યય જાણ; શ્રી હરી અનાલ પ્રગટથે, શ્રી વલ્લભ રૂપ વ-
ખાણ. જે શ્રી વલ્લભ દેવકી ૧ શ્રી હરી આસા પાલકે,
ભૂતજ પ્રગટા આઝે; દેવીજી અરપણ ક્રીયે, નિજ મુખ
માત્ર સુનાએ. જે શ્રી વલ્લભ ૨ શ્રી વિઠલ પદ પરસકે,
હાત સરસ શુક્તાતા; અધમ રટત આનંદમે, કરત અમી
રસ પાન, જે શ્રી વલ્લભ ૩ શ્રી મદનવલ્લભ રૂપ કહેા,
કોત કરી શકે ખખ્ખાન; ગુઢભાવ નીજ સ્વામની, પ્રગટ ક-
ણ મુખન. જે શ્રી વલ્લભ ૪ શ્રી ગીરધર ગોવીંદનું,
શ્રી બાળક સ્ત્ર ગોકુલેશ; શ્રી રઘુપતી જડુપતી ધનસ્થામજી.
બાળક સખ ભુમેશ, જે શ્રી વલ્લભ ૫ પ્રાંઠ ભાવ ગીરી
વર ધરે, શ્રી નવનીત પ્રિયાશ્રી બાળ; શ્રી મયુરાનાથની
કુન્જમે, શ્રી વિઠલેશ રથાળ. જે શ્રી વલ્લભ ૬ શ્રી દ્વા-
રકેશ તત્વ ભાવમે, ગોકુળ શ્રી વરજભુપ; અદ્ભુત ગોકુળ
અંદ્રમા, શ્રી મદન માહન સ્વરૂપ. જે શ્રી વલ્લભ ૭

જીવત પાલનમે' માદ્યું, ઓ બાળકરેન રસરાય; મારે સ-
કઃ ઉંધા ક્રાઓ, રસ સખદીઓ ગીરીરાય. જે શ્રી વલભ ૦
૮ માટલીઓ માખન લીઓ; નેપૂર બાળત પાય નર તત્વ
બાલજી, ત્યાં હરખત જશાદામાય. જ શ્રી વલભ ૦ ૯ ગોપી
ઓ એહી જગતમે', ચલત ઉભટી રીત; તીનકે પદ ખં-
ધ નકીઓ, બઠત કરેન પર પ્રીત, જે શ્રી વલભ ૦ ૧૦ ધ-
ન્ય ધન્ય ઓ ગીરીરાજજી, હરીદાસનમે' રાય; શાનિધ્ય
શિવા કરત હે, તુમ બળ માદનરાય. જે શ્રી વલભ ૦ ૧૧
નમી નખ ખચોત કંચન ભઓ, શ્રી ખંદ્રાવનકી ભોમ; ક-
દપ સુધી ભુતળ ખહે, ત્યાં ફળ ફળ જીમ. જે શ્રી વલ-
ભ ૦ ૧૨ ઉમે નીજકુળ ખંભદાહિ, તરંગચીડી જાન; શ્રી
જીમનાંજી, વધકુંઠકા. કચમ કરી કરે ખખાન. જે શ્રી વ-
લભ ૦ ૧૩ સુરદાસ કરેનદાસજી, પરમાનંદ કુંભનદાસ
ચતુરભુજનંદાસજી; છીતશ્વામી ગોવીંદદાસ, જે શ્રીવલભ
દેવકી. જે પ્રાણ પારેકી. ૧૪

ધોળ ૧૫૬

રાગશાખી—સાધન સખ સુને ભયે; સુને ભયે જખ-
ભય; કળિકે દંડ ખંડન કીઓ, શ્રીવલભ કુળકી છાપ. જેઓ
શ્રી વલભ, જેઓશ્રી વિઠલ ૦ ૧ શ્રી વલભ વરે સમરે નહી
બોલે અડપલા બોલ, તાકી જનની ભારે મુર્છ; વૃથા બળ
વો ઢોળ. જેઓશ્રી વલભ. ૨ શ્રી વલભ બોલ જાળે કહે,
શ્રી વલભ અચત વેના; શ્રી વલભ તને ઘોર ભજે, તાકે
ફટ ગઝેદા નેના. જેઓશ્રી વલભ ૦ ૩ શ્રી વલભ વલભ
જો કહે, ખસે હજારે કોસ; તાકે પાશ્વિત ઉજરે, જ્યું

(૧૫૯)

સુરજસેં ઉજોશ. જેએશ્રી વલભ ૦ ૪ શ્રી વલભ સમરાણ
 વિના, મીઠ્યા સખ વીચાર; મુઠ કાગદ કે નાવમેં, કહેા
 કચમ કરી ઉતરે પાર. જેએશ્રી વલભ ૦ ૫ શ્રી વલભ આપ
 તમે સુનો, કછુ નરોડે કછુ દુર; નેન પલક શુ ખારીએ,
 વા મારગકી ધુર. જેએશ્રી વલભ ૦ ૬ શ્રી વલભ કહેા તે-
 સખ લલો, સકળ શાસ્ત્રકો ભાર; શ્રીવલભ કુળ જાણો
 નહી, કુલચો કુટુંબ સમેત. જેએશ્રી વલભ ૦ ૭ શ્રીવલભ
 વલભ જોભજે, સદા સોહજો હોય; દુઃખ ભાજે દારીદ્ર
 હરે, વેરી ન ગાંજે કોય. જેએશ્રી વલભ ૦ ૮ શ્રી વલભ
 કુળકું જાંડકે, ઝોર દેવકુ ધાય; તામુખ પતીઆં કુટીએ,
 જખ લગ દુટી જાય. જેએશ્રી વલભ ૦ ૯ જેવલભ કુળકું
 છોડકે, ભેજે ભરવ ભુત; આંતે ફજેતી હોયગી, જીઓ સી-
 પાકો પુત. જેએ શ્રીવલભ ૦ ૧૦ શ્રીવલભ પર રચી નહી,
 નહી વદશિવપર રનેહ; તાકો જન્મ વૃથા ભજો, જ્યું કા-
 માણ કો મહ જેએશ્રી વલભ ૦ ૧૧ હરીજન આએ બા-
 રજો, હશી ન જોડ્યાં હાય; તેનર ભુતળ ભારંગ યાશે, પેટ
 ધસે દીનરાત. જેએશ્રી વલભ ૦ ૧૨ હરીજન આએ પુરણ,
 માગે ચાર રતન; વાણી પાણી ને સાધરી, સમટ સાચે
 આંત, જેએશ્રી વલભ દેવકી ૦ ૧૩

ધોળ ૧૫૭

શ્રી વિઠ્ઠલનાથ નામ રસ અમરીત, પાન સદા તુ કરે
 રસના. ૧ વાર-વાર કહ્યું હુંતાશુ, એહી નામ જો ધરે
 રસના. ૨ એ રસમાં પ્રતિબંધ પડેતો, તાંસુનુ અતી ઉ-
 રે રસના. ૩ હરોડો વિમળ જશ ગા નિરંતર, જાત વિધન

(૧૬૦)

સખ ટળેર રસના. ૪ શ્રી વિઠ્ઠલનાથ જો તું અપનો ભ-
લો માલો. એ મારગનું સારે રસના. ૫ ચતુરભુજ પ્રભુ
ગીરધર લાલકો, આનંદ ઉમાં ભરે રસના. ૬

ધોળ ૧૫૮

સુંદીર ગોકુળીયુ જોવાના મુજને કોડ, તે મુજને દેખા-
ડજેછ. ૧ જ્યાં છે લાલ ગીરધારીજીની જોડ, તે મુજને.
૨ એમનું સુંદીર સોહામણું રૂપ, તે મુજને. ૩ એમને
જોળખે અવની રેસા ભુપ, તે મુજને. ૪ સુંદીર શ્રી જીમ-
નાંજીનું નીર, તે મુજને. ૫ વળી શાભા ખેડીજીના વીર,
તે મુજને. ૬ જીવંદીર શ્રી કુકરાણીનો ઘાટ, તે મુજને. ૭
માહારો વાહાલો કરે જ્યાં પાઠ, તે મુજને. ૮ નયણાં ભ-
રીને નિહાળુ ગીરીરાજ, તે મુજને. ૯ જોઈ સાચ્યાં માધવ-
દાસનાં કાજ, તે મુજને દેખાડજેછ ૧૦

ધોળ ૧૫૯

રાગ કાશી—શ્રી ગોકુળ સુખ પાસ ખગીજે, શ્રી વલ્લભ
વિઠ્ઠલ ચરણ સ્પર્શ કીજે, અતી પુનીત જીમનાં જળ પી-
જે. ૧ શ્રી ગીરીધર ગોવિંદ ખાળકરન, શ્રી ગોકુળ નાથ
નારખી સુખ લીજે; શ્રી રઘુપતી જગુપતી ધનસાંવળ, સખ
મંદીર દરશન નિ-ય કીજે. ૨ રમગુ રેતી પરમ મનોહર,
દીલનપે જાએ લોટી લીજે; વજ્રભ છોકરે જાંવ નારંતર, વ-
ધસ્તર સંગ ધેરાં રસ ભીજે. ૩ શ્રીગોકુળ સુખ પાસ ખસીજે.

(૧૬૧)

ધોળ ૧૬૦

વીપ્ર શીરોમણ તૈલંગનાથ, તેમાં શ્રી લક્ષ્મણ ભટ વી-
ક્ષાત; પત્ની શ્રી અન્નંગાણ સંગ, તે કુળ પ્રગટ્યા શ્રીવલભ
નાથ તો. વાન શુશો વશુવાનસીરે. ૧ દેવતાં દુઃદલી વાળાં
વાળેતો પૂરુષની વૃંદાઉપર હેસીરે; અંદ્ર ઉગે કમોદનાકુલ્યાં તો.
કમળ કુલ્યાં રવી જોધનેરે ૨ તેમ તેમ ભક્ત તણાં મન
કુલ્યાં, જગન પૂરુષ પ્રગટ્યા સેસીએ; કળયુગ જીવ. ઉધાર
વા કાળેતો, વધસ્તવને સુખ આપવારે. શ્રી વલભ દરશન
કુલભ હોય તો ભાગ ભલાં જો પાસીએ. ૩ કાપાદ્રવિ
જન ભણી ભણે તો, કોટી માહા કુળ વામીએ; ભાગ્યાં
સાંકટને દુર ગયાં કુળ; શ્રી વલભ જોતાં સમીમુખ, અ-
વાણ પાન કરતાં ભાગી છેલુખ એ ચરણે જે અવ્યા જીવ
તે ચરણ કમળ હોદા મળ્યારે. ૪ ભવસાગર જન ગયો
નાખરોડો તો આજગતાં વાર કેટલીરે, ઉત્તવળ નિરમળ
એ મારગ તો, જેમરે ગંગાજળ ગાળનારે. ૫ અનેક કોટી
મારગ જોતાં એવાં, અધીક અમન છાજતારે, નામ સમર
પણ આપ્યાં જે જનને તો, અનન્ય શેવક થવા ભાવશુરે.
૬ ઘેર ઘેર શોતા સોંપી ભક્તને પ્રેમભાવ લડાવશુરે, વધણ
વાર પ્રધિવ પરિક્રમા, ગાયાવાદીના ભાગીએ પ્રજ્ઞા; અંડ
અંડમાં રાધાં ધર્મ તો, મર્મ ન જાણે એ કુળ તણારે. ૭
આ સુખ નિત્ય છાંડે તો, લીલા લક્ષીત એ કુળ તણારે;
આનંદ મંગળ નિત્ય એ છવતો, ત્યાં પ્રગટ્યા; શ્રી ગોકુળ
ધણીરે; કૃપા કૃષિએ કામ કુર્ગતો, કલપદમ શ્રીવલભવર
રે; ગંગા પ્રભૂ શ્રીદેવકી નંદન કલપદમ શ્રીર ઠાળીયારે.
વિપ્ર શીરોમણ શ્રી તૈલંગનાથ.

(૧૬૨)

ધોળ ૧૬૧

શ્રી વલ્લભ વિહાર શ્રીજીરે રમવાને આવો; શ્રી નવ નિત્ય પ્રીયાજી નાહાતારે. સંગ તેડીને લાવો. ૧ શ્રી બાળ કન્યા જી બાલુડારે, બેઝડીએ આવો; શ્રી નટવરજી પ્રાણુ પ્યારા રે, એમને તેડીને લાવો. ૨ રમવું જમવું રંગેરે, વાદાબાની સંગે; કહ્યાં હમારાં માનેરે, શું થાયોછે. ઢંગે. ૩ શ્રી ચોસાઈ માહારાજ તમને કહુંછુંરે, ગુજરાત પધારો; ત્યાં સર્વેને દર્શન દઈનેરે. પૂઠિ માર્ગે વધારો. ૪ સહુને સમરે પણ આપોરે, તેહવાં અમને આપો; સહુ વધસ્તવને તારચારે, હેવા અમને તારો. ૫ મધ્ય રાતે મંદીરમાં રે વાંસલડી વાગી, ભર નિદ્રામાં સુતારે, બપોળીને જાગી. ૬ ઓચાંતી અનલણીરે, બારણે આવી; પાડેશણુને પુછુરે, મારલી ક્યાં વાગી. ૭ જો તારા મંદીરમારે, વાંસલડી વાગી; જીમનાજીની તારેરે; મારલી ત્યાં વાગી. ૮ શ્રી પુરૂષોત્તમજી માહારાજ તમને કહુંછુંરે, શ્રીજી હર પધારો; શ્રી બામની વહુજીનાં દાસીરે, જીમનાં પાન કરવા સધારે. ૯ ચરાણ સરાણ અમને રાખોરે, એટલું છે કામ; અહર નિશ દરશન આપજોરે, દેહ તમારું નામ. ૧૦ શ્રી વલ્લભ વિહાર શ્રીજીરે, રમવાને આવો.

ધોળ ૧૬૨

સરવે સહયાર સમાણી મળી આવોરે, ગીરધારી લાલ-જીને માતાએ વધાવોરે. ૧ ચરાણ જીવો શ્રી વરભુખ-જીજીના લાલરે, રૂપનિજ વર્ધમવ કેરા વાદાજીરે. ૨ રમ

કુમ કાંઠરી ધુપરી વાળેરે, લીલા જોવા વિના મન દા-
 ઝેરે. ૩ લાલુ લાલુ વાહાલો કપા દ્રષ્ટિ જુએરે, વાહાલ
 ઉપજવે વાહાલો મીઠી વેણેરે. ૪ મુખ પૂરણ સરદ સરી
 રાજેરે, જોતાં સન્નન ચકોરે વીરાજેરે. ૫ અલી કઠી તઠી
 સોડીએ જીણી ધોતીરે. ૬ કાંમની કમળ મુખ જોતીરે.
 ૬ ઉપરજો આંખી ઉભા પ્રભુ પાસેરે, હરતા આરતી ને નિર-
 ખ્યા ગોકુળઃસેરે. ૭ સરવં સર સમાણી મળી આવોરે.

ધોળ ૧૬૩

શ્રી વલ્લભ ફુલભ યુગમાં કહીએ, તે પ્રગટ્યા આણી-
 વારજી; બુદ્ધ્યા જીવ પોતાના, તેની કરવા સંભાળજી ૧
 ચરણ કમળ મકરંદ લોભાણી, તેનાં ભાગ્ય અપારજી;
 વચન સુખારસ અવજો સીંચે, શ્રી સુખાધની સારજી. ૨
 શ્રી ગોકુળને ફરી વસાવ્યું, શ્રી વલ્લભરાજ કુમારજી; શ્રી
 શ્રી ગીરીધર લાલની, કરવા બહુ પ્રકાશજી. ૩ કરી થયું-
 બાર વાહાલો ગીરીયા ઉતર્યા, ચાલી આંસુની ધારજી;
 પલક એક રહેવાય નહી પીયુ વિના, એછે પ્રાણ આધાર-
 જી. ૪ મનુષ્ય તન ધરી લીલા કીધી, પૂરણ બ્રહ્મણ સા-
 કારજી, તજવારે પ્રથિવ પરીક્રમા, ઉતાર્યો ભુમીનો ભારજી.
 ૫ એ વિના હેવી કોણ કપા કરે, એ છે પરમ ઉદારજી;
 રમે એમાં સંદેહ આણો, સકળ સારમાં સારજી. ૬ દાસ
 ગોપાળદાસ કયાં લગી વરાણું, સકળ વેદ ધારીજી; શ્રી વ-
 લ્લભ ફુલભ યુગમાં કહીએ, તે પ્રગટ્યા આણીવારજી. ૭
 શ્રી વલ્લભ ફુલભ યુગમાં કહીએ.

(૧૬૪)

ધોળ ૧૬૪

ગોકુળની ગોપીઓરે ચાલી જળ ભરવા, સામળીઓ
સનમુખરે; આવ્યા માહાર મન દરવા. ૧ આતે શું અ-
ચરજરે, આવ્યા માહારી સેરડાંએ. કાષ્ટ હું નવ જાણુંરે.
એ બ્રાહ્મણે. ૨ માદન માહારીરે, માયા લાગીછે; જીવાણ
ને જોઈતરે, ધર વધો ભુલી. ૩ હારે મને સમળ ગમેછે
રે, એ વરનો લટકો; આગળીઓ વળગ્યોરે, વાહાલો આવે
છે. ૪ આ અમ વહુ વારરે, લાલો લાજ ભર્યાં; બેલતાં
ખીજરે, કંથે કેદ કર્યાં. ૫ સાસુલડા સુણરે, નાણદલ
નાહાની છે; માધવના સ્વામીરે, અમતની ધડી એ. ૬
ગોકુળની ગોપીઓરે, ચાલી જળ ભરવા,

ધોળ ૧૬૫

સાચા સગાંધીયા, શ્રી ગોકુળ કપરે જઈશું, આપણે બે
બેનડીએ વળગા; શ્રી જીગનાંજીમાં નાહીશું, સાચા સગાંધી
ડા. ૧ ગોકુળીઆની ગમી ગતીએ, ગુણ ગોવીંદાન ગાઈ-
શું. સાચાં ૨ શ્રી ગીરધરી અલખેલા જોઈ જોઈ, મન
ચીતળ્યાં લાડ લડીશું. સાચાં ૩ ભીમના ઠાકોરને જઈને
ભેટીશું, સદા સોહાગણ થઈશું. સાચા સગાંધીડા શ્રી ગો-
કુળ કપારે જઈશું. ૪

ધોળ ૧૬૬

ભજો ગોપાળ ભુવ મત જાઓ, મનુષ્યાં દેહીકો એકીદે
લાવો. ૧ ગુરુ શેવા કરી ભગત કમાઈ; જળ તે મનુષ્યા
દેહી પાઈ. ૨ એ દેહીત સુપરો દેવા; દેહ ધરી કરીએ હરી
શેવા. ૩ સુનોહો રાત શેવાકી રીત; કરો કોએ અરૂ રા-

આ પ્રીત. ૪ પ્રતી ઘડી શ્રીકૃષ્ણ કેવે; જોહી કૃષ્ણ માગે સોઈ
 પાવે. ૫ જીને ઠાકોરકો દરશન કીઓ; જીવન જન્મ સફળ
 કરી લીઓ. ૬ જે ઠાકોરકી આરતી કરે; ત્રીન લોક તાકુ
 પામ પડે. ૭ જે ઠાકોરકો કરે પ્રણામ; વધકુંઠ હોત તાકુ
 નિજ ધામ. ૮ જે શ્રી હરીકો સુમરે નામ; તાકુ કુશળ
 નિત્ય પૂરણ કામ. ૯ જે ઠાકોરકો ધ્યાન લગાવે; ધુરુવ
 પ્રહલાદકી પદવી પાવે. ૧૦ જીને ઠાકોરકો ચરણામૃત લીઓ;
 વધકુંઠ લોક અપને ધર કીઓ. ૧૧ જે હરી આગે જા.
 જીવ જીવે; ત્રીન લોક રાજ્યધાની પાવે. ૧૨ જે હરીકો
 શ્નાન કરાવે; ધર્મયોગીમાં કમ્પહુ ન આવે. ૧૩ જે શ્રીહ-
 રીકો કરે શબ્દગાર; તાકુ પૂરણ કરે આંગીકાર. ૧૪ જે
 ઠાકોરકુ તીજક ધરાવે, તાકો મહીમા કહત ન આવે. ૧૫
 જે ઠાકોરકો કીરતન સુનાવે; તાકુ ઠાકોર નિકટ જોલાવે.
 ૧૬ હરી મંદીરમાં દીપક કરે; અધકૃપ ભવમાં નહી પડે.
 ૧૭ જે ઠાકોરકી સેવ ખીછાવે; નિજપદપાવે દારા કહાવે.
 ૧૮ ઠાકોરકો પાલને જુનાવે; વધકુંઠ સુખ અપને ધર લાવે.
 ૧૯ જે ઠાકોરકો ધરાવે ભોગ; તાકુ પરમાત્મનિત્ય ભોગ.
 ૨૦ પામ પદમી જશોદામાત; તા સુઅકી કહું કહી ન જાત
 ૨૧ ગ્વાલ મંડળી સો ગોપાળજી ગાયે; સો ઠાકોરકો સખા
 કહાવે. ૨૨ ગોકુળ ગોવરધન જે લીલા ગાયે; ચરણકાળ
 રસ તપ્પહી પાવે. ૨૩ જે વ્રજશતવ વિષેકી હામ; તાકો રસન
 નિત્ય પ્રતી હોંપ. ૨૪ શ્રી ભાગવત સુને આનંદ કરી; તકે
 રહે ખસે શ્રી હરી. ૨૫ જે ઠાકોરકુ ભોગ ધરાવે; શબ્દ કા
 કૃષ્ણ તપ્પહી પાવે. ૨૬ જે કરે જીમના જળ પાન; સો ઠાકોરકો
 રહે સતીધાન. ૨૭ હરી મંદીરમાં કરે જીહારો; કમ્પહુ ન
 પાવે જમકીપ્યારી. ૨૮ જેણે ઠાકોરકી ગાગર આજી; વધકુંઠ
 અપને સ્થાન કરાની. ૨૯ જીને ઠાકોરકો મંદીર લોખાં;

(૧૬૬)

મનુષ્યા જનમ તેહુ જન જીત્યો; ૩૦ જીને ઠાકારકો શીધો
ખીનો; ને તે તારખ તેહુને કીનો ૩૧ ને ઠાકારકો ખેને કુલ;
સદા બસે કાળાંદ્રી કુળ. ૩૨ ને ઠાકારકો માળા પહેરાવે;
સદા સરવદા ભગતહી હોવે. ૩૩ ને ઠાકારકો ચંદન લગાવે;
ત્રીબીધ તાપ સખ મનકે ભવે. ૩૪ ને ઠાકારકો ખાસન ધુવે;
સદા સરવદા નીરમળ હુવે ૩૫ ને શ્રીહરીકો કિરતન કરે,
મુકિત ચાર તાકે પાપ પરે, ૩૬ શેવામાં જો આજસ કરે; કુકર
હોય ફર ફર મરે. ૩૭ મનશાશુ નો શેવા કરે, તખ્તી શેવા
પૂરીપરે. ૩૮ શેવાકો નો આશરે રહીએ, દુખ દુર બચત સખહી
સહીએ. ૩૯ શેવામાં નો ચંચપ લાવે તે કોટીક જન્મે
પ્રાશ્નિત પાવે ૪૦ વેદ પુરાણ શ્રી ભાગત ભાખે, સચરા
સખ વરજ જન ચાખે. ૪૧ શેવા કીને અદ્ભુત રીત; શ્રી
વીઠ્ઠલનાથશું રાખે પ્રિત. ૪૨ શ્રી મહાપ્રભુને પ્રગટ ખતાબ,
કૃપા ભઈ તખ મને આપ. ૪૩ શેવાકો ફળ કહ્યો નવ
જાય, એ સુખ સમરોં શ્રી વમભરાય. ૪૪ શેવાકો કુળ શેવા
પાવે, સુરદાસ સંખે બલ બલ જાવે- ૪૫ ભનો ગોપાલ
જીભ મત જાવો.

ધોળ ૧૬૭

આવો મજો સાહેજડીજી, હજી હરખ ન માય. માં-
હો માહે વધામણાં, પ્રગટયા શ્રીવિઠ્ઠલરાય. ૧ નવ સત
આબજી અંગેસજ્યાંજી ચાલી વરજની નાર; અતી આ-
નંદે ઉમંગી ભરીજી પોહોંતાં શ્રી વલભ દાર. ૨ ધન્ય
ધન્ય, શ્રી વલભ ધણીજી; ધન્ય શ્રી અકાજી માત, શ્રી
ગોકુળચંદ પ્રગટીઆજી, શ્રીગોપીનાથજીના બ્રાત. ૩ આ-
પણને સુખ આપવાજી, સીવલભ રાજકુમાર; ફરી ગોકુળ

પધારીઆ, અખજાના આધાર. ૪૬૫ પર ઝાળંગીજી, હૃદ-
ડામાં હુતી હામ; તે પ્રભુજી પધારીઆજી, પૂરવા નીગ-
મના કામ. ૫ માગશર માગ સોહામજીજી, સોહામજી
નેમીને દીન; કરન પખવાડીએ પ્રગટીઆજી. શ્રીગોકુળ
માંહી રતન. ૬ રાત દીવશ સોષે સદાજી, ખજાદિક મા-
હેશ; દરશન માત્ર આપે નહીજી, સપનંતર નવ લેશ. ૭
શેષ સદૃશ મુખે સ્તુતી કરેજી, નિગમ ના પામે પાર દે-
વીનાં કૃપ ટાળવાજી, પ્રગટ્યા ખીજીવારે. ૮ શ્રીવલ્લભજી
ના લાડીલાજી. શ્રીપદમાવતી વહુજીના કંથ; ભગવદીભાવે
ભરીઆજી, અટંગક પૂર્ણાનંદ. ઘેર એછવ અતી ધણે
જી. વંજે તાલ અદંગ, માનુની મંગળ ગાયજી, હૃદએ
ધરી ઉમંગ. ૧૦ કૃપ કૃપ કેસરે છટણાંજી, ઉલટ અંગ
ન માય; તરીઆ તોરણ બાંચીઆંજી, માતીના ચોક
પૂરાય ૧૧ ગાય ચીત સોહામજીજી, પ્રગટ્યા શ્રીવીંદનાય;
દાન આપે વિરીધ તણા, ઉતારી વલ્લભનાય. ૧૨ બંદી
જન બહુ પશ બણેજી, ચીરણજીવો રાજકુમાર તલગ તી
ભક ત્રોભાવન ધણીજી, શ્રીગોકુળપતી આધાર. ૧૩ શ્રી
વલ્લભ ઘેર પ્રગટીઆજી, પરાણ ખજા જીગરીશ; સકળ કળ
કળીકાળમાંજી. પ્રગટ્યા પ્રાણુ હશ. ૧૪ કળયુગ જીવ ઝોધા
રવાંજી, ટાળવા ભીમીને ભાર, વદનકમળ અવિલોકીતાંજી
પોહિંતી મનડાની આશ. ૧૫

ધોળ ૧૬૮

શ્રી વલ્લભ વીંદ હરીના ભણપા તેણે સરવસ ઝાચુંરે;
ટેક. શું લાબ્યા શું લખને જાશે, વારંવાર વેહેવાઆરે. શ્રી
વલ્લભ ૧ પૂષ્ટિ માર્ગમાં જે જન આવ્યા, વિશ્વાસે ના

(૧૬૮)

વળગ્યા; શેવાનું કૃપ શેવા થાશે રૂપ પ્રમાણે મેવારે, શ્રી
વલ્લભ ૦ ૨ સંપત પ્રમાણે સમપરીત લેજો, તેનું નામ તો
શેવારે; શેવો કરશે ને પાપ્મંડ ધરશે, તે અયડાતા કરશે.
શ્રી વલ્લભ ૦ ૩ ભાવ વિતા જો બકની કરશે, તે પથર કેમ
તરશે; જીડુ ચાલે આચરણ આપાં, તેને તે ખર કદી-
એ; શ્રી વલ્લભ ૦ ૪ માધવદાસ તો એટલું માગેછે, તેના
સાથે જા રહીએ; શ્રી વલ્લભ વિઠલ હશે ના બાણ્યા, તેણે
સરવજ્ઞ આપુંરે. ૫

ધોળ ૧૬૯.

શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીને શરણ ન આપે, જન્મ અપનો
આપે, પેલે તો તે કુટુંબ ન પીચારયો, ઉદર ભરી ભરી
સોયેરે, શ્રી વલ્લભ ૦ ૧ અમૃત સુધારમકી માહતા કીની,
મન પાપ્મંડ ગાહોરે; શ્રી વલ્લભ ૦ ૨ શુર કહે માં અગાહુ
ચેલો. નેનન ભરભર રોયેરે. શ્રી વલ્લભ ૦ ૩ શ્રી વલ્લભ પ્ર-
ભુજીને શરણ ન આપે.

ધોળ ૧૭૦

વળી વેગે દરશન આપીઆં, બાલ ગોવરધન ધારીરે;
કરે પેરે વરાણાં, મુખપર જાઉં બલીહારીરે. ૧ શાભા
સુદીર તાહારી શી કહું, માહારે મુખ રસના એકરે; શેષ-
નાગ કહેવા સમસ્ય નહી, કહેા જીવ કોણ વશ કરે. ૨ જ
સોદાને નાચણે નાંદ્રા તથ, થઈ રહી આતુરે નારે; વળના
જીવન માહારો વાલમો. કરજો અગાસી સાહારે. ૩ થોડાં
ગાંધે જાણું કમ, વીનતી ચિતડામાં ધરજોરે; દિન બાણી
દીનાવાથજી, તાપ ત્રીવિધ તણાં હરજોરે. વળી વેગે દરશન
આપીઆં.

ધોળ ૧૭૨

શ્રીવલ્લભ કુળ વરજનું જીવણ, ધન્યશ્રી વિઠ્ઠલ પ્રભુ પ્ર-
 ગટીયારે; વેદ વહિતકત શ્રી ભાગવતસત, ભકત મનોરથ
 સરવે સરચારે ॥૬૧॥ જીરે ભકત મનોરથ સરવે સરીયાં
 તે વરજનાં કાજ; શાહસ્થ શક પ્રમાણે કહે, પુરશોતમ શ્રી
 વિઠ્ઠલનાથ. ૧ એક રસનાએ ક્યમ કહું, રસતણો અધિક
 વિસ્તાર; જીવ જાણવા જોગ નહી, પણ અતી ન પામે
 પાર, ૨ મન ઈચ્છાએ માહારો વાલમો, પધારેચાં શ્રીનાથ
 જી દ્વાર; અધીકારીરે આશ કહે, રથ સાતવા નિરધાર. ૩
 ભોજન કરી પધારીઆ, વાહાણે વચ્ચ પેહરચાં સાર, કંઠ
 માં આરોપીયો, શ્રીનાથજીનો હાર. ૪ રસ ભરચાં સામગાં
 આપર રહે ભાવ અપાર; હાથ વદને વચન કહે તે, સાં-
 ભજો નર નાર. ૫ વર્ધશનવ જીયે પરવરચાં, શોભા તણો
 નહી પાર, તોરંગ બીલા વાયુ વેગે, આંણીઆં સંગ દ્વાર ૬
 પેંગડે પગ દેઈ નાથ ચઢાયા, વારૂ કોટીક કામ; ચોપાસ
 વર્ધશનવ મંડળી. શોભા તે સુખનું ધાગ. ૭ સખીસે
 પધારીયા, જઈ નિરખી આનંદ કદ; ચકોરની પેરે ભામ
 ની, નિરખે તે શ્રીમુખચંદ, ૮ ધોળ ગાયને શ્વર સોહાયજે,
 શ્રીજીમનાંજીને તીર; દુરથી અવિલોકતાં, નઈજી તે ઢાળે
 નીર. ૯ વાલમો વેગે નાહાવા બેઠા, પાર પોહોઆ સાર;
 ઈંદ્રાસન વારણે, આ રથ કાંઈ વાર. ૧૦ પદ અષ્ટ લોકે
 કથા પ્રસંગે, ચિંતા સહુની જાય; ભીડ રથ પાછળ ધણી;
 આજીંદ અંગ ન માય ૧૧ જીરે મારગ સુખ થાં કહું,
 કેહેતાં ન પામુ પાર; અદ્ય બુદ્ધ્ય મંદ મારી, ક્યમ કરી
 કદ વિસ્તાર. ૧૨ જીરે સમનાં સુખ થાં કહું, વાલમો

મેઠા નાહાયા; જે જે દયાના જીવ છે, તેહને તે તેવા
 ભાવ, ૧૩ નાથ નિગમ નિકટ પોહાયા, મન કૂળ અંગ
 ન માય; અવિલોક વાપા આતુર ધણા, વાહાણોજ વેગે
 નાહે. ૧૪ જીરે નાહી ઘોતી અંગ પેહેરી, તીલક કાઢ્યાં
 સાર; ઉપરણો ઓઢી કરી, પધારીયા આધાર. ૧૫ પ્રાણ-
 મ પરવતને કરી, જઈ જોયા શ્રી મુખ મંદ્ર; દુખડાં લેઈ
 દંડવત કરે, અવિલોક શ્રી વલ્લભનંદ. ૧૬ આરતી સેન
 શણગાર ભોજન, નિત્યનો વેહેવાર; એણી પેર અનુભવ
 કરે, શ્રી વલ્લભ રાગકુમાર. ૧૭ એણી પ્રકારે જન જ ર
 હ્યા, શ્રી નાયજીને દ્વાર; આનંદ આજીવ અતી ધણી, મ
 ન કુલનો નહી પાર. ૧૮ શ્રી નાયજીને નીરખવા, નિજ
 ગ્યાન કરે સહુ સોર; અનુભવીને અનુભવ ધણો, કેહેતાં ન
 પ્રીછે કોય. ૧૯ જીરે પરપરના સુત એહના, એણી જન-
 બિ ભાંત; જીવનો કોણ આશરો, જે કરે માહિટી ખાંત.
 ૨૦ જીરે નાયની ગથી ઊતર્યા, વરજ સાલવા નિરધાર;
 કંઠ હારને હાથ નીડી, લઃકતા વરજરાય. ૨૧ જીરે નીજ
 મંદીર પધારીયા, ભોજન તણો વેહેવાર; વસ્ત્ર પેહેરી રથ
 એઠા, પ્રાણના આધાર. ૨૨ પ્રભુજીને મનમાં શોભના, ર
 રકતા અધુર રસાળ; તેને વેણે જૂન ચરણ, આતુર રમ-
 ણુ ગોપાળ. ૨૩ વરજમાં તે આવી વધામણી, સાંભળી
 સહુ નર નાર; હરખે તે હૃદયે મલપી, ગુજરાતી કેરી નાર
 ૨૪ વરજ જીવે જીવ મન કુલીને ઉભી, જોવા પ્રાણ આ
 ધાર; ધાળ માધવદાસનું, ગાંતાં ને ગુણ વીરતાર. ૨૫ શ્રી
 શ્રીએ તે શાભીતો સાચીએ, એકમાં ચિત્ત રસાળ; મારગ
 કહણીના સ્થાન રોયા, આવતાં આધાર. ૨૬ પ્રીતે તે પ્ર
 ભુજ પધારીયા, જેની શ્રીએ ન સમાય; શિવા કરી શ્રી

(૧૭૧)

નાથજી. આઝ્યા બેઠક માંહ. ૨૭ આરતી કરે યોતારણાં
વાહાસે ભકતની પરી આશ; જુગ જુગ જીવે માહારા વા
હમા, ખસી જાય ગોપાળદાસ. ૨૮ શ્રી વદનભકુળ વરજ-
નું જીવણ.

ધોળ ૧૭૨

ભલે પ્રગટ્યા શ્રી ગીરીવર ધારીલાલ. શેવક જન સુખ
કારણેજી; જીરે આનંદ મંગળ ગાય, તોરણ પાંધ્યાં પાર-
ણેજી. ૧ જીરે ધન્ય શ્રીરૂક્મણી માય, કુંવર કુમાવે પાર-
ણેજી; જીરે વરજ બધું નીરખવાને જાય, નીરખી હરખી
જાય વારણેજી, ૨ જીરે સુરપતી કરે નીરધોય, ઢોલ દદામા
વાગીઆંજી; જીરે વહસ્તા જન કરે કલોલ. પ્રગટ્યા શ્રી
ગોકુળા રાજઆજી. ૩ ॥ ઢાળ ॥ ભલે પ્રગટ્યા શ્રી ગીર-
વરધારી લાલરે, નીખ શીખ સુંદીર રૂપ રણજીરે. ૪ શું-
દીર શુભગ શાહામાજી ભાલરે, ભાલ કેસરી તીંક ખીરાજી
લાલરે. ૫ લોચન ચંચળ મીન સમાનરે, નાચીકા કારેચંચુ
ધનુષ કમાનરે. ૬ તેને તે ને ત્રિભાવન માહીએરે, રતન જ-
ડાત કાને શાહીએરે. ૭ ઉપર દીસે માતીરે, વદન સુધાકર
જોતીરે. ૮ ધર ધર શુંદીર મંગળ ગાયરે, વાહ લાજીને ની-
રખવાને જાયરે. ૯ કરગ્રહી કંચન કેરી યાગરે, મધ્ય મુ-
ગતાકુળનો હારરે. ૧૦ આઝ્યા શ્રી પિઠ્ઠ રાયજીને દારરે,
નીરખવા શુંદીર શ્રી ગોરધર લાલરે. ૧૧ નીરખી એ વારણે
જાયરે, સુખ જોતા ત્રમ ન યાપરે. ૧૨ એ સુખ અનુભ-
વીઆરે પ્રમાણે, વરજભુખણ કયમ કરી વખાણરે. ૧૩
ભલે પ્રગટ્યા શ્રી ગીરીવરધારી લાલ.

(૧૭૨)

ધોળ ૧૭૩

અતુરજૂજ છે ચારે, રૂપાળા રશીઆ, મુખ મનોહર
સુંદરે, શરીતા તીરે વશીયા. ૧ ચરણ કમળ ચીત માંરે,
ધુધરીને ધમકે પાપ વીંછવા પેરચારે; આંહરને ઠમકે, ૨
સ્વેત શરીરે અંદનરે, આનંદથી અરચ્યું; કસ્તુરીનું તીલકરે,
અંદન અંગ અરચ્યું. ૩ કાંને કુંડળ લળકેરે, અળકે ચુની
ચારે; ભાળ ભકુટી નિરખીરે, મન માલુ માહાર. ૪
અતિ આહ્વાઆળી આંખેરે, કાજળ કોરાણું; ક્રીક્રી કામ-
ભાગારી; ચિત તેથી ચોળાણું. ૫ પીળા પટકા લળકેરે, અટકે
આખડીઆ; જામાએ જરકશીઆરે, કરકસી રાખડીચા. ૬
મુગટ બટપટ લળકેરે, માતનની માળા; રતન સિંહાસન
રાજરે, રશીઆ રૂપાળા. ૭ પ્રભાશંકરના સ્વામીરે, વશીયા
ગુજરાતે; ભાવ કરી સહુ ભોરે, કડણાકારી તે, અતુરજૂજ
છે ચારે રૂપાળા રશીયા.

ધોળ ૧૭૪

શ્રી વલ્લભ પ્રભુને કરું પ્રણામજી, જીને કરી હોય પૂરણ
કામજી. ૧ રંગ રસોલ અદ્વિત જેનું નામજી; સકળ છે
સાથ ન લેતાં નામજી. ૨ ટેક. નામ લેતાં ઓ વલ્લભ પ્રભુનું
કલમીશનો હોય નાથ; એવી દ્રઢતા આવ્યાપોરે, શહેજ
જગ ઉપહાસ. ૩ ઉપહાસ સહી ઉપરાંત પામે, અનભ પણ
નવ કરે; શ્રી લક્ષ્મણ સુતની કપાયા, શહેજે ભાવસાગર
તરે. ૪ શ્રી વલ્લભ પ્રભુ પ્રગટીયા, જીવની કરવા પેર; ભવ
જળમાં મન દેખી, થડ મનમાં મેરે. ૫ વિચાર કીધો

શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીએ, પૌહિઆ શ્રી જીમનાં તીર; આવણ
 સુદી એકાદશી, મધ્ય નાશાં શ્રી બીરીવર ધીર. ૬ તે સમ
 શ્રી વલ્લભ પ્રત્તે, બોલ્યા શ્રી નાય; અધાર કળયુગ દખી
 જીવને, સોંપ્યું તમારે હાય. ૭ અસ્ત્રી શુદ્રનો નિસ્તાર
 કરેલા, વિચાર્યું મેં જે; નામ રૂપી નાહાવ ખેસારી, ભવ
 પાર કરવા તેહ. ૮ ખત્રીસ દોશ નીવરતથે, પાથે નીરમળ
 તન; માહારૂં ભજન કીરતન અવણ કરતા, સંઘ પ્રકુલીત
 મન ચાલે સંઘ પ્રકુલીત, મન હરી ગુણ ગાયજી; સ્વરૂપ
 શેવાનું તો, કૃણ તેને પાયજી. ૧૦ અન સમરૂપી વરૂ
 જેહજી, મનમાં જાણી નીચે હેતી તેહજી. ૧૧ જ્યમ ગંગા
 જળ ત્રીવીધ પ્રકારજી, તેમ આ મારગ છે અતી સારજી.
 ૧૨ વિચાર્યું છે તે નીરધારજી. ૧૩ એમ કહી પામ્યા અ-
 તરે ધ્યાનજી, શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીએ. વિચાર્યું છે ગ્યાનજી.
 ૧૪ ॥ હાજી ॥ સોન વિચાર્યું શ્રી વલ્લભ પ્રભુજીએ, જીવનું
 કરેલા કાજ; શેવા સ્મરણ સોંપ્યું, શ્રી વલ્લભ પ્રભુજી મા-
 હારાજ. ૧૫ આત્મા આપીજીવને, તમે કરોએહ પ્રકાર; રંગ
 જાણી શ્રી નાયજીએ, કરો અ ગીકાર. ૧૬ તે કાળે કુમારો,
 સમ જીવ ચાલ્યા જાય; શ્રી વલ્લભ પ્રભુની રૂપાધરી, માહા
 પતીત પાવન થાય. ૧૭ એવો યશ વીસ્તાર વાંધ્યો, ત્રધ-
 લોક ચાલી વાત; પ્રભસંગંધના ગ્રહજીવાન હોયકાળનીધાન.
 ૧૮ પુષ્ટિ મારગ રોપીએ, પૃથિવ તે પ્રગટો શુર; ખત્રીશ જે
 દોશ જીવના, તતક્ષણ કીધા ફર. ૧૯ વીના ગ્યાને વીના
 ધ્યાને, વિના જોવ આચરણ; જેમ તેમ કરીને જીવ રહે,
 શ્રી વલ્લભ પ્રભુને શરણ. ૨૦ જોગ ધ્યાન જપ તપ વીના,
 જપે નીરતર એક; સરવસ છાંડી નામ નિશ્ચે, રાખીએ મન
 ટેક ૨૧ હું કરમરીને કંઈ વીનતી, મુને શરણે રાખો આજ;

(૧૭૪)

હરીદાસકો કરમહી, રાખો બાહ્ય મહેકી લાજ. શ્રી વલ્લભ
પ્રભુને કંઈ પરભામજી.

ધોળ ૧૭૫

વોળ મધુગીરે વાય. તેણે શુધ જુધ માહાત્રી જાય: ૧
અંતરે ભિન્નિયે વાહાલે, તેડ્યાં વરહે તણાં તે આલે. ૨
અનળાં ભુપલેરે ધસ્યાં, પગનાં નેપૂરે ઠાને પેહુસ્યાં. ૩ કુ-
ધ ઉઠાગેરે આલ્યાં, બાળક ધાવતારે મેહેલ્યાં. ૪ પતી કુળ
લગ્યારે લાપી, મનકુ પૂરે જાટા મને સોંપી. ૫ આનંદે
આત્રીરે હેલી, યધ છે કાનુડાને મેળી. ૬ વળતા બાલ્યારે
વાણી, સાંભળો ગોપીજન મન આંણી. ૭ અરધ નીશા-
ઝરે આબ્યાં, લોક વીરધ તમે ક્યમ કાહાબ્યાં. ૮ કુળને
ધરમ નહી એ રીતે, વેદ મર્યાદા તણી એ ભીતે. ૯ કં
થ તમારારે જાણે, કપકો દેશે કોઈક ટાણે. ૧૦ લાંછન
લાગેરે કુળને, જાઓ પાછી આપણ ગોકુળને. ૧૧ વાત
વિચારીરે તોલો, આલુધટવું પ્રભુ શાંતું બોલો. ૧૨ વરજ
વીનતારે બાલ્યાં, અંતરે જટ મન સરવે બાલ્યાં. ૧૩ ચર-
ણ તમારેરે આબ્યાં, વેદ રૂપી સાંકલડાં તોડાયાં. ૧૪ જાં
છન તેનેરે આવે, સ્વરૂપ સખંધી નહી મન લાવે. ૧૫ દે-
હીના સખંધી વાહાલા, તેને શું ઉપજે છે કાલા. ૧૬
આત્મા સખંધે વાહાલો, સરવે તજીને અમને બાલો. ૧૭
ચરણ કમળનારે આશા, આત્રી પ્રેમ તણી પાશા. ૧૮ વ
મન સુહૃદીનેરે રીઝ્યા, ગોપી સખાવડ નહી કોઈ પીળા. ૧૯
રમત માંડીરે હપીએ, સુન્દીરે સંકેત વનની શલીએ. ૨૦
સરદ પુનમનારે રાતે, રાસ મંડળ રચ્યો બહુ ભાતે

૨૧ તનાયેઈ તતાયેઈરે તાળી, સ્વર બાંધન ગાએ નરનારી
 ૨૨ ગીડગીડ ગીડરે રંગે, યુંગ યુંગ નાએ ઉર તીરપને
 સંગે. ૨૩ ગતીના ભેદમાંરે જાણે, કવીની શી ગત પોહાએ
 તે વખાણે. ૨૪ ગોલીએ અભીમાનરે આણ્યું, અમ સરખુ
 કાંઈએ ન જાણ્યું. ૨૫ અંતર ધ્યાનરે પાગ્યા, સંગ લેઈ
 મપા એક શ્યામા. ૨૬ તેમનું મનહુરે પુલ્ક, મુજ વીના સ
 રવે છેરે કુક. ૨૭ ચરણે અભાવ નહીરે સ્વામી, ખાંધ ચડા
 વો અંતરે જામી. ૨૮ અભીમાન એવુંરે આણ્યું, તેથી પ્ર-
 ભુજીએ મનમાં જાણ્યું. ૨૯ પ્રભુજીએ મેહલ્યારે વનમાં,
 તજી ગયા કુખ પાઝ્યાં મનમાં. ૩૦ એટલે સખી જનરે અ
 બ્યાં, હળી મળીને સામાં ખેલાવ્યાં; ૩૧ પ્રભુજીએ દીઠારે
 ખાળા, લોચન સુંદર બપન રસાળાં; ૩૨ મનમાં મન જ્યા
 રે આજુ, તજી ગયા તમને શું કહાવ્યું; ૩૩ નેત્રે વેહેછેરે
 નીરે, આસા ભેગા જીમનાં તીરે; ૩૪ કૂમને પુછેરે હેલી,
 કાંઈ દીઠા છે વનમાળી. ૩૫ કદમના વૃક્ષનેરે પુછે, કહીએ
 પીતાંબરની શુધ કેહે છે; ૩૬ એમ પુછતાંરે જાપ, રહ જ-
 તી ભુલ્યાં કાંઈ ન લેવાય; ૩૭ એમ કરીનેરે ભેઠાં, રહન
 કુરેછે મળી એકઠાં. ૩૮ શુધ રહી નીરે લગાર, પ્રમટયા
 હરજી તેણી વાર; ૩૯ આનંદ મંગળરે યાય, વરજની જી
 વંતી રારા રમાએ. ૪૦ રસની રેખારે યાય, સ્યામ પીવત હું
 ને અપાય; ૪૧ શ્રી વલ્લભ કૃપાએરે ગાય, દાસ મનોરથ પૂ
 રા યાય; ૪૨ વેણ મહુરે વાય, તેણે શુધ યુધ મારી જાય

ધોળ ૧૭૬

આજ માહારે ઘેર આવીયારે, સુંદર શ્રી વરજખુખણ
 લાજ; શ્રી મુખ જોતાં માહારે મન હચુરે, અંબજી નય

ભારે વીથાળ. ૧ નવરંગ માળીક મુસ્તક શાભીતુરે, ઊપર
પેચ કેસરી રંગ; સ્વેતનો જામેરે આંખે બેસનારે પટકે બ
સમાં બ્રહ્મ સોરંગ. ૨ લટકેને મટકે લાલજી પધારીયારે, બે
ઠાં ગાદી તંકીયા અહોરાત્ર; આંધાને સહીયરો વાહાલાજીને
નીરખીએરે, તજીએ લોક કુટુંબની લાજ. ૩ શેવક જન ચો
દીય નીરખતારે, મનમાં આંહી અતીશ ઊલાસ, અનીહા
મુકી મર્યાદા આનંદ ઉલટયોરે, એ સુખ નીરખે વલ્લભદાસ
આજ માહારે ઘેર આપીયારે. ૪

ધોળ ૧૭૭

પોરી પ્રગટચા શ્રી વરજભુખણલાલ, વાહાલો નખ શીખ
મુઝીર રૂપ રસાળ. ૧ વાહાલો શેવક જન કરો પ્રતોપાળ,
વાહાલો દાસમડાની કરીરે સંભાળ. ૨ જીરે માગસર માસ
શુકલ પક્ષ દીન, જીરે મંગળવારને ખીજનો દીન; ૩ શ્રી
ગીરધરલાલજી હરખ્યા મન, જીરે ઉદય થયો કુળગ્રીવ રતન.
૪ જીરે રતનાગર મીત્ર વંદાજી વહુ, જીરે પુત્ર જન્મ
સુખ પામ્યા સહુ; ૫ જીરે ચારામતી વહુજીને ઉલટ ખહુ,
આપે આભુષણ વસ્ત્રનો પાર ન લહુ; ૬ જીરે કુમ કુમ
હાથા તોરણ બાધાય, જીરે વાજાંત્ર વિવિધ પ્રકારનાં વાય.
૭ જીરે નરનારી મળી મંગળ ગાય, કેસર અરગજ કુમ કુમ
સેરીએ છંદાય. ૮ જીરે જાત્ય કરમ નિગમ કેત ધાય, જીરે
જાયક જન જાગવા જાય. ૯ શ્રી ગીરધરલાલજી આપે દાન
જીરે જાયક જન ખહુ પામ્યા માન. ૧૦ જીરે આશીષ દે
વરજ વેદવ દાન, જીરે વલ્લભદાસ સદા ગુણ ગ્યાન, ૧૧
પોરી પ્રગટચારે શ્રી વરજભુખણલાલ.

(૧૭૭)

ધોળ ૧૭૮.

વંદુ શ્રી વલ્લભનાથના વંશજી, પૂરણ બ્રહ્મ શ્રી કર્ણા
બંશજી. ૧ જ્યેષ્ઠ રવીકુળ ધુરાધિવજી, વળી મંદ્રવંશીને
જડુ જલદવજી. ૨ તેમાં તે તૈલંગ તીલક કુળજી, શ્રી વીરભ
પ્રગટ્યા શ્રી ગોકુળજી. ૩ સમત પાંદર બેહિતારાં વરસજી
સારજી, માગસર વધી નાંખી ભગુવારજી, ૪ ધટ્ટી એકવી-
સને પાળ પચાસજી, હરત નક્ષત્ર ધટ્ટી છવીસજી. ૫ પળ
સુવાળીજીને તૈતળ કરજી, પ્રગટ્યા તે સમે શ્યામ વરજી-
જી. ૬ જોમ નાંદ જસોદાજી હરખ્યાંજી, તેમ આ વલ્લભ
શ્રીમ્મકાંજી હરખ્યાંજી; ૭ બાળ લીલા કરી ભાડ લડાબ્યાંજી,
પછે તે વડુજીને પરણાબ્યાંજી; વડાં તે વડુજી શ્રી રૂક્મા-
ણીજી, પુત્ર છ બેટીયાર તે તણાંજી; ૮ શોભા જીમનાં
બેટી એ વડાંજી, કમળા દેવ્યકા બેટી નાનેડાંજી. ૧૦ બી-
જી શ્રી પદમાવતી વડુજી, તેના એક પુત્ર શ્રી ધનસ્થામજી
કહુજી. ૧૧ શ્રી રૂક્મણી વડુજીએ પૂત્ર ખટ જાયાજી,
જીજીઆ શેવા સહીત લરવાયાજી. ૧૨ પ્રથમ પ્રગટ શ્રી
ગીરધરજી, શેવા શ્રી નવ નિત્ય રાયની ગમેજી. ૧૩ શ્રી
મથુરાનાથ સદા સુખકાંડી, શ્રી નટવરરાય કુંજી બીહારી-
જી. ૧૪ બીજી તે પૂત્ર શ્રી ગોવંદજી, શેવા શ્રી વીરસ
સદાય મુકંદજી. ૧૫ ત્રીજી તે પૂત્ર શ્રી બાળકન્નજી, શેવા
શ્રી દ્વારકાનાજી સમરજી. ૧૬ ચોથા તે પૂત્ર શ્રી ગો-
કુળનાથજી, શેવા શ્રી ગીરીધર ધારી સાયજી. ૧૭ પાંચ
મા તે પુત્ર શ્રી રઘુવર કહીએજી, શેવા શ્રી ગોકુળચંદ્રમા-
જીની લઈએજી. ૧૮ છઠા પૂત્ર શ્રી જડુનાથજી માહારાજ-
જી, શેવા આ બાળકન્નજી બીરાજી. ૧૯ શ્રી પદમાવતી

વર્ણના તનજી, શ્રી ધનરપામ શ્રેષ્ઠા મદન મોહનજી. ૨૦
 એ લીલાએ શ્રી ગોકુળ એ પ્યુંજી, ત્રઈલંગ ખીન્નુ વદા-
 વન એ પ્યુંજી. ૨૧ મુળ શ્રી વલ્લભરાયજી કંપાળજી, શ્રી
 વીઠલ કલ્પ વરદા રસાળજી. ૨૨ પ્રસરયો સપ્ત સાખાએ
 જકતજી: નભ અંકુરને ફળકુલ પત્રજી. ૨૩ હેવું નિત્યે
 જાણી સીતળ જાએજી, આઘ્યા તે ભુલ્યા ભવ દ્વારજી.
 ૨૪ મનમાંહે રાખી તે મોહોડી આશજી, નિશાએ કરયો
 તરે તણે નિવાસજી. ૨૫ કુલકુળ સ્વાદ મુગંદ જે જાણેજી,
 સુખ શકરને નિગમ વખાણેજી. ૨૬ સુણી ધાયાં ચોદી-
 શાધી નરનારીજી, આઘ્યાં તે ચરણ સરણ વરણ ચરજી.
 ૨૭ એક કુળ સરણ ગએ ધણું સુખજી, એવું જાણી અમ
 થયાં સનમુખજી. ૨૮ જે ગાયે સીએ આરાધેજી, પ્રસા
 થઈ ફળ આપે તેનેજી. ૨૯ પ્રાપ્ત પ્રિત્ય વીના પ્રેમ ક્યાંહાં-
 થોજી, નિશ્ચે કરે ભક્તી એ ગ્યાનમાંથીજી. ૩૦ એ ફળ
 પ્રાપ્ત પ્રસરયો ત્રેલોકજી, સ્વાદ આમે તેનો જન્ય શોકજી.
 ૩૧ જઈ અહી પાંચમી જે રાળજી, છાય કરી શ્રી દેવ-
 કીનંદના લાભજી. ૩૨ દયા કરી શ્રી કમ ફળ હાથુંજી,
 તે મહેતા અવાજ ઇંદ્રિએ રસ પીધુંજી. ૩૩ એ સ્વાદ પ્ર.
 સરયો અંગો અંગજી, નિત્ય નિરપ્યું નવલો તોરજી.
 ૩૪ રધુકુળ જડુકુળ આનંદજી, ગંગ પ્રભુ શ્રી ગોકુળચં-
 દ્રજી. ૩૫ વડુ શ્રી વલ્લભનાથના વંશજી.

ધોળ ૧૭૯

હરીજસો હરીજસો હરીજસો મેરે આપે નેનમં હરીજ
 સો. ૧૬. આંતની કપા કરોરે કેસવરાય, કુડીજન હોય તેને

ફર કરો. ૧ મેરે આપ બડાબ ઓર પરનીંદા તે મારા
મિતમાથી ફર કરો. ૨ મેરે શેવા નહીં આ કમ અંદ્રકી
તેનરજીભમાં ક્યાં બસો. ૩ મેરે સુરદાસ પ્રમુ ભકત ભજન
વીના સ્થાન થઇ ધર ધર ભસો. ૪ મેરે આપે નેનનમાં
હરીબસો. ૫

ધોળ ૧૮૦

વાકે અંબોડે આ નાથજી, મુને મળીયા મારગ માંપા;
મન હરી લીધાંજી, મનહું તે મહારૂં માત્રી રહ્યું. નિરખી
જીવીલાને ત્યાંહ; મન હરી લીધાંજી. ૧ વાંકી તે પાથે વ-
રણાગીએને, વાંકી ચાલે ચાલ. મન૦ વાંકાં તે નેજી સો-
હામણાંને વાંકી વાજી રસાળ. મન૦ ૨ નાથજી તમારાં મી
નાથજી, હુંને કલપેરે કરૂં વપ્પાજી. મન૦ જોતાં તે શુદ્ધ
બુદ્ધ વિસારી, માંનુન એ મહેલ્યાં માંન. મન૦ ૩ કાળદ્રોની
કાંઠડે, વાહાણી ગીરધારી ચારે ગાય મન૦ કદમ કેરી છાં-
પકી, વાહાણી મીઠી મારલી વાય. મન૦ ૪ વંદાવનની
કુન્જમાં, અમને રંગભિર રાસે રમાડ્યાં; મન૦ બાહે બા-
જીબધ બેરખાં, ને પોંડીચી છે રત્ન જડાવ. મન૦ ૫
કાંને તે કુંડળ મગમગે, હરીના એટલીવાળા કેસ. મન૦
શાલા તે શી કહું માહારા સ્યામની, માહારા વાણીજી ને-
ટવર વેશ; મન૦ ૬ સહુ મળીને ચાલ્યા શ્રી જીમનાં-
જીનાંને ધાટ; મન૦ મારગ જતાં માહન મળ્યા, ને રોકી
ઉભા છે વાટ; મન ૭ જીમનાં જળમાં બીલતાં, માહારા
નુટયો નવસાર હાર; મન૦ માતી તે સમજાં વેરધ ગ્યાં,
એક હીરણા બાધ્યો સાર; મન૦ શુષ સહસ્ર મુખ શુભી

કરે, એનો નીગમ ન પામે પાર. મન૦ શી વજન પ્રથુ મન
અહીં મળ્યા; માહાઈ મન પામ્યું ઉલાસ; મન૦ દાસનો
દાસ વીનતી કરે, અમને રૂઝે વરજમાં વાસ; મન૦ દોન
જાણી કહ્યા કરો, તો પોહાયે મનની આશ; મન૦ ૧૦
વાંકે અખોડે શી નાપજી, યુને મળીયા મારણ માંય.

ધોળ ૧૮૧

આયોરે આવોરે સુહાગી; શી વજની ખાનો સાપ; સ-
ખી મેવાડે પધાર્યા, શ્રી ગોવરધનનાય. ૧ સખી મન
કરમ વચને, તજી બરતાં કાજ; મેજો વેદ મંપાદા, ને કુ-
ળની બજ. ૨ છાંડો મન વીના પતી, સુત અને પરિવાર;
આપણે નહીં નિરખો, શી નાંદ કુમાર. ૩ વાહાણો રૂપે
છે રહ્યો, ને ભીન લેજે વા; ગગ રથગ મંડીત, કુ-
ડગ લગડે કાન; ૪ ખીરાજે અલક તોતક, જાણીએ કંચન
રેખ; નાશા ગજ માતોના, નરવર ભિખ; ૫ સીય પાધ
સોરંખો, ઉપર ચંદ્રીકા મોર; વાહાણા મનોહર મુરતી, ચી-
તડાનો ચેર. ૬ વાહાણો બાંક અભીષેકની, અયુદ્ધી કમાન;
અડનાં નાણાં અણીઆળાં, જાણીએ મદનસ્થાં બાણ. ૭
વાહાણો ચચગ ચપળા, વાણ ખાજન મીન; શીખા જો
ખને ચગ થયા અધોન. ૮ ખીખા ધરેજે, અતી અરુણ
પ્રાણ; મુખ માધુરી માધુરી, વાંસજડી રસાળ. ૯ જીર
કુશમ જરે. મઃ મુસકડી હાંસ; જાંકે દંત દાદમ, જેમ
ખીજ પ્રકાશ. ૧૦ કડે રટેસરી, ગગે યુજનો હાર; ખા-
જી પંથ પોહાયોને, જુમક સાર. ૧૧ પાચે પાહોળ, નેપૂરનો
કમકાર; આણે ગજાળી આલ, ધુધરી બમકાર. ૧૨ કડી કાછની,

(૧૮૧)

ક્રીંકણીનો ઝમકાર; પાપ અણવટ, વીંછવાનો ઠમકાર. ૧૨
જીરે સોળ કળાએ ઉઠીએ અંદ, વરજ જીવની સુંદરી; હસે
મંદમંદ. ૧૪ જીરે એહુની આરતી, ઉતારે મી તલભરાય;
શાભા જોધને જન વલમ બધીહારી જાય. ૧૫ આયોર
આયોર સોહાગી, શ્રી વગલીઆનો સાય.

ધોળ ૧૮૨

હરી ભજન વીના જીવે સો નર કેસા. ૧. આંતર પ્રીતિ
નહી પૂરેપોતમ, નર ખર કુર નેસા. હરી ભજન ૦ ૨ નહી
વાકુ સંત સમાગમ, નહી ગુર ઉપદેશ; હરી ભજન ૦ ૨ હું
હું કરકર જન્મહી યોયા, મનુસ્યા જન્મ અંધેશા. હરી ભજન ૦
૩ એસો અવસર બહોત નહી આવે, તમ કમ્મ નામ કમ
લેગા; હરી ભજન ૦ ૪ સુંદરદાસ ભગલત ભજન વીના, કંઠાં
જઇ ઉતર દેશા, હરી ભજન વીના જીવે સો નર કેસા. ૫

ધોળ ૧૮૩

જય ખોલો શ્રી વરજરાય લાલની, હો ખેહેની માહારી
જય ખોલો મી વરજરાય લાલની, મીકી મધુરી વાણી વા
હાલાની. હો ખેહેની માહારી જય ખોલો વરજરાય લાલ-
ની. ૧. શ્રી નટવરલાલ સ્યામજાજની શેરા કરવા પ્રગટ્યા
કાકાજી માહારાજને ત્યાંથી સટકયા, એ ખેહેની ૦ ૨ મી
છોટાજી માહારાજના લાલજી કહાવે, વધરનવને મત ભા
વે, એ ખેહેની ૦ ૨ શ્રી રાણીજી વહુંજીની કુખે રત જા-
યા, મી વરજકોર માજીએ ગોદ ખેલાયા; એ ખેહેની ૦ ૩
મી માહાલક્ષ્મી વહુંજીના પ્રાણપત્રી ઠકીએ, એ વાહાજાતુ

મુખ જોઈ રહ્યો; આ બેહેની ૪ શ્રી માહાબક્ષમી વ-
 હુજી સધારે સોહાગી, લાલજી જનમ્યા છે બડભાગી; આ
 બેહેની ૫ બડા પુત્ર શ્રી બાળકશ્રીજી લાલ છે, પદમાવ-
 લી વહુજી સારદાર છે; આ બેહેની ૬ શ્રી રૂપનાયલાલ
 જી શેવાના રચીયા, જનકી વહુજીને મન વળીયા; આ
 બેહેની ૭ શ્રી માહાબક્ષમી વહુજીએ માહા તપ કીધા,
 આ લાલજી વહુજીનાં સુખ બીધાં; આ બેહેની ૮ શ્રી ન
 દરલાલ સ્યામલાલે આનંદ દીધો, આ ગોકુળ માંહે આ
 ૬ માસો કીધો; આ બેહેની ૯ પદ્મ પદ્માસ્થા દેવી જી
 વને આધાર્યા ભવસાગરમાં ડુબેલા તાસ્યા; આ બેહેની ૧૦
 લાલજી વહુજીને લેખને રાજનગર પધારો, શેવકને સુ
 ખ વધારો; આ બેહેની ૧૧ મુર પ્રતાપે હુંતા વીનંતી ક
 રું, ચિત માહાર ચરણે ધરું; આ બેહેની માહારી
 જય બોલો શ્રી વરગલાલની. ૧૨

ધોળ ૧૮૪

આનંદ સાગર ઉઠયો, રસનાએ વહેછે પ્રવાહ; ગોકુ
 ળપતી પામીએ. ૧ શ્રી વલ્લભજીનારે લાડીલા, પૂજિના
 પુષ્ટ માહારાજ. ગોકુળ ૨ શ્રી અકાંજી તરે લાડીલા, જ-
 મતના પ્રાણ આધાર; ગોકુળ ૩ તેલ અભયંગ કરાવીએ,
 વૈશ્રવને હરખ ન માય; ગોકુળ ૪ કેસરે નાહ્યા શ્રી વીઠ-
 ભવર, ચોકીએ ખેત સોહાય; ગોકુળ ૫ અંગ વસ્ત્ર વા-
 દાલે અંગ ધસ્યાં, પરચાં તાલક મુદ્રા ભાજ; ગોકુળ ૬
 ધાતી ઉપરણારે કેસરી, પેહેરોને પ્રાણજીવન; ગોકુળ ૭
 અપરસ ગાદી પધારીઆ, મુખે જણે છે વાઙ્મો પાઠ;

ગોકુળ ૮ માગેરા શ્રીજીને ચરણ નમે, રશીખા ભેઈ જો
ઈ મારું; ગોકુળ ૯ વહરનવ સમાજ પ્રમાદ કે વારછુ
તન મન ધન; ગોકુળ ૧૦ વહરનવ સમાજ ઓછવ ક
રે, બહીહાઈ માધવદાસ; ગોકુળપતી પામીએ ૧૧

ધોળ ૧૮૫

શ્રી મદનમોહનલાલ આગળ વીનંતી કીચી, રાજ નમ
ર પધારચાની આસા લીધી; શ્રી નાથજી પધારચાની શ્રી
કહું વીધી, કમ્પલે સુખ આપીયારે. ૧ રાજનગરમાં વ-
ધાઈઓ ગવાય, વહરનવને મન રરખ ન માય; વરજરાય
જી પ્રભુ સામા જાય, શ્રી જાળ ૨ બેઠક ધામ ભિમીનાં
ધનપરે, તે રંગ એલે તેમ ઉડે પવનદ જય જય રૂપદ આ
સે વહરનવ જન, શ્રી જાળ ૩ રાજ બેઠીજી પારણે કું
સે, સાત સ્વરૂપતી મધ્ય ગીરાજ; એ શાંભા માહારા ના
ય પેર છાજે, શ્રી જાળ ૪ મંગળા સમે વાહાલો મંદીર
પધારે. અધિકારીને મન આનદ ધાય; જહુગડીયામાં ઠા
કોર કેસરે નાહાય, શ્રી જાળ ૫ શ્રી માહાલક્ષ્મી વહુંજી
ની કુએ રજ જયા, શ્રી વરજદેર વહુમાજીએ ગોદ એલાવ્યા
શ્રી જાળ ૬ શ્રી રઘુનાથજીના કડીએરે ભાત, શ્રી વીના
ખીજી જાણે નહી વાત; શ્રી રાજ બેઠીજીના અખંડ તા
ત, શ્રી જાળ ૭ શ્રી પદમાવલી વહુંજીના કંથજ કડીએ,
એ વાહાલાને શરણ જઈ રહીએ; કોટી જન્મનાં પાપ નિર્મ
ળ થઈએ, શ્રી જાળ ૮ શ્રી યુર પ્રતાપે હું તો વીનતી
કરછું, અરણ્ય કમળ પ્રભુ ચિત ધરું; અંગના કપા થકી
વરજમાં કરછું, શ્રી જાળકરનલાલે સુખ આપીયારે. ૯

(૧૮૪)

ધોળ ૧૮૬

શ્રી ગોકુળ ગામરે અતિ રળીઆમણરે, ત્યાંહાં માહારા
વાહાલાજીનો વાસ વરજ વીનતા સરવે ટોળે મળીરે,
આરી રંગભિર રમવા રાસ. ગોકુળ ૦ ૧ નવ જોખના નવ
સમ વરસતીરે, સુંદરીએ કીધા સોળ શણગાર; સહુ મળી
આચારે, આકુળ વ્યાકુળીરે, નિરખવા શ્રી ગોવીંદ રાજકુમા
ર. ગોકુળ ૦ ૨ હરી મુખ જોખનેરે આનંદ પામીઆરે, હ
હરે હરખ ન માય; સુંદર જમનાંજી કાંડોરે, હમચી કુદ
ને વળી ગાય. ગોકુળ ૦ ૩ રાસ મંડળ પ્રભુજીએ ત્યાંહાં
રચેરે, રૂડી રૂડી સરદ પુનમની રાત; જીવતીના જીવ વ
એ માહારો વાલમરે, તતાયેઈ નાચે ને વળી ગાય. ગોકુ-
ળ ૦ ૪ રસીક શીરોમણ શ્રી કલ્યાણરાયજીરે, રસીયા જન
કરે વિશ્રામ; શ્રી વલ્લભદાસ જન વારણેરે, પૂરો માહારાં
મન વાંછીત કામ. શ્રી ગોકુળ ગામ અતિ રળીઆમણરે.

ધોળ ૧૮૭

શ્રી ગોકુળનાથ સોહામણાંજી, એમનાં લીજે ઘેર ઘેર
ભામણાંજી; શ્રી ગોકુળનાથ ૦ ૧ ગજ શીરોમણ રાજા,
રે, દેખી સોળ કળા સસી લાજીઆરે; શ્રી ગોકુળનાથ ૦ ૨
જીરે તન મન ધન કરે વારણેરે, પ્રભુ પ્રેમદયા છે બકતને
કારણેરે; શ્રી ગોકુળનાથ ૦ ૩ કોડ પૂરવી તે ભકત તણી, સ
ખી પોહાચી છે હજડાની હામ ધણીરે; શ્રી ગોકુળનાથ ૦
૪ જીરે માધવદાસ કરે વીનતીરે, ચરણ રાખોને આ ગોકુળ
પતીરે. શ્રી ગોકુળનાથ સોહામણાંજી. ૫

(૧૮૫)

ધોળ ૧૮૮.

જ્ય જ્ય લાલ ગોવરધનધારી, સુંદર રૂઝ નામજી; શ્રી
પૂરવોતમ પ્રગટ્યા હો વાણી. શ્રી વિઠલ રૂપ નિધાનજી. ૧
વરજ સુંદરીના પ્રાણજીવન, શેવકના પ્રાણ આધારજી, ઠો
જે મળે સરવ સુંદરી ને, સોળ ક્રીધા સભાગારજી. ૨ બ-
ત્રીસમાં એકે નહીં એહો, સોળ કળા મુખ ચંદ્રાયજી;
યાજ ભરી સગ માતાએ, વધાવો શ્રીવલ્લભ રામજી. ૩
વધાવીને શ્રીમુખ નિરખો; નિમિત્ત અળગાં થાયજી, પ્રેમ
સુધારસ પીએરે પદમની, હળી મળી મંગળ ગાયજી. ૪
શ્રીવલ્લભ સુત જો વાહલા કરીએ; તો ભવસાગર તરી
એજી; અનેક દેવ ઊપાસન તજીને વર વીઠલને વરીએજી
પ તન મન ધન સગપણ કરીને, વર્ષશનવને અનુસરી
એજી; માધવદાસ એટલુંરે માગે, શ્રીગોકુળમાં અવતરી
એજી, ૬ જો જો લાલ ગોવરધનધારી, સુંદર રૂઝ નામજી.

ધોળ ૧૮૯

સખીરે શ્રીવિઠલ નંદ આપો માહારે ખારજી, હુંતો
જોઉં છું માહારા વાટ. શ્રીવરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૧
મંતો પ્રેમે પયાણાં પાયરયાં, તે પર પધાર્યા શ્રી વિઠલ
વરજના લાલ; શ્રી વરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૨ મ
તો કુમ કુમ કેસર ઘોળીઆં, હુંતો પૂજી માહારા વાહલા
જીના પાપ, શ્રી વરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૩ સખીરે
સહઅરો સરવે ટોજે મળી, ભાવે ભેટ કરેને મંગળ ગાય

(૧૮૬)

શ્રી વરજભુખણ ઘેર પધારીઆ. ૪ હુંતો આરતી ઉતાઈ
કપૂરની, હુંતો વળી વળી તિરખુ વાહાનાનું વદન; શ્રીવરજ
ભુખણ ઘેર પધારીઆ, ૫ માહારે મુજ કરતાં રેહેણી વ-
હી ગઈ એટલે ઉઘીત થયા આઘીત ભાણ; શ્રીવરજભુખણ
ઘેર પધારીઆ. ૬ દાસ મુળજનો સ્વામી મળ્યો, વાહાલે
મારે ઉતારયાછે ભવસાગરને પાર; શ્રી વરજભુખણ ઘેર
પધારીઆ,

ઘોળ ૧૯૦

તાહારા દહોકેરી વાત મે જાણીરે, ગીરધર દાણીરે. ટેક,
સહોકાને તમા મન કરી જાણો, નવ જોયાં દુધ ને પાણી
રે, ગીરધર ૧ વંદાવનને મારગ જતાં મારી નવરંગ સુ-
દડા તાણીરે. ગીરધર, ૨ કાંરડીમાં મારો માહારા વા-
હાલા, તો દેખે છે સર્પરે સમજાણીરે, ગીરધર. ૩ બાંહી
વરડામાં મારો માહારા વાહાલા, તો દેખે છે નંદ
જીની રાણીરે. ગીરધર. ૪ નરશીહના સ્વામીની સાંગે ૨
મતાં, એના મુખની તો મીઠી વાણીરે ગીરધર દાણીરે, ૫

ઘોળ ૧૯૧

કામળ અંગેરે આ સુજની, શ્રી બાળકૃતજી દીકા;
રંગ રસ ભીનરે આ સુજની, શ્રી માન મોહનજી દીકા. ૧
શ્રી મુખ શોભા શી કહુંને, મરે મુખ વરણવી ન જાયરે;
ગૌર સ્થામતો અંગ ખીરાજે, શોભા વરણવી ન જાય,
કામળ અંગેરે. ૨ કાર મુગટને કાંને કુંડળ, નાકે સોહી

એ માલિક એ વાહલાને કારણે હુંતો, મંદીર કીંકું નો
તી, કોમળ અંગેરે. ૩ કંઠે સોહીએ કંઠેસરીને, લીલાવટ
જગરે, સીર સોહીએ હંકા વળી, ડીપાળો સોહીએ અ-
નુસાર. કોમળ અંગેરે. ૪ બાહિ બાજુખંધ એરખાને,
કુમત રૂંકે ચારે; રત્ન જડીત માંહે હીરના જડાયા, નેનાંગ
ધરો લખ ચાર, કોમળ અંગેરે. ૫ કંઠેડે સોહીએ કઠી મે
ખળા ને ઝાંઝરનો ઝમકારે; મંદીરમાં ધુંટડીઓ એલે,
નામ ધરો નંદલાલ, કોમળ અંગેરે. ૬ રત્ન જડીત સીં-
હાસન બેઠા, કળસ સોહીએ નવ નિત્યરે; નીત્ય નવા શ-
ભગારે નીત્ય નવા ભોગ, કુલની માળા ધરાય. કોમળ અ-
ંગેરે. ૭ વરજ વમલ શભારે ધરાવે, લાલમણીજી એલ
એલાવે; વરજપાલ લાલજી ચોપાટ ઢાળે, વચ્છાલાલ પંખો
તાણે. કોમળ અંગેરે. ૮ ગોપેશજી ભોગ ધરાવેને, ગોક
ળેસજી ભોગ સરાવેરે; દ્વાંકા નાથજી ખીડલા ધરાવેને,
જીવણલાલજી આરતી ઉતારે. કોમળ અંગેરે. ૯ સેન સમ
શ્રી મટુલાલજી પધારે, શંખનાદ ઘંટા ધાયરે; શંખનાદ
સુણીને ભીતરે પધારે, ઝારી બંદા બદનાય. કોમળ અંગેરે.
૧૦ જીવણલાલજીના મંદીરમાં કાંઈ આનંદ ઓછવ ધાય
રે; હહી કુલની કાવડ લઈને, આવે સહુ ગોપ ગોવાળ.
કોમળ અંગેરે એ સુન્ની. ૧૧

ધોળ ૧૮૨

શ્રી હામોદદાસ દરસાંતી અતી હરજે ભરચા, ઉપર
બેઠા જોતા હુતા વાટજો; ભાઈ સરવે ધન કાઢીને ઢગલા

કર્યા, તેના સાહમાં નિયાં નહીં લગારજો. શ્રી દામોદરદા-
સ૦ ૧ ઝરલામાં તે પ્રભુ પોતે પધારીઆ, આવતાં ની-
રખ્યા પોતાના નિજ નાથજો; દોઢ મેલીને દોડી પાસે આ-
વીઆ, પગ્યા પાપને જોડ્યા છે ખેલુ હાથજો. શ્રી દામો-
દ હાથ સાહીને પ્રભુ તે પોતે ઉઠાવીઆ, પૂછ્યું દમલા
આવો તેના વારજો; સીખ નમાવી શ્યામી પ્રત્યે ખેલીયા,
વાટ ક્યારની જોતો હોતે માહારાજજો. આ દામો૦ ૩ ત્યાં-
થી સાને તેડી પોતે પધારીઆ, આપ્યા શ્રી ગોકૃષ્ણ માંહે
શ્રી ગોવીંદ ધારજો; શ્રદ્ધ સમ્પન્નની આસા પ્રભુજીએ કરી,
વચન સુણ્યાં પણ સમજ્યા નહીં તમ માત્રજો. શ્રી દામો૦
૪ ત્યાંથી શ્રી ગોવરધન ઉપર પધારીઆ, આવી પોહા-
ડ્યા છેકરે જાંયા માંદજો; પછે પધાર્યા શ્રી ગોવરધન
નાથજી, હાથ થજીને રાખ્યા વેગળા ત્યાંદજો. શ્રી દામો૦
ત્યારે શ્રી વજ્રભ ખીજીને ખેલીઆ, દાસપણું તે જાણીને
અપ્રાપ્તજો, ત્યારે શ્રી મુખેથી આજી ખેલીઆ, દાસ ધરમ
રાખ્યો મારે નહીં બાદજો. શ્રી દામો૦ ૬ એક સમ આ વ-
લભ પોતે ખોત્રીઆ, પૂરણ મારગ ચખાવો પ્રકાશજો; તેતો
દમલા તાહારે સાર જાણજો, રહેશે રૂંદમાં રહેશે કરીને વા
સજો. શ્રી દામો૦ ૭ એવી કીયા જાણી આ ગોસાઈજી
એ, પોતે કરાવ્યું પીનાનું ત્યાહાં આપજો; દક્ષણા માગી
ત્યારે પોતે કહ્યું, સિદ્ધાંત રહસ્યના દોઢ રસોકની વાતજો.
શ્રી દામો૦ ૮ એવી કીયા જાણી આ વીઠલનાથજી, બે-
સાડતા તે ગાત્રી અડધા હાથજો; ચરણાનન તે પોતાનું
આપેજ નહીં, ઝવરા મોહોટા જાણી શ્રી વજ્રભદાસજો.
શ્રી દામો૦ ૯ ત્યારે આ વજ્રભ મુખેથી ખેલીઆ, મુજમાં

ને શ્રી ગે.સાંધજીમાં નથી કાંઈ ભિન્ન; મારે ચરણાચર
તો તું જેને સદા. શ્રી વલ્લભ વાણી કહી તે જાણીને વે-
દાં. શ્રી હમીં ૧૦ ત્યારે પોતે આવીને વીનંત કરી,
મુને કૃપા કરી પોતે શ્રી માહારાજજી; ત્યારે પોતે કૃપા
કરીને આવીયા, વલ્લભદાસના સરીઆં સખળાં કાળજી.
શ્રી હમીંદરદાસ હરસાની અતી હરખે ભચ્યા. ૧૧

ધોળ ૧૯૩

ગોરધનેસ ગુરૂને ચરણે નમુ હોજીરે, પ્રથમ લાગુધું પાપ
દીન જાણીને કહ્યા કરી રાખો ચરણની જાંપ, ગોરધને
સં ૧ થેવા સમરાજીમાં નથી જાણતા હોજીરે, નથી જા
ણતો કાંઈ પરમ; નિષયવાસનામાં વળગી રહ્યો, એવાં અ
નુચિત કરમ, ગોરધનેસ ગુરૂં ૨ અમ સરખા અપમને
આંધારવા હોજીરે, તમે કીધા છે શ્રમ; અભિદાન દેવાને
કારણે, પ્રગટ્યા પુરણ પ્રહ્લ. શ્રી ગોરધનેસ ગુરૂં ૩
ધરણી કરીને હરી અવારવા હોજીરે, કરવા ધરિનીની સહાય
માહા ઉદ્ધાર કરણી નીધો, આવજમ આતાર. શ્રી ગોર-
ધનેસ ગુરૂં ૪ નામ આપીને નિરમળ કરવા હોજીરે.
કરવા પ્રહ્લ સખંધ; તોય તમને નથી જાણતા, એવા થ
હને એટો અંધ. શ્રી ગોરધનેસ ગુરૂં ૫ કાળ કરમમાંથી
કાઢીઆ હોજીરે, મોટો જમનોરે વાસ; જે જન સંરણ
આવીઆ, રાખ્યો દ્રઃ વિસ્વાસ. શ્રીગોરધનેસ ગુરૂં ૬ ત
મે તો તમારાં બગદ પાળણા હોજીરે, કરવા જનનો આ-
દાર; કાશ ન વિચારણા જીવનો, તેનો નહી આવે પાર.

(૧૬૦)

શ્રીગોરધનેસ ગુરૂં ૭ શ્રીબાળકંશનજીના લાડીલા હેજીરે,
જગન મમનના તાન; શ્રીબાજુરાય શ્રીમગનલાનજીના કાકા
જી, શ્રી વીઠલેસજીના ભાત, શ્રીગોરધનેસ ગુરૂં ૮ દાસ
ના દાસની વિનતી હેજીરે, પ્રભુ તમે ધરજો કાન; કુટ
શ્રુષ્ઠિ હમારી દુર કાન, ગાક તમારા ગુણ આન, શ્રીગોરધ
નેસ ગુરૂંને ચરણે નમુ હેજીરે. ૯

ધોળ ૧૬૪

૫૬ ગરબી.

જીમનાં જાતારે ઘાટે, આજ મને પ્રભુજી મળીયા વાટે
૧ મુજ એકલડીરે જાણી, હસીને ખાલ્યા સારંગ પ્રાણી.
૨ હરીનું હસવુરે મીઠું, એવું રૂક કહ્યો નેહાણું દીકું. ૩
આજનાં સારારે સુખડાં, પ્રભુજીનાં જોવા સરખાં મુખડાં
૪ મુખડું પુનગરે ચંદ્ર, વાહાલા તારી આંખડીમાં જન્ન.
૫ મધુરીશી મારલીરે વાળે તેલો માહારા સામ સુંદીરને
જાળે. ૬ ડાહ્યાપણ ખાંધુરે ખચકે, રામકંશન પ્રભુને તીરખ
વા અચકે. ૭ માધવદાસરે ગુણ ગાન, તેથી જીવનાં પ્રાશ્નિત
જાય, ૮ જીમનાં જાતારે ઘાટે.

ધોળ ૧૬૫

રાગ સામરી,

આણે આણીરે શ્રીમાહારાજ, માતી માહાર આણીને;
માતીને જોતી ને હાર પોતી, તો હું વંદાવન જોતીરે.

(૧૯૧)

આણે આણે નંદનાં લાલ માતી માહાઈ આણે, ૧
માતીરે નાપળે ભવસાગરમાં, તાહાક મુખ જોતાં રાવાણું
૨; માતી માહાઈ આણે. ૨ બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીર
ધર નાગર, ચરણ કમળ મુખ જોતીરે; માતી માહાઈ
આણે ૩

ધોળ ૧૯૬

ભલે આવી લાગી માનમ રાતકે, એવ વહી એકાદશીજી;
પૂછ્યાં પૂછ્યારે ત્રેલગનો ધારણા શી લક્ષ્મણ પેર . પધા
રણાજી ૧ કીધી કીધી શીટી થું પ્રિત, મરજા મુકી મ
જ્યાજી; ભાગા ભાગારે જીવના પ્રલ્હ, આનંદ સાગરમાં
ભજ્યાજી માહાઈ માગુ આપો માહાજ અલપ બુધ હુંહું
દીનજી મને શેવા સુખ દોળેજ નાથ, મન માહાઈ પો-
રોતુ રણીજી ૩ બલીહારી તે માધવદાસ, એ બીલા માહારે
મન વશીજી; ભલે આવી લાગી માનમ રાત કે મધત્ર વ
હા એકાદશીજી ૪

ધોળ ૧૯૭

પાંચ રંગ પ્રજ્વળા ગઈએરે, ગાતાં અંગમાં નીરમજ
થઈએરે. ૧ પેહેલા લાલ ગુલાબીનો ૨ ગરે, તેહેનો સઘજો
બન્ધોછે સંગરે. ૨ લાલ રંગનું માળીયું છે રાતુરે, હરીનું
મુખકુ દીસે અતી માતુરે. ૩ લાલ મારલી રંગ રસાજરે,
લાલ કાટમાં ગુંગની માળરે ૪ લાલ જમા પેહરચાજર-
કસીરે, લાલ લોભણી લાલને અંગ વસીરે. ૫ લાલ મા-

જડી કનઈએ પહેરીરે, લાલ દીસોછો લાલા ફેરેરી. ૬ લી
 સો રંગ પ્રભુજીનો ન્યારેરે, રાતા રંગમાં શામિછે સારેરે.
 ૭ લીલા લીલમ મુગડમાં જડા છે, હરીના તેજની કાંતી
 ખડી છે. ૮ લીલાં પાન ખીડલાં ખવાસરે, આપો પ્રેમે
 ભક્ત પ્રાપ્તને દાસરે. ૯ લીલા રંગની સુધણી સારીરે,
 લીલા રંગ બન્યો ગીરધારીરે. ૧૦ લીલા પટકા બાંધ્યા છે
 કેડેરે, વરણાગીમાં જાય છે લેહેરેરે. ૧૧ લીલા તુળશીના
 હાર શરીરે, હરી શામિ છે હળધર વીરે. ૧૨ લાલા વા-
 ધા તે સારંગ પ્રાણીરે, ધણું અમર રાધા રાણીરે. ૧૩
 સખી પ્રીતમ પીળો રંગરે, સરખી સુંદર સરવે રંગરે. ૧૪
 પિળા તીલક કેસરનાં કડીમારે, અંગે નેપૂર સઘળાં ધરી-
 આરે. ૧૫ પિળો પાધ કેસરનો ભીનેરે, હરીનો લટકો
 બન્યો છે તીનેરે. ૧૬ પીળાં સોના કાંડાં કર માંડીરે, પીળાં
 હીમ બાજુમાં ધ માંડીરે. ૧૭ પીળી સોનાની સાંકળી
 સારીરે, માંડી રૂપ જડા રઠીઆળીરે. ૧૮ હરખે પીળાં
 પીતાંબર પહેર્યાંરે, વરણાગીમાં જાએંછા લેહેરેરે. ૧૯
 પીળાં સોના પાવલડાં ચરણેરે, મોહાટા સંત નમે હરીને
 ચરણેરે. ૨૦ હવે ઉજળો રંગ વખાણુંરે, મારણીધર મનમાં
 આણુંરે. ૨૧ ઉજળાં જાપનાં કુલ બેકેરે, હરીઅ હાર ધ
 રયાં કંઠ લેહેરેરે. ૨૨ ઉજળાં મુકતાફળ કાનરે જોગ્ય રૂપ
 રૂપ ધરણુ તે ધ્યાનેરે. ૨૩ ઉજળા બુધરા ધનકારેરે, અ
 રણે શાભી રહ્યા છે ડમકારેરે. ૨૪ ઉજળી આંખડી અ-
 ણીયાળીરે, કાળી કીકી દીસે છે રૂપાળીરે. ૨૫ હવે કમ્મનો
 રંગ વખાણુંરે, સ્યામ રંગ રૂદેમાં આણુંરે. ૨૬ સ્યામ
 ખીટલીઆળા કેસરે, એમના જોવા સરખા વેશરે. ૨૭ સ્યામ

નહણાં કમળ આવી ભાડીરે, કાળી કીકી દીસે છે રૂપા-
ળીરે. ૨૮ સ્યામ ગોળીમાં મોરસ ભરીઆરે, પ્રેમ પ્રભુ-
જીના આગળ ધરીઆરે. ૨૯ સ્યામ મેઘ ગરજતા કરતારે,
પાણી મોકળ ઉપર ભરતારે ૩૦ જોને હકોરમાં કર્યાં
દરશનરે, તેહેને રણછોડરાય પ્રસનરે ૩૧ પાંચ રંગ પ્ર
ભુજીતા ગાશેરે, વર્ષમાન ખેતી વર્ષકુંઠ જાશેરે. ૩૨ પાંચ
રંગ પ્રભુજીતા પુરારે, તેહેમાં એકે નથી અધુરારે, ૩૩ કર
જોડા કવીજન કેહેછરે. એતો અહરનીશ સરણે રહેછરે.
૩૪ પાંચ રંગ પ્રભુજીતા ગાઈએરે.

ધોળ ૧૯૮

જય શ્રીકૃષ્ણરે ભાઈ. ૧ બોલો બોલો વર્ષમવરાય, તેતો
કળી મળીસાએ સાઈ, જય શ્રીકૃષ્ણરે ભાઈ. ૧ વખતી
વર્ષમવની એ રીત. જય શ્રીકૃષ્ણ ધણા પવિત્ર, તેથી પ્રસન
ધાય નવનિત્ય. જય શ્રી ૨ જોજો જય શ્રીકૃષ્ણ ગાયા, તે
તો અડસઠ તિરથ નાહાયા; તેથી પાંચ પદારથ પાયા, જય
શ્રી. ૩ નામ તણી પ્રતાપજ મોહિટો, તેથી આ જીગલા-
મેછે જોટો; સરવે વરજ ભોમીમાં લોટો, જય શ્રી. ૪ જ
જન જસોદાજી ધણું જાણે, એમના સુતનો ઉદય વખાણે;
મનમાં મેડુરે કરીને માને. જય શ્રી ૫ જસોદા સુતને પાન
કરાવે, ગોળીજન સહુ આનંદ પાવે; વાહાલો માહારો વર
જમાં લાડ લડાવે, જયશ્રી ૬ સુતનો પારણામાથી જાગ્યા,
સહુ ગોળી જન આનંદ પાગ્યા; વાહાલો માહારો તનના
તાપ સમાયા, જયશ્રી ૭ વંદાવનના તે વાટે, મારગ
રોકોછો શા મટે; વાહાલો માહારો રાસરમાડ્યાં છે રાતે,

(૧૯૪)

જ્યથી ૮ જોયે જય શ્રીકૃષ્ણ ગાયા, તેહની સફળ થઈ
છે ધ્યાય; તે તો પેમ પદારથ પાયા, જ્યથી ૯ રાખી
ચરણ કમળની છાય તેહને ભવનો ફેરો જાય; તેતો હરી-
દાસ ગુણ ગાય, જ્યથી કરનારે ભાઈ. ૧૦

ધોળ ૧૯૯

શ્રીગોવીંદરાપછરે સીયા, માહાત્રી રૂદ્રકમળમાં વસીયા.
૧ શ્રીમુખ સુંદરે દાસે, જોતાં નિજ જનનાં મન હાસે.
૨ ભાળ તીલકરે ખારાજે, ભગુદી ધનુષ્ય કામનું સજે.
૩ નાકે મોતીરે લળકે, જનશે જ્યલા વીજળી ચમકે. ૪
સામળ વરણેરે સાંઝે, જોતાં ભવનાં કુખમાં ખોઈએ.
૫ શ્રીમુખ મધુરે ખોલે, શ્રી વચનામૃત નહીં છોઈ તોલે.
૬ શ્રીવિઠલેશ રાયછરે માથે, જુગ જુગ જોડ ખારાજે
સાથે. ૭ અનુ નવ ગ્રથ તણા વિચારે, શ્રીહરરાજ પ્રગ-
ટ્યા ખીજ વાર. ૮ શ્રીવિઠલરાપછરે લાલ, શ્રીગોકુળ ઓ-
છવજી સત ધણું વાહાલ. ૯ પૌત્ર શ્રીગોપેશ્વરજી છોગાળા;
શ્રીનક્ષત્રીને દીન ધ્યાળા. ૧૦ સંચળ ગતીએરે ચાલે, હ-
સતાં વહસ્તિત સોમું ભાળે ૧૧ એ ધણું નિજ જનને
સુખ દેહે, શ્રીભાગવત નિરતર કેહે છે. ૧૨ એવા સ્વામી
સમર્થ રાજે, પ્રગટ્યા દૈવી જીવ હિત ડાળે. ૧૩ એમના
ગુણનેરે ગાઉ, ચરણ કમળ રજ લેવા ધાઉ. ૧૪ પ્રગટ્યા
પૃથ્વોત્તમ અ તર, એમની લીલા અપરખાદ. ૧૫ વર-
જ શયકનારે મ્તામી, ચરણ કમળ વંકુ સીરે નામી. ૧૬
શ્રીગોવીંદરાપછરે સીયા.

શ્રીલક્ષ્મણ સુતનેરે ગાઉ, ઓવલબનાથને ચારણે જાઉ, ૧ પ્રગટ્યા પૂરુષોત્તમ અચીનાસી. ઓ વંદાવન ખીધુ બદન ખીલાસી. ૨ એનો પુરણ પરમાત્મ, શ્રી મહામક્ષમીપતી અતી આનંદ. ૩ સુત ગોપીનાથ ઓવિઠલ કહીએ, એમના યુગ જસનેા પાર ન લહીએ. ૪ શ્રીવિઠલનાથ પ્રગટ્યા પૂરુષોત્તમ, જેણે પ્રગટ કર્યા ઓ પૂરુષોત્તમ. ૫ એનો કહીએ પર્મ ઉદાર, શ્રી માહાલક્ષમી પદમાવતી ભરપર. ૬ એમના સાન કુંવર સુખદાતા, કરવા દહવીને સુખસાતા. ૭ પ્રથમ શ્રીગીરધરજી માહારાજ, શ્રીભામનીજી વહુજી એ સીરતાજ. ૮ શ્રીગોવીંદરામ ધણુ રસ ભરીયા, તે આરાણીજી વહુજી વરીયાં. ૯ શ્રીખાળકરનજી ભીને વાન, શ્રીકમળવતી પતી ચતુર સુજાણ. ૧૦ શ્રીગોકુળનાથ જગત જસ જાણે, શ્રીપારવતી પતી અતી રસ માને. ૧૧ શ્રીરઘુપતી રૂડા રૂપે જાણ, એનો ઓજાતકી જીવન પ્રાણ. ૧૨ શ્રીજદુપતી જુગતી જગતમે જાણાયે, શ્રીમાહારાણી પતી અતી મન ભાવે. ૧૩ શ્રીચનર્યામ પૂરણ કમ, શ્રી-કરનવતી પતી અતી રસ દાન. ૧૪ શ્રીલક્ષ્મીજી જેડીજી સતભામા, શ્રીભા યમુના કમળા દેવકી નામ. ૧૫ એ શ્રી વલ્લભનો પરીવાર, નિત્ય પ્રત્યે સમરો નરને નાર. ૧૬ શ્રી મદ વલ્લભપદ; અનુરાગી, જેજન ગાએ તે ખડખાગી. ૧૭ શ્રીલક્ષ્મણ સુતનેરે ગાઉ.

(૧૬૩)

ધોળ ૨૦૧.

કમ્બોજ મેધન મન મોઢરે ધણું, શ્રી વલ્લભ શરણ થ
 બને સહુ દુખ વામ્યા જો, કૃપા કરીને પોતે પાસે રાખી-
 આ, સદા સમીપ રહીને બહું સુખ પામ્યા જો. કર્તવ્યસં ૦
 ૧ મારગ જાનાં પાહાડ થકી સંધ્યા પાડી, તેને ત્યાં પ
 જી હાથે થંભી રાખીજો; શ્રી વલ્લભપદ વાછલતા કીધી
 ધણી, પોતે પ્રસન્ન થઈને વાણી બાળી જો. કર્તવ્યસં ૦ ૨
 માગ માગ જો માગે તે આપૂ તુને, માર્ગ દ્રઢ હોય મુ-
 ખરતા નવ આવી જો, એ આવીને ત્રીજની તો ના કહી
 યુરૂ દ્વાર તે વેદ વિરૂપ કાઢારી જો. કર્તવ્યસં ૦ ૩ વાસ
 ગદામાં પ્રભુ પોતે પધારીયા, પાહાર ઠાડો રેહેજો એમ ક
 હી બોલ્યા જો; ત્રણ દીવસ લગી અહીં રાત ઠાડા રહ્યા,
 પોતે પ્રસન્ન થઈને કહ્યું મન ખોલી જો. કર્તવ્ય ૦ ૪ માગ
 કહ્યું ત્યારે તેનું તે માગીયું, તે માહે એ આપી તેતો આ
 પજો; યુરૂ બિધારતી પોતે તો નાહી કરી, શ્રી વલ્લભ સ
 રવેશ્વર સંધજે વ્યાપી જો. કર્તવ્યસં ૦ ૫ ગંગાસાગર પ્રભુ
 પોતે પધારીઆ, દેવાન મરમરતી હૃદય મન કીધી જો;
 પાર જઈને સીધ કરાની લાવીઆ. પોતે પ્રસન્ન થઈને આ
 ત્તા દીધી જો. કર્તવ્યસં ૦ ૬ પુછ્યું ત્યારે તેનું તે માગીયું
 પોતે કહ્યું જો જીવ શું માગી જાણેજી; યુરૂ આગળ સમ
 આધા તે સાચા ખરા, શ્રી વલ્લભ પુરૂષોત્તમને વેદ વ-
 ખાણેજો. કર્તવ્યસં ૦ ૭ પ્રિય અપ્રિય તે પ્રભુજીને શું પુ-
 છીયું, ગોત્રસ જ્ઞેહ્યર અતિશે પ્રભુજીને ખ્યારજો; ધુંવા
 ધરોહ કલેસ પ્રભુને ન ગમે, શ્રી વલ્લભ મુખથી બોલ્યા

(૧૯૭)

નિધારજ્ઞે. કૃત્તિદાસમે ધન મન માદકરે ધણુ. ૮

ધોળ ૨૦૨

સંભરવાળા દાસ દામોદરને હરી, પત્ર પમાડી શ્રી વ-
લભ સરણે લીધોજ્ઞે; શેવા પપરાવી શ્રી દ્વારકાંતામની,
વળતી ભક્તિ રસ ભાવ ધરીને પીધોજ્ઞે. સંભરવાળા ૦ ૧
જળ શેવા પાણ પ્રભુજીની પોતે કરી, લોક લાજ કુળ કાન
સસુરની મહેલીજ્ઞે; સળ્યા મંદીર માહે સળ્યા સમારતાં,
વિપરીત વાસના રચક મનમે ફેલીજ્ઞે. સંભરવાળા ૦ ૨
રાજભાગની યાજ ધરી ચોકી ચકી, પ્રભુએ લત મારીને
પાડી નાંખીજ્ઞે; શેવા કહું કરતુક કહીને યજ્ઞ્યા ધણું,
વળતી નાક ધસીને દીનતા ભાખીજ્ઞે. સંભરવાળા ૦ ૩
ઉણ કાળમે ચોપારે સુતા જમ, પ્રભુજી ઉપર વાંછલતા
કાંઈ નવ લાખ્યાજ્ઞે; દાસી ઉપર દયા પરભુ પોતે કરી,
મંદીર આળાવીને પાખો કરાવ્યોજ્ઞે. સંભરવાળા ૦ ૪ મં-
દીર સિદ્ધ કરાવી પ્રભુ પધારાવીઆ, રાજ વખભવ પેર શેવા
સુખ માનીજ્ઞે; અમરીખ રાજ સરખો એને જાણુજ્ઞે, એવું
શ્રી વલભ સુખથી આજ્યા વાણુજ્ઞે. સંભરવાળા ૦ ૫
દાસ દામોદર હરેસાશી ઘેર આવીયા, અન સુખડી જી-
વરાવી પુરણ પ્રીતેજ્ઞે; સુખડાની વીનતી તો પોતે ના કરી,
શ્રી માદાપ્રભુજીને શીસ ચડા તે રીતેજ્ઞે. સંભરવાળા ૦ ૬
ઘરમા જઠા એવું પોતે જાણીયું, શ્રી વલભ પાસ જઈ
અપ્રાધ સમાવેજ્ઞે; માટે સહુ શ્રી વલભ પદ શેવા કરે,
અનાઅયનો દાસ ધણી, બળલાવેજ્ઞે. સંભરવાળા દાસ
દામોદરને હરી. ૭

(૧૯૮)

ધોળ ૨૦૩

પદમ નાભ તે દાસ બ્યાસ સુખ અતી ધણું, શ્રીવલ્લભ
સંરણ રહીને બહુ સુખ લીધુંજો; અવતા પ્રત કરીને સેવ્યા
શ્રી મથુરેસજી, વેપારીને ધન કરજ કાહાડી દીધુંજો. પદમ
નાભ તે દાસ ૧ એટી છોટી કુવારી પોતાતણી, વર્ધશ્રવ
જાણી પરજ્ઞાતીમાં દીધીજો; ફેરી સગાઈ વુજસાં બાલી તે
સમે, પોતે કહે અમે કીધી તેતો કીધાજો. પદમ નાભ તે
દાસ ૨ એવું સાંભળી વુજના મન હરખી ધણું, વધઅવ
ઉપર વાહાલ સરવેને એવાજો; પારવતી શ્રવાથી પરબુ
રીઝા ધણું, સુત રઘુનાયદાસ તે કહીએ તેવાજો. પદમ
નાભ તે દાસ ૩ એવા ધૈર્યવાન તે ખીજ કો નહી; શ્રી
વલ્લભ સરણ થઈને ભક્તી રસ પીધાજો; દરશન કરવા
સાર અઢેલમાં છોડા સમરખી પ્રભુજી પ્રસન્ન કીધાજો. પદમ
નાભ તે દાસ સુખ અતી ધણું. ૪

ધોળ ૨૦૪

પૂરૂષોત્તમદાસ સદા સુખ અતી ધણું, શ્રી વલ્લભ કાપા
કરીને સુખ લીધુંજો; પોતે સરણ થયા તે સહુ પરિવાર
શું, શ્રી મદન મોહનજી શેવીને સુખ લીધુંજો. પૂરૂષોત્તમ-
દાસ ૧ એછવ જન્મ તે પ્રગટ પ્રભુ પોતે કરે, નંદ જ-
સોદા ગોપ ગોપી સહુ આવીજો; દર્શવી જીવપર દયા પ્રભુ
પોતે કરો, પ્રગટ કદવતી લીલા સહુ દરસાવીજો. પૂરૂષોત્તમ
દાસ ૨ એછવ જ્ઞાતા સાર શ્રી માહાદેવજી, આવી પોતે
પરસાદ માગી લાંધાજો; ધર ચોક્કી સાર આત્મા પોતે કરી;

[૧૯૯]

કાળ ભરિતને હુકમ પે ને કીધેજી પૂરૂષોત્તમદાસ૦ ૪
 પૂત્રી પુત્ર્ય પત્રીત એક પોતા તણી, નામ તે બાઈ રૂક્ષા-
 માણી કહીએ તેહેનુંજી; કારતક રનાન કરી હરી સેવ્યા
 હેતથું, એવું માટું ભાગ તે કહીએ તેહેનુંજી. પૂરૂષોત્તમ
 દાસ૦ ૪ નામ દેવાની આસા પ્રભુ પોતે કરી, દધવી જીવ
 જન ને કોઈ આવે તેહેનેજી; વળતી શ્રી વલભ પોતે પ-
 ધારીઆ, એવી કાપા કરી તેહેની નહો નેજી. પૂરૂષોત્તમ
 દાસ૦ ૫ પત્રાવ લાંબન અંધ પ્રગટ પ્રભુએ કરી, માયા
 તતક્ષણ જીતી લીધાજી; બાહીર મુખ સાથે સાંભાપયુ
 નવ કર્યા, પૂરણ પ્રહ્લ આ કક્ષ પ્રસિદ્ધ તે કીધાજી. પૂ-
 રૂષોત્તમદાસ૦ ૭ ગોપાળદાસ ગુચ ગાવું ઉભાસમે, પુત્ર શઠ
 ના એવા તે વળી કહીએજી; માટે શ્રી વલભ અરણ સદા
 શેવો સહુ, વધસંતન તે સદા તરૂણજી લહીએજી. પૂ-
 રૂષોત્તમદાસ સદા સુખ અતી ધણું. ૮

ધોળ ૨૦૪

ગદાધરદાસ કપીલકડા માંહે ખરા, ક્ષત્રી કોસડના પરા-
 હિત તે જાણજી; શ્રી વલભ સરણ થબને સુખ પામ્યા
 ધણું, આઁવા વરત રહીને શેવ્યા રસ માનોજી. ગદાધર-
 દાસ૦ ૧ ને આવે તે સરવે સમરપે નાવને, ધરમાં વાસી
 તે કાંઈએ નવ રાખેજી; જીણ ગાંજે તે શ્રી ગોવરધન
 નાથના, કરી કીરતનને પે તે મુખથી ભાખેજી. ગદાધર-
 દાસ૦ ૨ કોઈ સમે વળી વળતા કાઈ આવ નહી, સરવ
 ભાગ જળ લોહી સમરપણ કીધીજી; ગદાધરજી જગમાને
 આપીયું, લાવી જલ નાથો તે ધરાવી દીધીજી. ગદાધરદાસ

(૨૦૦)

૩ પ્રસાદ લેતાં વધારા બહુ પ્રસન્ન થયા, એ સ્વાદ તે
અમે નથી કાંઈ આપ્યોજો; જ્યો લાભ્યા તેવી કૃત પોતે
કહી, સત્ય વચન તે મુખથી પોતે બોલોજો. ગદાધરદાસ ૦
૪ માધવદાસ પીમણ ભાણ લાવીય, આરોગ્યા તે પ્રભુ-
જી પૂરણ પ્રિતેજો; મુખથી આસીસ્વાદ પ્રસન્ન થઈને કહ્યો,
હરી ભક્તી દ્રઢ થઈ રાખની રીતેજો. ગદાધરદાસ ૦ ૫ એ-
વો જસ બગવદીને પ્રભુ પોતે કરચ્યો, શ્રી વલભ પ્રભુ
કૃપા થકી મહુ બોલોજો; માટે મહુ શ્રી વલભ પદ શ્રવા
કરો, વધારા ઉપર વાહાલ બાણુ તે આણોજો. ગદાધર-
દાસ કપીલ કડા માહે પારા. ૬

ધોળ ૨૦૬

આવણ સુદી એકાદશીનું લખ્યું છે.—ધન્ય ધન્યરે આ-
જીનો દીન, આવણ સુદી એકાદશીજી; ધન્ય ધન્ય આજી
ની રેન, ધન્ય આજીની માહાનીસીજી. ૧ ધન્ય ધન્ય શ્રી
મુખ કરાં વાપર, બ્રહ્મ સંજ્ઞા કરાવીઆજી; સોપ્યા શ્રી
પુરુષોત્તમ હાથ, મનડાની આશા પૂરણ થઈજી. ૨ જીવો
જીવોરે જીવ્યાનાં ભાગ્ય, વીના સાધન સુખ પામીઆજી;
માહા શ્રી વલભ સરણ પ્રતાપ, સેહેજે સકળ દુઃખ વામી-
આજી. ૩ વીના સાધન જપ તપને નેમ, સકળ જીવ ઉ-
ધારીઆજી; માહા હિત પતિત ચંડાળ, અસ્તી સઉદ્રાહિક
તારીઆજી. ૪ માહા કહણ કાળ કળી માંહ, અતી કરણ
એ પ્રગટીઆજી; કાધી સરણાંગતની સાહાય, તાપ રહેના
મીટાવીઆજી. ૫ ચરણજીવો શ્રી લક્ષ્મણ નદ, સદા ભ-
ક્ત સીરે ગીરાજતાજી; નિત્ય વરજમાં આપાડ બીહાર,

(૨૦૧)

સઘ વરજ શેવક શીર ગાજતાજી. ૬ ધન્ય ધન્યરે આજી
નો દીન, શ્રાવણ સુદી એકાદશીજી.

ધોળ ૨૦૭

વઢશાખ સુદી એકાદશીનું લખ્યું છે.

વઢશાખ સુદી એકાદશી, પ્રગટ્યા શ્રી વલભરાય; સુરી-
નરે મુનીજન હરખીઆ, હરખીઓ વરજ સહુ સાથ. ૧
દેવતાં કુદાલી વામીયાં, ગાજ્યાં ભિર અદમ; અવધરા ન-
ત્ય કરે ધણું, ગ્યાન તે ગાંધ્રવ સંગ. ૨ જિજ્ઞ શ્વરૂપ
પધારીઆ, અંપા તે રણ આઝાર; સ્ત્રી હાસન પધરાવીઆ,
કીધો અન મંડળાર. ૩ તાત નિખી વિરમે થયા, મંડળ
મધ્યે શ્વરૂપ; મુખપર રવી સરસી વારણે, શોભા અતીસે
અનુપ. ૪ આ ભક્ષમાજી ભટજી વીમાસીને; ઓળખ્યા પુ-
નમચ દ; પૂત ભાવ કુહરાવીઆ, ઓછ ચે ગોવીંદ. ૫ વ
રજની માંહી ગુપ્ત છે, પ્રગટ્યા ખીજી વા ; લોક પ્રસિદ્ધ
જાણીએ, માત ગરભ વાસ. ૬ મંડળ દરશન માત્રથી,
ઓધાર્યા જીવ અનેક; શ્રી વલભ નામ ધરાવીને, રાખ્યો
તે સરવેનો ટેક. ૭ પાર ના પામું લાલાતણો, રસનાએ ક્યમ
કેડવાય; હરીદાસ શોભા નિરખીને, પ્રેમ સુદીત ગુણ માય.
૮ વઢશાખ સુદી એકાદશી, પ્રગટ્યા શ્રી વલભરાય.

ધોળ ૨૦૮

શ્રી વિઠ્ઠલનાથજીના લાભ હો. અતી ભટકાળા, વઢરનવ-
ના પ્રાણ આધાર સહુને હો વાહાજા. ૧ શ્રી ગોવીંદરા-
યજીના પુત્ર, સકુડો અમ કેહે છે; વાહાણે દીધાં અઠળક

દાન, મનવાંછીત દેહે ૨ શ્રી ગોચરશરણના ઘાત, રૂપે ૩-
 ઝાંઝે; નારખે નહીં નર નાર, તે નર કુડા છે ૩ એવો
 પ્રકૃતીત વદન વિરાગ, શું કહું શોભાને; જાણે ઉદીઓ
 પનમચદ, થયું મન લોભાને. ૪ એમનું સુદોર ભાજ
 વિમાજ, તીલક શોભે છે; નારખીને લાખે મારાર; ચિતડાં
 લોભે છે. ૫ શ્રી કહે માણ કુસમ તણી, અતી રાજેછે;
 નિરખીતાં વરનવજનને, જોહ ઉપાનવે છે. ૬ સમ્યજતા
 ચાલે ચાલ, ભારે દીસે છે; જાણે મદ ગજ કમળ સમાન,
 મન જોઈ દીસે છે. ૭ જાણીપર જઈ બલીહારા, હું તમને
 વાંચું; પ્રગટ્યાશ્રી વીંછનાથ, શેષક જનના સાર. ૮ મને
 હરખ ધણેરો થાય છે, ગુણ ગાવાને; માહારો તનના તાપ
 સમાન, ભવ દુખ જવાને ૯ હલ જાણીલા ભાલ છે, અતી
 સારારે; હીંડે છે લટકા કરતા કાગ; કામણુગારારે. ૧૦ શ્રી
 સહાડ નગરમાં વાસ, સહુકો જાણે છે; જસ થયો જગ
 વિદ્યાત, દાસ વખણે છે. ૧૧ શું કહે વરજાણુ, ગુણ
 તમારારે; અવગુણ ન જોશો નાથ, ધણી અમારારે. ૧૨
 શ્રી વિઠ્ઠનાથજીના લાયકો અતી લટકાળા.

ધોળ ૨૦૯

અથ શ્રી કકાનો ભાવ લખ્યાછે ॥ શ્રી કક્ષાપ મનમદ ॥
 કકા ક્રિયા કરજો શ્રી વજ્રમ, તો તેને કાઈ નહીં દુ-
 લભ. ૧ કરન દ્રષ્ટિએ કેરીને શુભે, તો તેનાં દુખ દાણી
 દ્ર શુભે. ૨ ત્યાંહાં તેને થાય શુભમ, કકા ક્રિયા કરે શ્રી
 વજ્રમ. ૩ અપ્પા ખડીજો નદરે કરે, પુષ્ટિ ભક્તી માંહે
 પરવરે. ૪ ખૂલ્લુ રૂપાંધ તે કરજો રીતે, શિવા રમરણ કર-

જો પ્રિયે. ૫ પ્રભુપદ કમળ રૂદમાં ધરી, ખપ્પા ખરી
 દ્રષ્ટિ કરી. ૬ ગંગા ગુરૂ ગોવીંદ ગુણ ગાય, શ્રી વજ્રભ-
 શ્રી વીરકરભ. ૭ એવું નારાયણ કમળ નિત્ય ભજો, અન્ય
 દેવ ઉપાસના તજો. ૮ પ્રભુ મળવાનો કરો ઉપાય, ગંગા
 ગુરૂ ગોવીંદ ગુણ ગાય ૯ ધધા ધણું ધનસ્યામ સાંભાર,
 લોકીકમાંથી ચિત નિવાર. ૧૦ વિશ્વા શક્તીથી દુરજ રહે,
 ત્યાંહાં ધટ મેવ નિરગમ લહે. ૧૧ એવું મનમાં કરી નિ-
 રધાર, ધધા ધણું ધનસ્યામ સાંભાર. ૧૨ નના નેહ નંદ-
 લાલ શું યાય, તે માટે એ કરવો ઉપાય. ૧૩ એની લી-
 લામાં મન જો ભમે, તેતો એને અતિશ ગમે. ૧૪ પ્રેમ
 ધરીને નીસદીન ગાય, નના નેહ નંદલાલ શું યાય. ૧૫
 ચચા ચિત અતુરાઈથી આણ, શ્રી ગોરુધનન ય વખાણ.
 ૧૬ ચિત તણી ચંચળતા તજો, પુરણ પુરૂસોત્તમને ભજો,
 એછે અન્ન સિંધની ખાણ, ચચા ચિત અતુરાઈ આ-
 ણ. ૧૮ છછા છખી છખીલાની જોઈ, એ સમાન ત્રી-
 ભાવમાં કોઈ. ૧૯ નઈજો નિરખી અતી સુખ લીજો,
 પ્રેમ સુધારસ નિસદીન પીજો. ૨૦ તો સરવે સુખ શેજો
 હોઈ, છછા છખી છખીલાની જોઈ. ૨૧ જગન જગતમે
 જસ વાધે, જો એવા પ્રભુને આરાધે. ૨૨ જો મુખપાંત્રી
 કરૂં શ્રી કરૂં કહે, તો વરજ વંદાવનનું સુખ લહે. ૨૩
 મન કરૂં વચન કરીને સાધે, જગન જગતમે જસ વાધે.
 ૨૪ બ્રહ્મા બ્રહ્મ શું વળી કહીએ, સુખ દુખ દુર સખ સ-
 હીએ. ૨૫ કામ ક્રોધ મદ મોહને ટાળી, ચરણ કમળ ચિત
 દીજો વાળી, ૨૬ તે સુખ સરવે સેહેજમાં લહીએ, બ્રહ્મા
 બ્રહ્મ શું વળી કહીએ. ૨૭ ટટા ટગમગ ટગમગ જોશા,
 પ્રભુને ભજ્યા વિના જન્મજ જોશા. ૨૮ ઉતમ દેહ જો

મનુષ્ય ધરી, એ અવસર નહી આવે ફરી. ૨૯ નંદી એતો
 તો આગળ રોશો, ટટા ટગમગ ટગમગ જોશો. ૩૦ ઠઠા
 ઠમતો કાળ ઠગાય, હવે કાંઈ એક મનમાં ભય ખાય. ૩૧
 કપટ કોષ નીંદા પરહરી, પોત પોતાનું સાધન કરી. ૩૨
 નિરમળ ચિતે હરી ગુણ ગાય, ઠઠા ઠગ તો કાળ ટગાય. ૩૩
 ડડા ડાહ્યાપણ એવું કરી, શ્રી વલ્લભ વીહલ ચિત ધરી. ૩૪
 ભલુ એનો જો પોતા તાણું, પ્રભુથી ચિત રમે ટાળો ક્ષ
 ણું. ૩૫ તો ભવ સાગર સે / તરી, ડડા ડાહ્યાપણ એવું ક-
 રી. ૩૬ ઢઢા ઢોઢ ઢીઢાઈ ના કીજે, શેતા કદા કીરતન મ
 ન દીજે. ૩૭ ભવસાગર ઉતરવો એટો, તે તરવાનો મા-
 રગ મોટો. ૩૮ રસના ગુણ ગાઈ રસ પીજે, ઢઢા ઢીઢ ઢી
 ઢાઈ ન કીજે. ૩૯ જિભા નઈણાં સફળજ કરી, માધુંરી
 મુરત મનમાં ધરી. ૪૦ નામ શીખ રાખો એકનું રૂપ, સુ-
 દીર શ્રી વંદાવન ભુપ. ૪૧ હવે રમે વીસારી હરી, જિભા
 નઈણાં સફળજ કરી. ૪૨ તત્તા તનતી તપતજ ટળે, જો
 ગીરી ગોવરધનધર મળે. ૪૩ જો પોતાનો જન્મ સંધારો,
 તો એ સાથે પ્રીત વધારો. ૪૪ પોતે પોતાપણું સંભાળે,
 તત્તા તનતા તાપજ ટળે. ૪૫ યથા યડ યજી યાક નીવા
 રો, મનુષ્યા જન્મ તરવાનો આરો. ૪૬ ભવ સાગર ઉત-
 રવો પાર, નામ કુંપી છે નામજ સાર. ૪૭ શ્રી ગુરુ શ્રી
 વલ્લભ વીહલ ખારી, યથા યડ યજી યાક નીતારી. ૪૮ દ-
 દા દયા કરી દેશ દાન, એ આગળ જો ધરશે કાન. ૪૯
 વંશ વંશાદિક કરશે આધાર, ભવસાગર ઉતરવો પાર. ૫૦
 દ્વિજ જનને અતીશે માન, દદા દયા કરી દેશ દાન. ૫૧
 ધન ધન્ય દીવસ છે આજ, મંદીર પધારેયા શ્રી માહારા
 જ. ૫૨ નિરખી નિરખી સુખ અતી ધણું થાય, તે સુખ

કથા ક્યાંહાં લગી કેહેવાય. ૫૩ એ ચિત ધરે સરે સરવે
 કાજ, ધધા ધન્ય દીવસ છે આજ. ૫૪ નના નીશ દીન
 ને જપે, એવું કૃણ નહી કોહી જન્મ તપે. ૫૫ તપ કરીને
 કા કોટે કાપ, કૃષ્ણ નામ ભજે સરવ કૃણ થાય. ૫૬ આ
 ખર એ ખહુ આવે ખપે, નના નિશ દીન નામ ને જપે
 ૫૭ પપા પ્રીતમ પ્રાગ આધાર, જીવમે જીવણ નાંદકુમા
 ર. ૫૮ માત જસોદાજીનું જીવન, ચોરી લીધું વરજ જન
 નું મન. ૫૯ વરજમે નીશદીન કરે વીહાર, પપા પ્રીતમ પ્રા-
 જ આધાર. ૬૦ ફક્કા ફંગવું ના મેલીશ ચિત, રંબે વીસા-
 રી માહન માત. ૬૧ એ વિસારે સુખ નવ લહે, તેનો વેદ
 પુરાણે કહે. ૬૨ વળી વળી શું કહીએ નિત્ય, ફક્કા ફંગવું
 ના મેલીશ ચિત. ૬૩ બપા બહુ બળનું નહી કામ, શર
 જીપણે વશ થાએ સ્યામ. ૬૪ શ્રી વલભ વરનો માર્ગ ય
 હો, મન વાંછીત કૃણ. સરવે લહે. ૬૫ ચરણ કમળ કરી
 આ રામ, બપા બહુ બળનું નહી કામ. ૬૬ ભભા ભગ
 વદી સંગત ભલી, શ્રી વીકલ ગુણ ગાએ મળી. ૬૭ એ-
 વું ચિતન નીશ દીન કરે, બીજી વાત ના મનમાં ધરે.
 ૬૮ મોટો ગુણ નિરંખ્યા છે કળી, ભભા ભગવદી સંગત
 મળી. ૬૯ મમા મુકિત થકી છે મોટું, ભકિત વીના બી-
 જી સાધન મોટું. ૭૦ શ્રી વલભ વરણુ ગમનજ કરી, પા
 તાના જનને ચિત ધરી. ૭૧ તે કારણ પદરજ લોટુ, મ-
 મા મુકિત થકી છે મોટું. ૭૨ જળ જલક રંગ જેમ દત,
 તેમાં રંગ રાખે શ્રી રાધા કંથ. ૭૩ જેમ રંગ ઉપર મ-
 છડ ચોળ, તે મીશ રંગમાં ચિત ચોળ. ૭૪ પ્રભુ રસ-
 માં રહુ રસવત, જળ જલક રંગ જેમ દત, ૭૫ રેરા
 રસીક રસીલાનાય, શ્રી ભખુભાન દુહારી સાય; ૭૬ એ

નિત્યે રસમાં રસખસ નિરખુ, રૂઢ કમળમાં રાખી હરખુ.
 ૭૭ એવું રત્ન આવ્યું છે હાથ, રેરા રશીક રશીલા નાથ.
 ૭૮ બલા લાડણુ લાલન સંગ, જખી અવલોકી વાઘ્યો
 ઉછામ, ૭૯ લીલાળુ મન લીલા ધરે, સકળ મનોરથ પૂ
 રણુ કરે; ૮૦ તમ રેલ કરે શીતળ આંગ, બલા લાડણુ લા
 લન સંગ; ૮૧ વવા વસ થાને વરજ્યદ, તારે ટળે સ
 કળ દુખ દંદ. ૮૨ દુખ ધણુ છે આ સંસાર, પ્રભુ વીના
 કોઈ ના કરે વાહાર. ૮૩ મનથી મુકી દેજે સરવે કંદ,
 વવા વસ થાને વરજ્યદ; ૮૪ શશા શામ સુંદર સુખ-
 શી; નિરખી નિરખી જખી પર ખલીહારી; ૮૫ નિરખતાં
 તપત ટળે તન તણી; મનમાં યાય શીતળના ધણી. ૮૬
 તન મન દીજે સરવે વાળી, શશા શામ સુંદર સુખકારી.
 ૮૭ ષષા સાયુ સગપણુ એહ, જન્મ જન્મ તે એશુ રનેહ.
 ૮૮ ભમી ભમીને હારી ઠામ, ચરણ કમળ પાઞ્ચ વિચા-
 મ; ૮૯ ફરી ફરીને કહુંધું તેહ, ષષા સાયુ સગપણુ એહ
 ૯૦ સસા સુખમાં સુતો રહે, ને પ્રભુ બજાનુ મરમન
 લહે, ૯૧ માહાર તાહાર કરતે કરે, ગિદર ભરચાનું સાધ
 ન કરે; ૯૨ તેતો જન્મ વૃથા સહુ કહે, સસા સુખમાં
 સુતો રહે; ૯૩ હેહા હેત હરી સાયે સાયુ. એ રંગેહું અ
 તિથે રાયુ; ૯૪ દીન જણી પ્રભુ કોજે સાર; માહારે તો
 એઉનો આધાર; ૯૫ દ્રઢ આશરો વીના સરવે કાયુ, હેહા
 હેત હરી સાયે સાયુ. ૯૬ બલા વક્ષણુ સુત કરી દયા, તે
 જ થકી સંપૂરણુ થયા. ૯૭ દીન દયાગ કરણાતીધી સાગ
 ર, મન વાંછીત ફળ પૂરણુ આગળ. ૯૮ બહો જતકરે રા
 જો ખઈયાં, બલા લક્ષણુ સુત કરે દયા; ૯૯ ક્ષણુ ક્ષણુ એ
 મિતમાં ધરી, ખીજી વાત સરવે પરહી; ૧૦૦ સી મથુરે

(૨૦૭)

શ મનોરથ પૂરે, કુપ્પ દાળીદ્ર સકળને ચુરે; ૧૦૧ દ્યાન
નીરંતર એકનો કુરી, કાલ્યુ કાલ્યુ એ ચિતમાં ધરી; ૧૦૨
સ માનપણું નવ જાણુ, રસના શ્રી વલભ નામ વખાણુ;
૧૦૩ હરીદાસ પરીપૂરણુ કામ, શેવા નીરખી પોહાવી દા-
મ; ૧૦૪ શ્રી મદન મોહન છપી તે ઉર આણુ, સ માન
પણુ નવ જાણુ. ૧૦૫ ઈતિ શ્રી કૃકાનો ભાવ. સંપૂર્ણ

ધોળ ૨૧૦

મેહિતો તમે મેહિતો તમે જાણીયા, શ્રી ગોકુળકેસ
રાવ શ્રી ભાગવતમાં સાંભળીયા, એ વરજમાંથી અળગા
ન થાય. ૧ શ્રી વંદાવનમાં કચ્છોરે વિહાર, શ્રી રાધાજી
તણોરે આધાર; ગઉ ચારણમાં હચારે ગોવાળ, ગોપી
તણા અંગીકાર. ૨ છદ્ધ તણું મરડયુરે માન, શ્રી ગોવરધન
વરજપાળ; દ્વીજ કુળમાં વાહાણો પ્રગટીયા એ, શ્રી વીઠલ
અહે અવતાર. ૩ વર્ષસ્ત વસંતી એ જાણીયા એ, શ્રી
પૂરસેતમ નીરધાર; જીવ જતા તમે રાખીયા એ, અ-
ળગા તણા આધાર. ૪ માધવદાસ સોભાગીયા એ, અ-
ખંડ એવાતણુ નીરધાર; આપો વરજમાં વાસો એ, કેહેતાં
ન આવે પાર. ૫ મેતો તમે મે તો તમે જાણીયા એ.

ધોળ ૨૧૧

સળની ચાલો ઉછવ આજણુ, જન્મ દીવસ શ્રી વલભ
રાજણુ ૧ તોરણુ ધન પતાકા દ્વારજી, દેવળ મંગળ ગા-
એ સારજી. ૨ ઘેર ઘેર તેજીજી બંધાયજી, મોતીડે ચોકપૂ-

રાયજી. ૩ કુમ કુમ હાથા તે દેવરાવીઆજી, કેસરે સ્નાન
પ્રમુજીને ધાયજી. ૪ વાજીંત્ર વાગે આવ નવી ભાતજી, મ
ળીઓ તે સજ્જન કુટુંબ ગાતજી. ૫ ભીડ મચી પર
આંગાબા માંહેજી, નીજ જન નાચે આનંદ શું ગાયજી.
૬ કેસરે નાહિ શ્રી લક્ષ્મણ નદજી, જાણે પુનમ પૂરણચંદ
જી. ૭ વધરનવજન આશ્રય કરાવેજી, ચ છોદક લેખને
તાપ સમાવેજી. ૮ કોમળ વસ્ત્ર યોડ્યાંછે આંગજી, ઘેતી
ઉપરણા તે કેસરી રંગજી. ૯ તી ક મુદ્રાવીક શોભીત ભા-
ળજી, કહે ઉપવીત ને તુલસીની માળજી. ૧૦ તેહ સમે
તે ભાગ્યવાન હોયજી, આરતી તે કરતાં શ્રીમુખ જોયજી.
૧૧ મારકંડચ ભાગ્ય વિચારે મનજી, અમને શ્રી વલ્લભ
કરે પૂજનજી. ૧૨ પૂજન્યે આપે ને જાહુ વીધી ઘનજી,
ભુદેવ જનમક ગન સનમાનજી. ૧૩ દેવતા તે કરે કુસમની
વરણજી, જુગ જુગ જીવે શ્રી વલ્લભ ધિસજી. ૧૪ ચો-
કી તે મંડળી મધે ખીરાજેજી, એ વર વલ્લભ માથે છા-
નેજી. ૧૫ સજ્જની ચાલો ઉછવ આજજી.

ધોળા ૨૧૨

રાગ સારંગ.

જ્યાકુ બિંદ રટત, મહા રટત સેસ રટત; નારંદ શુક
બ્યાસ રટત, પાવત નહી પ્રાર. જ્યાકુ ૧ ઈંજન પ્રહલાદ
રટત, કુંતાજી કે કુંવરે રટત; દ્રુપદ સુતા નાસ્ત્ય રટત,
અનાથન કે નાથ જ્યાકુ ૨ ગુણક ગજ વિપ્ર રટત, ગ-
ઉતમીકી ગ્રહણી રટત; રીજ રવની રટત, સુત રાખત હુ
લરાવં. જ્યાકુ ૩ નંદ દાસ સોહી કીલાસ, શ્રી ગીરીવર

(૨૦૯)

ધાત્રી રસીક લાલ; જ્યાસોમતીકો પુત્ર ખારે, રાધાકો ઉર
હાર, જ્યાકુલ મેટ રટત. ૪

ધોળ ૨૧૩

રાગ કાનડો.

ઉત્તમ કુળ અવતારે કહ્યાંજી, શ્રી વલ્લભ રાજકુમાર ન
જાણે; ચરચા ન કીની બરે બલભકી, રચ્યો યાખડ કી-
નો બહુ બાન્યો. ૧ રસીક કયા શ્રવણે ન સુની. વિષ્ણુમાં
જો રહ્યો લપટાનો; મીટ્યો ન સોચ ઉર આતરકા, સમજ
સમજ સનમાં પરદાનો. ૨ શીરીવરે ધરન વરજ વ દ્રાવન,
કમલુ નવન નીરખી સરાન્યો, કરનદાસ પ્રભુકો યુન મ-
હીમા, ગરગ મુની નહી જાત બખાન્યો. ૩ ઉત્તમ કુળ અ-
વતારે કહ્યાંજી.

ધોળ ૨૧૪

માલો સંઘવરો સુંદીર વરને જોષ્યે, સોહીએ કરા શ
ણગાર. ટેક. શ્રીઆકાંજીના કુંવર કોડામણા, સોહામણા
સુંદીર નાથરે; આપડા કજરે પ્રભુજીએ કરયાં, મનકુ મો-
હુરે વરજ સાથરે. ૧ આપડે ધેરે સારવે એમ કરો, બરો
બરો ભેટ અમુહવરે; કળસ ઉપર રૂપન ધણી, ત્રીભોવન સ
મ તુલ્યરે. ૨ શ્રી વલ્લભજીને ધેરે વધામણાં, રણીઆમણા
રંગમિર ગાયરે; પાલણે પોશડે પ્રભુજી રમે, એ સુખ કહ્યાં
નવ ભવરે ૩ મધજો પરિવારરે આપડા શ્રી નાથજીને,
બધાહાથી માંધવદાસરે; કરજોડાને કરે વિનતી, મને વર-

જમાં તે આપો વાસરે,

ધોળ ૨૧૫

પરમ કૃપાળ શ્રીવલ્લભનાંદન, કરેત કીરપા નિજ હાથે ને
માથે; જે જન સરણે આપે અનુસરહી, ગ્રહી સુત શ્રી
ગોવર્ધનનાથ. ૧ પરમ ઉદાર ચતુર ચંતામણી, રાખત ભવ
દારાની સાથ; ભજે કર્તવ્યસ કાળ સમસરહી, જો જાણે
શ્રી વિઠ્ઠલનાથ. ૨ પરમ કીરપાળ શ્રીવલ્લભ નાંદન.

ધોળ ૨૧૬

॥ રાગ ધંનાશ્રી ॥ વધાંબ ॥

મોહો બુગ બેદ બચન પ્રતિપાલો, ધમ ગણ નાભહી
જપ્ય તપ્યહી તપ્ય તપ્ય તમ વ્યપૂષર્ગી. ૧ સંયુગ શેવન વ-
રાહ રૂપ ધરી, હણીકુસ ઉર મારયો; ત્રેતા રામરૂપ દસ-
રથ ગ્રહે રાવાણ કુળ સંહારયો. ૨ દ્વાપરે બરજ બુડનેત
રાખ્યો, સુરપતી પાર ના પાયો; કંસાદિક દાનવ સખ મા-
રી, બસુધા ભાર ઉતાર્યો. ૩ કળયુગ શ્રી વલ્લભ ગ્રેહ
પ્રગટ્યો, માયા વાદ નિવાર્યો; માણિક્યંદ શ્રી વિઠ્ઠલ પૂર-
સોતમ, જગના પૂરણ નિહાર્યો. ૪ મોહો બુગ બેદ વચન
પ્રતિપાલો.

ધોળ ૨૧૭

શ્રી વલ્લભ વિઠ્ઠલ હરી ન જાણ્યા, તેણે સર્વશ જોયુંરે;
શું લાખ્યા શું સંપને જાણ્યા, તારંવાર વહવાયારે. ૧ પૂજિ

માર્ગમાં ને જન આપ્યા, વિશ્વાસે ન વળગ્યારે; સાધન સર્વ
હુડી ભથ્થે, હડીપી રહેશે અગગારે. ૨ શેવા કુળ શેવા ક-
ડીએ, રતુ પ્રમાણે મેવારે; સંપત પ્રમાણે સમરપિ લેજે,
તેહનું નામ તે શેવારે. ૩ શેવા કુળ ને પાપાડ ધરશે,
તે પથરે કચમ તરશેરે; ભાવ વિના ને ભક્તિ કરશે, તે
અથડાતા મરશેરે. ૪ મીઠું બેલ ને ગામરાણુ ઝાટાં, તેને
તે ખળ કહીએરે. ૫ શ્રીવદન વિઠમ હડી ન જા.

ધોળ ૨૧૯

તમારે જોવા સરખુ રૂપ. શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; રૂપે
માહા મેહોટા ભુપ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૧ વાહાલા
માહારા નવાનગરના વાળી, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; ખીચુ
નગરે વસાવે કાસી, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૨ સાથ મદન
માહનજી ખીરાને, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; શેવા શ્રી ગીરધર
લાલજીની છાને, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૩ સાથે બહુ બે-
ઠીઓને સાથ, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે; સામગ્રી કરતાં સાચી
રાત, શ્રીગોવર્ધન નાથજીરે. ૪ ભાગ ધરાવે દીનાનાથ, શ્રી
ગોવર્ધન નાથજીરે; ખીડલાં આપે જમણે હાથ, શ્રીગોવર્ધન
નાથજીરે. ૫ એમ કડી કેહે છે વલભદાસ, શ્રીગોવર્ધન
નાથજીરે; એ સુખ ના આવે માહાડી પાસ, શ્રીગોવર્ધન
નાથજીરે. ૬ જાપ બલીહાડી માધવદાસ, શ્રીગોવર્ધન
નાથજીરે; અમને વરજમાં તે આપો વાસ, શ્રીગોવર્ધન
નાથજીરે. ૭ તમારે જોવા સરખું રૂપ.

(૨૧૨)

ધોળ ૨૧૯.

ચાણા સખી આજ વંદ્રાવનમાં જાયે, જોઈ જોઈ સો-
મણ સુખીમાં થઈએ. ૧ વાહાલાજી તે જોઈ છે કુમવા-
ડી, જોતાં માહારી આંખબડી યાવ ટાહાડી. ૨ કુલના
તકીઆને કુલની ગાળી, કુલના પ્યારસાતને બાહારિ. ૩
કુલનાં છજાં મેડીને અટારી, કુલની ફરતી મેહેલો જમરી.
૪ કુલનાં વહુજીને પેરણ સાડા, દરશન કરીએ દહાડી
દહાડી. ૫ કુલ્યાં કુલ્યાં કુલડીઆં ખડુ બેઠકે, થોડે થોડે
પવન પદાર્થ લેહેકે. ૬ વનમાં માર કોકીલા બોલે, ના
આવે કોઈ વલભ કુળને તોલે. ૭ હારે વાહાલો છગન મ
ગનીઓ બેલે, હારે વાહાલો વાળ લીલા રસ રેલે. ૮ હારે
વાહાલો પાઘ છોગારી ને તોરા, હારે છાટાલાજી તે ઠા-
કાર મારા. ૯ હાર વાહાલે નામ સમર્પણ આપ્યાં; હારે
વાહાલે પેતાનાં કરી શપાયાં. ૧૦ હારે હુંતો વલભકુળની
દારી, હારે અમને કીરપા કરો વરજવારી. ૧૧ હારે મને
વરજમાં તે આપો વાસ, હારે બલીહારી જાપ માધવદાસ.
૧૨ ચાણા સખી આજ વંદ્રાવન જાયે,

ધોળ ૨૨૦

શ્રીપૂર્યોતમજી પ્રગટ હુવા તે, જોતાં ભાગે વાહાલા;
નખ સીખ સુંદર રૂપ અનોપમ. શ્રીગોકુળનાથજીના લા-
લા. ૧ શ્રીપારવતી માજી ગોદ બેલાવે, સુખન લેઈ હુ-
લાવે; મુખમાં પૂનમ ચંદ્રી જોતાં. નિરખી નેન સરાવે.
૨ આંખબડી અણીઆળી સોહિ, ઘુધરવાળા કેશ; દ્વિજ
વર રૂપે ભુજ અનોપમ, ચાણે છે બધુવેશ. ૩ અંપક વ-

રહી નાથા ઝોલીએ, ગાલ મલોઆ ઝીણા; દાદા દાદા
ઠહીને બાલે, કોમળ મધુરાં વેણ. ૪ અંબરજ્યુષણુની
બલ એલ, નેતાં લાગે વાહાલા; બાળ લીલામાં પારએ
કુલે, દાસ મનોદર ગાય. ૫ અંબુરષોતમણ પ્રગટ હુવા તે,
નેતાં લાગે વાહાલા.

ધોળ ૨૨૧

શ્રીવદ્રા તે વનની વાટેરે, ગીરધાસી લાલ; મમકાં કી
ધા તે શા માટેરે, ગીરધાસી લાલ. ૧ બાંચી નૈણાની
પ્રિતરે, ગીર૦ સામળીઓ બાણે રીતરે ગીર૦ ૨ કદમ
કુશી છાંયરે, ગીર૦ વલમવરની બાંધરે, ગીર૦ ૩ રગભર
રમતા શ્રીજગતીશરે, ગીર૦ પાવ કસુંબી સીયરે. ગીર૦ ૪
કાનમાં કુટળ બળકેરે, ગીર૦ ગળે યુગ્મના હારે લળકેરે.
ગીર૦ ૫ બાંધે બાળુબંધ પોચારે, ગીર૦ ૬ રત્ન જડાવની
ચાકીરે. ગીર૦ ૭ શ્રીદ્રાવનની કુળમારે, ગીર૦ ૮ જિભલા
વાંસજડી ધરી ભુજમરિ. ગીર૦ ૯ અંબુમનઝી તારરે,
ગીર૦ જિભલા હળધર વીરરે. ગીર૦ ૧૦ વરજ બહુ નેવા
બપરે, ગીર૦ વૈરનવ જન સુખીઆં યાયરે. ગીર૦ ૧૧
લીલાસી જ્યય માધવદાસરે. ગીર૦ ૧૨ શ્રીવદ્રા તે વનની
વાટેરે, ગીરધાસીલાલ.

ધોળ ૨૨૨

રાગ ગરબી. ૧

રસીઓ રસે ભરચોરે, વાહાલા શ્રીવિઠલ વરણાગીઓરે;
વરજ વીનતાયે વરચોરે, એમની છબી ઉપર લેહે લાગી-

(૨૧૪)

૧. નાગર નંદ તણોરે, નટવર નાચેને ગાય ગીતરે; વાહાણો
લાગે ધણોરે, પ્યારો પ્રેમ ઉપજાવે છે પ્રિતરે. ૨ સુંદીર
ચામળારે, હરી માહારા હઘડા કેરા હારે; પ્રિતમ પાત-
ળારે, માહારા પ્રાણજીવન આધારરે. ૩ લાગે હરી મીઠડા
રે, રસીઓ રાસ રમાણને ભાગીરે; વલભ પ્રભુ દીઠડારે,
તેવી સદા રહ્યો સંજોભીરે. ૪ રસીઓ રસ ભરચોરે,
વાહાણો શ્રીવિઠલ વરણાગીઓરે.

ધોળ ૨૧૪

રાગ ગરબી. ૨

ભાગી મને નેહ જડીરે, એથી અજગા ક્યમ રહેવાયરે,
નિરખુ ધડી ધડીરે, સુખડાં કોહોની આગળ કહેવાયરે. ૧
ભીડી મને ઘેલેલમારે, વાહાણો શ્રી વંદાવન ચંદરે; સહી
યર સાથમારે, સોહોએ તારામાં જોમ ચંદરે. ૨ ઉભો અજગ
લડોરે, જીવણ જીમનાંજીની તીરરે; લાલચ ઘેલેલડોરે, વેણ
વગાડે હજધર વીરરે. ૩ સંખી ટોળે મળીરે, જોવા જસો-
દાજીના કાનરે; મરેભદા ટળીરે, વલભ પ્રભુશુ બાગ્યું દયા
નરે. ૪ લાગી મને નેહ જડીરે, એથી અજગા ક્યમ રહેવાયરે.

ધોળ ૨૪

રાગ ગરબી ૩

ઘેલી ધઈ ફરે, ઘેલેલા ગીરધારીની સંજોરે; ધીરજ ન
વ ધરે, આતુર કીધુ માહાર મનરે. ૧ જળ ભરવા મ
સેરે, ભવું શ્રી જીમનાંજીને ધાટેરે; હરી હરેએ હસેરે, આ

(૨૧૫)

૨ આવી રહે વાટેરે. ૨ નારખુ નહાં ભરીરે, સુજની શા-
મળીઆનું રપરે; હરખુ હરખા ભરીરે, સરવસ કાહાન વર
શામ રવરપરે. ૩ ખાળુ મને નવ ગમેરે, માહારે સરવસ
નંદુમારે: મન કેડે ભમિરે, દાસ વલભ પ્રભુ પ્રાણ આ-
ધારે. ૪ ઘેઠેલી ધર્મ કરે,

ધોળ ૨૨૫

ગરખી ૪ થી

પ્રીતની વાતડીરે, જોને લાગી હોય તે જાણેરે; પુજ ઘે
ર જાતણીરે, નિરલજ ધાય તે એસ માણેરે. ૧ તેમ ત્યા
હા પ્રેમ નહીરે, જ્યાંહાં પડે ત્યાંહાં શાની પ્રીતરે; પ્રેમ
ત્યાંહાં નેમ નહીરે, જકત ભકતની અવગી રીતરે. ૨ પ્રી
ત છે માહરે, સુજની શામળીઆની સાથેરે, એવી નથી
તાહરે, અમ વેચાણાં એક હાથેરે. ૩ તનમન સોંપીયુરે
હવે જે પતાર હોય તે યાપરે; ભવોભવ અરપીયુરે, દાસ
વલભ પ્રભુ જુગ જશ ગાયરે. ૪ પ્રીતની વાતડીરે, જોને
લાગી હોય તે જાણેરે.

ધોળ ૨૨૬

ગરખી ૫ થી.

કારણુ શુંએ કહુરે, મુજને કહાનુડાના કોડરે; કોઈથી ન
વ ડરે, હરખે હરખુ મોડામોડરે. ૧ પ્રીત પ્રગટ કરે, સુ
જની શોને તપુ છાનુરે; હરખે હરખે ધરે. માહારા મ
નના માંયા માનુરે. ૨ આ ભવ દુખ ટળાયુરે, હતું જેમ

શ્રી

શાળી કેરૂં માલમે; દુડીજન કેખી ખજેરે, મહારા શીર નંદ
લાંબરે. ૩ પ્રાણના પ્રાણ સાખીરે. જીવાણ જસોદાજીના કો
હાનરે; રાખુ હૃદયે લખીરે, વલખ પ્રભુશુ લાગ્યું દયાનરે.

ધોળ ૨૨૭

માહારા રૂપાળા રણછોડ, તમારી મને લેહે લાગી;
તમારૂં મુખ જિવના કોડ, તમારીં ૧ મને ધરમાં નવર
હેવાય, તમારીં મુખ મંદીર ખાવા ધાય; તમારીં ૨ શે
વકને રાખો પાસ, તમારીં હૃદયસની પૂરજો આશ; ત
મારી મને લેહે લાગી. ૩ માહારાં.

ધોળ ૨૨૮

અથ શ્રી જગનનાથજીના શણગાર.

શ્રી ગુરૂ ગણપતીને સારદા. પ્રેમ લાગુજી પાય; ખેડુ ક
૨ જોડીને વરણવું, દરસન આપો માહારાજ. માહારૂં મન
જોડી જગનનાથજીં ૧ એડીસા ગામ સોહામણ, ત્યાં જ.
ગનનાથજીનો વાસ; ઘેર ઘેર કુલની વાડીઓ, નાળીએર
કેળાં ત ખાગ. માહારૂં ૨ ચાર દરવાજા એધાણા મંડપ
રચીયાજી રચાવ; રામે દકવાળે લક્ષ્મી વસે, જાણીએ
પુનમ અંદ. માહારૂં ૩ કે પેડલી તે પેળમાં પેસતાં, વરજ
વરજાય રણછોડ, નીત્ય નીત્ય કીરતન થાય. માહારૂં ૪
વરજરે મંદીરની શાખા ધણ, ઘોસે ઝાંકઝમાળ; ચંદરવા
૩ કઠારના, લખીઆ દસ અવતાર, સોડીએ ચિત્રામણ
સાર. માહારૂં ૫ નઈણાં તમારાં જગનનાથજી, જાણીએ
કમળની પાંખ; જોતાં તે શુદ્ધ બુદ્ધ વીસરી, ખળગદ્ર સુરજ

રાયની કાંત, માહા૩૦ ૬ અમા તે વડેરે સોહામણરે, તેની
શીતળ છાંય, વીસ મોરે વધારી તણોરે, પોહોડ્યા પરસો-
તમરાય, માહા૩૦ ૭ કુલનાં તે મુગડ કુંડળ બન્યાં, કુલ-
ના બનીઆણ હાર; કુલના બાળુગંધ બેરખા, કુલના
સોળ શણગાર, કુલનો ચોસર હાર, માહા૩૦ ૮ કાને તે
કુંડળ અગમગે, લીલાવટ તીલક જડાવ; અધરે તંબોળ
રચી રહ્યું, કરે ઉપરે જાડે બલીહાર; માહા૩૦ ૯ વરણા તે
વરણ જાણે નહી, કીધો એજ પ્રકાર; નાના મોટાને ગ-
ણ્યાં નહી, પ્રસાદ વરણ્યા ન જાય. માહા૩૦ ૧૦ ઉર
ઉપરે સોહીએ ખામરી, ઉપરે કસળની કોર; વદન દીસેજી
હરીનાં કુટડાં, જોતાં રસીયાજી કાજ. માહા૩૦ ૧૧ કુલ-
ની તળાઈ કુલની પછેવાઈ, કુલનાં ઉગ્રીકાં સાર; કુલનાં
તે ગાત્ર મથુડીયાં, પોહ્યા પરસોતમરાય. માહા૩૦ ૧૨
કુલના જામા કુલની કાંચળી, કુલનાં કુમતાં ચાર; પીળાં
પીતાંગર પેડીયાં, કાઠે તુળસીના હાર. માહા૩૦ ૧૩ હ-
રખી નરખીને બુલી ભમું, કોને કહીએજી વાત; ઘેરથી આ
વી હું તો એકલી, સનમુખ થયા જગનનાથ. માહા૩૦ ૧૪
જોઈ તે માસ અસાડીણો, સુદ પૂનમ ચંદ; બેહુ વીર ના
હાવાને ઉતરયા, આસન આપ્યાં આબણ. માહા૩૦ ૧૫
જોઈતે માસ અસાડીણો, સુદ પૂનમ ચંદ, વાસો તે માહે
વશી રહ્યાં, ચંદન મેહલાજી છાટે. માહા૩૦ ૧૬ ચોઆ ચં-
દન કેવડો, વળી મરવો મચકોડ; અરગજને અતર ધણાં;
કુલ લીધાં મરદંગ. માહા૩૦ ૧૭ કંચનના કળસ ભરા-
વીઆ, તેહેનાં નીરમળ નીર; સેનાના કળસ ભરાવીઆ,
વીપ્ર લાવે છે નીર. માહા૩૦ ૧૮ વિપ્ર તે નીર ભરી લા-
વીઆ, કરમાં લીધાં મીઠું; વાણંત વાળાં વાગીઆં, મુ-

એ બાંધ્યાં છે વચ્ચ. માહા૩૦ ૧૯ ઊભળાં વચ્ચનાથ
 અગુણ, સેહીએ શામ શરીર; લાલ પીતાંબર પેહેરીઆં,
 નવસી દક્ષણ ભાત કમરે કંચનના પાટ, માહા૩૦ ૨૦
 નવાં તે કુલજ નવરંગાં, તેહનું નવરે બાણું નામ; લાલ
 તે કુલ સોહામણાં, ધરીઆં હસ્તીનાં રૂપ. માહા૩૦ ૨૧
 છપન ભાગ ત્યાંહાં નીપજે. પેહેલી ખીચડી સાર; સીરો પૂ
 રીને લાખરી, કંચન માલપૂતા સાર. માહા૩૦ ૨૨ કુધપૂ-
 રીને જલેની ધણી, લાડવે ના આવેજી પાર. પેઢી પૂડા
 ને ઢોકળાં, પીઠાં આવેજી સાર. માહા૩૦ ૨૩ નાળીએર
 કેળાંજી અતી ધણાં, ભાઠા કોળાનું શાક; સાગ દાળને ભા-
 જી ધણી, અટકાં દીવસને રાત. માહા૩૦ ૨૪ ભાળાં તે દહી
 જમાવીઆં, ઘી તાયાં તત્કાળ, અરંગના ધૂપ ઉકાળીઆ,
 ગરથે લીધાં દીપત. માહા૩૦ ૨૫ વુળસી રંગે સમીઆ,
 જમીઆ જલદરાય; સોનાની ઢાંચી જળે ભરી, આમમન
 લેજો માહારાજ. ૨૬ લવીંગ સોપારીને એલચાં, ખીડલે
 બાસટ પાન; ખીડલાં તે વાળ્યાં બરાસનાં, આખ્યાં લક્ષ-
 મીજી હાથ. માહા૩૦ ૨૭ જમી એલીને ઉઠીઆં, આખ્યાં
 વરજ ગાદીર માંચ; લક્ષ્મી સાથે બોધ્યા નહી, સાધુને ના
 આખ્યાં દરશન. માહા૩૦ ૨૮ પંડ્યાએ પટરે દેખાડીઆ,
 રમીઆ રસ અવતાર; પંદર દીવસ ગયા હોહલા, નેત્રે ના
 આખ્યાં દરશન સોડીએ આત્રામણ સાર. માહા૩૦ ૨૯
 દહી તાપનીરે તાપે ગરું, આગળ પડીને જોર; જત્રા-
 જી હાથ જોડી રહ્યા. પંડ્યા પાઠે છે સોર; તેજ તે કોઈ-
 ના આવે નહી, એવા જ્યુગલ ક્રીશાર. માહા૩૦ ૩૦ વિ
 ધ સીખ સદુ પાતે કરી, પછે અઢીઆ શ્રીનાથ; સદુનેરે
 સાથે તેડીઆ, લક્ષ્મીજીનેરે ના લીધાં સાથ. માહા૩૦ ૩૧

અટકી મટકીને ચાલે ધણું, બટકે ધરીઆણ પાપ; સુ-
 ભદ્રા કોઈ જાણે નહી, બળભદ્ર શ્રીજગનનાથ. માહા૩૦
 ૩૨ અમાવાસ્યા દીનરે સોહામણો, નેત્ર આપ્યાં દરશન;
 અંગ ઉપર હાથજાણે રેવે, ઉર ઉપર લીધા શ્રીનાથ, મા-
 હા૩૦ ૩૩ સામજે રથ શણગારીયા, લાન ધળજી સાર;
 પરીકમારે પાને કરી, તેહનાં સરીઆંજી કાજ. માહા૩૦
 ૩૪ માહાકુંડમારે નાહીને, મોરલી સમુદ્ર સાય; ઈંદ્ર દ-
 મણમાં નાહીને, ટાપ્યાં પરીઆનાં પાપ. માહા૩૦ ૩૫
 ઈંદ્ર દમણનીરે જાતરા, આલ્યા જલવરાપ; પશુ પક્ષીને પા-
 વન કર્યાં, તેહનાં સરીયાંજી કાજ. માહા૩૦ ૩૬ તેરથે
 રથરે ચલાવીઆ, બીજાં આંખાંજી ત્યાંહ; સીધ પોજે રથ
 રાખીઆ, વાળાં વાગેજી સાર. માહા૩૦ ૩૭ કે પાંચમે
 રથરે ચલાવીઆ, દશમે આંખાંજી ત્યાંહ; સીધ પોજે રથ
 રાખીઆ, લક્ષ્મીજી ભીડ્યાં દરબાર. માહા૩૦ ૩૮ વળતા
 તે બળભદ્રજી બોલીઆ, લક્ષ્મીજી ઉધાડો દરબાર; બા-
 રજો ઉભારે જગનનાથજી, ઈંદ્ર પરસેછેજી ધાર. માહા૩૦
 ૩૯ વળતાં તે લક્ષ્મીજી બોલીઆ, સાંભજો બળભદ્ર
 જોડ; મંદીર પધારો પોતા તણે, ચલાવીયું દરબાર, મા-
 હા૩૦ ૪૦ કે પરસાદ અમેરે ચલાવીયું, ચલાવીશું રૂઢ દર-
 બાર; કાજો એ કપટી સદાપનો, અમને ના લીધાં સાય.
 અમને દીધાજી છેદ. માહા૩૦ ૪૧ કે પરસાદ તમારે ચાલે
 નહી, ન ચાલે દરબાર; કાજો એ બધવ અમ તણે, કા-
 જા વીના કોણુ કરશે રાજ. માહા૩૦ ૪૨ વળતારે જગ-
 નનાથજી બોલીયા, સાંભળ સામળા રહ; માહોટા એ
 બધવ અમ તણે, માહોટા બળભદ્ર વીર, બળ્યા તે
 તેમની રાખી નહી, સાથે સુભદ્રા બેઠેન. માહા૩૦ ૪૩

વળતારે જગનનાથજી એમ બોલીયા, સાંભળે સામળો
 દેહ, પતીત પુરાવુંજી તમ તણા, મીથ્યા સીદ કરે વાર.
 માહા૩૦ ૪૪ મેહારો આપુરે હું તારું રોકડા, ઉઠો કરો
 શણગાર; પ્રદુમન પુત્રજી તમ તણા, તેહેને માતીના હાર,
 માહા૩૦ ૪૫ હરખીને લક્ષ્મીજી ઉઠીઆં, જખને બિધા-
 ડ્યા દરખાર; પેકલીને આરતી પોતે કરી, હરખી બિઠ્યા
 જગનનાથ, રત્ન સીંહાસને પર્વતનીઆ. હરખી બેઠા જ-
 ગનનાથ. માહા૩૦ ૪૬ વડોરે શણગાર જગનનાથજી,
 કેઈ પેરે કરે વખાણુ; કાપર કુડોજી અતી ધણો, મારે છ
 ડીઓના માર. માહા૩૦ ૪૭ હાર શણગાર ગાયે સાંભળે,
 તેરુનો પુરીમાં વાસ; નવરે ગાય નવ સાંભળે, તેરુનો પ-
 શુનો આવતાર, ગાય માધવદાસ. માહા૩૦ ૪૮ આ ચુર
 ગણપતીને સારદા, પ્રેમે લાયુજી પાપ, મેડુ કરળેડીને વ-
 ણિવું; દરશન આપો માહારાજ માહા૩૦ ૪૯

ધોળ ૨૨૯

શ્રીજી બાવા લટકાળા, જીરે સરસ્વતીને લાયુ પાપ. શ્રી
 જીને સનમુખ નિરખ્યા જાય. શ્રીજીવા ૧ તમે મ-
 ઉઠા પાસે રહેઢો, વધારાને દરશન દોઢો. શ્રીજીવા ૨
 અકેટાની શોભા સાળી, ત્યાંહાં કરતી મેહલાવો જાણી.
 શ્રીજીવા ૩ હાથે કડાં સકળાને વેડ વીંટી; એમની
 શોભા નજરે લીધી. શ્રીજીવા ૪ એમની દશ આંગળી
 એ વેરે, એમને કેહેડે કરીમત મનર. શ્રીજીવા ૫
 એમને નાકે નકરાં મારી, એમના મુખની છબી જોવી.
 શ્રીજીવા ૬ એમને કાંને કુડગ લગકે, માતીના તોરા
 ઝગકે. શ્રીજીવા ૭ કેસરી પાધ માતીના તોરા માહારા

પ્રમુખના ચરણ છે ગોરા. શ્રીજીખાવાં ૮ એમને આરતી
ઉતરે જ્યારે, વધસ્તવ દરમને આવે ત્યારે શ્રીજીખાવાં ૯
એમનો શ્રી ગોકૂળમાં વારા, ખલીલાથી જન્ય માધવદાસ. શ્રી
જીખાવાં લટકાળાં ૧૦

ધોળ ૧૩૦

આજ આનંદ માહારે ઉર ન સગાયજી, પ્રગટ્યા શ્રી
વલ્લભ રાજકુમારજી. ૧ ભુનળ ભાગ્ય તણો નહી પારજી,
દર્ધવી તે જીવનો કર । આધારજી. ૨ મંદીર માંડી તે
ચોક પૂરાવોજી તોરણ ખારણીએ બાંધાવોજી. ૩ હુંતો કંઈ
વિનિધધના શણગારજી. આજ મારે હૃદયે હરખ અપાર-
જી. ૪ નાચ્યુ ગાવું તાળી ને પાડું હાથજી, હરખે તેડાવું
સહીઅર સાપજી, ૫ કોને કોટિ કોટિ તેના કહેવાયજી,
જીનીયર જન રસીક જળ જન્યજી. ૬ હરખે શ્રી વલ્લભ નં-
દને ગાવુંજી, શ્રી વીરલ નાથને વારણે જાઉંજી. ૭ એમના
તે નામ તણો મહીમાય, સકળ અમંગળ અજગા થાયજી,
૮ જીરે વાહાસે પુષ્ટિનાં કીધાં દાનજી, ટાળ્યાં ટાળ્યાં જીવ
તણાં અસાનજી. ૯ જીવને તો ખલ્લ રાખંધ કરાવ્યાજી,
તેજ થકી પૂરસોતમ મન ભાવ્યાજી. ૧૦ કીધો કીધો ભ-
કતી તણો ઉપદેશજી, ટાળ્યાં ટાળ્યાં અસુરતણાં અવેશજી.
૧૧ રાખ્યા રાખ્યા આજીસમરપિત વસ્ત્ર ખાતાજી, વારેવારે
અન્ય આશ્રય જીવ જતાજી. ૧૨ મનમાંની આશા પુરાજી
કીધીજી, શિક્ષા તે શેવા કરવાની લીધીજી. ૧૩ બાંધી
બાંધી ભક્ત સિંધુની સ્વેતજી, દર્ધવી તે જીવને કરવા હેત
જી. ૧૪ કીધો કીધો માહા માટો ઉપગારજી, દર્ધવી તે
જીવનો કરવા વિશ્તારજી. ૧૫ જીરે વાહાલા સમતે લાજ

કેશ ને તાતજી, આ ગોપીનાથજી કેશ એ જાતજી. ૧૧
 શ્રી અકાંજના ગરભ તણે એકે રતનજી, શ્રી વલ્લભજીએ
 કાપાં છે જલજી. ૧૭ તેમની ભક્તી તણે શીર શાહીએ-
 જી, નિરખતાં નીજ જનનાં મન મોહીએજી. ૧૮ જીરે વા-
 લા શ્રી ગોકુળના વાશીજી, જીરે હુંહું શ્રી વલ્લભ કુળની
 દાશીજી. ૧૯ જીરે વાલા વરજમાં તે આપો વાસજી, હારે
 ખસીહારી તે માધવદાસજી. ૨૦ આજ મારે આનંદ ઉર
 ના સમાયજી.

ધોળ ૨૩૧

તા તે જાની ભજે વન વારી, શરણ આમેકી તાપનિ-
 વારી. ૧ જન પ્રદહાદ પ્રતિષ્ઠા પાળી, હિરણ્ય કર્મપુત્રી રહ
 વિદ યી. ૨ ધરવ નિર્ભય પદ દીપ્તો મારારી, અમરીખ-
 કી ગરભ ગતો ટાળી. ૩ દૂપદ શુતા જ્ય પ્રગટ પૂકારી,
 મહત ચીરે હરી નામ ઉતારી. ૪ ગજ ગણીકા ગૌતમ
 ત્રીય તારી, સુરદાસ સદ સરણ તુમારી. ૫

ધોળ ૨૩૨

દેખો હરી જ્યુકો એક સ્વભાવ, અતી ગંભીરે ઉદાર ઉ-
 દધી; પ્રભુ જાણુ શિરોમણી રાય. ટેક. રાય જીતની શેવાકો
 ફળ માનત મેર સમાન, સશીદાસ અપ્રાપ્ત સિંધુ સમ
 ખુંદન એકો સમાન ૧ દ્રષ્ટિ પરસકો હોત ચરણપર જા-
 નત હોજીએ એસી, વિમુખ ભયે કૃપા આ મુખકી
 જ્ય ચેતાવો તખ તેસી ૨ ભક્ત વિરહ કારે કરણા
 મય; દોલત પાછે બાગે, સુરદાસ એસે પરભુકો કેત દીને
 પીઠ આભાગે. ૩

(૨૨૩)

ધોળ ૨૩૩

અથ શ્રી આસરાનાં પદ લખ્યાં છે.

પદ ૧.

શ્રી વલભજીકો ભારી ભરસો. શ્રી વલભ જીકો ભારી; કાપકુરે મન ભટકત ડાલન. જ્યો ચાક્રીએ ફળ કાઢી, ભરસો શ્રીવલભજી. ૩ શ્રી વિઠ્ઠલ ગીરધર સપ્તાળક, જ કત કીઓ આપાત; પુરશોતમ પ્રભુ નામ મંત્ર દે. અરણ્ય કમળ શીરધારી. ભરસો શ્રીવલભજીકો ભારી. ૨

ધોળ ૨૩૪

પદ ૨ રાગ ખીહાગ.

શ્રી ગોવરધનકી રહીએ તલેટી શ્રી ગોવરધનકી રહીએ; નિત્ય પ્રત્યે દરશન મદન ગોપાળ બાલકે, અરણ્ય કમળ સ્થીત બહીએ; તલેટી શ્રીગોવરધનકી. ૧ તનુ પુલકીત વરણ રાજમાં લોટત, ગોવીંદ કુંડમાં જઈ નાહીએ; રશ્મીક પીતાંબર સખશકી ખતીયા, શ્રી ગીરધારીજી થું ઠહીએ. તલેટી. ૨ શ્રી ગોવરધનકી રહીએ.

ધોળ ૨૩૫

પદ ૩ રાગ ખીહાગ.

તુમ શરણાગત આયો, શ્રી વલભ તુમ શરણા બત આયો; સખ કુખ દુર ગયો જખ દેખત, સુખમાં પાર ન પાયો. શ્રીવલભ. ૧ આત્મા તે શ્રી ગોવરધન ધરકી; બ્રહ્મ સંબંધ કરાયો; લીલા અપની રસ દેખાઈ, શિવા સુખ

(૨૨૪)

હી ખતાયો. શ્રી વલ્લભ ૦ ૨ શ્રી ભગવત સુખોદની મયકે,
અપનો પંથ જનાયો; એસા ઉગર શ્રી લક્ષ્મણ સુતકો
રશીક કે મન ભાવો, શ્રી વલ્લભ તુમ શરણાગત આવો. ૩

ધોળ ૨૩૬

પદ ૪.

હમનો શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ઉપાશી, હમનો શ્રી વિઠ્ઠલનાથ
ઉપાશી; શેષુ શ્રી વલ્લભ નંદન, કહા કરે જઈ કાગી. હમ
તો ૦ ૧ ધનકુ છાંડ એરનકુ નો ધાવે, સો કહીએ અમુ
રાશી; છીત સ્વામી અ ગીરધરન શ્રી વિઠ્ઠલ, ખાની ની
ગમ પ્રકાશી. હમનો શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ઉપાસી.

ધોળ ૨૩૭

પદ ૫ ત્રાગ ખીલાગ.

દ્રઢધન ચરણન કેરો ભરસો, દ્રઢ ચરણ કેરો; શ્રી
ખલમનચંપદ છટ, ખીના, સખ હુગમાં જયું હંધેરો ભ
રસો દ્રઢધન ૦ ૧ સાધન એર નહી આ કળીમાં જાશું
હાત નવરા; સુર કરે મહાદેવ આંધળે, ખીના મુલકો એ
હેરો. ભરસો. દ્રઢધન ચરણન કેરો ૦ ૨

ધોળ ૨૩૮

પદ ૧ ત્રાગ ખીલાગ.

એક પલક નો રહીએ વંદાવન, એક પલક નો રહી

[૨૨૫]

એ. જન્મ જન્મકો પાપ કટતહે, શ્રી કૃષ્ણ શ્રીકૃષ્ણ મુખ
કહી વંદાવન. એક પલક ૧ માહા પ્રસાદ એરે જળ જી
મનાંકો, તનક તનક પુરે લહીએ; સુરદાસ વર્ષકુંઠ મધું પુ
રી, ભાગ્ય વિના ક્યાં હાંસી પાઈએ. વંદાવન એક પલક
જો રહીએ ૧

ધોળ ૨૩૯

૫૬ ૭

શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ખતસજી આજ્યાકે, તાકી રીત પ્રીત
છખીત્યારી; પ્રદક્ષીત બદન કરી કરૂણામાં, નેનનમાં બલકે
ગીરધારી. શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ૧ ઉગર શ્વભાવે પ્રેમ પરમારથ,
સ્વારથ લેશ નહી સંસારી; આશુદ્ધ રૂપ કરત એક કાણુ
માં હરજીકી કથા કહેત ખીસ્તારા. શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ૨ મ
ન કમ બચત તાકો કીજે, પાઈઅત ખીરજ સુખકારી ક-
રનદાસ પ્રભુ રથોક મુગટ મણી, ગુણ નિધાન શ્રી ગોવર
ધનધારી ૩ શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ખતસજી આજ્યાકે, તાકી
રીત પ્રીત છખી ત્યારી.

ધોળ ૨૪૦

૫૬ ૮ રાગ ખીહાગ.

હરીજનકુ હરનામ ખડો, હરીજનકુ હરનામ; ખીના
રખવાળ એરે નાહી ચોરન, સોવતહે સુખધામ ખડો ધન ૦
૧ દીન દીન બદત સવાઈ દરી, ધટત નાહી કધું દામ સુ
રદાસ પ્રભુ શેવા જ્યાક, પારસસા કો કામ ખડો ધન,
હરીજનકુ હરનામ ૦ ૨

(૨૨૬)

ધોળ ૨૪૧

પદ ૯ રાગ ખીહાગ

શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ધણી અમારે, શ્રી વીઠ્ઠલનાથ ધણી;
ભવસાગરતો કાઢાડે શ્રી માહા પ્રભુ, રાખ્યો શરણુ અપ
ની અમારે ૧ નિશ દીન રટત પાર નહી પાવત, રૂપ સ
હસ્તકંડી; છીન સ્વામી ગીરીધરન શ્રી વિઠ્ઠલ, ત્રીભોવન
મુગટ મણી ૨ અમારે શ્રી વિઠ્ઠલનાથ ધણી.

ધોળ ૨૪૨

પદ ૧૦ રાગ ખીહાગ

શ્રી ગોવરધન ઝોર ડીગર ચલો, શ્રી ગોવરધનકી ઝોર
મારગ ખીત અખ્યો માહત. નાગર નંદ ડીશાર. ડીગર
ચલો ૧ ઠોર ઠોર દ્રુમ વેલ કુલી, કુલ દોકોલા માર;
કુમનદાસ પ્રભુ ગોવરધન પર, રશીક રાય શીર માહાર.
૨ ડીગર ચલો શ્રી ગોવરધનકી ઝોર.

ધોળ ૨૪૩

પદ ૧૧

ભજીએ શ્રી વલભજીકે ચરણ ભજીએ શ્રી વલભ
જીકે ચરણ; સકળ પતીત ઓધારણ કારણ, પ્રગટ લી
ઓ અવતારણ. ભજીએ ૧ ગુઠ શ્રી ભાગવત પ્રતી
પદ, અરથ પ્રગટ કરતાં અખીલ લોકા જેમ સંયુક્ત, દે-
ખાડ શ્રી ગીરીધરન. ભજીએ ૨ આસરો કચી રહે ને

જન, મોટું જન્મને મરણ; કહતહે હમીદાસ અમકુ. ઓ
નાહીને શરણ. ૩ ભજીએ શ્રી વલ્લભજીકે ચરણ.

ધોળ ૨૪૪

૫૬ ૧૨

શ્રી ગોકુળ રસ માણે, ને કોઈ શ્રી ગોકુળરસ ગાણે
તાકો સીત અનંતા ભટકે, લોભ દેખાવન લાણે, ને કે
ઈં ૧ પોહોડી રહે છોકરી છર્ચામાં, નીરખત તરવા
સાણે; શ્રી જીમનાં જળ પાન કરતહે, શ્રી વલ્લભ મુખ્ય
ભાણે. ને કોઈં ૨ શ્રી વિઠલ ગીરીવરધર સખ ભાળક
ધ્યાન રૂદમાં રાણે; કશીક પ્રિતમ જીડી પાનક ઉપર, વિ
સ્થ વરણ નાણે. ૩ ને કોઈ શ્રી ગોકુળ માણે

ધોળ ૨૪૫

૫૬ ૧૩

શ્રી વલ્લભ માહારાજ, ખીરાજી શ્રી ગોકુળ ગામ; ખી
ને શ્રી ગોપી નાથ શ્રી વિઠલ ભક્ત જન પુરણ કામ; ખી
રાણે ૧ ખીરાજી શ્રી ગીરધર ગોવીંદ શ્રી બાળકજી
શ્રી ગોકુળપતી અભીરામ. શ્રી રઘુપતી શ્રી જીવપતી શ્રી
ધનરયામ, પદ્મસોતમ પ્રભુ નામ. ૨ શ્રી વલ્લભ માહારાજ,
ખીરાજી શ્રી ગોકુળ ગામ.

ધોળ ૨૪૬

૫૬ ૧૪

સમજ સોચ ખીચાર મનરે તુ સમજ સોચ ખીચાર;
ભક્તી વિના ભગવાન દુરલભ, કહેતહે નીગમ પોકાર.
મનરે તું સમજ સોચ ખીચાર૦ ૧ સાધુ સંગત ડારા
પાસા, ફરે રસ્તા સારા; ડાબ અબકે પડો પુરો, જીત
છત્રી હાર. મનતું ૨ છાંડ સતરે સુત અઢારે, પંચકીકા
મારે; ફરતે તજવાં નકાન ચમકે ચોક ખીચાર. મન૦ ૩
લોખ માયા જાજાજી જુલો, ઠગો ઠગતી નાર; સુરદાસ કહે
કહે હરી પદ ભજન વીના, ચલો દાઉ કરઝાર. ૪ મનરે
તું સમજ સોચ ખીચાર.

ધોળ ૨૪૭

૫૬ ૧૫.

આજ કામ કલ કામ, પરસુ કામ કરનો; પેહેલે દીન
બિહોત કામ, કામમાં પીછે મરનો. આજ કામ૦ ૧ જ
ગત કામ મુવત કામ, બેહેર મુખ હજીએ ચલનો; છાંડ કા
મ સમર રયામ, સુરે કહે પકડ કરનો. આજ કામ૦ ૨

ધોળ ૨૪૮

૫૬ ૧૬ મું.

નીચ દીન લેહેરી ગોવીંદ ગા, નીચ દીન લેહેરી ગોવીંદ
ગા, જન્મ જુકો દેહ ગંદી, શાવન કાગત ખાય લેહેરી૦ ૧
પાણીમાં જ્યું પડત ખીંડકા, પાણીમાં જ્યું સમાય; માહ

[૨૨૯]

માયા લાભ લાગે, કાળે ઘેરો આયે. લેહેરી ૦ ૨ કરમ કા-
ગદ બાય દેખો, જાતે મન પત જાય; કોણ ખલાંડકો
ખાજ દેખો, લખો મીટહુત જાય. લેહેરી ૦ ૩ દેહકે દસ
દ્વાર રૂંધ, અહલ પોહોયો આગ; સુર પ્રભુકા ભજન કર
લે, જન્મકો કુપ જાય. ૪ લેહેરી નાશ દીન ગોવીંદગા.

ધોળ ૨૪૯

પદ ૧૭ મું

જો અસુદેવકીએ પૂરન તપ, સો ફળ ફળત શ્રી વલભ દેવ
જો ગોપાળ હને ગોકુળગે, સો અખ અહી અસે નીજ શ્ર-
હે. જો અસુદેવ ૧ જો ગોપ અધુહી અજમે, સો અખ
એધરમા ભાષ્યે; છીત રવાની ગીરીધરન શ્રી વીઠલ, એઈ
તેઈ તેઈ એઈ કહુ નાશ ધે. જો અસુદેવકીએ પૂરન તપ

ધોળ ૨૫૦

પદ ૧૮ મું.

ખીના ગોપાળ ગોપાળ નહી કોઈ અપનો, કુમ પાત
તાત સુત ધરની એ સખ જગત રેનકો સપનો. ખીના
ગોપાળ ૧ ધન દારણ સખ નીસદીન ભટકત, વૃથા જ-
ન્મ હું અહી અપનો; આંતે સાહે કરે નહી કોઈ, નાશ
કાળ મંડની મુખ જપના. ખીના ગોપાળ ૦ સખ તજ હરી
ભજ જુગલ કમળ પદ, મેહન ધાડો ચરણ હી અપનો;
કહે હર્યાદાસ શ્રી વલભ શ્રી વીઠલ, રસનાએ શ્રી વલભ
નામ જપનો. ખીના ગોપાળ ૦ ૩

(૨૩૦)

ધોળ ૨૫૧

૫૬ ૧૯ મું.

જીવત જેસે ભજન વિના પ્રેત, મહીન મદ ઘેર ઘેર
ડોલત. ચોદર ભરન કેહેત ભજન૦ ૧ મુખ કટુન કરેત
પરનંદ, સંતનકુ કુખ દેત; શેવા નહો જ્યાંહાં ગોવીંદ અ-
રાણકી, ભાવન ગલનકો મેત. ભજન૦ ૨ કબહુ પાપ કરી
પઈસો પાવત ઘડ કુખમાં દેત, મુર રસના કહાં લોખગડું;
જુડો કુટમ સમેત. ૩ ભજન ખીના જીવત જેસે પ્રેત.

ધોળ ૨૫૨

૫૬ ૨૦ મું.

નેનમાં આજોરી. બસો મેર નેનમાં આજોરી; સુંદાર
સ્વામ કમળ દળ લોચન, શ્રી ભ્રષ્ટુબાન કીસોરી. બસો
મેર૦ ૧ મેર મુકટ મકરાં કાવ કુંડળ, પીતાંબર જક જોરે;
રસીક પ્રીતમ પ્રીયા નંગ અમુખ. કતકાબર મન ધોરી૦ ૨
બસો મેર નેનમાં આજોરી.

ધોળ ૨૫૩

૫૬ ૨૧ મું.

કહાં અરાવત ગઢિઆં, સ્વામ વુમ કહાં અરાવત ગઢિઆં;
આ વનમાં હું નિત્ય પ્રીતહુ, કાંદાત દેખી થઈયાં. સ્વામ૦
૧ આખનમે અમન ઘેન અરાવત, શ્રી વંદાવત છઈઆં;
રસીક પ્રીતમ પીઆ હસી ખોલો, દધી બેચન વુમ અઈઆં૦
૨ સ્વામ વુમ કહાં અરાવત ગઢિઆં.

(૨૩૧)

ધોળ ૨૫૪

૫૬૨૨ મું.

શ્રી ભાગવત વિચારી કોહી, શુક શ્રી ભાગવત વિચારી
કોહી; હરીકી ભક્તિ જુગ જુગ આંધત; અન્ય ધરમ દીન
ચાર. શુક ૧ કથા સુને કીરતન મુખ લાવો; છોડો મી-
ચા વાદ; ખડ વંગ એ ગાડીમાં મુકત, ત્યારે રહે દીન
સાત. શુક ૨ ચીંતા તજ્જો પરીક્ષત રાજ. માનને શિ-
ક્ષા અમારી; કમળ નેનકી લીલા ગાવે, તરંગ એ અનેક
ખીહારી. શુક ૩ સત્યયુગ સત્યેત્રેતા તપ કીનો, દારપર
પૂજ ચોરી; શુક ભજન કરી કેવળ કીરતન, લજ્જા કોન
તીવારી. શુક ૪

ધોળ ૨૫૫

૫૬૨૩ મું.

હોત ગોપાળ એ ગાએ, જે સુખ હોત ગોપાળ એ ગા
એ; જ્યાં કદુ નહો જપતપ વૃત, કોટીક તીરથ નાહો. જે-
સુખ ૧ ગદ ગદ કંઠ લોચન જગ ધારા, પ્રેમ પૂજકીત
તન છાએ; દીપોનો લેન ચાર પદારથ, હરાકો વરસ ઉર
ભાએ, જેસુખ ૨ ત્રીલોક તરણા કર લેખુ, નંદ નંદ ઉર
લાય; સુરદાસ કહે પ્રભુ તીરે ગીધનકુ, ચલન મનન
અનાય. જેસુખ હોત ગોપાળ એ ગાએ.

(૨૩૨)

ધોળ રથક

પદ ૨૪ રાગ ખાહાગ.

કાહા કીઓ તેં આય જુગમે, કાહા કીઓ તેં આય;
 ના હગી બજયા ના હરીજન પોએ, જન્મ પદારથ પાય.
 જુગમે ૦ ૧ નહી દડ એક આશરો કીનો, શ્રીવલ્લભ વરજ
 રાય; નહી ન આરાધન રાખાવરેકો, કરી મન લાડ લડાય.
 જુગમે ૦ ૨ ગુરુ શેવા નહી નાસે રટો મુખ, ભાવ સહોત
 ગુણ ગાય; શેવા કર્મ માનસી કરેકો, નામ ન ગાયો આ-
 તાય, જુગમે ૦ ૩ કીનો નહી નિવેદન હરીકો; દીન ભાવ
 મન બાય; ભુલ્યો નહી પરપંચ લીલાકુ, ચીત્ર ન કીયો
 ખતાય. જુગમે ૦ ૪ નહી ન અવન અનન મુખ હરીકી,
 ઠીક અવન સુનાય; તાપ ભાવના ભકિત કપારસ, ન કીનો
 ચીત ખતાય. જુગમે ૦ ૫ રાધુ સગન કપહુ ન કીની,
 અંતર કપટ મીઠાય; દુષ્ટ ભાવના ઊર અંતરકી, સો ના દી
 કો મોટાય. જુગમે ૦ ૬ કરી ચૈરાગ નહી ન દીનો, દુષ્ટ
 ભાવ છટકાય; વંદાવન ગોકુળ ગોવર્ધન, મંથુખન ખસો ન
 જાય, જુગમે ૦ ૭ સાધન ખળ કપહુ નહી છાંડયો. પૂઠિ
 ભકતી ઊર લાય; કીનો નહી કાજ પરમારથ, સ્વાર્થ રાખ
 ખીસરાય. જુગમે ૦ ૮ કપહુ ના નિરખ્યા નાય નેન ભરી,
 સુખ રહ્યો નિત્ય ખાય; પરદુખ દેખી દના ન ઉપજી, ભુ
 ખે ન દીનો તાય. જુગમે ૦ ૯ દન કહેત સદા જગ ડો-
 લન, ઓર ના કહુ ઉપાય; રંચક સ્વાદ વિષય કે લાલચ,
 તરવસ દીએ ગમાય. જુગમે ૦ ૧૦ મુખ કહેત ઉપાય
 કરત નિત્ય, પરમુખ સો આજ્ઞાય; ઊંચી ખાત દેખી આ-
 રવકી, અંગો અંગ મર જાય. જુગમે ૦ ૧૧ શ્રીવલ્લભ

શ્રીવિકલ ગીરધર, સોમુખ શકે ન ગાપ; પૂત્ર પૂત્રાદિક જાણી
અપૂને, દેખી બોહોત હરખાય. જુગમે ૧૨ ધડી એક
દીન માસ પરસદીન, ગનતી કરત ગીનાય; ધત ઉત બો-
લત ખીન સવારય, આયુષ્ય દીએ ગમાય. જુગમે ૧૩
અપને મુખ કુલી ખાત, કરત ખનાય ખનાય; કહામયો સખ
લોક હસારય, પૂજા દેહી બડાય. જુગમે ૧૪ જાનતહે
હડી ઉરકી ખાત, વેં ચતુર શિરોમણીરાય; ધન ખાતનમે
અટક બાહાવરે, દીએ જન્મ ગમાય. જુગમે ૧૫ ખાત
ખાન મેરી તેરી મેટે કરી, નીશખાશ ઉડાય; સૌચ ખી-
ચાર નહી મન કીનો, ભુલો નીપટ અથડાય. જુગમે ૧૬
ઉધવ સો કહી અપ અંતરકી, ખાત કહી સુનાય; તામાર્ગ
અલીએ મન ધરી, એ કામળ રહે ખનાય. જુગમે ૧૭
શુકસો કહો પરીક્ષાત રાજ, મારગ સુગમ ખતાય; કળી-
માં એક નામ અધિકારી, ઓર ન કછુ ઉપાય. જુગમે ૧૮
કહીએ કાહા ખનાય ખાતકી, ખેર ખેર સમજાય, સ-
ખકો મુળ એક કહી ભજવો, ઓર સમે છીટકાય. જુગ-
મે ૧૯ ધર મુક દેખી બોહોત કુલત મને, સુત મુખ
ખમન સુનાય; એ સંપત સ્વપનેકી જાનો, દેખત માહા
જશીરાય. જુગમે ૨૦ ધીક જીવન જાકો તકે મન, રહે
વિશે લપટાય; સુરદાસ ચરણ ઉરભરો, શ્રી ગીરી ગોવ-
રધનરાય. જુગમે ૨૧ કહાકીઓ તે આયે જુગમે, કાહાકી-
ઓ તે આય ૨૧

ધોળ ૨૫૭

૫૬ ૨૫ મું.

અમમીરી કોણગી અજનાય, અમમીરી કોણગતી અ-

જનાય. ભજનખી સુખ અરૂશરણ નાહી, શીરત વીશીઆ
સાથ. અખમોશી ૧ અખહુ પતીત અપ્રાધી પુરણ, આ-
અરૂ કરમ બહાર; કામ ક્રોધ અરૂ લાભ ચીતવંત, નાથ
તમહી ખીસાર. અખમોશી ૨ અખમે મરણ શરણ લપ
ટાણી, રાખીલો માહારાજ; સુરદાસ પ્રભુ પતીત પાવન,
શરણકો ખીરદ સંભાર ૩ અખમોશી કોણગતી.

ધોળ રૃષ્ટ

પદ ૨૬ મું.

રાખો તેસે રહું, જેસે તુમ રાખો તેસે રહું; જાતનહો
કુઃખ સુખ સખજનકો, સુખ કરી કાહા કહું. જેસેતુમ ૦
૧ કખહુક ભોજન દોહો કપા કરી, કખહુક ભુખ સહું; કખ-
હુક અડન તોરંગ માહારાજ, કખહુક ભાર સહું. જેસે ૨
કમજ નેન ધનરપામ મનોહર, અનુચર ભયોમે રહું; સુરદા
સ પ્રભુ ભકત કપાનિધી તુમારે ચરણ અહું. જેસે ૩

ધોળ રૃષ્ટ

પદ ૨૭ મું.

બેરખેર નહી આવે, અવસર બેરખેર નહી આવે. જો
જાણેતો કાલે ભલામ, જન્મ જન્મ સુખ પાવ, અવસર ૦
૧ ધન જોમન અજળીયે પાણી, વાચસનાં ખેર ન લાગે;
તન છુટે ધન કોણ કામનો, કા કુ કરવી કાહાવે. અ-
વસર ૨ જ્યકો મન ખડે કરન સુનાકુ, જુઠ કખહુ ન
આવે; સુરદાસકી એહ વિનાતી, હરખ નિરખ ગુણ ગા-
વે. અવસર ૩

(૨૩૫)

ધોળ ૨૬૦

૫૬ ૨૮ મું.

સુંદીર ભેખ બન્યો ગોપાળ, સુંદીર ગાયું સખા સંગ
સુંદીર; સુંદીર ભેખ બન્યો નંદલાલ, સુંદીર પાય સુંદીર
હરી આવની, સુંદીર માલ્લી શબ્દ રથાળ. સુંદીર૦ ૧ સું-
દીર સાક સાળ વરજ સુંદીર, સુંદીર નંદ જસોદાજ કે
લાલ; સુંદીર ભોજન બચન થતી સુંદીર, સુંદર હજાર
કૃત્તે કૃપાળ. ૨ સુંદીર૦ ચોતવન સુંદીર ચુન, માધવ કે
કરહી ખીચાર; સુરદાસ પ્રભુ સખાપાથ સુંદીર, સુંદીર
શ્યામ શુભ અવતાર. સુંદીર૦ ૩

ધોળ ૨૬૧

૫૬ ૨૯ મું.

કો પત રાખે મેરી, શ્યામ ખીના કો પત રાખે મેરી.
અંધકો અંધ દુસ્વાસન, આન સભા મધ્ય ખેરી. શ્યા-
મ૦ ૧ માહામતીહીન બયોએ, રાજા પકર લાઈ જયુએરી;
ભીંમ દ્રોહ કરણ દુષાધન, કીન હુન પાછી ફેરી. શ્યામ૦
૨ જો વિશ્વાસ રહ્યોમે ગજપામે, કહું કણા મય તેરી;
શ્યામ આપ સાહે કરો કણા નીધી, બુડત રાખો એ ખે
રી. શ્યામ૦ ૩ તજ ખાનુ આતુર ઉઠ પાએ, જોસે ગ-
જકી ખેરી; સુરદાસ પ્રભુ ભકતકે કાળે, કહી અખરકી
હેરી. શ્યામ૦ ૪

(૨૩૬)

ધોળ ૨૬૨

૫૬ ૩૦ મું.

કરી મન ઉર સંતનકી શેવા, જનકે આર ભરસો ન-
હી, ભજે નિરંજન દેવા; શીળ સતોશ સદા ઉર જનકે,
શ્યામ નામ કે લેવા. કરીં જીવન મુક્તી શરે જીગમાંહી,
જ્યું નારદ મુની દેવા; જનકે ચરણ કમળકુ વંછન, ગંગા
જીમનાં રેવા. કરીં ૨ સુરદાસ ઉતકી સંગતી, મીલે ની-
રંજન દેવા. કરીં ૩

ધોળ ૨૬૩

૫૬ ૩૧ મું.

શ્રી ગોકુળમાં રહીએ, સદા મન ઓ ગોકુળમાં રહીએ.
ગોવીંદ ઘાટ છાકરકી જીયાં, ખેડક દરસન પાછએ. સ-
દામનં ૧ શ્રી જીમનાં કુલીંદ સુખંગ, ઓ વંદાવન
ગીરી ગોવરધન ભાઈએ; ઘેર ઘેર ભકતી ભાગવત શેવા,
તન મન પ્રાણ એ કહીએ. સદામનં ૨ શ્રીવિઠલનાથ ખી-
રાજત નીચવીન, ચરણ કમળ ચીત લઈએ; ઓ વલભ
પ્રભુ કમળ કીરપા તે, ઉતકે દાસ કેહેવાઈએ. સદામનં ૩

ધોળ ૨૬૪

૫૬ ૩૨ મું.

જેસે હુ તેસો તીહારો, ઓ વલભ નંદન અખ, જીવ
છાંડ દહો મોહેક તે, ખાંહે ગ્રહેકી લાજ મન ધરહે; ન-
ખણે ભરસો મોહે સાધન ભવ દર તે. જેસોં ૧ તુમ
તણે આર ઠાર નાહી મેરે, જ્યાસો જાપ કરું કુઃખ લર

[૨૩૭]

કે; રશીક શિરામાળ શ્રી વલ્લભ માહા પ્રભુ, રાખા માહે
અરણ શરણ ભવદર તે. જેસો. ૨

ધોળ ૨૬૫

૫૬ ૩૩ મું.

રાવલકે કહે ગોપ આજ અજ ધુનીપર, કાંદાનાદેદ સુ-
ના બાજ ગોકુળમાં મુડલરા; જસોદાકે પૂત ભયો ભખુભાન
જ્યાસુ કહે, જ્યાં ત્યાંધા ધામ્યે ગોપ દધી કુધ ગગરા.
કાંદાના. ૧ અંગે ગોપ વદ્રાવન પાછે તરી આ મનો-
હર મલન શકતકો પાવત નડગરા; અપ્પરભુજ પ્રભુ ગીરધા
રીકે જન્મ સુની, કુલી કુલી ફરત નારદ જેસે ભમરા. ૨
વલકે કહે ગોપ આજ અજ ધુની ઉપર.

ધોળ ૨૬૬

૫૬ ૩૪ મું.

નઉતર લીલા હોતી જુની, નઉતર લીલા હોતી જુની;
જો આ વલ્લભ પ્રગટ ન હોતે, અસુધા રહેતી સુની. નઉ
તર. ૧ દીન દીન પ્રગટ ક્ષણું રાગત, હે જ્યો કમન ખીચ
સુની; છુગનદાસ આગરાકો શેવક, ગાવત જ્યાકો સુની. ૨
નઉતર લીલા હોતી જુની.

ધોળ ૨૬૭

આશરાનાં કીરતન રાગ ખીલાગ.

કેતે દીન હરી રમરણ ખીના આમ્મે, કેતે દીન હરી

સ્મરણ બીના જોએ; પર નિંદા રસંતા કે રસમાં, અપ-
ના કર્તવ્ય જોએ. કેતેદીન૦ ૧ તેલ લગાય કીએ રૂચી મર-
દન, અસતરે બનાય કે ધાયે; તીલક બનાય શ્વામી હોય
નીકસે, વેશ્યનકે મુખ જોએ. કેતેદીન૦ ૨ કંપત કાળ બા-
ળ મુની ડરપત, બ્રહ્માદિક શિવ રાએ; સુરંધનકી કહાગત
વેહેગી, બિદર ભર ભર સોએ. કેતે દીન હરી સ્મરણ બી-
ના જોએ. ૩

ધોળ ૨૬૮

રાગ ખીહાગ.

કેતી કહી સમજાઈ, તોસુ કેતી કહી સમજાઈ; નંદ
નંદનકે મરણ કમળ ભજ તજ પાપાંડ ચતુરાઈ. તોસુ૦
૧ મુખ સંપત દારા સુત વેહે, જુઠ સખે સમુદાઈ; દો
હુ ભાંગુરે એ સખે સ્વામ બીન, અંતે સંગ નંદી ભધ.
તોસુ કેતી૦ ૨ જગ્ગ મરણ બોહોત યુગ ખાતે, હજુક
લાજ નહી આઈ; સુરદાસ ભગવાન ભજન બીન, વચ-
એ ગાંઠ બમાઈ; તોસુ કેતી કહી સમજાઈ. ૩

ધોળ ૨૬૯

રાગ ખીહાગ.

દોઢનમે એકો નહી ભાઈ, દોઢનમે એકો નહી ભાઈ
ન હરી ભજ્યા ના ગ્રહે સુખ પાચો. વરયા બાંહ ગર્હ.
દોઢનમે૦ ૧ જ્યં સુવા સીમળ ફળ લળકે લાલમ દાહ
દહી; પરતાનો જેમ માંચ ગુદાને, નીક સત તુળ મહી.
દોઢનમે૦ ૨ હરી વિમુખવે ચંદ્ર ચકોર જ્યં ચુગત અગા

[૨૩૯]

ર મહી: દ્રક્ષ કાંઠાં તે પાગે, સુર પ્રભુ મોહિ અખેર
મહી. રોહનમે એકો નહી ભાઈ. ૩

ધાળ ૨૭૦

રાગ ખીહાગ.

મન તું જાણગો અમ જાની, મન તું જાણગો અમ જા
ની. જોગીપતી તારી સમે જાણગો, અરૂ જાણગે એ અભી-
માની. મન તું ૦ ૧ રાજ્ય કરું તે રાજ જાણગે, અરૂ રૂપ
તીરાની; વેદ ભાગું તે બ્રહ્મા જાણમે, કયા સુનન તે સ્ત્રી
મન તું ૦ ૨ આવેગી એક લેહેર લાભકી, બુડંગો બાન પા
ણી; સુરદાસ એક ભકિત ન જાણગી, જપાકી મતી કરા
ણી. મન તું જાણગો અમ જાની. ૩

ધાળ ૨૭૧

રાગ ખીહાગ.

કોહુ કામ નહી આપો, ભજન ખીના કોહુ કામ નહી
આપો; આ જુહી માયાકે કારણ, રતનથુ જન્મ ગમાપો.
ભજન ખીના ૦ ૧ જાએ જાએ મેહેલ ચિત્ર વીચિત્ર કીનો,
રૂચી રૂચી ભાવન ખાપો, તા હું મોસે પરર નિકસે, ક્ષ
ણભર રહે ન પાપો. ભજન ખીના ૦ ૨ તરીઆ કહતહે
સંગ ચલુંગી, ધુત ધુત ધન પાઓ; ચલતી વેર રહી મુખ
મુકે, ડગકયું નહી પોહોચાપો. ભજન ખીના ૦ ૩ જોતે સં
ગી તેર હેત કરતહે, તીનકે હાય પાંધાપો; કાહાડ લીએ
કંઠ હું તે દેરા, ધૂંકી ધૂંકી અદન જલાઓ. ભજન ખો

(૨૪૦)

નાં ૪ અપ્પ તું સમ કરતહે અધરમી, પેહેસે કછુ ન ક
માયો; સુરેકહે ભગવંત ભજન ખીના, જીધે સીર લટકા
યો. ભજન ખીના કોહુ કામ નહી આયો. ૫

ધ્યાન ૨૭૨

રામ ખીલાગ.

જીવન એસે ને ખની આવે, જીવન એસે ને ખની
આવે; શ્રી વલ્લખ શ્રી વીઠલ પ્રભુકી, સરાજ તાત ને પાલે
જીવનં ૧ દ્વાદસ તીલક સંહીત મુંદ્રા ધરી, પુલસી કંઠ ધ
રાવે; પ્રેમ સહીત ને નંદ નંદનેકે, દીન જન્મ કર્મ યુજ
ગાવે. જીવનં ૨ શ્રી ભાગવત મુખ રસ ટીકા, અનુદીન
અવાજ કરાવે, ભુથય ખસન ખીચીત ખહું રંગ, પ્રભુકુ લા
ડ લગાવે. જીવનં ૩ આછી ભાત સામગ્રી કરેકે, પ્રભુકુ
ભાગધારવે; પ્રભુકે ભક્તનસ હીલ મીલ કે વે પ્રસદ ને પા
પાવે. જીવનં ૪ શ્રી ગોકુળ ગોવરધન ખસકે, શેવ દ્રઢ
ગન લાવે; શામા સ્યામ સંગમકી લીલા, ધ્યાન રહેમાં
આવે. ૫ શ્રી જીમતાંજીયુ અચીક રનેહ કરી, મુખ જળ
પાન કરાવે; રસી કહે પાપ પાપી ધુધરી, અપનો અંગ
નચાવે. જીવન એસે ને ખની આવેં ૬

ઠાકોજીને જગાડવાનાં ૫૬.

૫૬.

રાગ વીભાસ.

ભગો ગોપાળ લામ દેખો મુખ તરો; પાછે મહ કાજ

૩૩ નિત્ય નેમ ઝરો. ૧ વીગત નીસાં અફાલ દીશા ઉગત
ભયો ભાનઃ મુંજત આત્રી પાંકલ જામન જગહુ ભગવાન.
૨ દ્વાર ઠાડે પાંધીજન કરતહે કીવાર, વશ પ્રસાંસ ગા-
વત હમી લીલા અવતાર. ૩ પરમાનંદ સ્વામી દયાળ જ-
ગત મંચળ રૂપ; વેદ પૂરાત પઠત ગ્યાન મકીમા અનુપ. ૪

ભગવાનને ખેત્રાવવાનાં પદ.

રાગ દેવગંધાર.

ભક્તી યહ ખેત્રવેકી, મદન ગોપાલ લાલ કાલુકી રાખત
નાહીત કાતી. ૧ અપને હાથ લે દેત ખનચરની દુધ ભાત
ધરત સાની; જો ખરજો તો આખ દેખાવે પર ધરકુ દત
દાની, ૨ સંનીચી જસોદા કરત વસુત કે યહલે ગાટ મ-
યાની; કોલી કોમી દહી ઠાચી અજીરમે કોત સહેની તહાની.
૩ ઠાકી હરાતી નંદજી રાની, મુંડી કમળ મુખ પાની;
પરમાનંદ દાસ જાનતહ ખોલી ભુકી ધોઆની. ૪

ભગવતનાં નોછાવરનાં પદ.

રાગ હમીર.

આજો ધરે નંદ નદ કે ખારે, માંજા તીલક મનોહર-
વાનો ત્રીમુખ કે ઉજાપાર. ૧ પ્રેમ સહીત ખસત ઉર
માહતને કહુ કરત નહારે રદ્ય કમળ કે મધ્ય ખીરાજત
મી વરજરાજ દુધારે. ૨ કાંકાં ભાનુકા પ્રત્ય પ્રગટ ભણા

(૨૪૨)

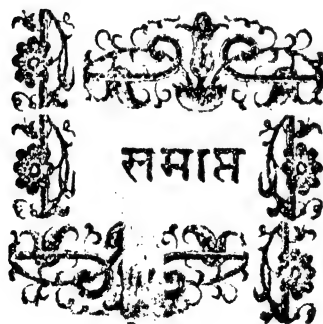
એરે ધર નો પધારે; પરમાનાંદ કરી નાજાર, વારી વારી
કરી હું વારી. ૩

શ્રી ઠાકોરજીના માહાત્મનાં પદ.

પદ.

રાગ પુરવી.

જોહનનાંદ દાય કુમાર પ્રગટ બ્રહ્મની કુંજ નાપક ભક્ત
હીત અવતાર, પ્રથમ ચરણ સરોજ વાંડુ સ્યામ ધન ગો-
પાળ; મકર કુંડળ ગંડ મંડીત, ચાર વેન વીશાળ; બળ
રામ સહીત વીનોદ લીલા શેષ શરર હેત દાસ પરમાનાંદ
પ્રભુ હરી નાગમ બોલે નેત. ૧

શ્રી નાથદ્વારના સાચોરા બ્રાહ્મણ

જગન્નાથ તરફથી મઢેલી

વૈશ્રવને નિત્ય નિયમ

રાખવાની શીક્ષા

શ્રી કૃષ્ણાયનમઃ શ્રી ગોપીજન વલ્લભાયનમઃ વૈષ્ણવને પ્રાતઃકાળે પેહેલું ઉડવું, સુયૌદ્ય સમે નિંદ્રાં નિશેદછે, પ્રથમ ઉઠીને કંઠમાં બે માળા તેહનાં દરશન કરવાં, હાથ ધોવા, ત્રીન કોગળા કરી અર્ચાન્ન લેવું. ત્યાર પછી જ્યજ્ઞ્ય શ્રીવલ્લભ પ્રભુ શ્રીવિહલેશ સાથે તથા જ્યજ્ઞ્ય શ્રીવલ્લભ-નંદન પ્રાતઃ સમે ઉઠી કરીએ. શ્રીલક્ષ્મણ સુતગાન પ્રાતઃ સમે ઉઠી કરીએ. શ્રી વલ્લભ સુત ગાન ધન વિના આર ને આપને કારતન આડતાં હાથ તે ગાઈએ. શ્રીગુમ-નાંજીનાં પદ તથા વલ્લભાખ્યાન પછે દીશા જંગલ જ-હાએ, તે જતાં વખતે બે માળા કંઠમાં હાથ તે અગર જતેઈ હાથ તે કાને લગાવવી. ત્રીન વાર અત્યકા લેઈ મુદા ધોવી તથા દીશા જંગલ જહાએ તે પછી ડાખા હા-થથી લોટો ન ઝાલવો તથા ડાખા હાથ બીજે અડકા-ડવો નહી. દસ વાર અત્યકા લેઈને હાથ ધોવા, પછી પગ ધોવા, ત્યાર પછી અત્યકા લેઈ બે વાર હાથ ધોવા, બાર કોગળા કરવા, પછી દાતણ કરવું, શુદ્ધ જગોપર લોટો મુકી દાતણ કરવું, દાતણ કરતાં એકા હાથ લોટો લગાવવો નહી. કુણીવતી હાથ ધોવા, પેહેલા કોગળા કરી માહોડુ શુદ્ધ કરીને હાથ ધોઈને પછી કપાળ ધોવું, પછી રંગાન

કરી વાંધી કપડે અડકવું નહી, અપ્રથમાં રહેવું, પછી એ-
કાંત જગાએ સુકવેલું ધોતીયું જે તેને કોઈ અડધું ના
હોય તો તે ધોતીયાને ચહેરેવું અથવા મુઠો પેહેરવો, પછી
જ્યાં થેવાનું ઠેકાણું હોય ત્યાં આસન ખાંચાવવો, પછી
આપણે બેસવું. બેસીને તીલક કરવું; તીલક કરવાની રીત
સ્લોક પ્રમાણે.

કુમકુમે ન ચરે ધિમા તિલકાની દાદ ધિયતું; ॥ બલાટે
ઉર્ધ્વ પૂંદ્રં સ્થાતુ પદમા કારંતુ વક્ષસિવેલું પત્રનીભં ખાદુ
અન્ય દિપા કૃતિ ભવેત ॥

અર્થ—પ્રસાદી કંકુ ચક્રી દાદસ તીલક કરવાં, ઉર્ધ્વ
પૂંદ્ર જે માર્તંડ ગ્રંથમાં શ્રીગીરધરજી માહારાજ કાગી
વાળાએ નિરણ્ય કર્યું છે. બલાટે વિશે ઉર્ધ્વ પૂંદ્ર કરવું
ઉર્ધ્વપૂંદ્ર ભગવાનના ચર્ણકંતી દંડાકાર કરવું, એ તિલક
નિરગુણ એટલે ગુણ હરકે રહીત હેવી રીતે કરવું, એ
તીલક શુદ્ધ છે રૂદ્ધ કમળ વિશે કમળના કુલની આકૃતિ
અથવા ભુજતે વિશે વાંસના પત્તા સરખું, આર ઠેકાણે
દેવાની જેત સરખાં, એવી રીતે તીલક કરવાં, હેની ઉર્ધ્વ-
પૂંદ્રની ભીતર એક ગદા ધારણ કરવી, તેના ઉપર ત્રણ
સંપ્રદાયની છાપ ધારણ કરવી. છાપાં કર્યા વિના રહેવું
નહી. કહ્યું છે કે—

॥ ઉર્ધ્વપૂંદ્ર ત્રિપુડવા મધ્યે શુન્ધન કારીયતે ॥

અર્થ—તીલક વીચમાં શુન્ધ ન રાખવો, માંસો કરવો,
એ શાસ્ત્રમાં કોઈ જગાએ વચન નથી તેથી માંસો ન
કરવો. ભગવંત નામ રૂપી છાપાં જરૂર ધારણ કરવાં

તેટલી વાર નાહીએ તેટલી વાર તીલક કરીએ તેટલી વાર છાપાં કરવા. શ્રી માહાપ્રમુખએ નિબંધમાં કહ્યું છે તે સ્લોક—

॥ શંખ ચક્રદિકં ધાર્યં મૃદં પૂજાંચ મેવતત ॥

॥ તુલસી કાટજા માત્રા તિલકં લિંગ મેવયત ॥

અર્થ—શંખ ચક્રદિકં ધારણ કરવાં, મૃત્યુકા વતી કરવાં એટલે ગોપીચંદન કરાવી ન મળે તો ભમાંક ધાટની રજવતી કરવાં તથા તે પાણી ન મળે તો તુળાચીજના થડ ભીતરની મૃત્યુકા વતી કરવાં પણ છાપાં વિના ન રહેવું. તુળાચી કાટની માળા પેદેરની તથા તીલક ઉર્ધ્વપૂંદ્ર કરવું. નિબંધ તત્ત્વ દ્વિપ સ્લોક ॥ વનિહ નૈવતુ સંયુક્ત ચક્ર માદાય વૈષ્ણવઃ ॥ ધારયતે સર્વં પશુનાં હૃદિ જ્યોત્સના કામ્યેતિ ॥ તે ધકી તત્પ્રમુદ્રા ધારણ ન કરવી ॥ શંખાદિ ચિન્હ રહિત; પૂજાંવશ્વ સમાચરેત ॥ નિરૂપ પૂજન તસ્મહરિઘનાપિ ન તુષ્યતિ ॥ અર્થ—તે ધકી છાપ વિના શ્રવામાં ન જાયું. શ્રવામાં જાય તો હરી જે ભગવાન તે પ્રસન્ન ન થાય તેથી છાપાં કરવાની જરૂર છે વધરનવને શ્રવા જરૂર કરવી સ્લોક નિબંધ તત્ત્વ દ્વિપનેશ એક કાલં દ્વિધાનંવા ત્રિકાલંવાપિ પૂજ્યતે ॥ અર્થ—આપને ધરમે પૂજિ મારગની પરનાળીકા યુક્ત શ્રવા ન ખીરાજતી હોય તો હું ગુરૂની આજ્ઞા પ્રમાણે સુક્ષ્મ શ્રવા કરવી પણ શ્રવા વિના રહેવું નહીં. તે શ્રવાની રીત જાણતા નથી. એક કાળ જાય સો ખીજ કાળમાં અથવા ખીજે કાળ જાય તો ત્રીજ કાળમાં શ્રવા કરવી પણ સુક્ષ્મ શ્રવા કરવા વિના આવું નહીં. આપણા શ્રી જે ભગવાન તે ધકી બહાર

મુખ થાય. શેવાના અવકાશમાં સંધ્યા કરવી. કાળને ત્યાગ થાય પણ કરમને ત્યાગ ન થાય તેથી શેવાના અવકાશમાં કરવી, પછી જપ કરવો, પછી આપને જે શ્રી સરવોત- તમજી પાઠ અગર ખીજે કોઈ પણ પાઠ આવડતો હોય તે જરૂર કરવો સરવોતમજીનો પાઠ તો જરૂર કરવો કેમકે તે વધન્નાની ગાયત્રી છે, જે રીતે આપણે શેવા કરતા હોઈએ તે કરતા પછી માહાપ્રસાદ લેવો. ભોગ ધરીને અથવા છ પ્રકારના જે પ્રસાદ કહ્યા છે તેમાં એકે પણ જરૂર લેવો. તે છ પ્રસાદ કયા કયા તેહેની વીગત—૧ સાક્ષાત પ્રસાદ, ૨ સ્પર્શ પ્રસાદ, ૩ દ્રષ્ટ પ્રસાદ, ૪ મિશ્રાત પ્રસાદ, ૫ અરણામૃત પ્રસાદ, ૬ અક્ષ પ્રસાદ, એ રીતે છ પ્રકારના પ્રસાદમાંથી એક પણ લેવો, અસમરપિત વસ્તુ લેવી નહીં.

સાંજની રીત—ત્રણ વાગ્યા પછી જે રીતે આપણે શેવા કરતા હોઈએ તે પ્રમાણે કરવી તે પછી શ્રી ગો વરધનવાશીનું ગ્યાન કર્યું પછી વક્ત્રભાષ્યાન અથવા મુળ પુરૂષ અથવા શ્રી ભાગવતની અનુક્રમણીકા આદ્ય લોક આપણને જે ધોળ આવડતાં હોય તેહેનો પાઠ કરવો. પછી વહસ્તવ મંડળીમાં જવું. તેહેનો નામ રાખવા; ને ત્યાંહાં જે વંચક થતું હોય તેહેનું ધ્યાન રૂદેમાં રાખવું, ને તેમાં જે સંસય હોય તેહેનો ખુલાસો જે કોઈ મોહાટો વહસ્તવ હોય તેહેને પુછી કરવો. ને તે જે પ્રમાણે કહે તે પ્રમાણે આલવું સત સંગ કરવાની જરૂર છે, વહસ્તવને મુખ્ય દ્વા રાખવી, સાંસાર વીથે વહરાગ રાખવો એટલે સાંસાર વિથે આશક્ત ન થવું; કાગ, કોંઘ, લોભ, મદ મત્સર કપીને રહીત રહેવું, કોઈની હાંસા ન કરવી, તથા

નિંદ્યા ન કરવી, કોઈ ઉપર દ્વેશ ન કરવો; અસત્ય ભા-
ષણ ન કરવું, અનાશય ન કરવો, અમત સંગ ન કરવો,
ખોટી કીર્તિ ન કરવી, ભગવંત ધરમ સમાન ગાળે ધ-
રમ ન બાણવો; પરસ્ત્રીનું ગમન ન કરવું. જો કરે તો હજી
ર વરસતી તપશ્ચર્યાની નાસ્તી થાય, હજાર વરસની શેવા
નિમ્કળ થાય, દરશન કર્યા વિના સરવ સ્થાન રહેવું પરસ્ત્રી
સાથે એકાંતમાં એક પળ પણ બેસવું નહી. જો બેસે તો
કામ ઉત્પન્ન થયા વિના રહે નહી. તે યજ્ઞી શ્રી ભાગવતા
દીકમાં ના કહી છે, આપણી દીકરી હોય અથવા બહેન
હોય તથા માતા ગુરૂપત્ની અથવા સાસુની જોડે પણ
એકાંતમાં ન બેસવું—શ્રી માહા પ્રભુજીએ આજ્ઞા કરી છે.
॥ સ્લોક ॥ વિષયા કાંત દેહનાં નાવેશસર્વથાહરેઃ ॥ અરથ
જેહનું મન લોકાક વિશયને વીથે છે તેહના રૂદ્ધમાં કોઈ
કાળ ભગવાન પધારતા નથી. વધસ્તવને શ્રી ઠાકોરજી શ્રી
વલ્લભકૃષ્ણવાન એમને વીથે સામાન્ય યુધ્ધી રાખવી. તથા
વધસ્તવે હમેશાં પોતાના ધરમમાં તુલ્યશીજીની તથા માય
ની શેવા કરવી.

કીરતન સુતી વખત સ્મરણ કરી કહેવું.

જ્યશ્રી વલ્લભ જ્યશ્રીવિઠ્ઠલ જ્યશ્રી શુભનાં શ્રીના
થજી; કળીયુગના તો જીવ એધારેલા, મુશ્તક ધરીઆ હા
થજી. વધસ્તવજન પર કૃપા કરીને દેજો વરજમાં પાસજી
આગે પાછે ગાઉ ખીરાજો, ખીચમ માહારો નાયજી. મા
ર મુગટ પીતાંબર સોડીએ, મારલી શાભે હાપજી; જ્ય
શ્રી ગીરધર જ્યશ્રી ગોવિંદ, જ્યશ્રી ખાળખસ્તજી. જ્યશ્રી
ગોકુળ પતી, જ્યશ્રી રંધુપતી. જ્યશ્રી નરુપતી, શ્રીધનસ્યા

મજી. શ્રી ગોકુળ વારે નાથ, મેરી દોરી તુ માહારે હાથજી.
જ્ય જીમનાં, શ્રી ગોરધનનાથ. માહા પ્રભુજી શ્રી વિઠ્ઠલ
નાથ, નેજે શ્રી ગોકુલેશ. શેષ નરેકે કલેશ, ક્ષણુંણું પણ
પણ સમરણ કીજે, નામ નીરંતર લીજેજી. ચરણ શરણ
રાજે માહારે વાહાલો. શ્રી ગોકુળ અવતરીએજી; શ્રી
ગોકુળમાં તે વામો વશીએ, સંતસજ્જતીમાં રહેજી. શ્રી
લલ શ્રીવલ્લભ મુખથી કહીએ, ભવસાગરતો તરીએજી.
નીત્ય પ્રત્ય રમણ રેત માં રહીએ, શુભાષ છડી દરશન કરી
એ. ને દરમન પ્રહ્લાને દુરલભ, તે અપને અંગે કરીએ.
શ્રીવંદ્રાવન ગોવરધન વાશી. તપા માધવ સંદારયામ.
હમીજનકો શેવક. દરશન દીને આઝોભમ. એટલું કહી
મુખ ચરણાન્ન લેવું.

શ્રી માહા પ્રભુએ અપના નિખાધમાં ને આસા કહીછે
તે પ્રમાણે તે શાસ્ત્ર મુખ્ય જાણવાં. ૧ વેદ, ૨ વ્યાસસુત્ર,
૩ ગીતા, ૪ શ્રીમદ ભાગવત, એ સારેને સોપના માનવા.

પેચાળ કરીને હાથ પગ ધોવા ને ત્યાર પછી કોગળા
ત્રણ કરવા ને જમીને કોગળા આઠ કરવા. નિયમ કરીને
કોગળા કરવા પ્રસંગે પ્રસંગે કોગળા કરી ચરણાન્ન લેવું
અશુદ્ધ રહેવું નહી.

શ્રી હરનામજીની શિક્ષિ પત્રી } વર્ષસ્તવને વાર વાર નિ-
શ્રી ગોકુળનાથનું વચનાન્ન } ચાર કરવો અને જરૂર
શ્રી દ્વારકેશની ભાવના. } સાંભળવું.

સ્લોક.

ચેકંઠ લગ્ન તુજી નળીનાક્ષ માળા પેમાહું મુલપરી
શાલીત શાપ ચક્રા એવા લલાટ પટલેત સારકુદ્ધં
પુદુસ્તે વર્ષસ્તવા ભુવન માશુ પવિત્ર પતિ.

અરથ.

જેને હંડમાં તુળશીની માળા છે, અથવા કમર કાકડી ની માળા છે; બાહુને વિશે શંખ ચક્રાદી ધારણ કર્યાંછે, બલાટને વિશે ઉર્ધ્વપુંદ્ર તીલક છે એવા ને વર્ધસ્તવ તે જ્યાંહાં જાપત્યાંહાં એક માસ સુધી તે ભાવન પવિત્ર રહે.

અધ્યાય તથા સ્લોક તથા પ્રકરણનું પ્રમાણ શ્કંધ વિશે.

રાગ કાશી.

શ્રી વલ્લભ ચરણે લાગુજી, ગુંણ ગાવું વાણી હેવી મા-
ગુજી. ૧ શ્રી વિલક્ષનાયજી પુરો આશજી, જન્મ જન્મની
જાણી દાસજી. ૨ અનુક્રમ શ્રી ભાગવતનું કહીએજી,
શ્કંધ તે દ્વાદશ બહીએજી. ૩ અધ્યાય ત્રણસેને બત્રીસજી,
પ્રાકૃત અધ્યાય મળી ત્રણસે પાંત્રીસજી. ૪ સ્લોક અદ્વાર
હજાર પ્રમાણજી, પ્રકરણ તે તાળીસ પ્રમાણ નિરવાણજી.
૫ ઓગણીશ અધ્યાય પ્રથમ શ્કંધજી, ત્રણ પ્રકરણ ક-
લાં પદ બાંધજી. ૬ હિત પ્રકરણ ત્રણ અધ્યાય બગી થાય
જી, પેરુલા અધ્યાય સહિતક પ્રકરણ કેહેવાયજી. ૭ બીજો અ-
ધ્યાય સુત પુરાણી ઉત્તર દીધાજી, ભક્તિ યોગ તે ઉત્કૃષ્ટ
કીધાજી. ૮ ત્રીજો અધ્યાય કયા અવતાર ચોવીશજી, બી-
જી પ્રકરણ મધ્યમ કહુ નામી શીશજી. ૯ ચોથો ચિંતા
બ્યાસજીને થઈ નારદ આબ્યાજી, ઉપદેશ કરી પાંચમે સ-
મભબ્યાજી. ૧૦ કીજોજી શ્રી ભાગવત પ્રકાશજી, તેણે
થાય તાપ તીમરનો નાશજી. ૧૧ છઠે પોતાનું વરતાંત ના-
રદે કહ્યુંજી, આગળ જન્મ ને સુખ દુખ લલ્લુજી. ૧૨ ત્રી-
જી તે પ્રકરણ ઉત્તમ જાણોજી, તેર અધ્યાયમાં એક વ-

ખાણી. ૧૩ સાતમે અધ્યાયમાં ખાણ અસ્તરથામા કેરાં
 ૭, રક્ષા કરી સરવને રાખ્યાં નેરાં. ૧૪ આઠમે ઉત-
 સ્થા ગભે રક્ષા કરી લીધી, કૂંતાળે પ્રભુની રતુતી
 કીધી. ૧૫ બીમ્મ પીતાળે યુધીશ્વરને ઊપદેશ કીધો,
 તે સરવને વચ્ચે અધીયાય પ્રસિદ્ધો. દસમે અધીયાય યુધી-
 શ્વરને રાજ્ય ખેસારચા, પછે શ્રી પોતે દ્વારકાં પધા-
 રચાં. ૧૭ એકાદશ અધ્યાય સગાં સહોદર સરવ મળી-
 આં, માંહે માંહે પરપર ભળીઆં. ૧૮ ભગવત
 ભક્ત પરીક્ષત રાય, જન્મ વરણ દ્વાદશ અધ્યાય. ૧૯
 ત્ર્યેકોદશ વીદુરજી હસ્તીનાપૂ આંવ્યા. તિરય યાત્રા
 કરી સરવ મન ભાવ્યા. ૨૦ ધતરાષ્ટ્ર ગાંધારી લેઈ સા
 થજી, વીદુરજી આલ્યા ઉતરા પંથજી. ૨૧ ચતુર્થમે અધ્યા
 ય દ્વારકાં આજીવન આબ્યા ઘેરજી, મુખ્ય જોઈ યુધિષ્ઠર
 પ્રત્ન પુછ્યા જોહજી. ૨૨ પાંદરમે અધીયાય યાદવ કુળ ક્ષે
 યાયજી, પરિક્ષતને રાજ્ય દેહ પાંડવ ઉતર પંથ જાયજી.
 ૨૩ સોળમે અધીયાય પરિક્ષત દીગવીને કહ્યાં જી, પ્રથિવ
 ધરમ કળીયુગને તાંહાં લહ્યાજી. ૨૪ ધરમ રક્ષા સતરમે
 અધીયાય કીધી, કળીયુગને સ્થાન દેઈ રીખ દીધી. ૨૫
 પરિક્ષતને વિપ્ર શ્રાપ થયો અરિષ્ટજી, ઝોગણીસમે અ-
 ધીયાય જઈ ખેડા ગંગા વારેજી. ૨૬ સર. રાજ્ય તે ત્યા
 ગ કીધું, શુકજીને પૂછીને વરત લીધું. ૨૭ અધીકાર
 લીક્ષા એ કેહેવાયજી, એક રસના કુપમ કરી ગુણ ગવાયજી
 ૨૮ હરીદાસ પ્રભુ શ્રી ગોવરધન ધારીજી, શાભા નીર-
 ખી નીત્ય પ્રતે જનજી બલીદારીજી. ૨૯ ઈતી પ્રથમનું વો-
 જ આખ્યાન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી દ્વાતીય સ્કંધ અનુક્રમ

આશ્વાન પ્રારંભ.

જનને લીલા દ્વિતીય સ્કંધ છે, અધ્યાય દસ માંહે; પ્રકરણ એનાં ત્રણ છે, તત્ત્વ ધીયાન પેહેલું ત્યાંહે. ૧ પેહેલા અધીયાય માંહે કહ્યાં, સાક્ષાત્ યોગ સ્નાન; પોતાનાજ કારણે, સ્થુળ સ્વરૂપનું ધીયાન. ૨ સુક્ષ્મ સ્વરૂપનું ધીયાન છે, તેતા અધીયાય ખીન્ને; ઇત્પ્રસાદ પ્રકરણ ખીન્નું, એનું વર્ણવ ત્રીજે. ૩ ઉસતા દેવતા સરવની-યજ્ઞ ભક્તી તે સકામી; સરવ તથા પ્રભુને ભળે, એછે અંતર પામી. ૪ મન વાંછીત કૃત્ય પુરશે, પુરણ કામ. એહ; મંગળાયરણ સુકૃત્ય કર્યું, એથે અધીયાય જોહ. ૫ તેમાં શ્રીજીની રત્નતી કરી, તે કૃપાં લગી કહીએ; ત્રીજું મનનું પ્રકરણ છે, તે છ અધીયાયમાં લહીએ. ૬ એક ઉત્પત્તી, ખીન્ને ઊપ પતી; એના જે પ્રકાર, પ્રથમ ઉત્પત્તી પ્રકારનો, કાધો છે ઊચ્ચાર. ૭ નારદ પૂછ્યું બ્રહ્માજીને, કહ્યું પાંચમે કરી માન; અધીયાય ત્મક સ્નાન પચીકરણ, સ્થુળ સુક્ષ્મ સ્તન. ૮ આઠ સ્વરૂપ વખરાગનાં, છઠે અધીયાય જાણો; સરવ ઉત્પત્તી પ્રભુધીયજ્ઞ, તે કહી વખાણો. ૯ સાતમે અધીયાય શિવા વર્ણવ, એવીશ અવતાર; આઠમે અધીયાયથી જાણીએ, ઉત્પત્તી પ્રારં. ૧૦ નારદજીએ બ્રહ્માજીને પૂછીયું, તે એમાં કહીએ; પોતાની ઉત્પત્તી કહી, તે નવમે અધીયાય લહીએ. ૧૧ ચતુર શ્લોક શ્રી ભાગવતનો, બ્રહ્માજીએ ઊપદેશ કાધો; નારદજીએ રહે ધરી, અવણે રસ પીધો. ૧૨ તે ઉપદેશ શ્રી શુકજીએ, પરિક્ષતને કહ્યો; શ્રી ભાગવત રસ સાંભળી, કૃતાસ્થ

થયો. ૧૩ આ અધીયાય ને વરણવું, આધો દર્શક ૨૧-
૨૫, દશમે અધીયાય વરણવું, તે કહીએ અનુપ. ૧૪ મ-
વણે સુધારસ વીજીએ, રૂઢિયા માંહે ૫ મી, હરીદાસ પ્રભુ
સોભા નીરખીએ, શ્રીકુંજળીહારી. ૧૫ ઇતિશ્રી ભાગવત
દ્વીતીયસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી ત્રતીય સ્કંધ પ્રારંભ

(એન્ન ચાલ વન યાત્રાના ઘોળતી છે.)

સ્વર્ગ લીલા ત્રતિયસ્કંધ કહીએ, અધીયાય તેત્રીશ પ્રકર-
ણ ચ લહીએ. ૧ પેઠેલું અધીકાર પ્રકરણ કહ્યું, અધીયાય
ચારે, વીદુરજી તીરથ યાત્રા કરી આપ્યા સારે. ૨ વીદુર ઉ-
દ્ધવજી જીમના ત્રકમાં મળ્યા સહો, પીજે અધીયાય ખાળ
ચરીત્રની લીલા કહી. ૩ ત્રીજે રાજ્ય લીલા ચોથે પ્રભાશ
લીલા ડેહવાય, પછે ઉદ્ધવજી સાંધી ઉત્તર પંથે જાય. ૪
ખીજી પ્રકરણ ગુણ નીત પાંચમેથી જે; વીદુરજી મૈત્રેયને
પૂછે ભગવાન માયા તત્ત્વે તે. ૫ છઠે માયા નીરૂપણ મૈ-
ત્રેય ક્રીધું, ત્રીજે મર્યાદા પ્રકરણ અધીયાય ત્રણમાં સીધું.
૬ સાતમે ભગવત મરિત્ર અવતાર કથા પ્રશ્ન પૂછ્યાં જે,
આઠમે મુળ પૂરૂપથી બ્રહ્માજીની ઉત્તપત્તિ યર્ષ તે. ૭ ન-
વમે અધીયાય બ્રહ્માજી બીજી પી રુપતી કીધી, દરશન થય!
અષ્ટિ કુરવાની આસા દીધી. ૮ ચોથું કાળ પ્રકરણ દશમે
અધીયાયથી જાણો, કાળાતમ કષ્ટક પ્રકાર પથુ સહિ વ-
ખાણો. ૯ પરમાણું કાળ ગતી અધીયાય અગ્યારે, નવ અ-
ધીયાયમાં જાલ મુળજીવ પ્રકાર અધીયાય ચારે. ૧૦ બ્રહ્મા
જીને અગ્યથી સૃષ્ટિ યર્ષ સનકાદીક મરિઆદિને, સરસ્વતી

પ્રાપ્તુ મનુષ્યતર્કા તે. ૧૧ તેરમે અધીયાય વારાહજીને
જન્મ થયો, ચૌદમે કસ્યપજી અદિતી સંવાદ કહ્યો. ૧૨
પાંચમશમે જન્મ વિભ્યને સમપ્રાદીકને આપ, સોબમે સન-
કાદીકને દરશન દીધું વર્ધકુંઠનાથે આપ. ૧૩ સતરમે હીર-
ણ્યાત વાહાર પુરુષ થાય, અઠારમે અધીયાય પણ એ લીલા
કહેવાય. ૧૪ ઓગણસમે હીરણ્યાકને માચી પ્રથિવ લી-
ધી, વીશમે અધીયાય વરાહની સ્તુતી કીધી. ૧૫ ખટ ત-
ત્વ પરકરણ તેહના બેઠે એ, તેર અધીયાય કચી વરણવ
થાય તે. ૧૬ એકવીસમે સ્વાયંભુ મનુ આળ્યા, કરદમ ક-
ષીની પરાંરથના કરી મન ભાળ્યા. ૧૭ કરદમ રૂપી દેવ-
હુતીનો વિવાહ કરી, બાવીશમે સ્વાયંભુ આળ્યા કચી. ૧૮
ત્રેવીશમે કરદમ રૂપીએ વિમાન રચ્યું, ચૈગ્યા અબ્યાસને
બજે રત્નથી જડ્યું. ૧૯ વર્ધભવ સુખ ભોગ દેવહુતીના
કહ્યા, નવ કન્યાના જનમ તે થયા. ૨૦ કાકીલ દેવજીના
જનમ ચૌવીશમે કહીએ, નવ કન્યાના વિવાહ બહીએ. ૨૧
પહે કરદમ રૂપી વન જઈ સાધન કીધાં. પાંચવીશમે ક-
ષીલજી માતાને ઉપદેશ દીધા. ૨૨ જીવીશમે તત્ત્વ સંખ્ય
વરણવ જેહ, સતાવીશ બગી વરણવ છે તેહ. ૨૩ ચૌગ્ય
ધીયાનમાં જવા સરૂપનું ધીયાન કરવું, અઠાવીશમે અ-
ધીયાય તે રહે ધરવું. ૨૪ ઓગણત્રીશમે ભક્તિ ચૌગ્ય
વરણ કહ્યા, ત્રીશમે વરણવ કરમ વીશકત બહ્યા. ૨૫ એક-
વીશમે અધીયાય જીવની અવસ્થા કહી, બરભ સ્થિતિ જ-
ન મરણ પરપત બહી. જ્ઞાન ભક્તિ નિરૂપણ અધીયાય
અત્રિસે દેવહુતી શીખપદ પામ્યાં અધીયાય તેત્રીશ. ૨૭ મા
માએ જ્ઞાન ભક્તિ ઉપદેશથી મિત ધર્યાં, ભારે કષીલદેવજી
ઉત્તરમંથ મધાર્યા. ૨૮ તેર અધીયાયમાં તત્ત્વ પરકરણ થયું,

તેહનાં બે પરકરણ છે તે પાણી કહ્યું. ૧૯ પેહેલા અપાર
અધીયાયમાં ઉરસ મુકિત પરકરણ જાણો. હરીદાસ પર-
ભુજી લીલા વખાણે. ૩૦ ઈતિથી ભાગવતે ત્રતિયસ્કંધ
અનુક્રમ આખ્યાન સપુરણ.

અથ શ્રી ચતુર્થ સ્કંધ પ્રારંભ

ચતુર્થ સ્કંધમાં વિસર્ગ લીલા કહીએ, પ્રકરણ ચાર
અધીયાય એકત્રીમાં સહીએ. ૧ પરમ અરથ કામ માક્ષ પ્ર-
કરણ ચારછેરે, સાત પ્રકરણમાં ધરમ પ્રકરણનો વિસ્તાર
છેરે. ૨ એના અધિકાર તે દસ પ્રજાપતીરે, પેહેલા અધી-
યાયમાં મનુસંતતીરે- ૩ તેમાં સોમ દતાત્રય દુરવાંસા જા-
ણીએરે, નારદ નારાયણ ઇત્યાદીક વખાણીએરે. ૪ વિર્યા
સુરેન્દ્રના યજ્ઞમાં દક્ષ પ્રજાપતી આવીઆરે, જીજ્ઞ અધી-
યાયમાં સરવે આદર કરી બાબાવીઆરે. ૫ શિવજી ઉઠયા
નહી તે દક્ષ પ્રજાપતીએ રાષ કીધોરે. વાંચવાદ કરતાં એ
ક બાજને આપ દીધોરે. ૬ ત્રીજે દક્ષના યજ્ઞમાં જન્મા
સીખ માગી સતીરે, ત્યારે તે સમુના કીધી પતીરે. ૭ એ
થે આત્મા બિલખત કરી સતી ગયોરે, દેહ મુકી પરવતની
પુત્રી થયોરે. ૮ પાંચમે નારદજી શીવ આગળ સરવે વાત
કરીરે, ક્રોધ યજ્ઞને કીધો વિધવંસ વાત રહે ધરીરે. ૯
છે બ્રહ્માદીક શીવજીની સ્તુતા કરી અહીરે, સાતમે દક્ષ
નો યજ્ઞ પુરણ છે તહીરે. ૧૦ સરવે મળી શ્રીસ્તુતી કરી
તે જાણીએરે, જીજ્ઞ અરથ પ્રકરણ અધીયાય પાંચમે વ
ખાણીએરે. ૧૧ આઠમે અધીયાય ઉતાનપદનો વંચ ક-
હ્યોરે, ધનજી અપમાને વચને તપ આરાધીયુરે. ૧૨ ત્રવ

એ પ્રભુ મળ્યા વરદાન લેઈ આયા ધર ભણીરે, મરવેને
 ધૂવજી સાથે પ્રિત વ્યાપી ઘણીરે, ૧૩ દશમે હિતાનપદ પામ્યા
 અત્યુ કુઃખ રહે ધરયુંરે, ભાનનું વેર લેતાની મત્યે ધૂવજીએ
 ન્તુધ કરયુંરે, ૧૪ એકાદશમે અધીયાય પરભુજી આવીઆ
 રે, કરી ધૂવજીનું સમાધાન ધેર ભાવીઆરે, ૧૫ ધૂવજીએ
 રાજ્ય કર્યું સંપૂર્ણ દ્વાદશમે અધીયાય કહ્યુંરે, પછે પુ
 ત્રને સોંપી રાજ્ય અચળપદ લહ્યુંરે, ૧૬ ધૂવજી માનીતા
 પર પદ પામ્યા તે બારમેરે, ત્રીજી કામ પરકરાણ અધી
 યાય અગીવારમેરે, ૧૭ એના અધીકારી તે પૃથુરાજ સહી
 એરે, તેહના ચરિત્રની કથા હેમાં કહીરે- ૧૮ ધૂવનો વંશ
 અધીયાય તેરમે કહ્યોરે, ચઉદમે રાજ્ય વેન બ્રહ્મ આપે મા
 ર્યોરે, ૧૯ પાંચ દશમે પૃથુની જન્મપત્રી બીચારીછેરે, ૨૦
 સોલસમે પૃથુનું ચરિત્ર થયા એકવીશમેરે, સનકુમારથી આ
 ત્મ યોગ્ય બાવીશમેરે ૨૧ એતા આઠ અધીયાયમાં છે તે
 કહ્યાં, તેહનો ભેદ તે બે અમે લહ્યોરે, ૨૨ બ્રહ્મ ત-
 વદરેથી તણ અધીયાયમાં થાયછેરે, કશ્ન સાયુજ્ય પાંચ અ
 ધીયામાં કહેવાયછેરે ૨૩ અનુક્રમ પુરવે ઉતર જાણતો
 રે, હવે ચોવીશમે અધીયાય પૃથુવંશ વખાણજોરે, ૨૪ પ્ર
 ચેતાને શ્રી મહાદેવજી માળ્યારે, રૂદ્ર ગીત વરણવ કહ્યુંરે હે
 વા હાળ્યારે, ૨૫ પ્રાચીન બહિરસને નારદ મળ્યા પંચવીશ
 મેરે, પુરજન આપ્યાન કહ્યું, છવીશથી અઠાવીશમેરે, ૨૬
 પુરજન આપ્યાન સાંભળી ઓગણત્રીશ મમે કુઃખ પા
 મેરે, કપીતામન જઈ પ્રાચીન બહિરસ સુખ પાંચીયારે,
 પરચેતાને ત્રિશમે પરભુ પરસન થયા કારજ સીધુરે, કર્ણે
 દશ હજાર વરસ રાજ્ય એ વરદાન દીધુરે, ૨૮ અકત્રીશમે
 નારદજી પરચેતાને ભગવદ વારતા કહીરે, એ કથા સાંભ

જી હસ્તીનાપુર નિદુર આગ્યા સહીરે. ૨૯ હરીદાસ શાભા
વિચારીએ, સદા ઝમના યુલ કીને જ્ઞાન રૂદેમાં પારી
ચેરે. ૩૦ ઇતિમી ભાગવને ચતુરથ સ્કધે અનુક્રમ
આખ્યાન સંપૂર્ણ.

અથ પંચમ સ્કંધ પ્રારંભ,

રાગ કાશી.

પંચમ સ્કંધ અધીયાય છવીસ કેહેવાય, સ્થાન ભીલા
નું વરણન થાય. ૧ ત્રય પ્રકરણ દસ કાળ સમ કહીએ, ૨
હેલે ઈશ પ્રકરણ અધીયાય ત્રણ લહીએ. ૨ પ્રીય વરતનો
વંશ કહ્યો પેહેલા અધીયાય માંહે, સમ સમુંદ્ર દ્વીપ કહ્યાં
ત્યાંહે. ૩ બીજામાં અગ્નિ ધુમા નવ પૂત્ર કહ્યા, તે નવ-
ખંડના રાજ થયા. ૪ નાંમી રાજને પુત્રનું વરદાન દીધું,
ત્રીજા અધીયાય માંહે પ્રસિદ્ધ. ૫ એકવીસમા અધીયાયમાં
બીજી કાળ પ્રકરણ જાણી, ચોથા અધીયાયમાં રથ્ય દેવનાં
જન્મ વખાણી. ૬ રથ્ય દેવને નાભીરાજ રાજ દીધુ જ્યા
રે, પોતે પરમ પદ પામ્યા ત્યારે. ૭ રથ્ય દેવના પુત્ર
સોને બ્રહ્મણ એકાશી, નવ યોગેશ્વર દશ રાજ સુખ રાશી
૮ પંચમે છો રથ્ય દેવ ચરીત્ર લહીએ, સાતમે ભરથને
પૂત્ર કહ્યો તે કહીએ, ૯ અઠમે ભરથ ચરિત્ર કહ્યાં પ્ર-
કાશ, અગ સંગત અગ થયા તે પાંચા નાશ, ૧૦ જડ
ભરથ ચરિત્ર નવમે મુગા થઈ આધ્યા. દશમે રઘુગણે વે-
ઠમાં ગ્રાધ્યા. ૧૧ ભરથને જ્ઞાન અપૂરવ રઘુગણે પૂછ્યું
અગીઆર, તેજ કથા કહી છે અધીયાય બાર. ૧૨ તેરમે
જડભરત કથા ચરિત્ર કહી, રઘુગણ આત્મ વિદ્યા પામ્યા

અત્રે ત્રીસે સહી, ૧૩ પંચ દશમે સુમતીને વંશ વખા-
ણીએ, તેમાં ગયા રાજને જન્મ તે જાણીએ. ૧૪ સો-
ળમે જૂગેળ વરણન થાય, તેમાં જાંબુદ્વિપ નવ વરસ
મરું પરભાય. ૧૫ સતરમે કૃષ શેવક કહેવાય તે કયા
ઓગણીસમે તે થાય. ૧૬ વિશમે સપ્ત સમુદ્રનું પરમાણુ,
વિશમે એકવીશમે જ્યોતિશ ચક્રનું પરમાણુ તે વખાણુ.
૧૭ ખાવીશ તેવીશ સુધી એ ચરિત્ર કહાંએ, અત્રે વિશમે
રાહુનું પરમાણુ તે લહીએ, ૧૮ ત્રિજુ સ્વપન પરકરણ એ
અધીયાય બેદ એહ, એક જીવાત્મા બાળે પરમાતમા તેહ.
૧૯ પંચવિશમે પાતાળ લોક વરણન કહ્યો, નરેક વરણવ
છવિશમે લહ્યો. ૨૦ હરીદાસ પાણુ ગુણ ગ્વાન કિન્ને
નિતે, શોભા નિરખી ધરી લોજીએ ચિતે. ૨૧ ઇતિમી
પંચમસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપૂરણ.

અથ શ્રી સપ્તમ સ્કંધ પ્રારંભ

રાગ ધન્યામી.

એની ચાલ શ્રીમદ વલ્લભ પરભુને કરું પરણામજી,
સપ્તમસ્કંધ અધીયાય ઓગણીસમાં પોષણ લીલા વરણન
કહી; નામ ધીપાન ને અરચન ત્રણે પરકરણ એમાં છે
સહી. ૧ અન્નમીલનું આખ્યાન અધીયાય પેડેલે, બીજે
વીણુ ફુલ યમ ફુલ સંવાદ થયો; માહા કુજ આચરણ કર્યું
તેહિ, પરભુ નામ પરતાપે વધકુંડ ગયો. ૨ ત્રિજે ધરમ
રાજે પોતાના શેવકને, નામ માહાતમ કહ્યું હરી; અવણ
કયા કિરતન નામ સ્મરણ કરે. તાહાં જાઓ રમે કરી. ૩
પેહેલુ નામ પરકરણ કહ્યું, હવે બીજુ ધીપાન પરકરણ

કહેવાય છે; એથી અધીયાયમાં વરણન તેનું, તેથી અઞ્જિય
અધીયાય લગી થાય છે. ૪ પરચેતાનો વંશ કહ્યો છે, તે
પણ એથી અધીયાયમાં જાણીએ; દક્ષિણે જન્મ થયો તે
સરવ, એમાં કહી વળાણીએ. ૫ પરબુજ પરસન થયા
ધણું, દસે એવું તપ કીધું, પરસન વેદને શીનાયજી, સંતાન
થયાનું વરદાન દીધું. ૬ પાંચમે દક્ષિણ પૂત્ર સરવે માક્ષ પા-
મ્યા, નારદજીએ ઉપરશ કીધો; દક્ષિણે ત્યારે કરોધ અડાયો,
નારદજીને આપ દીધો. ૭ છઠે દક્ષિણે કન્યા થઈ તે, કહુ
પત્ની સંતતિ એમાં વળાણીએ; પાતમે ઇંદ્ર ગુરુ અહરપતિ
શીસાણા, વિશ્વ રૂપનો ગુરુ કીધો તે જાણીએ. ૮ આઠે
ઇંદ્રને નારાયણ કવચ દીધું, નવમે વિશ્વ રૂપને માર્યો તે
કપા કહી; વત્રાસુરનો જન્મ એમાં કહ્યો, દસમે દિગ્ધી-
ના અસ્થિનું વજર કીધું સહી. ૯ એ વજર લઈ ઇંદ્રે જી
ક કીધું, વત્રાસુર સાથે ત્યાં; એકાદસમે પરસ્પર યુદ્ધમાં,
પ્રસનતાનાં વચન થયાં ત્યાં. ૧૦ દ્વાદસમે વત્રાસુર મારી
ઇંદ્ર જીત્યો, ત્રયોદસમે અક્ષ હત્યા થઈ; ઇંદ્રે જ્યારે યસ
કીધો, ત્યારે અક્ષ હત્યા ગઈ. ૧૧ પૂર્વ જન્મ વત્રાસુરના
ચિત્રકેત રાજા, તેહ કપા અઢિદસમે કહી; પાંચદસમે પૂત્ર
શોક થયો, ચીત્રકેતને નારદજીએ સમાધાન કર્યું સહી.
૧૨ સાંજમે પુત્ર શોક સાંભળી, વહરાગ ઉપનયો સાધન
કીધું પ્રભુ મળ્યા ત્યાં; સતરમે વહમાન બેસી કૈલાસ ગયો
પારવતીજીએ શ્રાપ દીધો ત્યાં. ૧૩ ત્રીજી જી અરચન પ્ર
કરણ, તે અઃરમેથી થાય છે; અદિતિ ને અદિતિના પૂ-
ત્રનો, એમાં વંશ કહેવાય છે. ૧૪ મરૂત ગણના ઉતપ-
તી થઈ, આગણીસમે પૂશ્યવત વરત કર્યું; હગ્ધાસ પ્રભુ
નીરખી શાભા, ગુણ ગ્વાન કરી રૂદ્ર ધર્યું. ૧૫ ઇતિશ્રી
સષ્ટમ રકંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી સમતા સ્કંધ પ્રારંભ

(શ્રી લક્ષ્મણ સુત શ્રી વલ્લભરાયણ) એ આજ્ઞા.

સમમ સ્કંધ અધ્યાય પંદરમે પાપ છેરે, ઝાનાં પ્રકરણ
ત્રણ કેરવાય છે રે; ૧ અસદ વાસના કહીએરે, સદ્વાસના
પ્રકરણ ત્રણ લહીએરે; ૨ પેહેલું અદ્વાસના પાંચ અધ્યા
ય લગી જાણેરે, પેહેલે જપ વીજ્યના આપનું કારણ એ
વખાણેરે. ૩ ખીજ અધીયાય માંહી હીરણ્યાક્ષ વધ કર્યુરે,
માતાને આખ્યાનમાં સમાધાન માન કર્યુરે. ૪ ત્રીજે જા
તનું વેર લેતા નીમીતરે, હીરણ્યા કથપે તપ ક્રીધુ ધરી ચિ
તરે, ૫ બ્રહ્મ જીએ આવી વરદાન દીધુરે, જેને હીરણ્યા
કથપે માગી લીધુરે. ૬ ચોથે હીરણ્યાકથપે રાજ કીધુ જ્યા
રેરે; દેવતા ભાગી ગયા તે વારેરે. ૭ ભગવત ભક્ત પ્રહ્લા
દ પુત્ર થયારે, પંચમે અધીયાય ભણતાને ચયારે. ૮ ભ-
ણા ભગવદ નામ તે સારેરે, ખીજી કાંઈ ન કરે ઉચારે.
૯ સદ્વાસના પ્રકરણ ખીજી કહીએરે, તે પછી પાંચ અ-
ધીયાયમાં લહીએરે. ૧૦ છઠે પ્રહ્લાદજી ભણતા નિશાળરે
શ્રી હરી નામ જપે સરવ બાળરે. ૧૧ સાતમે પ્રહ્લાદજી
ને ખાપે પુછ્યું ત્યારેરે. તમે એ ભણ્યા છે કયારેરે; ૧૨
માતાજીને ઉપદેશ નારદે કહ્યોરે, મેં તો ગરભમાંથી તે જ
હ્યોરે; ૧૩ આઠ મે પ્રહ્લાદજીને પીતાએ ક્રોધ કરી વાપા
રે, સ્થંભની પ્રગટ થઈને હીરણ્યાક્ષપ માર્યોરે. ૧૪ દેવતા
એ પ્રભુજીની શ્લુતી કરીરે, નવમે પ્રહ્લાદજીની શ્લુતી રૂ-
દ્રે થયીરે. ૧૫ દસમે ભક્તિ વરદાન સ્તોત્ર દીધુરે, રાજ
ભસાડી સરવ કાજ કીધુરે. ૧૬ મનામાં ર્ષત પિત્રપુરતા

બો નેહરે, પાળી ભસ્મ કસ્યુ ત્યાંહા તેહરે. ૧૭ સદવાસ
ના પ્રકરણ ત્રીજી ત્યાં ધાયરે, એકાદસમે ચાર વરણ કે-
હેવાયરે. ૧૮ દ્વાદસમે બ્રહ્મચારીના કહ્યા ધર્મરે, વાન પ્ર-
સ્થમાં કહ્યાં સંરવ કરમરે. ૧૯ ત્રયોદસમે પતીવ્રતાના ધ-
રમ કહીએરે, અજગરને પ્રતહાદણનો સંવાદ થયારે; ૨૦
ચતુરદસમે ગ્રહસ્થામિત્ર કેહેવાયરે, પંચદસમે ત્રીગુણ ધ-
રમ કેહેવાયરે. ૨૧ ઉત્તમ મધીયમ કનીષ્ઠ સરવ પ્રકારરે,
ઉતિ ભીલા કહી વીસ્તારરે; ૨૨ હરીદાસે પ્રભુ શાભા ની-
હાળીરે, ગુણ ગાઉ તે વળી વળીરે. ૨૩ ઇતિ શ્રી સપ્ત
સ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી અષ્ટમ સ્કંધ પ્રારંભ

રાગ ધનાશ્રી.

જ્ય જ્યલામ ગોવરધન ધારી, સુંદર રૂડાં નામજી એ દશી.

અષ્ટમસ્કંધ મનવંતર લોલા અધીયામ છે ચોવીયજી;
પ્રકરણ કહ્યાં છે એનાં, તે કહું નામી શિયજી. ૧ તામસ
સાત્વિક રાજસ ભક્તિ, ચાર પ્રકરણનાં નામજી; પેહેલુ
તામસ પેહેલે અધીયાયથી, વરણયું સંરવ તજી કામજી. ૨
સ્વપંભુ મનુ સ્વાશેમિષ મનુ, ઉતમ મનુ તામસ મન ક-
હ્યાજી; જાને અધીયાય ગન્ધર્વને, જળમાં ગ્રહે ગહ્યાજી. ૩
ત્રિને શ્રી હરીની સ્તુતિ કીધી, ગ્રહેથી મુકાવીએ ગરન્ધ્રજી;
ભક્ત હેત પ્રભુ પોતો ધાયા, જાનીપર વાર કોટીક ચંદ્ર-
જી. ૪ ચોથે ગજગ્રાહના પૂરવ જન્મનું કહ્યું, ભોક્ષ થયા
તે એમ કહીએજી; પાંચમે રેવત મનુ ચાકસ મનુ થયા તે
કથા સરવ બહોએજી. ૫ દેવતા ઇર્ષત ગયા ક્ષિર સાગર,

અમૃત મત નીમીત્તજી; સરવ માળી પ્રભુની સ્તુતિ કીધી,
 નીરમળ કરીને ચીતજી. ૬ હો પ્રભુ પ્રસન્ન થઈ દીધો, દે-
 વતા મંદ્રચળગીરી લેવા આબ્યાજી; ઉપાડી ન શક્યા તે
 જોઈ, પ્રભુજી ગરૂં ધરી લાબ્યાજી. ૭ સાતમે કુરમ અ-
 વતાર ધરીને, સમુદ્ર મથન કીધુંજી; કરતાં મથન હજાહજ
 નીસર્યું, તે સીવજીને દીધુંજી. ૮ આઠમે રત્ન મઉદ તે
 નીસર્યાં દેવ દાનવ યુધ કર્યુંજી; દેવતાને અમૃત પાવાને
 કાળે; મોહની વપુ પ્રભુ ધર્યુંજી. ૯ નવમે અધીવાય અ-
 મૃત દેવતાને પાઈ, રાહુનું છેદીયું શિષજી; દેવતાને અમૃત
 દહત્યને ઠાંભિ, અંતર ધીપાન થયા જીગદીશજી. ૧૦ દશમે
 દહત્ય મરુપર વહીયા, એકાદશમે દેવસુર સ આમજી; દ્વાદશ
 મે મોહની રવરૂપ ધર્યું, સીવહીત કોટીક કામજી. ૧૧ ત્ર-
 ચોદશે રૂપસ્વત મનુના રાજમાં, શીવા મનજી પ્રગટ થયા
 જી; પછે ભવિષ્ય મનવંતર આગળ યાશે, તે પાણ સરવ
 કુંજી. ૧૨ સત્યે મનુદત સાવરણી, મનુ બ્રહ્મા સારવણી
 કહીએજી; રૂદ્ર સાવરણી દેવ સાવરણી, ઇંદ્ર સાવરણી તે
 લહીએજી. ૧૩ મનુદરશે મનવાદી મનુના પૂત ઇત્યાદિ, સરવે
 ભગવદ અંસ જાણીએજી; હવે નવ લગી પ્રકરણ તે ત્રી-
 જી, રાજ્યસ કહી વખાણીએજી. ૧૪ પંચદશમે બળી
 રાજ્ય રાજ્ય તે કીધું, અસ્વમેધ યજ્ઞ કીધો બ્યારેજી; સોડ-
 સમે વિષ્ણુ આદિતી કરી પતિની, પૂત્રની કામના ને કાજ
 તમારેજી. ૧૫ પૂત્ર થશે વરત કરો કહું પતિ, થયો વરત
 વિધી કહીજી, આદિતીએ કર્યું પયોવૃત ત્યારે, સરવે ત્રિધી
 રૂદ્ર લહીજી. ૧૬ સપ્તદશે પયોવરત કીધો, પ્રભુ પ્રસન્ન થયા
 જાણીજી; ગરભ વિશે આબ્યા પ્રભુ ત્યારે બ્રહ્માદિક સ્તુતિ
 કરી વખાણીજી. ૧૭ અષ્ટાદશે વામનજી પ્રગટયા, પંચાયો

બળી વામની પાસે; પસથાળામાં મનમાન કરીને, અવિ
 લોકયા અવિનાશી. ૧૮ ઓગણાસમે ત્રણ પદ પૃથિવ સં-
 કલ્પ કીધી એહી; એ પદમાં સ્વર્ગ અણ સરવે બીધું,
 વિશમે એક પદની માગે જાગ્ય તેહી. ૧૯ ત્રીજા પદનું
 'રણ' ન કેહાણું, પરસ્પર વિવાદ વચન થયાં, એકવીશમે
 બ્રહ્માણ સ્વર્ગમાં, શ્રીજીના વરણ બહાં. ૨૦ અંગુષ્ઠ
 દાબી અભિશેક કીધી, ગંગા પ્રગટ થઈ પૃથિવ પર વહ્યા
 હ, બળી શાળને વરણ પાસથી ખાંધો, તે પ્રશ્ન એમાં
 કહ્યાં. ૨૧ બાવીસમે બળી આત્મ નિવેદન, સત્ય વચન
 માટે કીધું, શિશુ ધર્યું ફરી પ્રભુ પ્રસન્ન થયા, રાજ્ય
 સુતજનું હોયું. ૨૨ ત્રીશમે બળીને જીતી હોયું હેતીને,
 રાજ્ય મયું હતું ને એહી. ૨૩ સરવ મળી રજાત કરી પ્ર-
 ભુની, પ્રકૃષ્ટીત મન થયું તેહી. ૨૪ ચોથું પ્રકરણ ને
 કહીએ ચોવીશમે અધીપાય. વૈવસ્વતમનું રાજ્યમાં,
 મરછા અવતાર થયો તે કેહેવાય. ૨૫ હરીદાસ પ્રભુના
 ગુણ માતાં, તનની ત્રણ તે જાણ, નિત્ય પ્રત્યે એની શામા
 નીરખી હૃદયું ટાહાં થાય. ૨૫.

અથ શ્રી નવમ સ્કંધ પ્રારંભ

રામ એની ચાલ.

નવમસ્કંધ વરણવ કહું, અધ્યય ચોવીસ જાણી, પ્રભુ
 કપાથી ઈસાનું કયા, પ્રકરણ એ વખાણી. ૧ સુર્ય વંશ મ-
 પાંદા પ્રકરણ, તે તે પહેલું કહીએ, ચંદ્રવંશ પૂજિ પ્રકરણ
 છે, તે સાંભળી સુખ લલિયે, ૨ પહેલે અધીપાયથી ચે-
 હું સુર્ય વંશ તે કહિયે વખાણી, વૈવસ્વતમનુને પૂત્ર દશ

ધર્મા, ઇક્ષ્વાકુ આદિ જાણી. ૩ એક કન્યા થઈ તે એમ
 હવે, કહું ખાળે અપીયાય, માર સુતને સંતાન થમાં
 નહી, તે પણ કેહેવાય, આ પછી ત્રણ પુત્રને વંશ થયો તે
 એમાં કહિયે, નૃના ભગનારી સંતાન તે દ્રુપદના લલિયે. ૫
 ત્રીજે સ્થાપિતે વંશ કહી રેવતી કન્યા જેમાં, એથે નૃપ
 નો વંશ કહેરે. રાજ અમરિશ તેમાં. ૬ ભ તને કુરવાશ
 એ કુપ્ત દીધુ, પોતે કુપ્ત પામ્યા ત્યારે. પાંચમે કુરવાશ
 સમજે ફરી આગ્યા, અમરિશ ખસે જ્યારે. ૭ સુરસન
 ને સમાધાન કરીને, વારંબું ત્યારે સુખ થયું; જો અમરિશ
 નો વંશ થયો, તે સારવે કહ્યું. પછે ઇક્ષ્વાકુનો વંશ ક-
 હ્યો. તેહના વંશમાં માનધાતા, તેહના વંશમાં મૂળક
 થયા; તે કહું વિશ્વાતા. ૮ સાતમે માનધાતાના પુત્ર પૂરકુહ
 નો વંશ જાણો, તેમાં હરીશંદ રાજ થયા. આઠમે એનો
 વંશ વખાણો. ૧૦ જેમાં સગર રાજ થયા, નવમે એનો
 વંશ એહ; તેહના વંશમાં ભાગીરથી રાજ, ગંગાજી લા
 વીઆ જેહ. ૧૧ ભાગીરથી વંશ કહેા, અડવાંચ થયો
 દશમે રંધુનો વંશ કહેા, રામા અવતાર કહેા. ૧૨ એકાદ-
 શમે રામજીનું રાજ્ય વરણવ. દ્વાદશમે કુશનો વંશ કહેા
 પૂર્ણ પ્રકરણ અધીઆય, ચારમે તેરમેથી લહેા. ૧૩ ઇ-
 ક્ષ્વાકુના નેમી તેહના વંશમાં રાજ જનક થયા જાણો,
 ચૌદમે ચંદ્રમાથી જુદ થય; તેહના પૂવ પૂરવા વખાણી.
 ૧૪ પાંચદશમે પુરવાના વંશમાં, શ્રી કરસુરામજી થયા;
 સોળમે કરસુરામ ચરીત્રને, વિસ્વામિત્ર જન્મ લહ્યા. ૧૫
 સપ્તદશમે પુરવાના પુત્ર મોહિટા નહુશનો વંશ એમાં
 રાજ થયાનીના વંશ કહેા, અપીયાય અઠાર તેમાં. ૧૬
 એગણીશમે યાદવ પરમગતી પામ્યા, વીશમે પૂરનો વંશ

કહો; તેમાં એકીશમ હસુકતને પૂત્ર ભરથ; તેહનો વંશ
 લહો. ૧૭ રંતીદેવ જેહમાં થયા; ગરગાઆરથ વંશ કહો
 રાગ્ન પંચાળના, કપાઆર્ય કહો લહો. ૧૮ બાવીશમ ધ-
 પત કહો પછે સંતનું વંશ વખાણો. ૧૯ પાંડવ કૌરવનો
 વંશ કહો, પછે જરાસંધ વંશ કહોએ; તેવીશમ બાકી ય-
 યાતિના ચાર પૂત્રનો વંશ કહો. ૨૦ તેહમાં યદુનો વંશ
 થયા. મધાવી રૂપિ જેહમાં; ચોવીશમ જલ્દવનો વંશ, ને
 અકૂરનો વંશ તેહમાં, ૨૧ ઉગ્રસેનને દેવકનો કહ્યો વંશ,
 એ માહે વરણવ કહ્યો છે; જન્મ તે કંથ. ૨૨ સુસેન
 નો વંશ કહો, ને જેહના સુત વાસુદેવ; તેહના સુત પ્ર-
 મથ્યા ઓ કારણ આદ્રણ, નિત્ય કીજીએ સેવ. ૨૩ હરી
 દાસ પ્રભુ ગુણ ગાઘને, ચિતમાં ધરીલીને; નિત્ય પ્રતિ
 શાભા નિરખીને નરણે રસ પિજે, ૨૪

અથ દસમ સ્કંધ પ્રારંભ,

ઓ લક્ષ્મણ સુતને હું નમુ, કર તે પરમાણુ; વાણી
 તે મુજને આપણે, ગુણ ગાવું તે વિસ્તાર,

ઓ લક્ષ્મણ સુત ગુણ ગાઘએ, ઓ વસભ પરમ ઉ-
 દાર; શ્રી લીલવરને સમગીએ, દ્વિગુણ ધરીએ અવ-
 તાર. ૧ એહુના પદ વદન કરી, માયુ તે વાણી સાર;
 દસમસ્કંધ રૂઢ ધરી, અનુક્રમક કર ઉચાર. ૨ અધ્યાય
 સત્યાગ્રી એહના, તરણ મનવનર કેહેવાય; સરવે મળી કે-
 હેવાય છે, નેવું તે અધીમાય, ૩ નિરોધ લીલા નિરપણ,
 છે પ્રકરણ પાંચ તે જણી, જન્મ તામસ રાજ્યસ સાતવી
 ક. ગુણ પ્રકરણ વખાણ. ૪ જન્મ પ્રકરણ પહેલું પહેલા

અધીયાયથી. ચાર અધીયાય હાગી તેહ; રાજ્યએ કરન પુ-
છ્યું તહારે, શ્રી સુકદેવજી ઉતાર દીધો તેહ. ૫ શ્રી વસુ-
દેવજીને દેવકીજી, પરણ્યાં કંસરાય કરી પ્રિતી; બીજે અ-
ધીયાય કંસેદેવકીજીના, પુત્ર મારેચા તે કહી રીતો. ૬
સંકરણજી ગર્ભમાંહે પધારેચા તે કહું, પછે પ્રભુ પધારેચા
ગર્ભ માંહે; તાંહાં સરવ દેવતા મળીને, સ્તુતિ કીધી છે
તાંહી. ૭ તરીજે શ્રીકૃષ્ણજી પ્રગટ થયા, મથુરામાં કાંળાગ્રહ
શ્રી વસુદેવજીને શ્રી દેવકીજી, સ્તુતિ કરે છે તેહ. ૮ પૂ-
ત્ર લેઈ શ્રી ગોકુળ પધરાવ્યા, શ્રીયશોદજીને આંક; કન્યા
લેઈ તે આવીઆ, મનમાં તે થાય શક. ૯ એથે માયા
ઉઠી ગર્ભ, આશ્રયે કંસને થયો પશ્ચાતાપ; પછે બેનનું
સમાધાન કીધું બેંધને સંતાપ. ૧૦ દર્શત્યને તેડી એમ
કહ્યું, મારો ને દુઃખ દો એહ; તામસ પ્રરણ છે, અઠા
વીસમાં થાય તેહ. ૧૧ એના ભિં ચાર પ્રકાર, પ્રમાણ પ્ર
ર્થેય કેહેવાય; સાધન કૃણ એ ચાર છે, પ્રમાણ પેહેલું થા
ય. ૧૨ પચમે શ્રીજીને આશ્રવ વરણ, કુલુ અગ ન
માય; પછે કંસને ઠરે દેઈને, ગ્રહાવીઆ આનંદ રાય.
૧૩ છોકે પુત્રના ગાક્ષ, સાંતમે સંકટ ભજન બાણી; ત-
ણુવન મરદન વિરવરુપ કીધું, લીલા એહ વખાણી. ૧૪
આઠમે ગર્ગાચાર્ય નામ કર્મ ચૈર્ય લીલાને મતી ભક્ષ;
વિશ્વરૂપ દરસન દરસન દેખાણું, જનુનાને તે પ્રતક્ષ. ૧૫
નવમે ઉલુપન અંધન, દાસમય મળીય છે અરણ્યન; ભ-
જન લકુપર મગાગ્રવ ઉધાર; એકાદસમે નદગામની લીલા
વછાસુર બહાસુરે વધનો પ્રકાર. ૧૬ પક્ષાતરે કલમસ ભિ-
દના તણ અપ્યાય, વિરધ વાદ્ય નેહ; દ્વાદસે અગાસુર
વધ, ત્રયોદસે ગોવાળ મંડળી તેહ. ૧૭ બીજન શિલ્પ

બેથી ભોજન કીધાં, ખહાણુએ હેઠ્યાં વછ ખાળ; મહિ-
 દમે પ્રભુ લીલા જોઈ, ખહાણુએ રતુતી કીધી તત્કાળ.
 ૧૮ ખીનુ પ્રમય પ્રસંગ છે, તેના સાત અધ્યાય; દ્વાદસે
 વન કિડા કરી, પ્રભુણુએ ચરાવી ગાય. ૧૯ ત્યાં ધેનુક-
 નો વધ કરી, વિષ જળથી રાખી સરવ; ત્રયોદસે કાળા-
 દ્રી મથન કીધું, વિષ દુર કીધું નિવારણ ગરવ, ૨૦ મહિ-
 દમે કાળી રાહ, ત્યાંહાં તેનો તે કહ્યો પ્રકાર; દાનાનળનું
 પાન કીધું, સરવની કરી સાર. ૨૧ પચ્ચદસમે ખાળ લી-
 લા પ્રભુ કરી ચરાવી ગાય; શ્રીમ રતુ વર્ણવ કરીને પ્રજ
 ન વધ કેહેવાય. ૨૨ સોળમે દાવામિતું પાન કીધું, વન
 થી પધાર્યા ગેહ; સતરમે વરષાદતુ વરણુવ શરદ રતુ વ
 રણુવ તેહ; ૨૩ અષ્ટદસે વેણુ ગીત, પછી ત્રીજી સાધન
 પ્રકરણુ કેહેવાય, ચિત ધરીને સાંભળો એના તે સાત અ
 ધ્યાય. ૨૪ યોગણીસમે હેમત રત, કાત્યાયની વરત વ-
 ખાણી; વરજ ભક્તને વરદાન દીધું, એમાં તે એ જણી.
 ૨૫ વીસમે રૂપિ પત્તિનું આન આરોગ્યા; એકવીસમે ઇંદ્ર
 નાત્રોજ યોગ; ભોગ ધરાઓ ગીરીરાજને, પ્રભુણુએ ક-
 રી અનુરાગ. ૨૬ અન્યત્રય દુર કરાવી, પોનાના આશ્રય
 કરાવ્યો નાળ; બાવીસમે ઇંદ્રકાળ વૃષ્ટિયા, રાખ્યો સરવ
 રાય. ૨૭ ત્રેવીસમે એવું પરાક્રમ જોઈ, સરવને આશ્ચર્ય
 સાન એવું થાય; ચોવીસમે ઇંદ્રરતુતી અભિશેક કરી, ગોવં
 દ નામ ધણું કેહેવાય. ૨૮ પચીસમે શ્રીનંદણને વરણુ પા
 રાથી, મુંકાવ્યા વરજ ઈશ; વરજ ભક્તને ખહા રૂપમાં
 નિજ ધામ દેખાડ્યું શ્રી જગદીશ. ૨૯ રૂપ પ્રકરણુ કહ્યું
 વ્યાધુ, સાત અધ્યાય માંહે એહ; છવીસમે વેણું નાદ કરી
 વરજ ભક્તને મેડ્યા તેહ. ૩૦ રાસ કિડા આરંભ કરી,

અંતરધ્વાન થયા તે વખાણી: સતાસમેની વરજભક ત
લીલા રમરણ કરી, ધૂમને મુધિ પુછતાં કસ્યાં જાણી. ૩૧
અઠાવીસમે વરજ ભક્ત ગણી, સરવે કરચુ ગોપીકા ગીત
ગ્યાન; ઝાંગણત્રીસમે દીન થઈ રૂદન કીધુ, તત્કાળ પધા-
સ્યા ભગવાન. ૩૨ ત્રીસમે રાસ રમણ કરી, સુખ દી-
ધુ વરજ ભક્તને નાય; એકત્રીસમે સરપ ડંશ'તી નંદરામજી
મુકાબા, તે દીઠું સર્વ સાથ. ૩૩ બળદેવજીનો રાસ વરજ-
બો, તેમાં શંખ ચુડનો વધ કેહેવાય, બતરીસમે દાવસ
વીચોગ તાપરા ફરે કરવા, વરજ ભક્ત યુગળી ગીત ગાય.
૩૪ ગુણ ગ્યાન નીશ દીન મરચુ, પ્રભુનું એ સદા મન હા
સ; હરીદાસ પ્રભુ શોભા નીરખા, માગે અરજી રજમાં વાસ.

અથ બીજું પદ.

એની માત્ર રૂદમણી હરણી.

બીજું પ્રકરણ તે રાજસ જાણો, અધ્યાય અઠાવી માં
હે વખાણી; ૧ તેના પાણ ભેદ છે ચાર, પ્રમાણ પ્રમેય સા
ધન કુળ સાર. ૨ તેમાં પહેલુ પરમાણ પ્રકરણ થાય, તે
ના જાણીએ સાત અધ્યાય. ૩ તેત્રીસમે વૃષભાસુર વધ
કહીએ, નારદ કંથને ઉપદેશ કસ્યો તે બહીએ; ૪ ચોત્રી
સમે કેશી દહિત વધ જાણી, નારદ નંદ ગ્રહે ભવિષ વાર
તાં ત્રીખાણી. ૫ પછે વ્યામાસુર વધ થયો જોહ, પાંતરી
સમે અકૂર વરજ કંથ મેલ્યા તેહ. ૬ પછે કુશળ પ્રશ્ન પુ
છ્યાં ત્યારે, છત્રીસમે અકૂર સાથ મથુરાં પધારે ૭ રંગા
ન સમે મારગમાં દરશન દીધું. અકૂર સાડત્રીસમે શુભી ક
રી સુખ લીધું. ૮ આડત્રીસમે મથુરાં પરવેશ. રજક મા-
સ્યો સુંદીર ધરી વેશ; ૯ વાપકન પરમુ દીધી મુક્તિ,

દીધી માળા મુદામાને ભક્તિ. ૧૦ ઝાગણ્યાળીસમે કુ-
 બળ કીધી સ્વરૂપ, ધનુષ્યનો ભગ સાંભળ્યો કંસ ભુપ.
 ૧૧ કંસને કુસુમ ધાય છે ભાગી, રંગ મંડપમાં પધા-
 ર્યા ગીરધારી. ૧૨ સાત અઘ્યાપમાં પ્રમેય પ્રકરણ ધાય,
 આળીસમે કવળ્યા પીડ વધ કહેવાય ૧૩ રંગ મંડપમાં
 પધાર્યા પરભુ ઈહાં, જોને જોયો ભાવ તેને તેવાં દરશન
 દીધાં તીહાં. ૧૪ પરસ્પર મળી માહાત્મ વખાણે, ઝેકનાળી
 સમે મદનયુદ્ધ યયું તે ટાણે. ૧૫ કંસ મામાને માયી દો
 ડ્યા, માતા પીતાનાં બંધન છોડ્યાં; ૧૬ ગાતા પીતાનું
 સમાધાન બેતાળીસમે કીધું, ૧૭ નંદાદીકને વરજ માંક-
 દ્યા નાયે; વસુદેવજીને ગઉદાન દેવરાબ્યાં હાથે. ૧૮ જન્મ
 સમે સંકટપ કીધો જોહ. પરભુજીએ ગાય દોતરાવી તેહ.
 ૧૯ અવંતીકા ગયા વિદ્યા ભાણવા કાળે, શુદ્ધ પૂત્ર બાવી
 દીધો માહારાજો. ૨૦ તેતાળીસમે ઓધવ વરજ આવ્યા,
 કુશળ વારતા કરી નદજી મન ભાવ્યા. ૨૧ પ્રાતઃ વરજજ.
 નને ઓધવજી મળ્યા સહી, યુવાળીસમે સ્નાન વારતા ઉ-
 પદેશ કહી. ૨૨ વચન આશક્તિનાં કહ્યાં વરજ જન, શુદ્ધ
 સત્વ ઉપનયું મન. ૨૩ દ્રષ્ટાંત ભ્રમરનું દેખને કહ્યું, તે સર્વ
 ભ્રમર ગીતમાં લહ્યું. ૨૪ પીતતાળીસમે કુબળા ઘેર પધા-
 ર્યા હપી, તીહાંયી ફરી મનોરથ પૂરણ કરી. ૨૫ અકૂર
 પાંડવની શોધ લેવા ગયા તેહ, છેતાળીસમે હસ્તીનાપૂરઆ
 બ્યા અકૂર એહ. ૨૬ તીહાં સરવેની શોધ લીધી, કુંતાજી
 એ દુઃખની વારતા કીધી ૨૭ આવીને પરભુજીને કહ્યું, પુ-
 રવાર્ધ સંપૂર્ણ યયું. ૨૮ હરીદાસ પરભુ શોભા શુભ ગાઉ
 શોભા નીરખી કુની અગ ન સમાયું. ૨૯ સ. પુષ્કર.

॥ અથ ત્રિજી ૫૬ ॥

એની ચાલ રતી વહુને સુખ્યું છે રાણી રક્ષમણી.

ઉત્તર સાધન પ્રકાર અધીયાય સાતનું, તે તો ઉત્તરમાં થાય છે; સુડતાળીશમે અધીયાય જરાસંધ પુરુ થયું, સાર- મી વાર તે કહેવાય છે. ૧ અઢારમી વાર જુદને કાળે આવ્યો ઈલાં, દારકાં સમુદ્રમાં પ્રભુ વાશી સરવને મોક- લ્યા તોહાં. ૨ પછે પોતે પધારયા ત્યાંહાં થકી મુચકંદને વર દીધા એણે સ્તુતી કરી. ૩ આગણપંચાશી મુચકંદ બ- દ્રિકાશમે ગયો. બગદેવ રેવતીજી પરણ્યા બણીએ; રક્ષમ- ણીજીનો સંદેશો શ્રી કૃષ્ણને પાતો, પંચાશી રક્ષમણી હ- રણ વખાણીએ. ૪ એકાવનમે પુરુમાં શ્રીકૃષ્ણજીની સાથે રાજા સંવરે, રક્ષમણીનાં મુજ મરતકે મુડા કૃષ્ણજીએ ખાખીયો નિવારી ગરવછે. ૫ ત્યાંથી પ્રભુજી દારકાં પ- ધારયા વિધિ પુરવઠ વિગાદ કરીયા, ખાવનમે પ્રકુમનજી પૂત્ર પ્રગટીયા, સંવરે દર્શતે તે હરીઆ. ૬ પુરુ કરી સંવરે દર્શતને મારી, રાણી રતીજી લેઈ ઘેર આવીઆ, ત્યાં સારવ જન જાયા મળીઆ, રક્ષમણીજી મન ભારીઆ. ૭ ત્રે- પનમે મણી પ્રસંગમાં જાંબુવંતી સતભામા ખેડુયરીઆ, ફળ પ્રકાણુ અધીયાય સાતમાં, ચોપનયો વરણવ કરીઆ. ૮ પ્રભુજી પાંડવની શુદ્ધ લેવા પધારીઆ, ત્યાં સાંભળયું ને સતરાજીત મારીઓ સહી, સતધનવાને મારી મણિ લીધી તે, સતભામાને પૂત્રે લડી. ૯ સતભામાના આશ્ર- હથી, શ્રીકૃષ્ણજી રૂઢી પધારીઆ, સતપાવનને મારયો મ- ણી મળી નહી અપવાદ થયો અકરને સંકાવીયા, અપવાદ ગયો મણી આવી તકી. ૧૦ પંચાવનમે શ્રીકૃષ્ણ ઇંદ્રપથ

પધાર્યા, ને કાલીંદ્રોજી પરણ્યા કહ્યું, ખાડવ વનનો દાહ
કીધો, નિત્ર વંદા પરણ્યા તે લહ્યું. ૧૨ સત્તા ભદ્રા ને
લક્ષ્મણા, તે છપનમે ભોમ માર્યો છે હરી, સોજ સહજ
કન્યા રોકી હતી, તે તો પ્રભુજીને વચી. ૧૨ સત્તાવનમે
હાથ પૂકચન તેતો રૂક્ષમણીજીને કહ્યાં, પ્રતિ ઉત્તર કરી
દીધો, તેતો સરવ એમાં રહ્યાં. ૧૩ આઠાવનમે સરવેસ્ત્રી
ને. પુત્ર રથ થયાછે તે જાણીએ, પડરાણી આઠ જે મુખ્ય
તેના, પૂત્રનાં નામ વળાણીએ. ૧૪ પ્રદ્યુમન પૂત્ર તે રૂ-
ક્ષમણીના. તેહના સુત અનિરૂધ છે, મામાની કન્યા પ-
રણી લાવ્યા. તેતો કીધું પુદ્ધ છે. ૧૫ ઝોગણસાઠમે શ્રી
અનિરૂધજીને ચિત્રલેખાએ દર્યા, શ્રીજીતપુરમાં ખાણા-
સુર તનયા, સુપનાંતરમાં વર્યા. ૧૬ ત્યાં હરજી કરેણે
પધાર્યા, ખાધોયા નાગપાસછે, સાઠમે ખાણાસુર સાગ્રામ
થયો, પછે અનીરૂધજી પરણી પધાર્યા, પૂરી આશ છે.
૧૭ અનીરૂધજી પરણી પધાર્યા. ગુણ ગાન કરી ચિત
ધારીએ; હરીદાસ પ્રભુ શોભા નિરખીએ, તન મન ધન
સરવ વારીયે. ૧૭ ઇતિશ્રી રથમસ્કંધ અનુક્રમ આખ્યાન
ત્રીજી પદ સંપૂર્ણ.

॥ અથ ચોથું પદ. ॥

એતી ચાલ ધન્ય ધન્ય શ્રીજીમનાંજીનું નીરજી.

ચોથું પ્રકરણ સાત્વિક ત્રેવિશ અધીયાયજી, સાત અધો-
યાયમાં પ્રથમ પ્રકરણ પેહેલું યાયજી. ૧ એકસટે કુપમેધિ
કરંકજાથનો ઉધાર કીધોજી, તેહના પૂરવ જનમ વૃનાંત પ્ર-
સિધાજી. ૨ બ્રહ્મ અંશ કડાણ ધણું તે કહીએજી, ખાસટે
ખજદેવજી વરજ પધાર્યા તે લહીએજી. ૩ સરવને મળિ રાજ

રમણ સુખ લીધું, મીઠુમનાનું આકરણ કીધું.
 ૪ તેસટે પૂંડરીક કાળીને રાખ જેહ, તેહનો પુત્ર સુ-
 દક્ષણ વધ કર્યો તેહ. ૫ કાળી ભસ્મ કરીછે જ્યારે,
 ચોસટે બળદે જ દ્વિવિધ માર્યો ત્યારે. ૬ પાંસટે દુર-
 ચોધનની કન્યા લક્ષ્મણા જાણે, જાંબુવંતીના પૂત્ર રયામ
 પરણ્યા તે વળાણે. ૭ બળદેવજી વિવાહ રયો તે કહો-
 યે, ત્યારે હસ્તિનાપુર વાંકુ કીધું તે લહીએ. ૮ જાસટે
 નારદજી આવ્યા શ્રીકૃષ્ણ ગ્રહે, ગ્રહસ્થાધરમ જોતાં યા
 ક્યા એહ. ૯ સોળસહસ્ર ઘેર ફરે નવ જાણ, ગ્રહ પત્તે
 નૌતમ લીલા યાવ. ૧૦ સડસટે પ્રભુજીની આહુક વિ-
 ધિ, જોમ કરતા તેમ કર્યું પ્રસિદ્ધ. ૧૧ નારદજીએ
 આવીને કહ્યું જેહ, પાંડવને રાજ મનોરથ થયો તેહ-
 જ. ૧૨ સાધન પ્રકરણ અધીવાપ સાતજ, આડસટે પ્ર-
 ભુજીએ ઉધવજી કરી વાત. ૧૩ દુતને નારદજીએ કહ્યું
 તે ચિત ધરી, પાંડવ પાસે ઇંદ્રપથ્ય પધારયા શ્રીહરી. ૧૪
 અગતેરમે રાજ્યુપસ નિમિત્ત દિશાઓ જીતી, ન-
 રસંધ માગી પુત્ર રાજ્ય બેસાડ્યો. ૧૫ જાંધનથી રાજ
 સરવ કરી પ્રિત મુકાયા, શિતેરમે વસ્ત્ર ભુષણ ભોજન
 કરાવ્યાં. ૧૬ અભિશન ઇંદ્રપથ્ય પધારયા શ્રીનાથજી,
 ઇકોતેરમે યજ્ઞમાં શિશુપાળ વધ કરી રાખ્યા ચરણ સાથ. ૧૭
 બેહોતેરમે શ્લાઘવ પ્રદ્યુમનજી, માહા બુદ્ધ દારણ થયું
 ભ. ૧૮ ચુંવોતેરમે શ્લાઘવ માર્યો, કરી ગદા પ્રહારજી;
 હવે સાત અધીવાપમાં કુળ પ્રકરણ પ્રકાર. ૧૯ પંચો-
 તેરમે વિદુરજ દંતવક તે માર્યો, પછે પ્રજા માહાભા-
 રજ બુદ્ધમાં પધારયા. ૨૦ જોતેરમે બળદેવજી તિરથ
 યાત્રા કરી આવ્યા તે કહ્યું, બુધ સ પુરણ ત્યારે તે થયું

૭. ૧૧ સીતોતર સુદામા સ્ત્રીની આત્માથી દ્વાપીકાં આવી
 લાહો લીધો. ૧૨ ખોગેરમે પ્રભુ પ્રસન્ન થઈ, સુદામાને
 વહનવ દીધો. ૧૩ અગત્યાએસીધ સુવં અહણ જાણી
 કુરુક્ષેત્ર પધાર્યા તેહણ, વરજના સારવ મળી કુશળ પુછે
 સમાચાર કીધા એહણ ૧૪ એવીમ પાંડવને મળી કુ-
 શળ વાતા કીધી, પટરાણી સરવને દ્રોણસિયે પાણી-
 અહણ વારતા પૂછી લીધી ૧૫ એકારીએ રૂપી મુની પૂજા
 કરી પ્રભુ મન ભાળ્યા, વસુદેવણએ નારદ પાસે, સોન
 ઉપદેસ કરાવ્યા. ૧૬ પત્ત કરાવ્યો વિદાય સરવને કરી,
 પછે પોતે દ્વારીકાં પધાર્યા ઓહરી. ૧૭ ગુણ પ્રકરણ
 અધીપાય છમાં થાય એહણ, બાશીમે દેવકીજના પૂત્ર
 બાળ્યા તેહણ. ૧૮ કંસે છ પૂત્ર માર્યા તે જાણી,
 માતાજી જાળ મળીરાજ પસેથી આપ્યા. ૧૯ રતન પાન
 કરી પૂત્ર સર્ગ પધાર્યા, દેવકીજ માતાના માહ નિવા-
 યા. ૨૦ ત્રાશીમે સુભદ્રા હરણ તે અરજીને કીડું,
 પ્રભુજી સુત દેવ જનક ગ્રહ, પધારી સુખ દાણ. ૨૧
 યોગીએ મરવ રૂપી મળી પરીક્ષા કરી, બ્રહ્મા વીરનું
 શિવ તેમાં મારુટા ઓહરી. ૨૨ નિશ્ચે કરી કરાવું એ
 નહી. વેદ શ્રુતી કરી તે કહી. ૨૩ પંચાસીએ બળન
 કેહેનું એજ તે કહાએજ, વરકાસુરનું આખ્યાન કહું તે
 ભડીએજ. ૨૪ લોકા લોક જઈ વીપ્રનો મારયો પૂત્ર બા-
 વ્યા તેહણ, છાશીમે અધ્યાપ લગી ચરીત્ર કહ્યાં નેહણ.
 ૨૫ સમાશીએ રાજ નીતી ગ્રહસ્થાત્રમ પરકારજ, ગણના
 ન થાય પાંડવ કુળ ખડુ વીસ્તાર. ૨૬ શ્રી વલ્લભજના
 ચરણ કમળની આશણ, શોભા નીરખી ગુણ ગાએ હ-
 રીસણ ૩૭.

અથ એકાદસ સ્કંધ પ્રારંભ.

એની ચાલ શ્રી વલ્લભ ગુણ ગાઉરે, કે લીલા છે ધણી.

સ્કંધ એકાદસમારે લીલા મુક્તિ કહી, પ્રકરણ બે એનાં
 ૨, જીવ મુક્તિ બ્રહ્મ મુક્તિ સહી. ૧ જીવ મુક્તિ પ્રકરણ
 પેહે પુરે, તેના ભેદ બે જાણીએ; અધ્યાય ઓગણત્રીસ લ-
 ગીરે, એહ વખાણીએ. ૨ એતો સરવે સંપુર્ણરે, એકત્રી-
 સ અધ્યાય છે; બ્રહ્મ ભાવના આધ્યાયરે પાંચ કહેવાય છે
 ૩ પેહેલા અધ્યાય માંહેરે, યદવકુળને બ્રહ્મ આપ થયો; ખી
 ને વમુદેવજીનેરે નારદ માન ઉપદેશ કહેયે. ૪ નવ યોગેશ્વ
 રનો સંવાદ જનક ગ્રહ થયા, તે કરીને દ્વય બહુરે વચને
 કહ્યા. ૫ ત્રીજે આંતરીક્ષ પ્રભુ રે કહું, તે એમાં જહું. ૬
 એથે યોગેશ્વરરે, ત્રિગુણ અવતાર કહ્યાં, ઓવીસ અવતાર
 રે એમાં વરણવી જહ્યાં. ૭ પાંચમે ચમસકરે, ભાભાજન-
 નો સંવાદ થયો જાણીએ, સાધુજ્ય મુક્તિ અધ્યાય એમારે
 તે કહી વખાણીએ. ૮ છઠે દેવતા સરવે સ્તુતી કોચરે, યા-
 દવને આસા દક્ષી શ્રી હરી; પ્રભાસ જઈ યસાદીક કરયો
 રે, એ વાત સરવે ચિત ધરી. ૯ ઉચવ આવી પ્રમ કીધા
 રે, સાતમે અવધુતનો ઈતિહાસ કહેયો; ઓવીસ ગુરના ગુ
 ણ લીઆરે, રાજ્ય દુનો સંવાદ થયો. ૧૦ આઠમે ઓવીસ
 ગુરનું કારણરે, દસમે ઉધવજીને જ્ઞાન ઉપદેસ તે સહી; એ
 કાદસમે ભકત સેવા કરારે. તેને માયા બાધે નહા. ૧૧
 દ્વાદસમે સાધુ સંગતરે, એમાં એવું ભાએ; ત્રયોદસમે તત્ત્વ
 જ્ઞાન કેરારે, સરવ ત્રિશી સામાન્ય દ્રષ્ટી રાખે. ૧૨ ચતુર્દશે
 ભકિતનો યોગ ઉત્કૃષ્ટ કરારે, પછે ધ્યાન સ્વરૂપ કહું; પાંચ

દસે આષ્ટાદસ સુધીરે પ્રાપ્તો યાપ તે લહુ. ૧૩ વિભુતીનું
 ૨૫૩૫૩, સોળસમે અધ્યાય જાણો; સપ્તમસે આષ્ટાદસરે, ૧
 રણાશ્રમ ધરમ વખાણો. ૧૪ ભક્તિ ચોગ એ નિયમેરે,
 અધીયાય આગણીસમે; જ્ઞાનયોગ કુરમ ચોગને ભક્તિચો
 ગરે, વીધી લક્ષણ વીસમે. ૧૫ વીધી નિષેધ કરતઅરે, એ
 કવીસ કેહેવાય છેરે; તત્ત્વ નિશ્ચયાત્મકાદિક કરેરે, ખાવીસમે
 યાય છે. ૧૬ ભીક્ષુ ગીતાનું વરણવરે, અધીયાય તેવીસમે
 સાંખ્ય યોગાદિ લક્ષણાદીરે, વરણવ એવીસમે. ૧૭ પંચવી
 સમે યોગ લક્ષણાદિરે, છવીસ ઇલોપાખ્યાન સહી; પુરુષા
 રાધન વીધીરે, સતાવીસમે અધીયાય કહીરે. ૧૮ યોગાચાર
 વરણવરે, અઠાવીસમે કેહેવાય છે; આગણત્રીસમે ચોગ ક
 મારગે મારગ કહીરે, ઉધવજીનો વી. ૧૬ થાય છે. ૧૯ ખ
 દ્વ મુક્તિ પ્રકરણરે, અધીયાય બેતરે; તેના છે ભેદ બે,
 ત્રીસમે મમતા ત્યાગરે. દ્વારિકાંથી આદ્યા પ્રભાસ લીલા ક
 રી. ૨૦ એકત્રીસમે અહતા ત્યાગરે, તેતો બ્રહ્માદિક સ્તુ
 તી કરી; હરીદાસ પ્રભુ શાભા નિરખરે, નિજ ધામ પદા
 રચા શ્રી હરી. ૨૧

અથ દ્વાદસ શ્લોક પ્રારંભ

એની ચાલ સહેલીરે શ્રીજીને નિરખીએ.

દ્વાદસ શ્લોક અધીયાય એના તેર છે, અધીયાય એ
 લીલારે પ્રકરણ પાંચ જાણી; સદા ગુણ ગાઠએ, એક લોકા
 શ્રવ બાળે વેદાશ્રયરે. ત્રીજુ પ્રકરણ વખાણી સદા ગુણ
 ગાઠએ. ૧ ચોથુ શબ્દાશ્રય પાંચમુ અર્થાશ્રય એ પાંચ
 માં પહેલુ લોકાશ્રય એહ, સદા ગુણ ગાઠએ પહેલા ૨

(૨૭૫)

અધીયાયમાં રાજ તે કહ્યા, ખીજા અધીયાયમાં આગ-
ળ થાશે તે સદા ગુણ ૦ ૩ ખીજુ પ્રકરણ વેદાશ્રય અ-
ધીયાય ત્રીજીથી તેમાં તે યુગ યુગના સરવ ધરમ કેહેવાય.
સદાગુણ ૦ ૪ એથે યુગ યુગનાં પ્રમાણ કહ્યાં, પ્રલયકાળ
નેરે એમાં વરણવ થાય. સદાગુણ ૦ ૫ ત્રીજુ પ્રકરણ ભ
ગવદાશ્રય ત્રણ પ્રકરણ અધીયાયમાં પુરાણરે, ભગવદાશ્રયણી
સદા ગુણ ૦ ૬ પાંચમે પરમાણુ લક્ષ્ય પદ્ધિનને સરપ
ડંશ કહ્યો, છઠે પદ્ધિનને ભાષ થયો નીવારણ. સદા
ગુણ ૦ ૭ સરપ યજ્ઞ વેદ સંખ્યા વરણવ કહુ, સાતમે પ-
ણરે વેદ સંખ્યા વરણવ. સદા ગુણ ૦ ૮ એથુ પ્રકરણ શ
બ્દાશ્રય અધીયાય વરણનું એનો શ્રી ભાગવતનો આશ્રય
કરવો એહ. સદા ગુણ ૦ ૯ ભાગવત સ્વરૂપ શ્રી ભાગવત
છે સહી, ભાવ કહીરે કાજ નિત્યે ગ્યાન. સદા ગુણ ૦
૧૦ આઠ અધીયાયથી મારકંડ આખ્યાન છે, નવ દસ લ
ગીરે મારકંડેય આખ્યાન છે સદા ગુણ ૦ ૧૧ એકાદસે
સુર્ય દ્વાદસે પૂરવોક્ત થયું, તે સંક્ષેપે કહ્યા. સદા ગુણ ૦
૧૨ ત્રયોદસે પૂરાણ સંખ્યા કહીરે, કૃત્ય મૃતિ પાણ એ-
માં થાય. સદા ગુણ ૦ ૧૩ નિબંધોક્ત સરવ આખ્યાન
થયાં; શ્રી ભાગવતરે, મહીમાય અપરમપાર. સદા ગુણ ૦
૧૪ હરીદાસ પરબુ શાળા નિરખીને ગુણ ગાઠએ, જા
વું બક્ષીદાર સદા ગુણ ગાઠએ. ૧૫

સમાપ્ત

અથ શ્રી દ્વારકાંતી પરીક્રમા

શંખો દ્વારે સંખ નારાયણ, પરમ પૂરુષ પરમેશ્વરજી;
 બ્રહ્માદીક ઈંદ્રાદીક શેવે, હેલી દેવ તે તેત્રીય કોડજી. ૧
 દસ અવતારે દરશન દીધાં, મીઠ્યા ત્રીવીધી તન તાપજી;
 શખ તલાશે સ્નાન આરંભ્યે, હેલીમટે જનમનાં પાપજી. ૨
 ભક્ત વચ્ચળ ભક્તતા ભીર, જનકીજીવન રા મજી; ભ રત
 શતરૂપન લલમન જ્ઞાતા, હેલી આપને પૂરણ કામજી. ૩
 નારાયણની શોભા સુંદર, લક્ષ્મીજીના કંપજી; એહેના દ-
 રશન આરે પ્રાણી, મીઠે છે મનની જ્ઞાંતજી. ૪ કેશવરાય
 કણ્ણામય સાગર, હેલી જગનાય જગદીશજી; આદીનારા-
 યણ અલક નીરંજન, સકળ ભોવનપતી ઈશજી. ૫ પંચ-
 વક તરૂણેશ્વર પૂજ, હેલી કપોલેશ્વર માહાદેવજી; નરસ-
 ઈંજનાં દરશન કીર્તિ, સકળ સુરાધર સેવજી. ૬ ચંદ્રભાગા
 ઓર કબીર ચેરો, વીહુરે તથા ગોપાળજી; નાગાના નારા-
 યણ સ્વામી, હેલી સંત કેરા પ્રીપાળજી. ૭ મીરાંબાઈ
 હરીની દાસી, ગીરધરલલ થું જાણીજી; ઈંદ્ર પાઠની બડી
 હવેલી, ત્યાંહાં વનભકુળનો વાસજી. પૈશ્વતજન ત્યાં કી-
 રતન ગાવે, આનંદ મન ઉલાસજી. ૮ એહુને દરશન
 આવે પ્રાણી, પાવ કરે શ્રીનાથજી. ૯ રમણદીપ રણ-
 છોડ ખીરાજી, આનંદ પુરણ બ્રહ્મજી; નારદ તુમરે ત્યાં
 ગાન કરે, થું જોતાં જાય મનની જ્ઞાંતજી. ૧૦ કૃષ્ણેશ્વર
 ઓર ગણપતજીને, પ્રેમે લાયુ પાપજી; નીલ મંદીર જગ
 શીથ નમાવે, તેનો જનમ કૃતારથ પાપજી. ૧૦ જગત્ર-
 મરની શોભા સુંદર, એ ચૈદ લોકનો નાથજી; ત્રીકમ તેજ
 પરતાપ અપોક જામી, માધવ મદન ગોપાળજી. ૧૨ ક-

કલાણરાય કૃષ્ણામય સાગર, પુરષોત્તમ પ્રતીપાળજી; માતા
 દેવકી શ્રી લક્ષ્મીજી, સતભામા શાભા સિંધુજી. ૧૩
 પ્રેમપૂજ્ય ભક્ષુમાન બડંતી, ત્યાંહાં રમે નંદાનંદજી; નટ-
 વરલાલ ગોવરધનધારી, ગોપીપત ગોપાળજી; મુકંદ મધુ-
 સુદન જાંબુવંતી, શ્રીપતી પરમકપાળજી. ૧૪ નારદાદીક
 સનકાદીક શેવે, દેવ તે તેત્રીસકોડજી; ગરુડ અંબાજી પ્ર-
 હલાદાદીક, બેહુ રહ્યા કરજેડજી ૧૫ અંબુકમળ ગોમતીએ
 નાહ્યા, ત્યાંહાં સુરજની જોતજો: રૂક્ષાણી કુંડે નાહતાં
 ધાતાં, ગર્હજી મનની જાંતજો. ૧૬ કાળીને કાળંદ્રી નાહ્યાં,
 શંખોદ્ધાર ધામજી; તેડની ધજનાં દરશન કીધાં, તાયાં
 પામે વીશ્રામજી. ૧૭ પદમતીરથ પાણગંગા નાહ્યાં, ત્યાંહાં
 ગુણગીનો વાસજી; સતભામાને આંગણીએ કાંઈ કહ્યવ્ર-
 લેનું બાહાડજી. ૧૮ સેહેજી અઠચાસી રૂપી તથાં, જો બ્યા
 સા કોટકી ધામજી, રૂપો કીપાએ પામીએ; મુક્તનારાયણનું
 નામજો. ૧૯ બ્રહ્માડામાં હનુમાન ખીરાજો, નવનાથ
 ચોરાણી સાધજી; એને દરશન જાયે પ્રાણી, આપેજો બહુ
 શીધજો. ૨૦ પ્રેમલા નીલસ્વર સ્વામી. અભયા અભિપદ
 ધામજો; મહમાયાને પાએ લાગુ. આપ તે પૂરણ કામ-
 જો. ૨૧ પશીકમા પરમેશ્વર કેરી, પૂરે સહજી આશજો;
 કસ્તુરનેહી નંદકુંવરનો, જન્મ જન્મનો દાસજો. ૨૨

શ્રી દ્વારકાંતી પરીક્રમા બીજી

જોજોજો રણછોડ રંગી, ત્રીકમરાય માધવરાય અ-
 ગી; કલાણરાય પુરષોત્તમ સંગી. જોજોજો રણછોડ રં-
 ગી, ૧ હું અષ્ટ પટરાણી વાસી, શ્રી રાધાસુખની રાસી;

ટમ કરે છે ખર્ડુ દાસી, જોજોજો રણછોડ. ૨ દરશન ક-
 શી પાવન થઈએ, તીરથનો મહીમા લહીએ; પ્રેમે પરીકમા
 જઈએ. જોજોજો રણછોડ. ૩ પરથમ પંચપાળે નાહા
 વું, દામોદરરાય ગોમતી જીવું; પાંડવ ધાટે પાવન થાઉ.
 જોજોજો રણછોડ ૪ ગોહિ ધાટે ગહની ખરીએ, પર્ધશા
 રૂપધ્યાધરીએ; બોધમુખ્ય બ્રાહ્મણને કહીએ. જોજોજો ર
 ણછોડ ૫ તોપાંથી ખાંચ ગંગા જીવું, આવી સંગમમાં
 નાહાવું; ચક્ર તીરથ ચીતમાં આહાવું, જોજોજો રણછોડ ૬
 સાન પાવન સાને થાવું, સાંમે સીધનાથમાં જીવું; હો-
 ડતાં હરીના યુગ ગાવું, જોજોજો રણછોડ ૭ બ્રહ્મા
 સોવત્રી વાવ્ય, દામોદરરાય કુવે નાહાય; દરશન બે મંદરી
 થાય, જોજોજો રણછોડ ૮ ભાગીરથી ગંગાએ આધા, ર
 ક્ષમણી ડેરામાં માહાલો; ગજધાપક તાંદાં નીહાણો, જોજો
 જો રણછોડ ૯ કકલાસ્ય કુંડ લાધા અવતાર, કાંચીડાને
 કાધા ઉદ્ધાર; હરીના ચરાણ શીરોમાણ સાર, જોજોજો
 ૧૦ જ્યવળે પ્રભુના છે પ્રતિહાર, તેને નમીએ વારંવાર
 ચરણાન્ત લે પ્રભુને દ્વાર, જોજોજો રણછોડ ૧૧ ભુ
 જીએ શંખ ચક્ર લખશે, તેનું દરશન જો કરશે; તે જ
 વ સાગરમાં લરશે, જોજોજો રણછોડ ૧૨ તેનાથી પ્ર-
 સન થાશે, પ્રેમે પરીકમા ગાશે; વધમાને બેસી વધકુંડે
 જશે, જોજોજો રણછોડ ૧૩ દ્વારકાં માહાતમમાં કેહો, મહીમા
 મોટરી લેહો; નાહીને દાન કરી દેહો, જોજોજો
 રણછોડ ૧૪ તેના જન્મ જન્મ થાશે; વળી કોઈ દ્વારકાં
 જશે; નાહીને હરીના યુગ ગાશે, જોજોજો રણછોડ
 રંગી. ૧૫

